

Liahona

Yleiskonferenssipuheet

Organisaatiota koskevia muutoksia
nuorten vahvistamiseksi

Presidentti Nelson ylistää
temppelisiunauksia ja rakkautta
muita kohtaan

8 uudesta temppelistä ilmoitettu

Sun nimes kaunoisin
(Messias),
Elspeth Young

*"Puhuessaan Vapahtajan
sovituksesta presidentti
Russell M. Nelson sanoi:*

*'Kuten kaikessa, Jeesus
Kristus on ylin esimerkkinne
– "edessään olleen ilon tähden
hän – – kesti ristillä kärsimyks-
et" [Hepr. 12:2]. Ajatelkaapa
sitä! Kestääkseen tuskallisim-
man kokemuksen, mitä on
koskaan kestänyt maan päällä,
Vapahtajamme keskittyi
iloon!' – –*

*Samalla tavoin ilo, 'joka on
edessämme', on iloa siitä, että
autamme Vapahtajaa Hänen
lunastuksen työssään."*

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin kooru-
mista, "Pyhien ilo", s. 17.

Sisällys marraskuu 2019

71. vuosikerta • Numero 11

Lauantain aamukokous

- 6 **Sanoma, merkitys ja paljon väkeä**
Vanhin Jeffrey R. Holland
- 9 **Vapahtajan todellisia opetuslapsia**
Vanhin Terence M. Vinson
- 12 **Olkaa uskollisia, älkää epäuskoisia**
Stephen W. Owen
- 15 **Pyhien ilo**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 19 **Hengellinen kyky**
Michelle Craig
- 22 **Horjumaton sitoutuminen Jeesukseen Kristukseen**
Vanhin Dale G. Renlund
- 26 **Turvaa Herraan**
Presidentti Dallin H. Oaks

Lauantain iltapäiväkokous

- 30 **Kirkon johtavien auktoriteettien, vyöhykeseitsenkymmenien ja johtavien virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Henry B. Eyring
- 31 **Alati valppaita rukoilemaan**
Vanhin David A. Bednar
- 35 **Löydetty Mormonin kirjan voimalla**
Vanhin Rubén V. Alliaud
- 38 **Todistajat, Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten luokat**
Presidentti Russell M. Nelson
- 40 **Muutoksia nuorten vahvistamiseksi**
Vanhin Quentin L. Cook
- 44 **Tule ja seuraa minua – Herran vastastrategia ja proaktiivinen suunnitelma**
Mark L. Pace
- 47 **Ehdoton ja vakaa luottamus**
Vanhin L. Todd Budge
- 50 **Kun uskoamme on koeteltu**
Vanhin Jorge M. Alvarado
- 53 **Pitäkäämme lupauksemme ja liittomme**
Vanhin Ronald A. Rasband

Naisten kokous

- 57 **Sä luoksein jää!**
Reyna I. Aburto
- 60 **Kunnioitamme Hänen nimeään**
Lisa L. Harkness

- 67 **Rakkaita tyttäriä**
Bonnie H. Cordon
- 70 **Liittoja solmineet naiset Jumalan kumppaneina**
Presidentti Henry B. Eyring
- 73 **Kaksi suurta käskyä**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 76 **Hengellisiä aarteita**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain aamukokous

- 80 **Liittoon kuuluminen**
Vanhin Gerrit W. Gong
- 83 **Evankeliumista kertomisen ilo**
Cristina B. Franco
- 86 **Suuri seikkailunne**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf
- 90 **Vapahtajan kosketus**
Vanhin Walter F. González
- 93 **Älä petä minua**
Vanhin Gary E. Stevenson
- 96 **Toinen suuri käsky**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain iltapäiväkokous

- 100 **Pyhyys ja onnensuunnitelma**
Presidentti Henry B. Eyring
- 104 **Tiedämme, rakastamme ja kasvamme**
Vanhin Hans T. Boom
- 106 **Antakaamme henkemme hallita ruumistamme**
Presidentti M. Russell Ballard
- 110 **Voimaa voittaa vastustaja**
Vanhin Peter M. Johnson
- 113 **Ottakaamme ristimme**
Vanhin Ulisses Soares
- 116 **Hedelmä**
Vanhin Neil L. Andersen
- 120 **Päätössanat**
Presidentti Russell M. Nelson
- 64 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 123 **Kirkon uutisia**
- 127 **Tule ja seuraa minua – Oppikaa yleiskokouksen puheista**

189. puolivuotiskonferenssi

Lauantaiamu, 5. lokakuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring
Alkurukous: vanhin Larry Y. Wilson
Loppurukous: vanhin Steven R. Bangerter
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkelikuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkurina Andrew Unsworth. Laulut: ”Nyt aamu koittaa armainen”, *MAP-lauluja*, 1; ”From All That Dwell Below the Skies”, *Hymns*, 90, sovitus Wilberg; ”Kun mä sanaas tutkin, Herra”, *MAP-lauluja*, 167, sovitus Murphy; ”Niin varma on perustus”, *MAP-lauluja*, 43; ”Usko”, *Lasten laulukirja*, s. 50–51, sovitus Elliott; ”Me riemuiten ootamme”, *MAP-lauluja*, 3, sovitus Wilberg.

Lauantai-ilta, 5. lokakuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks
Alkurukous: vanhin Matthew L. Carpenter
Loppurukous: vanhin Craig C. Christensen
Musiikki: Utahin Provon seudun vaarnejen jäsenistä koottu kuoro, johtajana Jim Kasen, urkurina Joseph Peeples. Laulut: ”Mun valkeuteni on Herrani ain”, *MAP-lauluja*, 51, sovitus Kasen; ”Sua kiitän, Herra korkehin”, *MAP-lauluja*, 91, sovitus Kasen; ”On Vapahtaja Israelin”, *MAP-lauluja*, 5; ”Henkesi koski sie-luumme”, *MAP-lauluja*, 97, sovitus Kasen.

Lauantai-ilta, 5. lokakuuta 2019, naisten kokous

Kokouksen johtaja: Joy D. Jones
Alkurukous: Salote Tukuafu
Loppurukous: Carol Costley
Musiikki: Utahin West Jordanin seudun vaarnejen Alkeisyhdistyksen tytöistä ja nuorista naisista koottu kuoro, johtajana Kasey Bradbury, urkurina Linda Margetts. Laulut: ”Kiitos nyt Herran”, *MAP-lauluja*, 37, sovitus Webb; ”Kiitos, Luojamme, profeetasta”, *MAP-lauluja*, 10; ”Saan käydä temppeliin”, *Lasten laulukirja*, s. 99, sovitus Mohlman; ”Hän antoi Poikansa”, *Lasten laulukirja*, s. 20–21, sovitus DeFord.

Sunnuntaiamu, 6. lokakuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring
Alkurukous: vanhin O. Vincent Haleck
Loppurukous: Becky Craven

Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkelikuoro, johtajana Mack Wilberg, urkurina Brian Mathias ja Richard Elliott. Laulut: ”Sun kättesi työt niin ihmeiset on”, *MAP-lauluja*, 175; ”Laella kukkulan”, *MAP-lauluja*, 4, sovitus Wilberg; ”Lapsen rukous”, *Lasten laulukirja*, s. 6–7, sovitus Perry; ”Neuvo mua valossa taivaltamaan”, *MAP-lauluja*, 193; ”Voiko milloinkin nuoremme”, *MAP-lauluja*, 168, sovitus Lyon; ”Love Divine, All Loves Excelling”, Wesley ja Prichard, sovitus Wilberg.

Sunnuntai-ilta, 6. lokakuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks
Alkurukous: vanhin Jack N. Gerard
Loppurukous: Douglas D. Holmes
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkelikuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkurina Richard Elliott. Laulut: ”Herran lapset saapukaa”, *MAP-lauluja*, 27, sovitus Murphy; ”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116, sovitus Murphy; ”Herran työhön käyn”, *MAP-lauluja*, 160; ”Suo enemmän mulle”, *MAP-lauluja*, 76, sovitus Staheli.

Konferenssi puheet saatavana

Yleiskonferenssi puheet ovat saatavana verkossa monilla kielillä. Mene osoitteeseen conference.churchofjesuschrist.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavana myös Evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksessa. Englanninkielisiä video- ja äänitallenteita saa jakelukeskuksista yleensä kuuden viikon kuluessa yleiskonferenssista. Tietoa siitä, miten yleiskonferenssi on saatavana vammaisille jäsenille tarkoitetuissa formaateissa, on sivustolla disability.churchofjesuschrist.org.

Kannessa

Etukansi: valokuva Janae Bingham
Takana: valokuva Welden Andersen

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Welden Andersen, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith ja Dave Ward.

MARRASKUU 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 11
LIAHONA 18611 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon
kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Becky Craven, Cristina B. Franco, Sharon Eubank, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Nelson González

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctestholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuostilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnan-näyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 71 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address **must** be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Puhujahakemisto

Aburto, Reyna I., 57
Alliaud, Rubén V., 35
Alvarado, Jorge M., 50
Andersen, Neil L., 116
Ballard, M. Russell, 106
Bednar, David A., 31
Boom, Hans T., 104
Budge, L. Todd, 47
Christofferson, D. Todd, 15
Cook, Quentin L., 40
Cordon, Bonnie H., 67
Craig, Michelle, 19
Eyring, Henry B., 30, 70, 100
Franco, Cristina B., 83
Gong, Gerrit W., 80
González, Walter F., 90
Harkness, Lisa L., 60
Holland, Jeffrey R., 6
Johnson, Peter M., 110
Nelson, Russell M., 38, 76, 96, 120
Oaks, Dallin H., 26, 73
Owen, Stephen W., 12
Pace, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renlund, Dale G., 22
Soares, Ulisses, 113
Stevenson, Gary E., 93
Uchtdorf, Dieter F., 86
Vinson, Terence M., 9

Aihehakemisto

Aaronin pappeus, 38, 40
Anteeksianto, 113
Avioliitto, 73, 80
Ensimmäinen näky, 6, 104, 120
Erottamisen lahja, 76, 93
Esimerkki, 50
Hengellisyys, 12, 19, 44
Henkimailma, 26, 106
Humanitaarinen apu, 96
Ilo, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Itsehillintä, 106, 113
Jeesus Kristus, 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Johtaminen, 38, 40, 67
Joseph Smith, 6, 93, 100, 104, 113, 120
Kirkon organisaatio, 40, 67
Kiusaus, 31, 93
Korotus, 73
Koti, 12, 44
Kuolevainen ruumis, 31, 106
Kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo, 86, 106
Kuuliaisuus, 15, 73, 93
Käsky, 15, 73, 93
Kääntymys, 15, 22, 35
Köyhyys, 96
Lait, 73
Lannistuminen, 110
Liitot, 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
Luottamus, 19, 26, 47
Lähetystyö, 83, 86
Mielenrveyden häiriö, 57
Mormonin kirja, 35, 80, 83, 110
Naiset, 70, 73, 76
Nuhteettomuus, 53
Nuoret, 12, 38, 40, 53, 120
Nuoret Miehet, 38, 40

Nuoret Naiset, 38, 40, 67
Onnellisuus, 100
Opetuslapseus, 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
Paastouhrit, 96
Palautus, 120
Palveleminen, 15, 19, 60, 70, 86, 96
Palvelutyö, 70, 96, 104
Pappeus, 76, 80
Paraneminen, 57, 90
Parannus, 73, 100, 104, 106, 113
Pelastussuunnitelma, 83, 100, 106, 116
Perhe, 83, 106
Piispat, 38, 40
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 44, 110
Pyhyys, 100, 120
Pyhä Henki, 19, 35
Rakkaus, 73, 86, 104, 106, 110, 116
Rukous, 19, 31, 104, 110
Saatana, 31, 44, 93, 110
Sakramentti, 110
Sitoutuminen, 9, 22
Siunaukset, 76, 90, 120
Sovitus, 9, 47, 60, 106, 116
Tekniikka, 12, 19, 40, 110
Temppeilit, 26, 76, 120
Tieto, 104
Toimitukset, 38, 80, 116
Toivo, 47, 90
Turvallisuus, 31
Usko, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
Valmistautuminen, 31, 70
Varjelus, 31, 44
Vastoinikäymiset, 15, 47, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
Voima, 35, 76, 110
Ystävystyminen, 12, 67

Kohokohtia 189. puolivuotiskonferenssista

Yleiskonferenssissa puhuneet kirkon johtohenkilöt esittivät yhä uudelleen kutsun muuttua – tulla onnellisemmaksi, tulla pyhemmäksi, tulla enemmän Vapahtajan kaltaiseksi ja auttaa muita tekemään samoin.

Mikä tärkeämpää, he saivat tuon muutoksen vaikuttamaan mahdolliselta meille jokaiselle.

”Herra haluaa, että kaikki Hänen lapsensa pääsevät osallisiksi iankaikisista siunauksista, joita on tarjolla Hänen temppelissään”, presidentti Russell M. Nelson opetti. ”Henkilökohtainen kelvollisuus päästä Herran huoneeseen edellyttää paljon henkilökohtaista hengellistä valmistautumista. Mutta Herran avulla mikään ei ole mahdotonta.”

Onnellisuuden ja pyhyiden löytämistä

Presidentti Nelson kehotti meitä jokaista tulemaan kelvolliseksi temppelin siunauksiin (ks. s. 120).

Presidentti Henry B. Eyring selitti entistä suuremman pyhyiden ja entistä suuremman onnellisuuden välistä yhteyttä (ks. s. 100).

Vanhin D. Todd Christofferson opetti meille, kuinka löytää ”pyhien ilo” (ks. s. 15).

Kutsu rakastaa ja kertoa

Presidentti Nelson opetti, miten tärkeää on rakastaa lähimmäistämme, ja selosti kirkon laajalle ulottuvaa humanitaarista työtä (ks. s. 96).

Vanhin Dieter F. Uchtdorf selitti, mikä voima liittyy siihen, että

kutsuu muita ”tulemaan ja näkemään” (ks. s. 86).

Sisar Cristina B. Franco kuvaili evankeliumista kertomisen tuomaa iloa (ks. s. 83).

Nuorten vahvistamista

Profeetta esitteli nuorten järjestöihin tehtyjä muutoksia, jotka kannustavat nuoria koorumien ja luokkien johtokunnissa nousemaan esiin ja johtamaan (ks. s. 38).

Vanhin Quentin L. Cook esitti, kuinka Aaronin pappeuden johtajisto toimii (ks. s. 40).

Sisar Bonnie H. Cordon kertoi muutoksista Nuorten Naisten järjestöön (ks. s. 67).

Temppelien rakentamista, meidän rakentamistamme

Presidentti Nelson ilmoitti naisten kokouksessa kahdeksasta uudesta temppelistä (ks. s. 76).

Sunnuntai-iltapäivänä hän opetti, kuinka tulla kelvolliseksi pääsemään temppeliin, ja esitteli tarkistettuja temppeleisuosituskysymykset (ks. s. 120). ■

VANHIN JEFFREY R. HOLLAND
kahdentoista apostolin koorumista

Sanoma, merkitys ja paljon väkeä

*Meidän aikamme lakkaamattoman hälinän
ja hyörinän keskellä pyrkikäämme näkemään
Kristus elämämme, uskomme ja palvelemisemme
keskipisteenä.*

Veljet ja sisaret, tässä on seitsemän kuukauden ikäinen Sammy Ho Ching katsomassa yleiskonferenssia televisiosta kotonaan viime huhtikuussa.

Kun koitti aika hyväksyä presidentti Russell M. Nelson ja muut johtavat auktoriteetit, Sammy keskittyi käsillään pitelemään pulloaan. Niinpä hän teki sen, mitä pystyi.

Sammy antaa aivan uuden merkityksen käsitteelle äänestää jaloillaan.

Tervetuloa tähän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon puolivuotiskonferenssiin. Luodakseni taustaa sille, että käsittelen näiden kahdesti vuodessa järjestettävien kokoontumisten tarkoitusta, kertaan tämän tapahtuman, joka on Luukkaan kertomana Uudessa testamentissa:¹

”Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien vieressä istui sokea mies kerjäämässä.

Kuullessaan, että tiellä kulki paljon väkeä, mies kysyi, mitä oli tekeillä.

Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa siitä ohi.

Silloin hän huusi: ’Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!’”

Hämmästyneenä miehen rohkeudesta väkijoukko yritti vaihtaa hänet, mutta kertomuksessa sanotaan, että ”hän vain huusi entistä kovemmin”. Sinnikkyytensä ansiosta mies vietiin Jeesuksen luo. Jeesus kuunteli hänen uskontäyteisen pyyntönsä saada näkönsä ja paransi hänet.²

Tämä eloisa pieni kuvaus liikuttaa minua joka kerta kun luen sen. Voimme tuntea miehen hädän. Voimme miltei

Sammy Ho Ching osoittaa tukensa presidentti Russell M. Nelsonille huhtikuun 2019 yleiskonferenssin aikana.

kuulla, miten hän huutaa saadakseen Vapahtajan huomion. Hymyilemme sille, että hän kieltäytyy olemasta vaiti – todellakin hän päättäväisesti huutaa *voimakkaammin*, kun kaikki muut käskivät häntä olemaan *hiljempaa*. Tämä on itsessään suloinen kertomus hyvin päättäväisestä uskosta. Mutta kuten kaikkien pyhien kirjoitusten kohdalla – mitä enemmän luemme sitä, sitä enemmän löydämme siitä.

Yksi ajatus, jonka tajusin vasta äskettäin, on tämän miehen hyvä vaisto siitä, että hänellä oli ympärillään hengellisesti herkkiä ihmisiä. Tämän kertomuksen koko merkittävyys on riippuvainen kourallisesta tuntemattomia naisia ja miehiä, joilla toverinsa kysyttyä: ”Mitä tämä hälinä merkitsee?” oli tavallaan näkemys tunnistaa Kristus hälinän aiheuttajaksi – Hän oli Merkityksen henkilöitymä. Tässä pienessä vuoropuhelussa on opetus meille kaikille. Uskoa ja vakaumusta koskeissa asioissa meidän kannattaa osoittaa tiedustelumme niille, joilla uskoa ja vakaumusta itse asiassa on! ”Miten sokea voisi taluttaa sokeaa?” Jeesus kysyi kerran. ”Molemmathan siinä putoavat kuoppaan.”³

Tällainen uskon ja vakaumuksen tavoittelu on tarkoituksemme näissä konferensseissa, ja kun tänään liitytte seuraamme, te huomaatte, että tätä samaa etsivät hyvin monet muutkin. Katsokaa ympärillenne. Tällä konferenssialueella näette kaikenkokoisia perheitä tulossa joka suunnasta. Vanhat ystävät halaavat toisiaan iloisina jälleen näkemisestä, mahtava kuoro lämmittelee ja vastustajat huutelevat lempiaiheitaan kadulla. Kauan sitten palvelleet lähetyssaarnaajat etsivät aiempia tovereitaan, ja juuri kotiin palanneet lähetyssaarnaajat etsivät itselleen aivan uutta toveria (jos ymmärrätte, mitä tarkoitan!). Entä valokuvat? Taivas meitä auttakoon! Jokaisen kädessä on

matkapuhelin – näytämme muuttaneen moton ”jokainen jäsen on lähetyssaarnaaja” muotoon ”jokainen jäsen on valokuvaaja”. Kaiken tämän ihastuttavan hälinän keskellä voisi perustellusti kysyä: ”Mitä tämä kaikki merkitsee?”

Kuten Uuden testamentin kertomuksessamme – ne, joita on siunattu näkökyvyllä, käsittävät, että huolimatta kaikesta muusta, mitä tämä konferenssiperinne saattaakin meille tarjota, sillä on hyvin vähän tai ei lainkaan merkitystä, ellemme löydä Jeesusta sen kaiken keskeltä. Jotta ymmärtäisimme näkemyksen, jota etsimme, parantumisen, jonka Hän lupaa, ja merkityksen, jonka jollakin tavalla käsitämme olevan täällä, meidän täytyy nähdä hälinän yli – niin riemullista kuin se onkin – ja kiinnittää huomiomme Häneen. Jokaisen puhujan rukous, kaikkien laulajien toivo, jokaisen konferenssiin osallistuvan osoittama kunnioitus – kaikki pyhitetään kutsu- maan paikalle Hänen Henkeään, jonka kirkko tämä on: elävän Kristuksen, Jumalan Karitsan, Rauhan Ruhtinaan.

Meidän ei kuitenkaan tarvitse olla konferenssikeskuksessa löytääksemme Hänet. Kun lapsi lukee Mormonin kirjaa ensimmäistä kertaa ja ihastuu Abinadin rohkeudesta tai 2 000 nuoren sotilaan marssista, me voimme lempeästi lisätä, että Jeesus on tämän suurenmoisen aikakirjan kaikkialla läsnä oleva keskushahmo, joka seisoo kuin jättiläinen käytännöllisesti katsoen kirjan jokaisella sivulla ja on yhdistävänä tekijänä kaikkiin muihin uskoa edistäviin hahmoihin kirjassa.

Samalla tavoin kun joku ystävä tutustuu uskoomme, häntä saattavat hämmentää jotkin uskonnollisen käytäntöemme ainutlaatuiset perusasiat ja oudot sanat – ruokavaliorajoitukset, omavaraisuustarvikkeet, pioneeri-vaellukset, sähköiset sukupuut ja

lukemattomat vaarnakeskukset, joissa jotkut ovat mahdollisesti odottaneet esiteltävän uusimpia ja hienoimpia telttailutarvikkeita. Niinpä kun uudet ystävämme kokevat lukuisia uusia näkymiä ja ääniä, meidän täytyy ohjata heidät kaiken hälinän ohi keskittymään tämän kaiken merkitykseen, iankaikkisen evankeliumin sykkivään sydämeen – taivaallisten vanhempien rakkauteen, jumalallisen Pojan sovittavaan lahjaan, Pyhän Hengen lohduttavaan johdattukseen, kaikkien näiden totuuksien ja niin paljon muunkin palauttamiseen myöhemmin aikoina.

Kun ihminen menee ensimmäisen kerran pyhään temppeliin, kokemus saattaa olla hänelle jokseenkin hämmäntävä. Meidän tehtävänämme on huolehtia siitä, että pyhät vertauskuvat ja ilmoitetut rituaalit, seremoniavaatteen ja visuaaliset esitykset eivät koskaan käännä hänen huomionsa pois Vapahtajasta vaan pikemminkin osoittavat kohti Häntä, jota me olemme siellä palvelemissa. Temppeli on Herran huone, ja Hänen tulee olla päällimmäisenä mielessämme ja sydämessämme – Kristuksen majesteettisen opin täyttyessä meidän koko olemuksemme, aivan kuten se täyttää temppelitoimitukset – siitä hetkestä, kun luemme kaiverretut sanat etuoven yläpuolella, aivan viimeiseen hetkeen, jonka

olemme rakennuksessa. Kaiken sen ihmeellisen keskellä, mitä kohtaamme, meidän tulee nähdä ennen kaikkea Jeesuksen merkitys temppelissä.

Ajatelkaa niitä lukuisia rohkeutta vaativia hankkeita ja uusia ilmoituksia, joita kirkossa on esitetty näinä viime kuukausina. Kun palvelemme toisiamme tai parannamme lepopäivän kokemustamme tai omaksumme uuden ohjelman lapsille ja nuorille, niin meiltä jää huomaamatta todellinen syy näihin ilmoituksena saatuihin muutoksiin, jos pidämme niitä erillisinä, toisiinsa liittymättöminä osina emmekä niinkään toisiinsa liittyvänä pyrkimyksenä auttaa meitä rakentumaan lujemmin pelastuksemme kalliolle.⁴ Tämä on varmasti, aivan varmasti sitä, mitä presidentti Russell M. Nelson tarkoittaa kehottaessaan meitä käyttämään kirkon ilmoitettua nimeä.⁵ Jos Jeesus – Hänen nimensä, Hänen oppinsa, Hänen esimerkkinsä, Hänen jumalallisuutensa – voi olla jumalanpalveluksemme keskipisteenä, niin me vahvistamme Alman kerran opettamaa suurenmoista totuutta: ”Monenlaista on tuleva; [mutta] katso, on yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki – – Lunastaja [joka] elää ja tulee kansansa keskuuteen.”⁶

Vielä yksi ajatus lopuksi: Joseph Smithin aikana 1800-luvun rajaseutujen

ilmapiiri oli kiihkeä kristillisten todistajien kilpailevien ryhmien vuoksi.⁷ Mutta aikaansaamallaan melskeellä nämä innokkaat herätyssaarnaajat – ironista kyllä – hämärsivät sen Vapahtajan, jota nuori Joseph niin vilpittömästi etsi. Taistellakseen omien sanojensa mukaan ”pimeyteen ja ymmälle” jäämistä vastaan⁸ Joseph vetäytyi erään metsikön yksinäisyyteen, missä hän näki ja kuuli loistavamman todistuksen Vapahtajan keskeisestä asemasta evankeliumissa kuin mikään, mitä on mainittu täällä tänä aamuna. Saadessaan käsittämättömän ja odottamattoman näkemisen lahjan Joseph näki näyssä taivaallisen Isänsä, maailmankaikkeuden suuren Jumalan, sekä Jeesuksen Kristuksen, Hänen täydellisen ainosyntyisen Poikansa. Sitten Isä antoi esimerkin, jota olemme ylistäneet tänä aamuna:

Hän osoitti Jeesusta sanoen: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!”⁹ Mikään suurempi ilmaus Jeesuksen jumalallisuudesta, Hänen ensisijaisesta tärkeydestään pelastussuunnitelmassa ja Hänen asemastaan Jumalan silmissä ei voisi koskaan ylittää tuota lyhyttä seitsemän sanan julistusta.

Hälinää ja hämmennystä? Väkijoukkoja ja väittelyä? Kaikkea sitä on maailmassamme runsaasti. Tosiaan-kin, epäilijät ja uskovat kiistelevät yhä tästä näystä ja käytännöllisesti katsoen kaikesta muustakin, mihin olen tänään viitannut. Mikäli *te* pyritte kenties näkemään selvemmin ja löytämään merkityksen lukuisten mielipiteiden keskellä, niin ohjaan teidät kohti samaa Jeesusta ja lausun apostolisen todistuksen Joseph Smithin kokemuksesta, kuten se tapahtui suunnilleen 1 800 vuotta

sen jälkeen, kun sokea ystävämme oli saanut näkönsä muinaisella Jerikon tiellä. Todistan näiden kahden ja ajan saatossa eläneiden lukuisten muiden kanssa, että varmastikin sykkähdyttävän näky ja ääni elämässä on se, kun Jeesus paitsi kulkee ohi¹⁰ myös tulee meidän luoksemme, pysähtyy meidän viereemme ja jää asumaan meidän keskuuteemme.¹¹

Sisaret ja veljet, meidän aikamme lakkaamattoman hälinän ja hyörinän keskellä pyrkikäämme näkemään Kristus elämämme, uskomme ja palvelemisemme keskipisteenä. Juuri siinä piilee todellinen merkitys. Ja jos joinakin päivinä meidän näkökykymme on rajallinen tai luottamuksemme horjuu tai uskoamme koetellaan ja hiotaan – kuten varmasti käy – huutakaamme silloin kovemmalla äänellä: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!”¹² Apostolisella innolla ja profeetallisella vakaumuksella lupaan, että Hän kuulee teitä ja sanoo – ennemmin tai myöhemmin: ”Saat näkösi. Uskosi on parantanut sinut.”¹³ Tervetuloa yleiskonferenssiin. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Tämä saattaa olla sama tapaus, josta on kirjoitettu jakeissa Matt. 20:30–34 ja jossa oli mukana kaksi sokeaa, tai se, josta kerrotaan jakeissa Mark. 10:46–52 ja jossa sokean nimeksi ilmoitetaan Bartimaos, Timaoksen poika.
2. Ks. Luuk. 18:35–43, kursivointi lisätty.
3. Luuk. 6:39.
4. Ks. 2. Nefi 9:45.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Kirkon oikea nimi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 87–89.
6. Alma 7:7.
7. New Yorkin osavaltion pohjoisosaa lähellä Palmyraa nimitettiin usein ”täysin käännetyksi seuduksi” sen uskonnollisen kiihkon vuoksi, joka säännöllisesti valtasi nuo pienet paikkakunnat.
8. JS–H 1:13.
9. JS–H 1:17.
10. Ks. Luuk. 18:37.
11. Ks. Joh. 14:23.
12. Mark. 10:47.
13. Luuk. 18:42.

VANHIN TERENCE M. VINSON
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Vapahtajan todellisia opetuslapsia

Voimme tuntea kestävää iloa, kun Vapahtajastamme ja Hänen evankeliumistaan tulee se perusta, jonka pohjalle rakennamme elämämme.

Vanhan testamentin Haggain kirjassa on hieman piilossa kuvaus ihmisryhmästä, joille vanhin Hollandin neuvoista olisi ollut hyötyä. He toimivat väärin, kun eivät asettaneet Kristusta elämänsä ja palvelemisensa keskipisteeksi. Haggai maalaa sanoillaan muutamia ajatuksia herättäviä kuvia, kun hän nuhtelee näitä ihmisiä siitä, että nämä pysyvät mukavissa taloissaan sen sijaan että rakentaisivat Herran temppeliä:

”Onko teidän itsenne aika asua yllellisissä taloissa, kun minun huoneeni on raunioina?”

Näin sanoo nyt Herra Sebaot:

– Katsokaa, miten teidän on käynyt:

Te kylvätte paljon mutta leikkaatte vähän. Te syötte, mutta jätte nälkäisiksi, te juotte, mutta janonne ei sammuu. Te puette vaatteet yllenne, mutta teidän ei tule lämmiin. Ja palkkalaisen ansio hupenee,

kuin hänellä olisi reikä kukkarossa.

Näin sanoo Herra Sebaot: – Katsokaa, miten teidän on käynyt!”¹

Eivätkö nämä olekin hienoja kuvauksia siitä, miten hyödytöntä on

asettaa iankaikkisesti merkityksettömiä asioita Jumalan käskyjen edelle?

Äskettäisessä sakramenttikokouksessa, johon osallistuin, eräs kotiin

palannut lähetyssaarnaaja lainasi erästä isää, joka tiivistä tämän ajatuksen täydellisesti sanoessaan lapsilleen: ”Täällä tarvitaan vähemmän wifiä ja enemmän Nefiä!”

Kun asuin Länsi-Afrikassa viisi vuotta, näin runsaasti esimerkkejä ihmisistä, jotka asettivat evankeliumin etusijalle luontevasti ja häpeilemättä. Yksi sellainen esimerkki on eräs rengashuolto liike Ghanassa. Omistaja on antanut yritykselle nimeksi ”Thy Will Alignment” [Tasapainotus taivaan tahtoon].

Voimme tuntea kestävää iloa², kun Vapahtajastamme ja Hänen evankeliumistaan tulee se perusta, jonka pohjalle rakennamme elämämme. Hyvin helposti käy kuitenkin niin, että perustaksi tuleekin se, mikä on maailmasta, ja evankeliumi jää valinnaiseksi lisäosaksi eli pelkästään kahden tunnin läsnäoloksi kirkossa sunnuntaisin. Kun niin käy, se on käytännössä samaa kuin meillä olisi ”reikä kukkarossa”.

Haggai kehottaa meitä olemaan sitoutuneita, kun elämme evankeliumin mukaan – eli kuten Australiassa sanotaan, ”fair dinkum”. Ihmiset ovat fair dinkum, kun he ovat sitä, mitä he sanovat olevansa.

Opin vähän siitä, mitä on olla fair dinkum ja sitoutua rugby pelaamiseen. Opin, että kun pelasin täysillä, kun annoin kaikkeni, niin nautin pelistä eniten.

Paras vuoteni rugbyssa oli lukion jälkeinen vuosi. Joukkue, johon kuuluin, oli sekä lahjakas että sitoutunut. Olimme sen vuoden mestarijoukkue. Yhtenä päivänä meidän oli kuitenkin määrä pelata erästä heikosti menestyntä joukkuetta vastaan, ja pelin jälkeen me kaikki olimme menossa treffikaverin kanssa yliopiston isoihin vuosittaisiin tanssiaisiin. Ajattelin, että koska pelistä tulisi helppo, niin minun pitäisi varoa loukkaamasta itseäni,

jotta voisin nauttia tanssiaisista täysin siemauksin. Siinä pelissä me emme olleet kovissa kontaktitilanteissa niin täysillä mukana kuin olisimme voineet olla, ja me hävisimme. Tilannetta pahensi se, että pelin päättyessä huuleni oli hyvin paksu ja turvoksissa, mikä ei parantanut ulkonäköäni tärkeille treffeille lähtiessäni. Kenties minun piti oppia jotakin.

Eräässä myöhemmässä pelissä, jossa olin täysillä mukana, minulla oli aivan erilainen kokemus. Yhdessä vaiheessa juoksin täyttä vauhtia kontaktitilanteeseen. Tunsin heti kipua kasvoissani. Koska isäni oli opettanut, ettei minun pidä koskaan antaa vastapuolen huomata, että olen loukkaantunut, jatkoin pelaamista. Kun sinä iltana yritin syödä, huomasin, etten pystynyt puremaan. Seuraavana aamuna menin sairaalaan, jossa röntgenkuva vahvisti, että leukani oli murtunut. Suuni sidottiin metallilangoilla kiinni seuraavien kuuden viikon ajaksi.

Tämä turvonneen huulen ja murtuneen leuan vertaus on antanut minulle tärkeitä opetuksia. Vaikka muistankin kaivanneeni kyltymättömästi kiinteää ruokaa niinä kuutena viikkona, jolloin sain syödä vain nestemäistä ravintoa, en harmittele leukamurtumaani, koska se oli seurausta kaikkeni antamisesta. Mutta harmittelen kylläkin

sitä turvonnutta huulta, koska se oli vertauskuvana voimieni säästelemisestä.

Kaiken antaminen ei tarkoita sitä, että olemme jatkuvasti siunausten ympäröimiä tai että meillä on aina menestystä. Mutta se tarkoittaa sitä, että tunnemme iloa. Ilo ei ole hetkellistä mielihyvää tai edes väliaikaista onnea. Ilo on kestävää ja perustuu siihen, että Herra hyväksyy ponnistelumme.³

Esimerkki sellaisesta hyväksymisestä on kertomus Oliver Grangerista. Kuten presidentti Boyd K. Packer on kertonut: ”Kun pyhät karkotettiin – Kirtlandista –, Oliver sai jäädä myydäkseen heidän omaisuuttaan siitä vähästä, minkä hän saattoi siitä saada. Hänellä ei ollut kovinkaan suurta mahdollisuutta menestyä. Eikä hän tosiasiassa menestynytäkään!”⁴ Ensimmäinen presidenttikunta oli antanut hänelle tehtävän, joka oli vaikea, ellei mahdollon. Mutta Herra kiitti häntä hänen ilmeisen epäonnistuneista ponnisteluistaan näillä sanoilla:

”Minä muistan palvelijaani Oliver Grangeria; katso, totisesti minä sanon hänelle, että hänen nimensä pidetään pyhänä muistossa polvesta polveen aina ja ikuisesti, sanoo Herra.

Ja nyt, hän kamppailkoon vakavasti kirkkoni ensimmäisen presidenttikunnan lunastukseksi –; ja kun hän

lankeaa, hän nousee uudestaan, sillä hänen uhrinsa on minulle pyhempi kuin hänen menestyksensä, sanoo Herra.”⁵

Näin voi olla meidän kaikkien kohdalla – tärkeintä Herralle ei ole meidän menestyksemme vaan ennemminkin meidän uhrauksemme ja ponnistelumme.

Toinen esimerkki Jeesuksen Kristuksen todellisesta opetuslapsesta on eräs rakas ystävämmi Norsunluurannikolla Länsi-Afrikassa. Tämä suurenmoinen, uskollinen sisar kärsi pitkän aikaa hirtittävää emotionaalista ja myös fyysistä pahoinpitelyä aviomiehensä taholta, ja lopulta he erosivat. Tämä sisar ei koskaan horjunut uskosaan ja hyvydessään, mutta aviomiehen julmuus häntä kohtaan aiheutti hänessä kauan syvää tuskaa. Hän kuvailee omin sanoin, mitä tapahtui:

”Vaikka sanoin antaneeni hänelle anteeksi, se haava tuntui aina nukkuesani. Se haava tuntui hereillä ollessani. Se oli kuin palovamma sydämessäni. Monta kertaa rukoilin Herraa ottamaan sen minulta pois, mutta se teki niin kipeää, että uskoin vahvasti, että se olisi minulla koko loppuelämäni. Se teki kipeämpää kuin se, kun menetin pienenä äitini. Se teki kipeämpää kuin se, kun menetin isäni ja jopa poikani. Se tuntui laajenevan ja peittävän sydämeni saaden minut tuntemaan, että kuolisin minä hetkenä hyvänsä.

Toisinaan kyselin itseltäni, mitä Vapahtaja olisi tehnyt tilanteessani, ja sanoin mieluummin: ”Tämä on liian paljon, Herra.”

Sitten yhtenä aamuna etsin kaiken tämän tuomaa tuskaa sydämeistäni. Ja etsin syvemmältä, etsin sitä sielustani. Sitä ei löytynyt mistään. Kävin mielessäni nopeasti läpi kaikki ne syyt, joita minulla [oli] tuskan tuntemiseen, mutta en tuntenut tuskaa. Odotin koko päivän nähdäkseni, tuntisinko tuskaa

Terence M. Vinson, seisomassa neljäntenä vasemmalta, lukion jälkeisen rugbyjoukkueensa jäsenenä.

sydämessäni. En tuntenut sitä. Silloin polvistuin ja kiitin Jumalaa siitä, että Hän sai Herran sovitusuhrin toimimaan kohdallani.”⁶

Tämä sisar on nyt onnellisesti sinetöity suurenmoiseen, uskolliseen mieheen, joka rakastaa häntä syvästi.

Millainen meidän asenteemme siis tulee olla, jos olemme Kristuksen todellisia opetuslapsia? Ja mikä on evankeliumin arvo meille, kun me ”katsomme, miten meidän on käynyt”, kuten Haggai ehdottaa?

Pidän kovasti esimerkistä, jonka kuningas Lamonin isä antaa oikeasta asenteesta. Muistatte, miten hän ensin suuttui huomattessaan poikansa olevan nefiläisen Ammonin seurassa, sillä lamanilaiset vihasivat nefiläisiä. Hän veti esiin miekkansa taistellakseen Ammonia vastaan, mutta pian hän huomasi Ammonin miekan omalla kurkullaan. ”Nyt kuningas, peläten menettävänsä henkensä, sanoi: Jos säästät

minut, suon sinulle kaiken, mitä vain pyydät, jopa puolet valtakunnasta.”⁷

Huomatkaa hänen tarjouksensa – puolet hänen valtakunnastaan vastineena hänen hengestään.

Mutta myöhemmin – ymmärrettävästi evankeliumin – hän teki toisen tarjouksen. ”[Kuningas] sanoi: Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin tämän iankaikkisen elämän, josta olet puhunut? Niin, mitä minun pitää tehdä, jotta syntyisin Jumalasta ja saisin tämän jumalattoman hengen kitketyksi juuri-neen rinnastani ja saisin hänen Henkensä, jotta täytyisin ilosta eikä minua hylättäisi viimeisenä päivänä? Katso, hän sanoi, minä jätän kaiken, mitä omistan, niin, minä luovun kuninkuudesta, jotta saisin tämän suuren ilon.”⁸

Tällä kertaa hän oli valmis luopumaan *koko* valtakunnastaan, koska evankeliumi oli arvokkaampaa kuin kaikki, mitä hänellä oli! Hänen suhtautumisen evankeliumiin oli fair dinkum.

Niinpä meidän jokaisen pitää kysyä itseltämme: Onko meidänkin suhtautumismme evankeliumiin fair dinkum? Koska välinpitämätön asenne ei ole samaa kuin fair dinkum! Eikä Jumalan tiedetä vuodattaneen ylistystä niille, jotka ovat haaleita.⁹

Ei mikään aarre, ei mikään harrastus, ei mikään asema, ei mikään sosiaalinen media, ei mikään videopeli, ei mikään urheilulaji, ei mikään yhteys julkisuuden henkilöihin eikä mikään maan päällä ole arvokkaampaa kuin iankaikkinen elämä. Niinpä Herran neuvo jokaiselle on: ”Katsokaa, miten teidän on käynyt!”

Omat tunteeni käyvät parhaiten ilmi Nefin sanoista: ”Minä riemuitsen selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut minun sieluni helvetistä.”¹⁰

Olemmeko me Jeesuksen Kristuksen todellisia seuraajia – Hänen, joka antoi kaikkensa meidän hyväksemme? Hänen, joka on meidän Lunastajamme ja meidän Puolustajamme Isän luona? Hänen, joka itse oli ehdottoman sitoutunut sovitusuhriinsa ja on sitä nyt rakkaudessaan, armossaan ja toiveessaan suoda meille iankaikkinen ilo? Vetoan kaikkiin, jotka kuuntelevat ja lukevat näitä sanoja: pyydän, älkää säästäkö täydellistä sitoutumistanne johonkin tulevaan aikaan, jota ei tule. Olkaa fair dinkum nyt ja tuntekaa iloa! Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Hagg. 1:4–7.
2. Ks. Joh. 15:11; Room. 14:17; 2. Kor. 8:2; Hepr. 12:2; Moos. 5:10, 7:53.
3. Ks. En. 1:3–6, 27; OL 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, ”Yksi näistä vähäisimmistä”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 86.
5. OL 117:12–13.
6. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Ks. Ilm. 3:15–16.
10. 2. Nefi 33:6.

STEPHEN W. OWEN
Nuorten Miesten ylijohtaja

Olkaa uskollisia, älkää epäuskoisia

Meidän täytyy tietoisesti varata joka päivä aikaa siihen, että irrottaudumme maailmasta ja olemme yhteydessä taivaaseen.

Jokin aika sitten heräsin ja valmistauduin tutkimaan pyhiä kirjoituksia. Otin älypuhelimeni ja istuin vuoteeni vieressä olevaan tuoliin aikoen avata Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksen. Avasin puhelimeni lukituksen ja olin juuri aikeissa aloittaa opiskelun, kun huomasin puoli tusinaa ilmoitusta tekstiviesteistä ja sähköposteista, joita oli tullut yön aikana. Ajattelin: ”Käyn nopeasti

läpi nuo viestit ja sitten paneudun pyhiin kirjoituksiin.” No, kaksi tuntia myöhemmin olin yhä lukemassa tekstiviestejä, sähköposteja, uutiskatsauksia ja sosiaalisen median julkaisuja. Kun tajusin, mitä kello oli, ryntäsin hätäantyneenä valmistautumaan päivää varten. Sinä aamuna minulta jäi väliin pyhien kirjoitusten tutkimishetkeni, enkä sen vuoksi saanut toivomaani hengellistä ravintoa.

Hengellistä ravintoa

Olen varma, että monet teistä voivat samaistua. Nykyaajan tekniikka siunaa meitä monin tavoin. Se voi yhdistää meidät ystäviin ja perheeseen, antaa meille tietoa ja uutisia nykyhetken tapahtumista eri puolilla maailmaa. Se voi kuitenkin myös kääntää huomionne pois tärkeimmästä yhteydestä: yhteydestämme taivaaseen.

Toistan sen, mitä profeettamme, presidentti Russell M. Nelson, on sanonut: ”Me elämme maailmassa, joka on monimutkainen ja kasvavassa määrin riidanhaluinen. Sosiaalisen median alituinen saatavilla olo sekä vuorokauden ympäri päivittyvät uutiset pommittavat meitä

jatkuvilla sanomilla. Jos haluamme, että meillä on minkäänlaista toivoa seuloa niitä lukemattomia ääniä ja ihmisfilosofioita, jotka hyökkäävät totuutta vastaan, meidän täytyy oppia vastaanottamaan ilmoitusta.”

Presidentti Nelson jatkoi varoittamalla: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”¹

Vuosia sitten presidentti Boyd K. Packer kertoi peuralaumasta, joka paksun lumisateen vuoksi oli joutunut loukkuun luontaisen elinympäristönsä ulkopuolelle ja kohtaisi mahdollisen nälkiintymisen. Jotkut hyvää tarkoittavat ihmiset yrittivät pelastaa peurat viemällä alueelle kuormakaupalla heinää – peurat eivät tavallisesti syö heinää, mutta ihmiset toivoivat, että se auttaisi peuroja selviytymään talvesta. Valitettavasti useimmat peurat löydettiin myöhemmin kuolleina. Ne olivat syöneet heinää, mutta se ei ollut ravinnut niitä, ja vatsa täynnä ne olivat kuolleet nälkään.²

Monet niistä viesteistä, joilla meitä informaation aikakaudella pommiteetaan, ovat hengellinen vastine heinän syöttämisestä peuroille – voimme syödä sitä koko päivän, mutta se ei ravitse meitä.

Mistä löydämme todellista hengellistä ravintoa? Useimmiten sitä ei löydy sosiaalisen median suuntauksista. Me löydämme sitä, kun ponnistelemme eteenpäin liittopolulla ”pitäen jatkuvasti kiinni rautakaiteesta” ja nautimme elämän puun hedelmää.³ Se tarkoittaa sitä, että meidän täytyy tietoisesti varata joka päivä aikaa siihen, että irrottaudumme maailmasta ja olemme yhteydessä taivaaseen.

Unessaan Lehi näki ihmisiä, jotka nauttivat hedelmää mutta sitten suuren ja avaran rakennuksen, maailman

ylpeyden, vaikutuksesta hylkäsivät sen.⁴ On mahdollista, että nuoret varttuvat myöhempien aikojen pyhien kodissa, osallistuvat kaikkiin heille kuuluviin kirkon kokouksiin ja luokkiin, jopa osallistuvat toimituksiin temppelissä, ja sitten kulkevat pois ”kielletyille poluille ja [joutuvat] hukkaan”⁵. Miksi tällaista tapahtuu? Monissa tapauksissa se johtuu siitä, että vaikka he ovatkin ulkoisesti tehneet hengellisiä asioita, he eivät ole kokeneet todellista kääntymystä. Heitä on ruokittu, mutta heitä ei ole ravittu.

Sitä vastoin olen tavannut monia teistä nuorista myöhempien aikojen pyhistä, jotka ovat älykkäitä, vahvoja ja uskollisia. Te tiedätte, että te olette Jumalan poikia ja tyttäriä ja että Hänellä on teille työ tehtäväksi. Te rakastatte Jumalaa ”koko sydämes-tänne, väkevydestänne, mielestänne ja voimastanne”⁶. Te pidätte solmimanne liitot ja palvelette muita aloittaen kotoa. Te osoitatte uskoa, teette parannusta ja edistytte joka päivä, ja tämä tuo teille kestävästi iloa. Te valmistaudutte temppelin siunauksiin ja muihin

mahdollisuuksiin, joita saatte Vapahtajan tosi seuraajina. Ja te autatte maailman valmistamisessa Vapahtajan toiseen tulemiseen kutsuen kaikkia tulemaan Kristuksen luokse ja vastaanottamaan Hänen sovituksensa siunaukset. Te olette yhteydessä taivaaseen.

Te kohtaatte kyllä haasteita. Mutta niitä kohtaa jokainen sukupolvi. Nämä ovat meidän päiviämme, ja meidän pitää olla uskollisia, ei epäuskoisia. Todistan, että Herra tuntee haasteemme, ja presidentti Nelsonin johdolla Hän valmistaa meitä kohtaamaan ne. Uskon, että olemme saaneet profetan äskettäisen kutsun koskien kotiin keskittyvää kirkkoa, jota tukee se, mitä teemme kirkkorakennuksissamme⁷, jotta se voi auttaa meitä selviytymään – jopa menestymään – tänä hengellisen aliravitsemuksen aikana.

Kotiin keskittyvä

Mitä tarkoittaa kotiin keskittyvä kirkko? Kodit voivat näyttää hyvin erilaisilta eri puolilla maailmaa. Te saatatte kuulua perheeseen, joka on ollut kirkossa monien sukupolvien ajan. Tai saatatte olla ainoa kirkon jäsen perheessänne. Saatatte olla naimisissa tai naimaton, kodissanne saattaa olla lapsia tai ei.

Olosuhteistanne riippumatta te voitte tehdä kodistanne evankeliumin oppimisen ja sen mukaan elämisen keskuksen. Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että otatte henkilökohtaisen vastuun kääntymyksestänne ja hengellisestä kasvustanne. Se tarkoittaa sitä, että noudatatte presidentti Nelsonin neuvoa muuttaa kotinne uskon pyhäköksi.⁸

Vastustaja yrittää saada teidät vakuuttuneiksi siitä, ettei hengellinen ravinto ole välttämätöntä tai – vielä ovelammin – että se voi odottaa. Hän on häiritsemisen mestari ja viivyttelyn

alkuunpanija. Hän kiinnittää huomiotanne asioihin, jotka tuntuvat kiireellisiltä mutta jotka todellisuudessa eivät ole kovinkaan tärkeitä. Hän haluaisi teidän huolehtivan ja hätäilevän niin monista asioista, että laiminlyötte sen yhden, joka on tarpeen.⁹

Kuinka kiitollinen olenkaan hyvistä vanhemmistani¹⁰, jotka kasvattivat perheensä kodissa, jossa tarjottiin jatkuvaa hengellistä ravintoa, rakastavia ihmissuhteita ja tervehenkistä virkistystoimintaa. Opetukset, joita he antoivat nuoruudessani, ovat olleet minulle suureksi hyödyksi. Vanhemmat, luokaa vahvat suhteet lapsiinne. He tarvitsevat aikaanne enemmän, eivät vähemmän.

Kirkon tukema

Kun teette niin, kirkko on valmiina tukemaan teitä. Kokemuksemme kirkossa voivat vahvistaa sitä hengellistä ravitsemista, jota saamme kotona. Tähän mennessä tänä vuonna olemme nähneet tällaista kirkon tukea pyhäkoulussa ja Alkeisyhdistyksessä. Tulemme näkemään sitä enemmän myös Aaronin pappeuden ja Nuorten Naisten kokouksissa. Nyt tammikuusta alkaen näiden kokousten opetusohjelmaa mukautetaan hieman. Ohjelma keskittyy edelleen evankeliumin aiheisiin, mutta nuo aiheet yhdenmukaistetaan julkaisun *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* kanssa. Tämä on pieni muutos, mutta sillä voi olla suuri vaikutus nuorten hengelliseen ravitsemiseen.

Millaista muuta tukea kirkko tarjoaa? Kirkossa me nautimme sakramentin, joka auttaa meitä joka

viikko vahvistamaan uudelleen sitoutumisemme Vapahtajaan. Ja kirkossa me kokoonnumme muiden uskovien kanssa, jotka ovat tehneet samat liitot. Rakastavat suhteet, joita luomme Jeesuksen Kristuksen muihin opetuslapsiin, voivat olla voimallisenä tukena kotiin keskittyvälle opetuslapseudellemme.

Kun olin 14-vuotias, perheemme muutti uudelle asuinalueelle. Teistä se ei ehkä tunnu kauhealta murhenäytelmältä, mutta siihen aikaan se oli minun mielestäni musertavaa. Se tarkoitti sitä, että minua ympäröivät tuntemattomat ihmiset. Se tarkoitti sitä, että seurakuntamme kaikki muut nuoret miehet kävisivät toista koulua kuin minä. Ja 14-vuotiaan mielessäni mietin: ”Kuinka vanhempani saattoivat tehdä tämän minulle?” Minusta tuntui kuin elämäni olisi ollut pilalla.

Nuorten Miesten toiminnoissamme pystyin kuitenkin luomaan suhteita koorumimme muihin jäseniin, ja heistä tuli ystäviäni. Lisäksi piispakunnan jäsenet ja Aaronin pappeuden neuvot alkoivat osoittaa erityistä kiinnostusta elämäni kohtaan. He kävivät urheilutapahtumissa, joihin osallistuin. He kirjoittivat minulle rohkaisevia viestejä, joita olen säilyttänyt tähän päivään asti. He pitivät minuun edelleen yhteyttä, kun menin yliopistoon ja kun lähdin lähetystyöhön. Yksi heistä oli jopa vastassa lentoasemalla, kun tulin kotiin. Olen ikuisesti kiitollinen näistä hyvistä veljistä ja siitä, että he sekä osoittivat rakkautta että pitivät odotukset korkealla. He suuntasivat minut kohti taivasta, ja elämästä tuli valoisaa, onnellista ja iloista.

Kuinka me vanhemmat ja johtajat autamme nuoria tietämään, etteivät he kulje liittopolkua yksin? Sen lisäksi, että solmimme heihin henkilökohtaisia suhteita, me kutsumme heitä isoihin ja pieniin kokoontumisiin – Nuorten voimaksi -konferensseista ja nuorten leireistä koorumin ja luokan viikoittaisiin toimintoihin. Älkää koskaan aliarvioiko sitä voimaa, joka koituu kokoontumisesta muiden kanssa, jotka myös pyrkivät olemaan vahvoja. Piispat ja muut johtohenkilöt, keskittykää ravitsemaan seurakuntanne lapsia ja nuoria. He tarvitsevat aikaanne enemmän, eivät vähemmän.

Olittepa sitten johtaja, naapuri, koorumin jäsen tai vain seurakuntalainen, niin jos teillä on mahdollisuus koskettaa jonkun nuoren elämää, auttakaa häntä saamaan yhteys taivaaseen. Teidän vaikutuksenne saattaa olla juuri sitä ”kirkon tukea”, jota tuo nuori tarvitsee.

Veljet ja sisaret, todistan, että Jeesus Kristus johtaa tätä kirkkoa. Hän innoittaa johtajiamme ja opastaa meitä sen hengellisen ravinnon ääreen, jota tarvitsemme selviytyäksemme ja menestyäksemme myöhempinä aikoina. Tuo hengellinen ravinto auttaa meitä olemaan uskollisia eikä epäuskoisia. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
2. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Opettaminen ja oppiminen kirkossa”, *Liahona*, kesäkuu 2007, s. 64.
3. 1. Nefi 8:30.
4. Ks. 1. Nefi 8:24–28; 11:36.
5. 1. Nefi 8:28.
6. OL 4:2.
7. Ks. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7.
8. Ks. Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113.
9. Ks. Luuk. 10:41–42.
10. Ks. 1. Nefi 1:1.

VANHIN D. TODD CHRISTOFFERSON
kahdentoista apostolin koorumista

Pyhien ilo

Ilo tulee Kristuksen käskyjen pitämisestä, murheen ja heikkouden voittamisesta Hänen avullaan ja palvelemisesta Hänen tavallaan.

Mormonin kirjan profeetta Enos, Lehin pojanpoika, kirjoitti ainutlaatuisesta kokemuksesta, joka tapahtui varhaisessa vaiheessa hänen elämäänsä. Ollessaan metsässä yksin metsästävässä Enos alkoi pohdiskella isänsä Jaakobin opetuksia. Hän kertoo: ”Sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta, painuivat syvälle sydämeeni.”¹ Sielunsa hengellisessä nälässä Enos polvistui rukoukseen, merkittävään rukoukseen, joka jatkui koko päivän ja yön, rukoukseen, joka toi hänelle tärkeitä ilmoituksia, vakuutuksia ja lupauksia.

Voimme oppia paljon Enosin kokemuksesta, mutta tänään ajatukseni kohdistuvat siihen, että Enos muisti isänsä puhuneen usein ”pyhien ilosta”.

Tässä konferenssissa kolme vuotta sitten presidentti Russell M. Nelson puhui ilosta.² Hän sanoi muun muassa:

”Elämämme olosuhteet eivät vaikuta kovinkaan paljon tuntemaamme iloon, mutta siihen vaikuttaa erittäin paljon se, mihin me keskitymme elämässämme.

Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tuntea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu. Ilo tulee Hänestä ja Hänen

ansioistaan. – – Myöhempien aikojen pyhille Jeesus Kristus on ilo!”³

Pyhät ovat niitä, jotka ovat solmineet evankeliumin liiton kasteessa ja pyrkivät seuraamaan Kristusta Hänen opetuslapsinaan.⁴ Näin ollen ”pyhien ilo” tarkoittaa iloa siitä, että tulee Kristuksen kaltaiseksi.

Haluaisin puhua ilosta, joka tulee Hänen käskyjensä pitämisestä, ilosta, joka syntyy murheen ja heikkouden voittamisesta Hänen avullaan, sekä ilosta, joka kuuluu olennaisesti palvelemiseen Hänen tavallaan.

Iloa Kristuksen käskyjen pitämisestä

Me elämme hedonistista aikaa, jolloin monet kyseenalaistavat Herran käskyjen tärkeyden tai yksinkertaisesti jättävät ne huomiotta. Usein ihmiset, jotka uhmaavat jumalallisia käskyjä, kuten siveyden lakia, rehellisyyden mittapuuta ja lepopäivän pyhyyttä, näyttävät menestyvän ja nauttivan elämän hyvistä puolista – toisinaan enemmänkin kuin ne, jotka pyrkivät olemaan kuuliaisia. Jotkut alkavat miettiä, ovatko ponnistelu ja uhraukset vaivan arvoisia. Muinaiset israelilaiset valittivat kerran:

”Turha on palvella Jumalaa. Mitä hyötyä on siitä, että noudattamme hänen käskyjään, palvelemme Herraa Sebaotia ja kuljemme murhe kasvoillamme?

Me näemme, kuinka röyhkeät ovat onnellisia, kuinka he menestyvät vaikka ovat tehneet pahaa. He saavat elää, vaikka ovat koetelleet Jumalan kärsivällisyyttä.”⁵

Odottakaa vain ”[sitä päivää], jonka minä määrään – –. Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Te näette, kuka on palvellut

Jumalaa ja kuka ei ole häntä palvelut.⁶ Jumalattomilla ”on iloa teoistansa jonkin aikaa”, mutta se on aina väliaikaista.⁷ Pyhien ilo on kestävä.

Jumala näkee asiat niiden oikeasta näkökulmasta, ja Hän näyttää meille sitä näkökulmaa käskyjensä välityksellä ohjaten meitä tehokkaasti kuolevaisuuden kuoppien ja karikoiden yli kohti iankaikista iloa. Profeetta Joseph Smith selitti: ”Kun Hänen käskynsä opettavat meitä, se tapahtuu iankaikkisuuden näkökulmasta. Sillä Jumala katsoo meitä, aivan kuin olisimme iankaikkisuudessa. Jumala asuu iankaikkisuudessa eikä katso asioita samalla tavalla kuin me.”⁸

En ole tavannut ketään, joka löytettyään evankeliumin myöhemmin elämässään ei olisi toivonut, että se olisi tapahtunut aiemmin. ”Voi, miten olisin voinut välttyä keinoilta valinnoilta ja virheiltä”, he sanovat. Herran käskyt ovat meidän oppaamme parempiin valintoihin ja onnellisempaan tulokseen. Kuinka meidän pitäisikään riemuita ja kiittää Häntä siitä, että Hän näyttää

meille tämän verrattomamman tavan.

Ollessaan teini-ikäinen Kongon demokraattisesta tasavallasta kotoisin oleva sisar Kalombo Rosette Kamwanya, joka tällä hetkellä palvelee Abidjanin läntisellä lähetyskentällä Norsunluurannikolla, paastosi ja rukoili kolmen päivän ajan saadakseen selville, mihin suuntaan Jumala halusi hänen kulkevan. Merkittävässä yöllisessä näyssä hänelle näytettiin kaksi rakennusta – kappeli ja rakennus, jonka hän nyt käsittää olleen temppeli. Hän alkoi etsiä ja löysi pian kappelin, jonka hän oli nähnyt unessa. Kyltissä luki: ”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.” Sisar Kamwanya kastettiin ja sen jälkeen hänen äitinsä ja kuusi veljeään. Sisar Kamwanya sanoo: ”Kun vastaanotin evankeliumin, tunsin olevani kuin vankina ollut lintu, joka oli päässyt vapauteen. Sydämeni oli täynnä iloa. – Minulla oli varmuus siitä, että Jumala rakastaa minua.”⁹

Pitämällä Herran käskyt me voimme täydellisemmin ja helpommin tuntea

Hänen rakkautensa. Käskyjen kaita ja kapea polku johtaa suoraan elämän puulle, ja puu ja sen hedelmät – suloisimmat ja ”kaikkein haluttavimmat”¹⁰ – kuvaavat Jumalan rakkautta ja täyttävät sielun ”tavattoman suurella ilolla”¹¹.

Vapahtaja on sanonut:

”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessa, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun *iloni* sydämessänne ja teidän *ilonne* tulisi täydelliseksi.”¹²

Iloa voittamisesta Kristuksen avulla

Silloinkin kun pidämme uskollisesti käskyt, tulee koettelemuksia ja murhe- näytelmiä, jotka voivat häiritä iloamme. Mutta kun pyrimme voittamaan nämä haasteet Vapahtajan avulla, voimme säilyttää sekä ilon, jota tunnemme nyt, että ilon, joka meitä odottaa tulevaisuudessa. Kristus tyynnytteli opetuslapsiaan: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.”¹³ Kun käännymme Hänen puoleensa, olemme Hänelle kuuliaisia ja olemme yhtä Hänen kanssaan, nimenomaan silloin koettelemukset ja murheet vaihtuvat iloksi. Mainitsen yhden esimerkin.

Vuonna 1989 Jack Rushton palveli Irvinen vaarnan johtajana Kaliforniassa Yhdysvalloissa. Perheen viettäessä lomaa Kalifornian rannikolla Jack oli harrastamassa bodysurfingia, kun aalto pyyhkäisi hänet pinnan alaista karia vasten, jolloin hänen niskansa murtui ja hänen selkäytimensä vaurioitui vakavasti. Jack sanoi myöhemmin: ”Hetimit kun osuin kiveen, tiesin, että halvaannuin.”¹⁴ Hän ei pystynyt enää puhumaan tai edes hengittämään omin avuin.¹⁵

Sukulaiset, ystävät ja vaarnan jäsenet olivat veli Rushtonin ja hänen vaimonsa

Sisar Kalombo Rosette Kamwanya

Jack ja Jo Anne Rushton

Jo Annen tukena ja muun muassa remontoivat osan heidän kodistaan, jotta Jackin pyörätuoli mahtui liik-kumaan siellä. Jo Annesta tuli Jackin omaishoitaja seuraaviksi 23 vuodeksi. Viitaten Mormonin kirjan kertomuksiin siitä, kuinka Herra kävi kansansa luona heidän ahdingoissaan ja teki heidän kuormansa keveiksi¹⁶, Jo Anne sanoo: ”Olen usein hämmästyntynyt siitä, miten kevyeltä sydämeni tuntuu, kun huoleh-din aviomiehestäni.”¹⁷

Muutos, joka tehtiin Jackin hen-gityselimistöön, palautti hänen puhekykynsä, ja vuoden sisällä Jack kutsuttiin Evankeliumin oppi -luokan opettajaksi ja vaarnan patriarkaksi. Aina kun veli Rushton antoi patriarkal-lista siunausta, toinen pappeudenhaltija asetti hänen kätensä siunausta saavan henkilön pään päälle ja tuki hänen käsi-varsiaan siunauksen aikana. Jack kuoli joulupäivänä 2012 palveltuaan omistau-tuneesti 22 vuotta.

Kerran haastattelussa Jack huomautti: ”Meidän kaikkien elämään tulee ongel-mia. Se vain on osa täällä maan päällä olemista. Jotkut ajattelevat, että uskonto tai usko Jumalaan suojelee pahoilta asioilta. En usko, että kyse on siitä. Mie-lestäni kyse on siitä, että jos uskomme on vahva, niin kun pahoja asioita tapahtuu – ja niitä kyllä tapahtuu – me pystymme selviytymään niistä. – – Uskoni ei ole koskaan horjunut, mutta se ei tarkoita, etten olisi kokenut masennusta. Luulen, että ensimmäistä kertaa elämässäni minut venytettiin voimieni äärirajoille, eikä kir-jaimellisesti ollut mitään, minkä puoleen kääntyä, ja niinpä käännyn Herran puo-leen, ja tähän päivään asti olen tuntenut vapauttavaa iloa.”¹⁸

Tämä on aikaa, jolloin sosiaalisessa mediassa ja kasvotusten hyökätään toi-sinaan armottomasti niitä vastaan, jotka pyrkivät säilyttämään Herran asetta-mat tasovaatimukset pukeutumisessa,

vihteessä ja sukupuolisessa puhtau-
dessa. Pyhien joukossa useasti nimen-
omaan nuoret ja nuoret aikuiset sekä
naiset ja äidit ovat niitä, jotka kantavat
tätä pilkkaamisen ja vainon ristiä. Ei
ole helppo nousta sellaisen herjauksen
yläpuolelle, mutta muistakaa Pietarin
sanat: ”Kun teitä solvataan Kristuksen
nimen tähden, te olette autuaat, sillä
teidän yllänne on kirkkauden Henki,
Jumalan Henki.”¹⁹

Eedenin puutarhassa Adam ja
Eeva olivat ”viattomuuden [tilassa],
kokematta iloa, sillä he eivät tunte-
neet kurjuutta”²⁰. Nyt vastuullisina
olentoina me koemme iloa siitä, että
voitamme kurjuuden, tulipa se missä
muodossa hyvänsä – syntinä, koet-
telemuksena, heikkoutena tai minä
tahansa muuna esteenä onneen. Tämä
on iloa siitä, että tunnemme edisty-
vämme opetuslapsuuden polulla, iloa
siitä, että saamme anteeksiannon syn-
neistämme ja omantunnonrauhan²¹,
iloa siitä, kun tunnemme sielumme
laajenevan ja kasvavan Kristuksen
armosta²².

Iloa palvelemisesta kuten Kristus palvelee

Vapahtaja saa iloa toteuttaessaan
meidän kuolemattomuutemme ja
iankaikkisen elämämme.²³ Puhuessaan
Vapahtajan sovituksista presidentti
Russell M. Nelson sanoi:

”Kuten kaikessa, Jeesus Kristus on
ylin esimerkkimme – ’edessään olleen
ilon tähden hän – – kesti ristillä kärsi-
mykset’ [Hepr. 12:2]. Ajatelkaapa sitä!
Kestääkseen tuskallisimman kokemuk-
sen, mitä on koskaan kestäetty maan
päällä, Vapahtajamme keskittyi *iloon*!

Entä mitä oli se ilo, joka oli Hänen
edessään? Epäilemättä siihen sisältyi ilo
siitä, että Hän voi puhdistaa ja parantaa
meidät sekä vahvistaa meitä, ilo kaikkien
niiden ihmisten syntien maksamisesta,
jotka tekisivät parannuksen, ilo siitä, että
Hän voi mahdollistaa teille ja minulle
kotiinpaluun – puhtaina ja kelvollisina –
elääksemme taivaallisten vanhempiemme
ja perheemme kanssa.”²⁴

Samalla tavoin ilo, ”joka on edes-
sämme”, on iloa siitä, että autamme
Vapahtajaa Hänen lunastuksen työssään.

Abrahamin jälkeläisinä ja lapsina²⁵ me olemme mukana siunaamassa kaikkia maan perheitä ”evangeliumin siunauksilla, jotka ovat pelastuksen siunauksia, nimittäin iankaikkisen elämän”²⁶.

Mieleen tulevat Alman sanat:

”Tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.

Ja katso, kun näen monien veljeni todella katuva ja tulevan Herran Jumalansa luokse, silloin sieluni täyttyy ilosta – –.

Mutta minä en iloitse ainoastaan omasta menestyksestäni, vaan iloni on vielä täydempi ylhäällä Nefin maassa olleiden veljeni menestyksen tähden. – –

Nyt, kun ajattelen näiden veljeni menestystä, sieluni kulkeutuu pois, jopa niin että se ikään kuin eroaa ruumiista, niin suuri on minun iloni.”²⁷

Kirkossa toinen toisemme palvelemisen hedelmät ovat osa sitä iloa, ”joka on edessämme”. Jopa lannistumisen tai rasituksen hetkinä me voimme palvella kärsivällisesti, jos keskitymme siihen iloon, että olemme Jumalalle mieliksi ja tuomme valoa, huojennusta ja onnellisuutta Hänen lapsilleen, veljillemme ja sisarillemme.

Kun vanhin David ja sisar Susan Bednar menivät viime kuussa Haitiin Port-au-Princen temppelin vihkimistilaisuutta varten, he tapasivat siellä erään

nuoren sisaren, jonka aviomies oli saanut muutama päivä aiemmin surmansa järkevässä onnettomuudessa. He itkivät yhdessä hänen kanssaan. Kuitenkin sunnuntaina tämä hyvä sisar oli vihkimistilaisuudessa omalla paikallaan tervehtijänä hymyillen lempeästi ja sydämellisesti kaikille, jotka tulivat temppeliin.

Uskon, että tärkein ”pyhien ilo” tulee siitä, kun tiedämme Vapahtajan ajavan meidän asiaamme²⁸, ”eikä kukaan voi käsittää sitä iloa, joka [täyttää] sielumme sillä hetkellä, kun [kuulemme Jeesuksen] rukoilevan Isää meidän puolestamme”²⁹. Presidentti Russell M. Nelsonin tavoin todistan, että ilo on lahja uskollisille pyhille, ”jotka ovat kestäneet maailman ristit”³⁰ ja jotka ”[pyrkivät] tietoisesti elämään vanhurskaasti, kuten Jeesus Kristus on opettanut”³¹. Rukoilen, että ilonne olisi täysi. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

- En. 1:3.
- Ks. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 81–84.
- Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, s. 82.
- Ks. Bible Dictionary, ”Saint”.
- Mal. 3:14–15.
- Mal. 3:17–18.
- Vapahtaja on julistanut, että ellei kirkkoa (tai elämää) ”ole rakennettu minun evankeliumilleni vaan se on rakennettu ihmisten teoille tai Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, heillä on iloa teoistansa jonkin aikaa, ja pian tulee loppu, ja heidät kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mistä

ei paluuta ole” (3. Nefi 27:11).

8. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 497.

9. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.

10. Ks. 1. Nefi 11:22; ks. myös 1. Nefi 8:11.

11. 1. Nefi 8:12.

12. Joh. 15:10–11, kursivointi lisätty.

13. Joh. 16:33.

14. Jack Rushton, julkaisussa ”Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmallandSimpleTV, 2. syyskuuta 2009, youtube.com.

15. Ks. Allison M. Hawes, ”It’s Good to Be Alive”, *Ensign*, huhtikuu 1994, s. 42.

16. Ks. Moosia 24:14.

17. Jo Anne Rushton, artikkelissa Hawes, ”It’s Good to Be Alive”, s. 43.

18. Jack Rushton, julkaisussa ”Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.

19. 1. Piet. 4:14. Muistakaa myös lupaukset, jotka mainitaan jakeissa 2. Nefi 9:18 ja 3. Nefi 12:12.

20. 2. Nefi 2:23; ks. myös Moos. 5:10–11.

21. Ks. Moosia 4:3.

22. Muistamme Jaakobin sanat, jotka innoittivat Joseph Smithiä pyytämään Jumalalta (ks. Jaak. 1:5). Edeltävät jakeet ovat vähemmän tuttuja:

”Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte.

Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä.

Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden.” (Jaak. 1:2–4.)

23. Ks. Moos. 1:39.

24. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, s. 83, kursivointi alkuperäisen mukainen.

25. ”Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu” (Gal. 3:29; ks. myös 1. Moos. 22:18; 26:4; 28:14; Ap. t. 3:25; 1. Nefi 15:18; 22:9; OL 124:58).

26. Abr. 2:11.

27. Alma 29:9–10, 14, 16. Samalla tavoin Herra sanoo meille: ”Ja nyt, jos ilonne on suuri yhden sielun kanssa, jonka olette johdattaneet minun luokseni minun Isäni valtakuntaan, kuinka suuri teidän ilonne onkaan, jos johdatatte monta sielua minun luokseni!” (OL 18:16.) Kolmelle nefiläiselle luvattiin ilon täyteys, koska he halusivat tuoda sieluja Kristuksen luokse ”niin kauan kuin maailma pysyy” (3. Nefi 28:9; ks. myös 3. Nefi 28:10).

28. Ks. OL 45:3–5.

29. 3. Nefi 17:17.

30. 2. Nefi 9:18.

31. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, s. 84.

MICHELLE CRAIG

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Hengellinen kyky

Jeesuksen Kristuksen uskollisina opetuslapsina te voitte saada henkilökohtaista innoitusta ja ilmoitusta, joka on yhdenmukaista Hänen käskyjensä kanssa ja joka on räätälöity teitä varten.

Kun olin tänä kesänä lähdössä eräältä Nuorten Naisten leiriltä, yksi suloinen nuori nainen ojensi minulle viestin. Viestissä hän kysyi: ”Mistä voin tietää, milloin Jumala yrittää kertoa minulle jotakin?” *Rakastan* hänen kysymystään. Sielumme kaipaa olla yhteydessä taivaalliseen kotiimme. Haluamme tuntea itsemme tarpeellisiksi ja hyödyllisiksi. Mutta toisinaan meidän on vaikea erottaa toisistaan omia ajatuksiamme ja Hengen lempeitä vaikutelmia.

Profeetat – muinaiset ja nykyiset – ovat opettaneet, että jos jokin ”kutsuu ja houkuttelee tekemään hyvää, se tulee Kristukselta”¹.

Presidentti Russell M. Nelson on esittänyt yksinkertaisen, voimallisen kutsun: ”Rakkaat veljeni ja sisareni, pyydän teitä kasvattamaan *hengellistä kykyänne* vastaanottaa ilmoitusta. – – Päättäkää tehdä se hengellinen työ, jota vaaditaan, jotta pääsette osallisiksi Pyhän Hengen lahjasta ja

kuulette Hengen ääntä useammin ja selvemmin.”²

Haluan tänä aamuna sydämeni pohjasta puhua teille neljästä tavasta kasvattaa hengellistä kykyänne vastaanottaa ilmoitusta.

1. Järjestäkää tietoisesti aikaa ja tilaa kuulla Jumalan ääni

Kun käytätte tahdonvapauttanne ja järjestätte joka päivä aikaa päästäksenne lähelle Jumalan ääntä, varsinkin Mormonin kirjassa, niin ajan mittaan Hänen äänensä tulee teille selkeämmäksi ja tutummaksi.

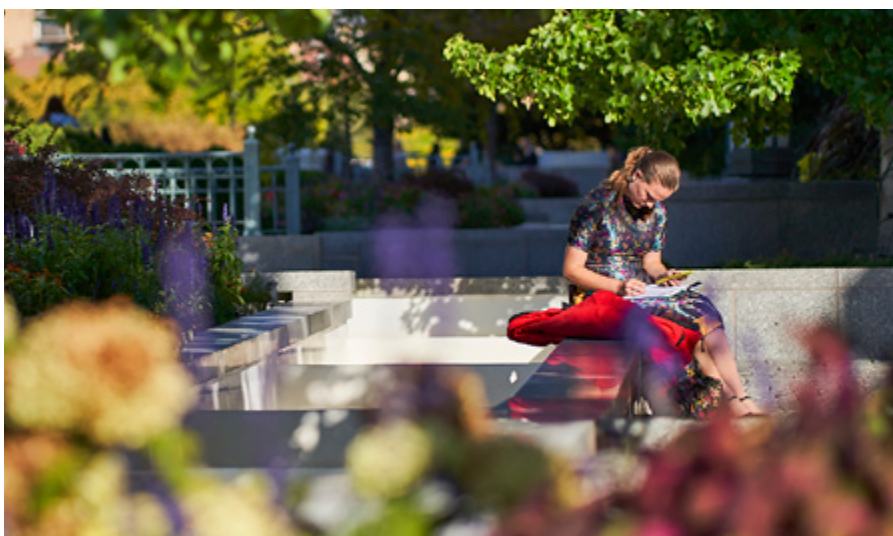
Sitä vastoin *häiriötekijät ja melu*, jotka täyttävät maailman ja meidän kotimme ja elämämme, voivat vaikeuttaa Hänen äänensä kuulemista. Nämä häiriötekijät voivat täyttää mielemme ja sydämemme niin, ettei meiltä jää tilaa Pyhän Hengen lempeille kuiskauksille.

Profeetta Joseph Smith opetti, että useimmiten Jumala ilmoittaa itsensä ”ihmisille yksityisesti heidän huoneessaan, erämaassa tai pellolla, ja yleensä se on tapahtunut ilman melua tai hälinää”³.

Saatana haluaa pitää meidät erossa Jumalan äänestä pitämällä meidät pois näistä hiljaisista paikoista. Jos Jumala puhuu hiljaisella, vienolla äänellä, niin teidän ja minun pitää päästä lähelle, jotta kuulemme Häntä. Kuvitelkaapa, mitä tapahtuisi, jos pyrkisimme yhtä innokkaasti pysymään yhteydessä taivaaseen kuin pysymään yhteydessä langattomaan verkkoon! Valitkaa joka päivä jokin aika ja hetki ja kuunnelkaa Jumalan ääntä. Ja pitäkää kiinni tästä pyhästä tapaamisesta täsmällisesti, sillä hyvin paljon riippuu siitä!

2. Toimikaa viipymättä

Kun saatte kehotuksia ja sitten toimitte vakaasti, Herra voi käyttää teitä. Mitä enemmän toimitte, sitä tutummaksi Hengen ääni käy. Tunnistatte yhä

useammin Jumalan johdatuksen ja sen, että Hän on ”halukas – ilmoittamaan mielensä ja tahtonsa”⁴. Jos viivyttelette, saatatte unohtaa kehotuksen tai menettää tilaisuuden auttaa jotakuta Jumalan puolesta.

3. Pyytäkää tehtävä Herralta

Rukous, johon taivaallinen Isä tuntuu olevan innokas vastaamaan, on pyyntömme, että meidät ohjataan jonkun luo, joka tarvitsee apuamme. Presidentti Henry B. Eyring on opettanut meitä tavoittelemaan ilmoitusta kysymällä Jumalta, keitä me voimme auttaa Hänen puolestaan. ”Jos esitätte sellaisia kysymyksiä, Pyhä Henki tulee ja tunnette innoitusta asioista, joita voitte tehdä muiden ihmisten hyväksi. Kun menette ja teette niitä asioita, te teette Herran työtä, ja kun teette Herran työtä, te olette oikeutettuja saamaan Pyhän Hengen lahjan.”⁵

Te voitte rukoilla ja pyytää Herralta jonkin tehtävän. Kun teette niin, Hän voi käyttää tavallisia taitojanne toteuttaakseen epätavallisen työnsä.

Isoisäni Fritz Hjalmar Lundgren muutti pois Ruotsista, kun hän oli 19-vuotias. Hän saapui Amerikkaan yksin, mukanaan matkalaukku ja kuuden vuoden koulusivistys. Vaikka hän ei osannut yhtään englantia, hän matkusti Oregoniin ja työskenteli siellä metsurina, ja sitten myöhemmin isoäitini ja äitini kanssa hän liittyi kirkkoon. Hän ei koskaan johtanut seurakuntaa, mutta uskollisena kotiopettajana hän toi aktiiviseksi kirkossa yli 50 eri perhettä. Kuinka hän teki sen?

Isoisän kuoleman jälkeen kävin läpi laatikollisen hänen papereitaan ja löysin kirjeen, jonka oli kirjoittanut eräs mies, joka oli palannut kirkkoon isoisän rakkauden ansiosta. Kirjeessä luki: ”Veli Fritzin salaisuus on uskoakseni se,

että hän on aina tekemässä taivaallisen Isän työtä.”

Tuo kirje oli veli Wayne Simonisilta. Isoisä kävi hänen luonaan ja tutustui perheen jokaiseen jäseneseen. Aikanaan isoisä sanoi heille, että heitä tarvittiin, ja kutsui heidät kirkkoon. Mutta sinä sunnuntaina veli Simonisilla oli aamulla noustessaan pulma – hän ei ollut saanut talonsa kattoa korjatuksi, ja sille viikolle oli luvattu sadetta. Hän päätti, että hän menisi kirkkoon, kättelisi isoisää, ja palaisi sitten kotiin korjaamaan katon. Hänen perheensä voisi osallistua sakramenttikokoukseen ilman häntä.

Hänen suunnitelmansa toimi hienosti, kunnes katolla ollessaan hän kuuli jonkun kiipeävän tikkaita. Hän kertoi: ”Kun käänsin katseeni, – – tikkaiden yläpäässä seisoivat veli Fritz. Hän vain hymyili leveästi. Alkuun minua nolotti ja tunsin olevani kuin pieni lapsi, joka oli jäänyt kiinni lintsaamisesta. Sitten – – tunsin suuttuvani. [Mutta veli Fritz vain] riisui puvun takkinsa ja ripusti sen tikkaille. Kun hän kääri valkoisen paitansa hihat, hän kääntyi puoleeni ja sanoi: ’Veli Simonis, onko sinulla toista vasaraa? Tämän työn täytyy olla hyvin tärkeää, koska muutoin et olisi jättänyt perhetäsi, ja jos se kerran on niin tärkeää, haluan auttaa sinua.’ Kun katsoin häntä silmiini, näin vain ystävällisyyttä ja Kristuksen kaltaista rakkautta. Suuttumukseni hävisi. – – Laskin työkaluni käsistäni sinä sunnuntaina ja seurasin hyvää ystävääni tikkaita alas ja takaisin kappeliin.”

Isoisä oli saanut tehtävänsä Herralta, ja hän tiesi, että hänen oli määrä etsiä kadonneita lampaita. Aivan kuten ne neljä miestä, jotka kantoivat halvaantuneen ystävänsä katolle ja sitten laskivat hänet alas, jotta Jeesus Kristus parantaisi hänet⁶, samoin isoisän tehtävä vei

hänet katolle. Herra lähettää ilmoitusta niille, jotka pyrkivät auttamaan muita.

4. Uskokaa ja luottakaa

Luin äskettäin pyhistä kirjoituksista eräästä toisesta suuresta lähetyssaarnaajasta, joka sai tehtävänsä Herralta. Aaron oli opettamassa lamanilaisten kuningasta, joka ihmetteli, miksei myös Aaronin veli Ammon ollut tullut opettamaan häntä. ”Ja Aaron sanoi kuninkaalle: Katso, Herran Henki on kutsunut hänet *toisaalle*.⁷”

Henki puhui sydämelleni: meillä jokaisella on erilainen tehtävä suoritettavana, ja toisinaan Henki saattaa kutsua meidät ”toisaalle”. On monia tapoja rakentaa Jumalan valtakuntaa liittoja solmivina, liitot pitävinä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina. Hänen uskollisina opetuslapsinaan te voitte saada henkilökohtaista innoitusta ja ilmoitusta, joka on yhdenmukaista Hänen käskyjensä kanssa ja joka on räätälöity teitä varten. Teillä on elämässä ainutlaatuisia kutsumuksia ja tehtäviä, ja teille annetaan yksilöllistä johdatusta niiden täyttämiseen.

Nefillä, Jeredin veljellä ja myös Mooseksella oli iso vesialue ylitettävänä – ja he kukin tekivät sen eri tavalla. Nefi ”[käsitteli] puita taidokkaasti”.⁸ Jeredin veli rakensi aluksia, jotka olivat ”tiiviitä kuin astia”.⁹ Ja Mooses ”[kulki] meren poikki kuivaa maata pitkin”.¹⁰

Heistä jokainen sai henkilökohtaista ohjausta, joka oli räätälöity juuri heitä varten, ja jokainen luotti Herraan ja toimi. Herra on tietoinen niistä, jotka ovat kuuliaisia, ja Nefin sanojen mukaisesti Hän valmistaa keinon, jolla voimme toteuttaa sen, mitä Hän käskää.¹¹ Huomatkaa, että Nefi puhuu pelkästään *keinosta* – ei jostakin *tietystä keinosta*.

Jääkö meiltä huomaamatta tai laiminlyömmekö henkilökohtaisia tehtäviä Herralta, koska Hän on

valmistanut erilaisen keinon kuin se, jota odotamme?

Isoisäni johdatettiin epätavalliseen paikkaan – puvussa katolle sunnuntaina. Luottakaa siihen, että Jumala johtaa teitä, vaikka keino näyttäisikin erilaiselta kuin olitte odottaneet tai vaikka se olisikin erilainen kuin muilla.

Myöhempien aikojen pyhiä on monenlaisia, mutta ”kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia” – mustat ja valkoiset, orjat ja vapaat, miehet ja naiset, naimattomat ja naimisissa olevat, rikkaat ja köyhät, nuoret ja vanhat, elinikäiset kirkon jäsenet ja uudet käännynnäiset.¹² Riippumatta siitä, keitä te olette tai minkä kanssa kamppaillette, teidät on kutsuttu Herran pöydän ääreen.¹³

Kun Isän tahdon tavoittelemisesta ja tekemisestä tulee päivittäisen elämänne malli, teitä ohjataan tietenkin muuttamaan ja tekemään parannusta.

Kirkon uusi ohjelma lapsille ja nuorille on rakennettu sille pohjalle, että opitaan tavoittelemaan ilmoitusta, saada selville, mitä Herra haluaisi meidän tekävän, ja sitten toimitaan tuon ohjauksen mukaan. Jokainen meistä voi iästä tai olosuhteista riippumatta pyrkiä *tavoittelemaan, vastaanottamaan ja toimimaan*. Kun noudatatte tätä iankaikkista mallia, joka on asetettu meidän aikaamme varten,

niin te pääsette lähemmäksi Jeesusta Kristusta – Hänen rakkauttaan, Hänen valoaan, Hänen ohjaustaansa, Hänen rauhaansa ja Hänen parantamistaan ja kaiken mahdolliseksi tekevää voimaansa. Ja te kasvatatte hengellistä kykyänne tulla päivittäin välineeksi Hänen käsissään Hänen suuren työnsä toteuttamisessa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. David A. Bednar, tapahtumassa Face to Face with Elder and Sister Bednar, maailmanlaajuinen lähetyksen nuorille, 12. toukokuuta 2015; facetoface.churchofjesuschrist.org; ks. myös Moroni 7:16.
2. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96, kursivointi lisätty.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 125.
4. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 94.
5. Henry B. Eyring, artikkelissa ”President Eyring 1990s”, *Deseret News*, 2. huhtikuuta 2009, deseretnews.com.
6. Ks. Mark. 2:1–12.
7. Alma 22:4, kursivointi lisätty.
8. 1. Nefi 18:1.
9. Ks. Et. 6:5–8.
10. 2. Moos. 14:29.
11. Ks. 1. Nefi 3:7.
12. Ks. 2. Nefi 26:33.
13. Ks. Quentin L. Cook, ”Arki ikuinen”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 51.

VANHIN DALE G. RENLUND
kahdentoista apostolin koorumista

Horjumaton sitoutuminen Jeesukseen Kristukseen

*Jumala kutsuu meitä heittämään vanhat
tapamme ulottumattomiin ja aloittamaan
uuden elämän Kristuksessa.*

Viime huhtikuussa minulla oli etuoikeus vihkiä Kinshasan temppeli Kongon demokraattisessa tasavallassa.¹ Sanat eivät riittäneet ilmaisemaan sitä iloa, jota uskolliset kongolaiset ja minä tunsimme nähdessämme, että temppeli vihittiin käyttöön heidän maassaan.

Ne, jotka tulevat Kinshasan temppeliin, näkevät alkuperäisen maalauksen nimeltä *Kongon putoukset*². Se muistuttaa ainutlaatuisella tavalla temppelissäkävijöitä horjumattomasta sitoutumisesta, jota vaaditaan, jotta voi ankkuroida itsensä Jeesukseen Kristukseen ja seurata taivaallisen Isämme suunnitelman

Kinshasan temppeli Kongon demokraattisessa tasavallassa

liittopolkua. Maalauksessa kuvatut vesiputoukset tuovat mieleen käytännön, joka oli yleinen yli sata vuotta sitten varhaisten kristillisten käännynnäisten keskuudessa Kongossa.

Ennen kääntymystään he palvoivat elottomia esineitä uskoen, että esineissä oli yliluonnollisia voimia.³ Koettuaan kääntymyksen monet tekivät pyhiinvaellusmatkan yhdelle Kongojoen varrella sijaitsevista hyvin

Kongon putoukset, David Meikle

monista vesiputouksista, kuten Nzongon putouksille.⁴ Nämä käännynnäiset heittivät aiempia epäjumalia kuvaavat esineensä vesiputoukseen vertauskuvana Jumalalle ja muille siitä, että he olivat hylänneet vanhat perinteensä ja vastaanottaneet Jeesuksen Kristuksen. He tarkoituksellisesti eivät heittäneet esineitään tyyneen, matalaan veteen. He heittivät esineet valtavan vesiputouksen velloviin vesiin, mistä niitä ei pystyisi saamaan takaisin. Nämä teot olivat merkinä uudesta mutta horjumattomasta sitoutumisesta Jeesukseen Kristukseen.

Ihmiset muissa paikoissa ja muina aikoina ovat osoittaneet sitoutumisensa Jeesukseen Kristukseen samankaltaisin tavoin.⁵ Ne, jotka kuuluivat Mormonin kirjan kansaan, joka tunnettiin nimellä antinefilehiläiset, ”laskivat kapina-aseensa” ja hautasivat ne ”syvälle maahan” [todistuksena] Jumalalle – –, etteivät he enää koskaan käyttäisi aseita”.⁶ Niin tehdessään he lupasivat noudattaa Jumalan opetuksia ja olla koskaan perääntymättä sitoumuksensa. Tämä teko oli alkuna sille, että he ”kääntyivät Herraan” eivätkä koskaan langenneet pois.⁷

Se, että on ”kääntynyt Herraan”, tarkoittaa sitä, että hylkää yhden toimintatavan, joka on vanhojen uskonkäsitysten sanelema, ja omaksuu uuden toimintatavan, joka perustuu siihen, että uskoo taivaallisen Isän suunnitelmaan sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa. Tämä muutos on enemmän kuin evankeliumin opetusten älyllistä hyväksymistä. Se muovaa identiteettiämme, muuttaa ymmärryksemme elämän tarkoituksesta ja johtaa pysyvään uskollisuuteen Jumalalle. Henkilökohtaiset halut, jotka ovat ristiriidassa sen kanssa, että ankkuroituu Vapahtajaan ja seuraa liittopolkua, häviävät, ja niiden tilalle

tulee päättäväisyys alistua taivaallisen Isän tahtoon.

Kääntymys Herraan alkaa horjumatomasta sitoutumisesta Jumalaan, ja sitten tuo sitoutuminen tulee osaksi sitä, mitä me olemme. Tämän sitoutumisen sisäistäminen on elinikäinen prosessi, joka vaatii kärsivällisyyttä ja jatkuvaa parannusta. Lopulta tästä sitoutumisesta tulee osa sitä, mitä me olemme, se sulautuu minäkuvaamme ja on alati läsnä elämässämme. Aivan kuten emme koskaan unohda omaa nimeämme, mitä muuta meillä sitten onkin mielessämme, niin emme koskaan unohda sitoutumista, joka on kaiverrettu sydämeemme.⁸

Jumala kutsuu meitä heittämään vanhat tapamme ulottumattomiin ja aloittamaan uuden elämän Kristuksessa. Tämä tapahtuu, kun meissä kasvaa usko Vapahtajaan, mikä alkaa kuulemalla niiden todistusta, jotka uskovat.⁹ Sen jälkeen usko syvenee, kun toimimme tavoilla, jotka ankkuroivat meidät Häneen lujemmin.¹⁰

Olisipa mukavaa, jos entistä vahvempi usko tarttuisi kuten flunssa. Silloin yksinkertainen ”hengellinen aivastus” vahvistaisi muiden uskoa. Mutta se ei toimi sillä tavoin. Ainoa tapa, jolla usko kasvaa, on se, että ihminen toimii

uskossa. Nämä teot syntyvät usein muiden esittämien kutsujen innoittamina, mutta me emme voi ”kasvattaa” jonkun toisen uskoa tai turvautua yksinomaan muihin vahvistaaksemme omaa uskoamme. Jotta meidän uskomme kasvaisi, meidän täytyy tehdä uskoa vahvistavia valintoja, kuten rukoilla, tutkia pyhiä kirjoituksia, nauttia sakramentti, pitää käskyt ja palvella muita.

Kun meidän uskomme Jeesukseen Kristukseen kasvaa, Jumala kutsuu meitä antamaan Hänelle lupauksia. Nämä liitot, joiksi näitä lupauksia nimitetään, ilmentävät kääntymystämme. Lisäksi liitot luovat varman perustuksen hengelliselle edistymiselle. Kun teemme valinnan mennä kasteelle, me alamme ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen¹¹ ja päätämme seurata Häntä. Me lupaamme tulla Hänen kaltaisikseen ja omaksua itsellemme Hänen ominaisuuksiaan.

Liitot ankkuroivat meidät Vapahtajaan ja johdattavat meitä pitkin polkua, joka johtaa taivaalliseen kotiimme. Liittojen voima auttaa meitä säilyttämään voimallisen sydämenmuutoksen, syventämään kääntymystämme Herraan ja saamaan täydemmin Kristuksen kuvan kasvoihimme.¹² Mutta välipitämätön sitoutuminen liittoihimme ei

takaa meille mitään.¹³ Saatamme tuntea houkutusta vältellä sitoutumista, heittää vanhat tapamme tyyneen veteen tai haudata kapina-ascemme niin, että niiden kahvat jäävät näkyviin. Mutta epäroiva sitoutuminen liittoihimme ei avaa mahdollisuutta taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen pyhittävään voimaan.

Sitoumuksemme pitää liittomme ei saa olla ehdollista tai vaihdella elämässämme muuttuvien olosuhteiden mukaan. Meidän uskollisuutemme Jumalaa kohtaan tulisi olla kuin luotettava Kongojoki, joka virtaa lähellä Kinshasan temppeliä. Tämä joki, toisin kuin useimmat joet maailmassa, virtaa tasaisesti ympäri vuoden¹⁴ ja tuo lähes 42 000 kuutiometriä vettä sekunnissa Atlantin valtameriin.

Vapahtaja kutsui opetuslapsiaan olemaan yhtä luotettavia ja lujia. Hän sanoi: ”Sen tähden päättäkää siis tämä sydämessänne, että teette sen mukaan kuin minä teitä opetan ja käsen.”¹⁵ Tämä päättäväisyys liittojemme pitämisessä mahdollistaa sen, että Jumalan lupaus kestävästä ilosta toteutuu täysin.¹⁶

Monet uskolliset myöhempien aikojen pyhät ovat osoittaneet, että he ovat päättäneet pitää liittonsa Jumalan kanssa ja ovat muuttuneet pysyvästi.

Saanan kertoa teille kolmesta sellaisesta henkilöstä – veli Banza Mucioko, sisar Banza Régine ja veli Mbuyi Nkitabungi.

Vuonna 1977 Banzat asuivat Kinshasassa Zairessa, joka nykyään tunnetaan nimellä Kongon demokraattinen tasavalta. Heidä arvostettiin suuresti protestanttisen kirkon yhteisönsä. Heidän lahjakkuutensa ansiosta heidän kirkkonsa järjesti niin, että heidän nuori perheensä pääsi Sveitsiin opiskelemaan ja sai yliopistostipendin.

Kun he olivat Genevessä, niin kulkiessaan bussilla yliopistolle veli Banza näki usein pienen seurakuntakeskuksen, jossa luki ”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko”. Hän mietti: ”Onko Jeesuksella Kristuksella pyhiä nykyään, myöhempiä aikoina?” Lopulta hän päätti mennä katsomaan.

Lähetysseurakunta toivotti veli ja sisar Banzan lämpimästi tervetulleiksi. He esittivät joitakin itsepintaisia kysymyksiä, joita heillä oli Jumalan luonteesta, kuten: ”Jos Jumala on henki, niin kuin tuuli, kuinka meidät on voitu luoda Hänen kaltaisikseen? Kuinka Hän voisi istua valtaistuimella?” He eivät olleet koskaan saaneet tyydyttävää vastausta, ennen kuin lähetysseurakunta selittivät palautettua oppia lyhyessä oppiaiheessa. Kun lähetysseurakunta

lähtivät, Banzat katsoivat toisiaan ja sanoivat: ”Eikö tämä, mitä olemme kuulleet, ole totuus?” He jatkoivat kirkossa käymistä ja lähetysseurakunnan tapaamista. He tiesivät, että kasteella Jeesuksen Kristuksen palautettuun kirkkoon olisi seurauksia. Heiltä evättäisiin heidän saamansa stipendi, heidän viisuminsa peruutettaisiin ja heidän olisi kahden pienen lapsensa kanssa lähdettävä pois Sveitsistä. He päättivät mennä kasteelle ja konfirmoitaviksi lokakuussa 1979.

Kaksi viikkoa kasteensa jälkeen veli ja sisar Banza palasivat Kinshasaan, ja he olivat ensimmäinen ja toinen kirkon jäsen maassaan. Geneven seurakunnan jäsenet pitivät heihin yhteyttä ja auttoivat heitä olemaan yhteydessä kirkon johtajiin. Banzoja kannustettiin odottamaan uskollisesti luvattua aikaa, jolloin Jumala perustaisi kirkkonsa Zaireen.

Samoihin aikoihin eräs toinen zairilainen vaihto-opiskelija, veli Mbuyi, opiskeli Belgiassa. Hänet kastettiin vuonna 1980 Brysselin seurakunnassa.

Pian sen jälkeen hän palveli koko-aikaisessa lähetystyössä Englannissa. Ja Jumala teki ihmeitään. Veli Mbuyi palasi Zaireen, ja hänestä tuli kolmas kirkon jäsen maassaan. Vanhempien luvalla kirkon kokouksia pidettiin hänen perheensä kodissa. Helmikuussa 1986 esitettiin anomus, että kirkko saisi valtiolta virallisen aseman. Siihen tarvittiin kolmen Zairen kansalaisen allekirjoitukset. Nämä kolme onnellista anomuksen allekirjoittajaa olivat veli Banza, sisar Banza ja veli Mbuyi.

Nämä vankkumattomat jäsenet tunsivat totuuden kuullessaan sen. He tekivät kasteensa liiton, joka ankkuroi heidät Vapahtajaan. He vertauskuvallisesti heittivät vanhat tapansa vellovaan vesiputoukseen ilman minkäänlaista aikomusta hakea niitä sieltä. Liitopolku ei ole koskaan ollut helppo. Poliittinen sekasorto, epäsäännöllinen yhteydenpito kirkon johtajien kanssa ja pyhien yhteisön rakentamiseen liittyvät haasteet olisivat saattaneet saada vähemmän sitoutuneet henkilöt luopumaan. Mutta veli ja sisar Banza sekä veli Mbuyi ovat pysyneet kestävinä uskossaan. He olivat läsnä Kinshasan temppelin vihkimisessä – 33 vuotta sen jälkeen kun he olivat allekirjoittaneet anomuksen, joka johti kirkon viralliseen asemaan Zairessa.

Banzat ovat täällä konferenssikeskuksessa tänään. Heidän kanssaan ovat heidän kaksi poikaansa Junior ja Phil sekä miniät Annie ja Youyou. Vuonna 1986 Junior ja Phil olivat kaksi ensimmäistä ihmistä, jotka kastettiin

Banza Mucioko, Banza Régine ja heidän poikansa

Mbuyi Nkitabungi kokoaikaisena lähetysseurakunnassa

kirkkoon Zaireissa. Veli Mbuyi seuraa näitä kokouksia Kinshasassa vaimonsa Maguyn ja heidän viiden lapsensa kanssa.

Nämä pioneerit ymmärtävät, mikä merkitys ja mitä seurauksia on liitoilla, joiden kautta heidät on johdatettu ”tuntemaan [Herra] Jumalansa ja riemuitsemaan Jeesuksessa Kristuksessa, Lunastajassaan”¹⁷.

Kuinka me ankkuroimme itsemme Vapahtajaan ja pysymme uskollisina kuten nämä ja monet kymmenet tuhannet kongolaiset pyhät, jotka ovat seuranneet heitä, sekä miljoonat muut eri puolilla maailmaa? Vapahtaja on opettanut meille, kuinka niin tehdään. Joka viikko me nautimme sakramentin ja teemme liiton taivaallisen Isämme kanssa. Me lupaamme yhdistää itsemme Vapahtajaan lupaamalla halukkaasti ottaa päällemme Hänen nimensä, muistaa Hänet aina ja pitää Hänen käsikynsä.¹⁸ Se, että tunnollisesti valmistaudumme ja kelvollisina annamme nämä liiton lupaukset joka viikko, ankkuroi meidät Vapahtajaan, auttaa meitä sisäistämään sitoutumistamme¹⁹ ja kuljettaa meitä voimallisesti pitkin liittopolkua.

Kehotan teitä sitoutumaan elinikäiseen edistymiseen opetuslapsuudessa. Solmikkaa liittoja ja pitäkää ne. Heittäkää vanhat tapanne syviin, velloviin vesiputouksiin. Haudatkaa sota-aseenne kokonaan, älkääkä jättäkö

kahvoja näkyviin. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta se, että solmitte liittoja vakaana aikeenanne pitää ne uskollisesti kunniassa, siunaa elämäenne ikuisesti. Teistä tulee enemmän Vapahtajan kaltaisia, kun muistatte Hänet aina, seuraatte Häntä ja rakastatte Häntä suuresti. Todistan, että Hän on luja perustus. Hän on luotettava, ja Hänen lupauksensa pitävät. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Vihkiminen tapahtui palmusunnuntaina 14. huhtikuuta 2019, kuten presidentti Russell M. Nelson oli antanut tehtäväksi.
2. Taiteilija David Meikle maalasi *Kongon putoukset* Kiubun vesiputouksista otettujen valokuvien pohjalta. Kiubun vesiputoukset sijaitsevat noin 400 kilometriä pohjoiseen Lubumbashista Kongon demokraattisen tasavallan kaakkoisosassa.
3. Näistä esineistä käytettiin kongon kielellä nimitystä *inkisi* ja ranskan kielellä *fétiches*. Käännettynä sana tarkoittaa ’amulettia’, ’talismaania’ tai ’fetiisiä’.
4. David Meikle on maalannut valokuvien pohjalta myös teoksen nimeltä *Nzongon vesiputoukset*. Nzongon vesiputoukset sijaitsevat noin 130 kilometriä Kinshasasta Kongon demokraattisessa tasavallassa. Näiden putousten kohdalla joki tunnetaan nimellä *Nzadi Inkisi* eli ”taikakalujoki”. Nimi kuvastaa tekstissä kuvattua käytäntöä.
5. Vuonna 1000 jKr. Islannin klaanien johtajat kokoontuivat yhteen vuosittaiseen kaksiviikkoon kestäväan vapaamuotoiseen kokoukseensa nimeltä *allting*, joka sääti kaikkia sitovat lait. Miestä nimeltä Thorgeir pyydettiin tekemään kaikkien puolesta päätös joko kääntymisestä kristinuskoon

tai muinaisnorjalaisten jumalien palvonnan jatkamisesta. Vietettyään kolme päivää yksin teltassaan Thorgeir ilmoitti päätöksestään: klaaneista tulisi kristittyjä. Kun Thorgeir oli palaamassa kyläänsä, hän otti rakkaat muinaisnorjalaiset jumalankuvansa ja heitti ne vesiputoukseen, joka nykyään tunnetaan nimellä *Godafoss* eli ”Jumalten vesiputous”. Tämä teko oli merkinä Thorgeirin täydellisestä kääntymisestä kristinuskoon.

6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Ks. Alma 23:6; David A. Bednar, ”Kääntynyt Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 106–109.
8. Ks. Hes. 11:19–20; 2. Kor. 3:3.
9. Ks. Room. 10:14, 17.
10. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 210.
11. Ks. Dallin H. Oaks, ”Mitä merkitsee, että otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päallemme”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 74–77.
12. Ks. Alma 5:12–14.
13. Ks. OL 82:10.
14. Kongojoki on syvin, toiseksi vuolain ja yhdeksänneksi pisin joki maailmassa. Koska se ylittää päiväntasaajan kaksi kertaa, ainakin yhdellä osuudella joesta on aina sadekausi, mikä saa aikaan veden tasaisen virtauksen. Virtaama on suhteellisen tasainen läpi vuoden, keskimäärin 41 000 kuutiometriä vettä sekunnissa, vaikka virtausnopeus saattaakin vaihdella eri vuosina (vaihteluväli: 23 000 – 75 000 kuutiometriä sekunnissa).
15. Ks. Joseph Smithin raamatunkäännös, Luke 14:28 (ks. LDS Bible, Luke 14:27, alaviite b).
16. Ks. 2. Nefi 9:18; Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 81–84. Presidentti Nelson sanoi: ”Ilo on lahja uskollisille” (s. 84).
17. Alma 37:9.
18. Ks. OL 20:77. Lähetysjohtajien seminaarissa kesäkuussa 2019 sakramentin nauttimisen jälkeen ja ennen virallisen sanomansa alkua presidentti Russell M. Nelson sanoi: ”Mieleeni on tullut ajatus, että tänään tekemäni liitto on paljon tärkeämpi kuin se sanoma, jonka olen valmistanut. Nauttiessani sakramentin tein liiton, että olisin halukas ottamaan päälleni Jeesuksen Kristuksen nimen ja että olen halukas noudattamaan Hänen käskyjään. Kuulen usein ilmaistavan, että me nautimme sakramentin uudistaaksemme kasteessa tehdyn liiton. Vaikka se on totta, se on paljon enemmän. Olen tehnyt uuden liiton. Te olette tehneet uuden liiton. – Vastineeksi siitä, Hän sanoo, Hänen Henkensä on aina meidän kanssamme. Millainen siunaus!”
19. Ks. 3. Nefi 18:12.

Banza Régine ja Banza Mucioko

Mbuyi Nkitabungi ja Mbuyi Maguy

PRESIDENTTI DALLIN H. OAKS

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Turvaa Herraan

Ainoa turvamme on siinä, että luotamme Herraan ja Hänen rakkauteensa lapsiaan kohtaan.

Rakkaat veljeni ja sisareni, jokin aika sitten saamani kirje antoi aiheen puheelleni. Kirjoittaja harkitsi temppeliavioliittoa miehen kanssa, jonka iankaikkinen kumppani oli kuollut. Hänestä tulisi toinen vaimo. Hän esitti tämän kysymyksen: Voisiko hän seuraavassa elämässä saada oman kodin, vai pitäisikö hänen asua aviomiehensä ja tämän ensimmäisen vaimon kanssa? Kehotin häntä vain turvaamaan Herraan.

Jatkan kokemuksella, jonka kuulin eräältä arvostetulta työtoverilta ja jonka kerron hänen luvallaan. Rakkaan vaimonsa ja lastensa äidin kuoleman jälkeen eräs isä meni uudelleen naimisiin. Jotkut aikuiset lapset vastustivat voimakkaasti uutta avioliittoa ja pyysivät neuvoa eräältä lähisukulaiselta, joka oli arvostettu kirkon johtohenkilö. Kuultuaan heidän vastustelujensa syyt, jotka keskittyivät olosuhteisiin ja ihmissuhteisiin henkimaailmassa tai viimeistä tuomiota seuraavissa kirkokauden valtakunnissa, tämä johtaja sanoi: ”Te olette huolissanne vääristä asioista. Teidän pitäisi olla huolissanne siitä, pääsettekö *te* niihin paikkoihin. Keskittykää siihen. Jos pääsette sinne, se kaikki on oleva ihmeellisempää kuin osaatte kuvitella!”

Miten lohdullinen opetus! Turvata Herraan!

Saamieni kirjeiden pohjalta tiedän, että muitakin ihmisiä vaivaavat kysymykset henkimaailmasta, jossa asumme kuolemamme jälkeen ja ennen ylösnousemustamme. Jotkut olettavat, että henkimaailmassa jatkuvat monet niistä ajallisista olosuhteista ja asioista, joita koemme tässä kuolevaisessa elämässä. Mitä me oikeastaan tiedämme henkimaailman olosuhteista? Uskon, että BYU:n erään uskonnonopettajan

artikkelin ajatus tästä aiheesta pitää paikkansa: ”Kun kysymme itseltämme, mitä me tiedämme henkimaailmasta pyhien kirjoitusten pohjalta, vastaus on: ’Emme niin paljon kuin usein oletamme.’”¹

Tietenkin tiedämme pyhien kirjoitusten pohjalta, että kun ruumiimme kuolee, me jatkamme elämää henkinä henkimaailmassa. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan myös, että tämä henkimaailma jakautuu niihin, jotka ovat olleet ”vanhurskaita” eli ”oikeamielisiä” elämän aikana, ja niihin, jotka ovat olleet jumalattomia. Niissä myös kuvaillaan sitä, kuinka jotkut uskolliset henget opettavat evankeliumia niille, jotka ovat olleet jumalattomia tai kapinallisia (ks. 1. Piet. 3:19; OL 138:19–20, 29, 32, 37). Mikä tärkeintä, nykyajan ilmoitus osoittaa, että pelastuksen työ etenee henkimaailmassa (ks. OL 138:30–34, 58), ja vaikka meitä kehoitetaan olemaan lykkäämättä

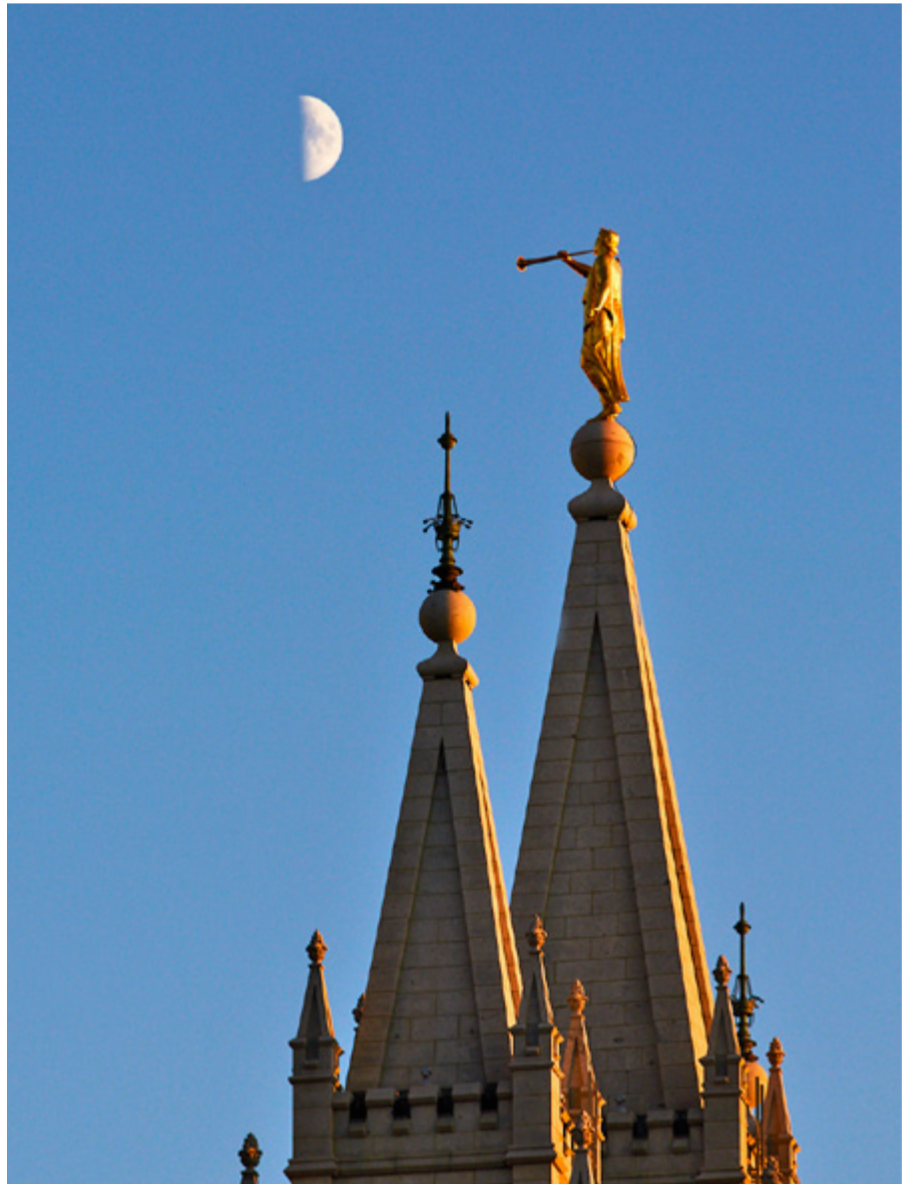
parannustamme kuolevaisuudessa (ks. Alma 13:27), meille opetetaan, että henkimaailmassakin on mahdollista tehdä parannusta (ks. OL 138:58).

Pelastuksen työ henkimaailmassa on sitä, että henkiä vapautetaan siitä, mitä pyhissä kirjoituksissa usein kuvaillaan ”vankeudeksi”. Henkimaailmassa kaikki ovat jollakin tavoin vankeudessa. Presidentti Joseph F. Smithin suurenmoisessa ilmoituksessa, joka kanonisoi- tiin lukuna OL 138, esitetään, että vanhurskaat kuolleet, jotka olivat ”rauhan” tilassa (ks. OL 138:22) odottaessaan ylösnousemusta (ks. OL 138:16), ”olivat pitäneet henkensä pitkää eroa ruumiistaan vankeutena” (OL 138:50).

Jumalattomat kärsivät myös lisää vankeudesta. Niiden syntien vuoksi, joista he eivät ole tehneet parannusta, he ovat apostoli Pietarin mukaan ”vankeudessa” (1. Piet. 3:19; ks. myös OL 138:42). Näitä henkiä kuvaillaan siten, että he ovat ”kahlittuja vankeja” (ks. OL 138:31, 42) tai että heidät ”karkotetaan ulkoiseen pimeyteen”, jossa ”itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita”, kun he odottavat ylösnousemusta ja tuomiota (Alma 40:13–14).

Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus turvaa ylösnousemuksen kaikille henkimaailmassa (ks. 1. Kor. 15:22), vaikka se tapahtuukin eri aikoina eri ryhmille. Siihen määräaikaan asti se, mitä pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan toiminnasta henkimaailmassa, koskee pääasiassa pelastuksen työtä. Muusta on ilmoitettu hyvin vähän. Evankeliumia saarnataan tietämättömille, parannusta tekemättömille ja kapinallisille, niin että he voivat vapautua vankeudestaan ja kulkea eteenpäin kohti siunauksia, joita rakastava taivaallinen Isä on varannut heille.

Henkimaailman vankeus, joka koskee vanhurskaita kääntymyksen kokeneita sieluja, tarkoittaa, että

heidän pitää odottaa sitä – ja kenties heidän jopa sallitaan innoittaa siihen – että heidän sijaistoimituksensa suoritetaan maan päällä, jotta heidät voidaan kastaa ja he pääsevät osallisiksi Pyhän Hengen siunauksista (ks. OL 138:30–37, 57–58).² Nämä sijaistoimitukset kuolevaisuudessa antavat heille myös mahdollisuuden kulkea eteenpäin pappeuden valtuudella ja laajentaa niiden vanhurskaiden joukkoja, jotka voivat saarnata evankeliumia vankilassa oleville hengille.

Näiden perusasioiden lisäksi pyhien kirjoitusten kaanoniimme sisältyy hyvin vähän tietoa henkimaailmasta, joka seuraa kuolemaa ja edeltää viimeistä

tuomiota.³ Entä mitä muuta me tiedämme henkimaailmasta? Monet kirkon jäsenet ovat saaneet näkyjä tai muuta innoitusta, joissa heille on kerrottu, kuinka asiat toimivat tai kuinka ne on järjestetty henkimaailmassa, mutta näitä henkilökohtaisia hengellisiä kokemuksia ei saa ymmärtää eikä opettaa kirkon virallisena oppina. Ja tietenkin jäsenet ja muut ovat esittäneet runsain mitoin arvailuja julkaistuissa lähteissä kuten kirjoissa, jotka koskevat kuolemanrajakokemuksia.⁴

Näiden kaikkien kohdalla on tärkeää muistaa vanhin D. Todd Christoffersonin ja vanhin Neil L. Andersenin viisaat varoitukset

aiemmissa yleiskonferenssipuheissa. Vanhin Christofferson on opettanut: ”Tulee muistaa, ettei jokainen kirkon jonkun entisen tai nykyisen johtohenkilön lausunto ole välttämättä oppia. Kirkossa ymmärretään yleisesti, että jonkun johtohenkilön jossakin yksittäisessä tilanteessa antama lausunto edustaa usein henkilökohtaista, vaikkakin harkittua mielipidettä, jota ei ole tarkoitettu viralliseksi tai koko kirkkoa sitovaksi.”⁵

Seuraavassa konferenssissa vanhin Andersen opetti tätä periaatetta: ”Oppia opettavat kaikki 15 ensimmäiseen presidenttikuntaan ja kahdentoista koorumiin kuuluvaa. Se ei ole kätkeytynä yhden puheen johonkin epämääräiseen kappaleeseen.”⁶ Perhejulistus, jonka ovat allekirjoittaneet kaikki 15 profeettaa, näkijää ja ilmoituksen-saajaa, on suurenmoinen havaintoesimerkki tuosta periaatteesta.

Virallisesti hyväksytyn perhejulistuksen lisäksi kirkon presidenttien profeettalliset opetukset, jotka ovat muiden profeettojen ja apostolien vahvistamia, ovat myös esimerkkejä tästä. Mitä tulee olosuhteisiin henkimaailmassa, profeetta Joseph Smith esitti hieman ennen palvelutyönsä päättymistä kaksi opetusta, joita hänen

seuraajansa ovat usein opettaneet. Toinen niistä on hänen opetuksensa King Follett -saarnassa, että perheenjäsenet, jotka ovat olleet vanhurskaita, tulevat olemaan yhdessä henkien maailmassa.⁷ Toinen on tämä lausuma eräissä hautajaisissa hänen elämänsä viimeisenä vuonna: ”Vanhurskaiden henget korotetaan suurempaan ja loistavampaan työhön – henkien maailmassa. – He eivät ole meistä kaukana. He tietävät ja ymmärtävät meidän ajatuksemme, tunteemme ja tekemme, ja he kokevat usein tuskaa niiden tähden.”⁸

Entä kysymys kuten se, jonka mainitsin aiemmin siitä, missä henget asuvat? Jos tuo kysymys tuntuu teistä omituiselta tai vähäpätöiseltä, niin miettikää monia omia kysymyksiänne tai myös niitä, joihin olette tunteneet houkutusta vastata sen pohjalta, mitä olette kuulleet joltakulta toiselta joskus aiemmin. Kaikkiin henkimaailmaa koskeviin kysymyksiin ehdotan kahta vastausta. *Ensiksi*, muistakaa, että Jumala rakastaa lapsiaan ja tekee varmasti sen, mikä on meidän jokaisen parhaaksi. *Toiseksi*, muistakaa tämä tuttu Raamatun opetus, joka on ollut minulle mitä hyödyllisin lukuisten vastausta vaille jääneiden kysymysten kohdalla:

”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämes-täsi Herraan.

Missä kuljetkin, pidä hänet mieles-säsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.” (Sananl. 3:5–6.)

Samaan tapaan Nefi päätti suurenmoi-sen psalminsa näillä sanoin: ”Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun turvaan ikuisesti. Minä en pane turvaani lihan käsivarteen.” (2. Nefi 4:34.)

Me kaikki voimme mietiskellä itseksemme henkimaailman olosuhteita tai jopa keskustella niistä tai muista vastausta vaille jääneistä kysymyksistä perheessä tai muissa lähipiirin tilanteissa. Mutta älkäämme opettako tai käyttäkö virallisena oppina sitä, mikä ei täytä virallisen opin vaatimuksia. Niin tekeminen ei vie Herran työtä eteenpäin vaan voi jopa estää ihmisiä tavoittelemasta omakohtaista lohdutusta tai valistumista henkilökohtaisen ilmoituksen kautta, jota Herran suunnitelma tarjoaa meille jokaiselle. Liiallinen turvautuminen henkilökohtaisiin opetuksiin tai arvailuihin voi myös häiritä meidän keskittymistämme siihen oppimiseen ja niihin pyrkimyk-siin, jotka *edistävät* ymmärrystämme ja auttavat meitä etenemään liittopolulla.

Turvaa Herraan on tuttu ja tosi opetus Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Se oli Joseph Smithin opetuksena, kun varhaiset pyhät kokivat ankaria vainoja ja ilmeisen ylitsepääsemättömiä esteitä.⁹ Se on yhä paras periaate, mitä voimme hyödyntää, kun pyrkimyksemme oppia tai yrityksemme saada lohtua kohtaa-vat esteitä asioissa, joita ei vielä ole ilmoitettu tai ei ole hyväksytty kirkon viralliseksi opiksi.

Tämä sama periaate soveltuu vastausta vaille jääneisiin kysymyk-siin, jotka koskevat sinetöimisiä tulevassa elämässä tai kuolevaisuuden

tapahtumien tai rikkomusten vuoksi toivottuja muutoksia. On niin paljon sellaista, mitä emme tiedä, että ainoa turvamme on siinä, että luotamme Herraan ja Hänen rakkauteensa lapsiaan kohtaan.

Lopuksi – me tiedämme henkimaailmasta sen, että Isän ja Pojan pelastuksen työ jatkuu siellä. Vapahtajamme pani alulle työn, jossa vangeille julistetaan vapautta (ks. 1. Piet. 3:18–19; 4:6; OL 138:6–11, 18–21, 28–37), ja se työ jatkuu, kun kelvolliset ja pätevät sanansaattajat jatkavat evankeliumin – myös parannuksen – saarnaamista niille, jotka yhä tarvitsevat sen puhdistavaa vaikutusta (ks. OL 138:57). Kaiken sen tarkoitusta kuvataan kirkon virallissessa opissa, joka on annettu nykyajan ilmoituksessa.

”Kuolleet, jotka tekevät parannuksen, lunastetaan kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen toimituksille,

Ja sen jälkeen kun he ovat kärsineet rangaistuksen rikkomuksistaan

ja heidät on pesty puhtaiksi, he saavat palkan tekojensa mukaan, sillä he ovat pelastuksen perillisiä” (OL 138:58–59).

Meidän jokaisen velvollisuutena on opettaa palautetun evankeliumin oppia, pitää käskyt, rakastaa ja auttaa toinen toistamme sekä tehdä pelastuksen työtä pyhissä tempeleissä.

Todistan sen totuudesta, mitä olen sanonut tässä, ja niistä totuuksista, joita on opetettu ja vielä opetetaan tässä konferenssissa. Tämä kaikki on mahdollista Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta. Kuten tiedämme nykyajan ilmoituksen pohjalta, Hän ”kirkastaa Isän ja *pelastaa kaikki hänen kättensä teot*” (OL 76:43, kursivointi lisätty). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World”, *Religious Educator*, vsk. 14, nro 2, 2013, s. 48.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 307–308; Joseph Smith, ”Journal, December 1842–June 1844; Book 2, s. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.
3. Joseph Smithille annetussa henkimaailmaa koskevassa ilmoituksessa, jota lainataan usein, sanotaan: ”Tämä sama yhteisyys, joka vallitsee meidän keskuudessamme täällä, vallitsee meidän keskuudessamme siellä” (OL 130:2). Tämä saattaa kuvata ennemminkin kirkkauden valtakuntaa kuin henkimaailmaa, koska ilmoitus jatkuu: ”Mutta siihen yhdistyy iankaikkinen kirkkaus, jota kirkkautta meillä ei nyt ole” (jac 2).
4. Esim. George G. Ritchie, *Return from Tomorrow*, 1978, ja Raymond Moody, *Life after Life*, 1975.
5. D. Todd Christofferson, ”Kristuksen oppi”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 88; ks. myös Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 39–40. Ks. esim. jakeen OL 74:5 kuvaus apostoli Paavalin henkilökohtaisesta opetuksesta.
6. Neil L. Andersen, ”Uskonne koettelemus”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 41.
7. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 180–181.
8. *History of the Church*, osa 6, s. 52; ks. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, s. 324; lainattu usein, kuten julkaisussa Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God*, 1997, s. 122; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, luku 38, ”Henkimaailma”.
9. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 241.

PRESIDENTTI HENRY B. EYRING

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kirkon johtavien auktoriteettien, vyöhykeseitsenkymmenien ja johtavien virkailijoiden hyväksyminen

Veljet ja sisaret, ehdotetaan, että hyväksymme Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi, Dallin Harris Oaksin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Henry Bennion Eyringin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Dallin H. Oaksin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja M. Russell Ballardin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi seuraavat: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf,

David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong ja Ulisses Soares.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeetoiksi,

näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Ehdotetaan, että vapautamme kiitoksin vanhimmat Wilford W. Andersen, Kim B. Clark, Lawrence E. Corbridge, Claudio R. M. Costa, Bradley D. Foster, O. Vincent Haleck, Donald L. Hallstrom, Steven E. Snow ja Larry Y. Wilson heidän omistautuneesta palvelustaan johtavana auktoriteettina palvelevan seitsenkymmenen tehtävässä ja nimitämme heidät täysin-palvelleiksi johtaviksi auktoriteeteiksi.

Kaikkia, jotka haluavat ilmaista kanssamme kiitollisuutta näille veljille ja heidän perheilleen heidän merkittävästä palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat veljet vyöhykeseitsenkymmenen tehtävästä: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna jr., Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo, José C. F. Campos, Nicolás Castañeda,

VANHIN DAVID A. BEDNAR
kahdentoista apostolin koorumista

Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J. Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Maurício G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitale, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urrea, Raul S. Villanueva ja Leonard Woo.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiittolisuuden ilmaukseen heidän erinomaisesta palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat veljet uusiksi vyöhykeseitsenkymmeniksi: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen ja Iotua Tune.

Ne, jotka hyväksyvät tehdyn ehdotuksen, osoittakoot sen.

Jos joku vastustaa tehtyä ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut nykyiset johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja johtavat virkailijat.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Niiden, jotka ovat vastustaneet jotakin tehtyä ehdotusta, tulee olla yhteydessä vaarnanjohtajaansa.

Veljet ja sisaret, olemme hyvin kiittollisia jatkuvasta uskostanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi. ■

Alati valppaita rukoilemaan

(Alma 34:39; Moroni 6:4; Luuk. 21:36)

Jatkuvaa valppautta tarvitaan vastapainona tyytyväisyydelle ja huolettomuudelle.

Rukoilen vilpittömästi Pyhän Hengen apua teille ja itselleni, kun yhdessä riemuitsemme ja palvelemme Jumalaa.

Huhtikuussa 1976 vanhin Boyd K. Packer puhui yleiskonferenssissa erityisesti kirkon nuorille. Klassisessa sanomassaan nimeltä ”Hengelliset krokotiilit” hän kuvaili, kuinka hoitaessaan erästä tehtävää Afrikassa hän tarkkaili taitavasti naamioituneita krokotiileja, jotka vaanivat saalistamassa pahaa aavistamattomia uhreja. Sitten hän vertasi krokotiileja Saatanaan, joka vaanii varomattomia nuoria naamioimalla synnin tappavan luonteen.

Minä olin 23-vuotias, kun vanhin Packer piti tuon puheen, ja Susan ja minä odotimme ensimmäisen lapsemme syntymää aivan muutaman päivän sisällä. Meihin teki vaikutuksen hänen sanomansa synnin välttämisestä ja siitä taidokkaasta tavasta, jolla hän hyödynsi eläinten normaalia käytöstä antaakseen tärkeän hengellisen opetuksen.

Myös Susan ja minä olemme matkustaneet Afrikkaan hoitamaan monia tehtäviä. Ja meillä on ollut tilaisuus nähdä niitä suurenmoisia eläimiä,

jotka elävät tuolla mantereella. Muistaessamme vanhin Packerin puheen vaikutuksen elämässämme olemme yrittäneet havainnoida Afrikan villieläinten käytöstä ja löytää siitä opetuksia.

Haluan kuvailla kahta gepardia – niiden ominaisuuksia ja menetelmiä – joiden Susan ja minä näimme

saalistavan, ja verrata havaitsemiamme asioita päivittäiseen elämiseen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan.

Gepardit ja topiantiloopit

Gepardi on maailman nopein maaeläin, ja se saavuttaa juostessaan jopa 120 kilometrin tuntinopeuden. Nämä kauniit eläimet voivat kiihdyttää pysähdyksistä jopa noin 110 kilometrin tuntinopeuteen alle kolmessa sekunnissa. Gepardit ovat saalistajia, jotka yllättävät saaliinsa ja pinkaisevat lähietäisyydeltä takaa-ajoon ja hyökkäykseen.

Tarkkailimme Susanin kanssa lähes kaksi tuntia kahta gepardia, jotka vaanivat suurta topilaumaa, Afrikan yleisimpiä ja laajalle levinneimpiä antiloopeja. Afrikan savannin korkea, kuiva heinä oli kullanuskeaa ja kätki lähes täydellisesti saalistajat niiden vaaniessa topilaumaa. Gepardit olivat toisistaan noin 90 metrin päässä, mutta ne toimivat yhdessä.

Kun toinen gepardeista istui liikkumatta pystyssä ruohikossa, toinen gepardi kyyristyi maahan matalaksi ja hiipi hitaasti lähemmäs pahaa aavistamattomia topeja. Sitten gepardi, joka oli istunut pystyssä, katosi ruohikkoon täsmälleen samalla hetkellä, kun toinen gepardi nousi istumaan pystyyn. Tämä vuorotteleva malli, jossa toinen gepardi kyyristyi matalaksi ja hiipi eteenpäin toisen gepardin istuessa pystyssä ruohikossa, jatkui pitkän aikaa. Toimintatavan salavhkeaisen oveluuden tarkoituksena oli häiritä ja harhauttaa topeja ja siten viedä niiden huomio pois lähestyvistä vaarasta. Kärsivällisesti ja vakaasti kaksi gepardia toimivat yhteistyössä turvatakseen seuraavan ateriansa.

Suuren topilauman ja lähestyvien gepardien väliin termiittikekojen päälle oli asettunut vartijoiksi useita vanhempia ja vahvempia topeja. Koska näillä vartijatopeilla oli pienten kekojen tarjoama laajempi näkymä ruohotasangosta, ne pystyivät tarkkailemaan vaaran merkkejä.

Sitten äkkiä, kun gepardit näyttivät olevan hyökkäysetäisyydellä, koko topilauma kääntyi ja ryntäsi tiehensä. En tiedä, viestivätkö vartijatopit suuremman ryhmän kanssa tai kuinka ne sen tekivät, mutta jollakin tavoin varoitus annettiin ja kaikki topit siirtyivät turvaliseen paikkaan.

Ja mitä gepardit tekivät seuraavaksi? Viipymättä ne kaksi gepardia aloittivat uudelleen vuorottelevan mallinsa toisen gepardin kyyristyessä matalaksi ja ryömiessä eteenpäin ja toisen gepardin istuessa pystyssä ruohikossa. Takaa-ajon malli jatkui. Ne eivät lopettaneet. Ne eivät levänneet tai pitäneet taukoa. Ne noudattivat herpaantumatta häiritsemisen ja harhauttamisen toimintatapaansa. Susan ja minä katselimme, kun gepardit siirtyivät koko ajan lähemmäs ja lähemmäs topilaumaa ja vähitellen hävisivät näkyvistä.

Sinä iltana kävimme Susanin kanssa mieleenpainuvan keskustelun siitä, mitä olimme havainnoineet ja oppineet. Keskustelimme tästä kokemuksesta myös lastemme ja lastenlastemme kanssa ja löysimme monia arvokkaita opetuksia. Kuvailen nyt kolmea noista opetuksista.

Opetus nro 1 - Varokaa pahuuden viekoittelevia valeasuja

Minusta gepardit ovat sulavalinjaisia, hienoja ja kiehtovia eläimiä. Gepardin turkki kellanruskeasta harmahtavanvalkeaan mustine täplineen toimii kauniina valeasuna, joka tekee näistä eläimistä lähes näkymättömiä niiden vaaniessa saalistaan Afrikan ruohotasangoilla.

Samalla tavoin hengellisesti vaaralliset ajatukset ja teot voivat usein vaikuttaa houkuttelevilta, haluttavilta tai miellyttäviltä. Niinpä jokaisen meistä nykymaailmassamme pitää olla tietoinen viekoittelevasta pahasta, joka

uskottelee olevansa hyvää. Kuten Jesaja varoitti: ”Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi! Pimeyden he kääntävät valoksi ja valon pimeydeksi, karvaan makeaksi ja makean karvaaksi.”¹

Ristiriitaisena aikana, jolloin ihmiselämän pyhyiden loukkaamista julistetaan oikeutena ja kaaosta kuvataan vapautena, kuinka siunattuja me olemmekaan saadessamme elää tällä myöhempien aikojen taloudenhoitokaudella, jolloin palautetun evankeliumin valo voi loistaa kirkkaasti elämässämme ja auttaa meitä huomaamaan vastustajan synkät petokset ja harhautukset.

”Sillä niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden *ja ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet* – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, vaan he kestävät sen päivän.”²

Opetus nro 2 – Pysykää hereillä ja olkaa valppaita

Topin kohdalla lyhyt huolettomuuden tai tarkkaamattomuuden hetki voisi houkuttaa gepardia hyökkäämään nopeasti. Samalla tavoin hengellinen tyytyväisyys ja huolettomuus tekevät meistä haavoittuvia vastustajan hyökkäyksille. Hengellinen välinpitämättömyys kutsuu elämäämme suuria vaaroja.

Nefi kuvasi sitä, kuinka myöhempinä aikoina Saatana yrittäisi rauhoittaa ja tuodittaa Jumalan lapset valheelliseen lihallisen turvallisuuden tunteeseen, ”niin että he sanovat: kaikki on hyvin Siionissa, niin, Siion menestyy, kaikki on hyvin – *ja näin Perkele pettää heidän sielunsa* ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin”³.

Jatkuvaa valppautta tarvitaan vastapainona tyytyväisyydelle ja huolettomuudelle. Valppaus on *huolettista*

tarkkailemista mahdollisen vaaran tai vaikeuksien varalta. Ja tarkkaileminen tarkoittaa sitä, että *pysyy hereillä*, jotta voi vartioida ja suojella. Hengellisesti puhuen meidän pitää pysyä hereillä ja olla valppaina Pyhän Hengen kehoituksille sekä merkeille, joita saamme Herran vartiomiehiltä torneissa.⁴

”Niin, ja myös minä kehotan teitä – olemaan alati valppaita rukoilemaan, etteivät Perkeleen kiusaukset eksyttäisi teitä, – sillä katso, hän ei teitä millään hyvällä palkitse.”⁵

Keskittämällä elämämme Vapah-tajaan ja Hänen evankeliumiinsa me pystymme voittamaan luonnollisen ihmisen taipumuksen olla hengellisesti torkuksissa ja laiska. Kun meitä siunataan silmillä nähdä ja korvilla kuulla⁶, Pyhä Henki voi lisätä kykyämme katsoa ja kuunnella silloinkin kun tavallisesti luulemme, ettei meidän tarvitse katsoa tai kuunnella, tai kun ehkä luulemme, ettemme voi nähdä tai kuulla mitään.

”Valvokaa siis, että olisitte valmiina.”⁷

Opetus nro 3 – Ymmärtäkää vihollisen aikomus

Gepardi on saalistaja, joka luonnostaan saalistaa muita eläimiä. Kaiken päivää, joka päivä, gepardi on saalistaja.

Saatana ”on vanhurskauden ja niiden vihollinen, jotka pyrkivät tekemään Jumalan tahdon”⁸. Kaiken päivää, joka päivä, hänen ainoa aikomuksensa ja yksinomainen tarkoituksensa on tehdä Jumalan pojista ja tyttäristä yhtä onnettomia kuin hän itse.⁹

Isän onnensuunnitelman tarkoituksena on tarjota Hänen lapsilleen opastusta, auttaa heitä kokemaan kestävää onnea ja tuoda heidät ylösnousseessa, korotetussa ruumiissaan turvallisesti Hänen luokseen kotiin. Perkele uurastaa tehdäkseen Jumalan pojista ja tyttäristä hämmentyneitä ja onnettomia ja estääkseen heidän iankaikkisen edistymisensä. Vastustaja työskentelee hellittämättä hyökätäkseen Isän suunnitelman niitä osatekijöitä vastaan, joita hän vihaa eniten.

Saatanalla ei ole ruumista, ja hänen iankaikkinen edistymisensä on

Topin kohdalla lyhyt huolettomuuden tai tarkkaamattomuuden hetki voi houkuttaa gepardia hyökkäämään nopeasti. Samalla tavoin hengellinen tyytyväisyys ja huolettomuus tekevät meistä haavoittuvia vastustajan hyökkäyksille.

pysähtynyt. Aivan kuten pato pysäyttää jokiuomassa virtaavan veden, fyysisen ruumiin puuttuminen estää vastustajan iankaikkisen edistymisen. Kapinoimisensa tähden Lusifer on evännyt itseltään kaikki kuolevaisuuden siunaukset ja kokemukset, jotka ovat mahdollisia liha- ja luuruumiin ansiosta. Yksi voimakas pyhien kirjoitusten merkitys sanalle *kirottu* havainnolistuu hänen kyvyttömyydessään jatkaa edistymistä ja tulla taivaallisen Isämme kaltaiseksi.

Koska fyysinen ruumis on niin keskeinen Isän onnensuunnitelmassa ja hengellisessä kehityksessämme, Lusifer pyrkii estämään edistymisemme houkuttelemalla meitä käyttämään ruumistamme sopimattomalla tavalla. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut, että hengellinen turvallisuus on viime kädessä siinä, ”ettei koskaan ota ensimmäistä houkuttelevaa askelta kohti suuntaa, jonne ei pitäisi mennä, tai kohti asioita, joita ei pitäisi tehdä”. – Ihmiselentoina meillä kaikilla on [fyysisiä] haluja, jotka ovat välttämättömiä

eloonjäämisellemme. Nämä halut ovat ehdottoman olennaisia elämän jatkumiselle. Mitä siis vastustaja tekee? – Hän hyökkää kimppuamme halujemme avulla. Hän houkuttelee meitä syömään sellaista, mitä meidän ei pitäisi syödä, juomaan sellaista, mitä meidän ei pitäisi juoda, ja rakastamaan siten kuin meidän ei pitäisi rakastaa!”¹⁰

Iankaikkisuuden äärimmäistä ironiaa on se, että vastustaja, joka on onneton juuri siksi, ettei hänellä ole fyysistä ruumista, kutsuu ja houkuttelee meitä käyttämään ruumistamme sopimattomasti ja siten jakamaan kurjuutensa. Juuri se väline, jota hänellä ei ole ja jota hän ei pysty käyttämään, on siten hänen ensisijainen kohteensa hänen pyrkiessään houkuttelemaan meitä fyysisen ja hengellisen tuhoon.

On ratkaisevan tärkeää ymmärtää vihollisen aikomus, niin että voi valmistautua tehokkaasti mahdollisia hyökkäyksiä vastaan.¹¹ Juuri siksi että sotapäällikkö Moroni tunsikin lamanilaisien aikomukset, hän oli valmistautunut

kohtaamaan heidät heidän tullessaan ja oli voitokas.¹² Ja tuo sama periaate ja lupaus koskee meitä jokaista.

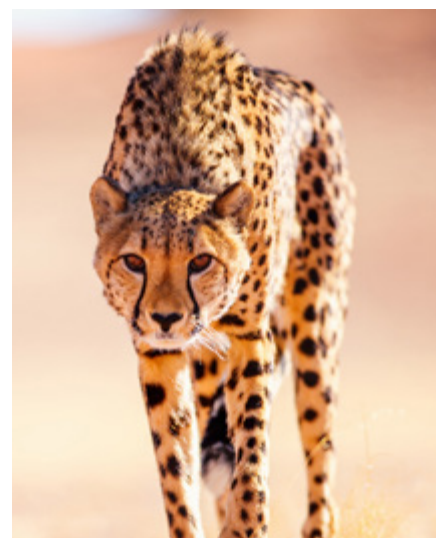
”Jos te olette valmiita, te ette pelkää.

Ja jotta te voisitte välttää vihollisen voimalta.”¹³

Kutsu, lupaus ja todistus

Aivan kuten voimme saada tärkeitä opetuksia tarkkailemalla gepardien ja topien käyttäytymistä, niin jokaisen meistä tulee etsiä opetuksia ja varoituksia, joita löytyy jokapäiväisen elämän yksinkertaisista tapahtumista. Kun tavoittelemme mieltä ja sydäntä, jotka ovat avoinna vastaanottamaan Pyhän Hengen voimalla tulevaa taivaallista ohjausta, niin joitakin parhaimmista ohjeista, mitä voimme saada, ja monet voimallisimmista varoituksista, mitkä voivat suojella meitä, ovat peräisin omista tavallisista kokemuksestamme. Voimallisia vertauksia sisältyy sekä pyhiin kirjoituksiin että päivittäiseen elämäämme.

Olen tähdentänyt vain kolmea niistä monista opetuksista, joita voi löytyä Susanin ja minun seikkailustamme Afrikassa. Kutsun ja kannustan teitä pohtimaan tätä gepardeihin ja topeihin

VANHIN RUBÉN V. ALLIAUD
seitsemänkymmenen koorumista

liittyvää tapausta ja etsimään siitä lisää opetuksia itsellenne ja perheelenne. Muistattehan aina, että kotinne on evankeliumin oppimisen ja sen mukaan elämisen todellinen keskus.

Kun vastaatte uskossa tähän kutsuun, mieleenne tulee innoitetuja ajatuksia, sydämessänne kasvaa hengellisiä tunteita ja huomaatte tekoja, joihin tulee ryhtyä tai joita jatkaa, jotta voitte ottaa ”yllenne koko [Jumalan taisteluvälikappaleen], niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään kaiken tehtyänne pystyssä pysyen”¹⁴.

Lupaamme, että tehokkaasti valmistautumisen ja hengellisen varjeluksen siunaukset virtaavat elämäänne, kun olette alati tarkkaavaisia ja valppaita rukoilemaan.

Todistan, että ponnisteleminen eteenpäin liittopolulla tuo hengellistä turvaa ja kutsuu elämäänne kestävästi iloa. Ja todistan, että ylösnoussut ja elävä Vapahtaja tukee ja vahvistaa meitä niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Näistä totuuksista todistan Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jes. 5:20.
2. OL 45:57, kursivointi lisätty.
3. 2. Nefi 28:21, kursivointi lisätty.
4. Ks. Hes. 33:7; OL 101:44–58; PKO, ”Vartija”, pyhätkirjoitukset. churchofjesuschrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Ks. Matt. 13:16.
7. OL 50:46.
8. PKO, ”Perkele”, pyhätkirjoitukset. churchofjesuschrist.org.
9. Ks. 2. Nefi 2:27.
10. Russell M. Nelson, artikkelissa ”Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World”, 18. helmikuuta 2018, newsroom. churchofjesuschrist.org.
11. Ks. Alma 2:7–13.
12. Ks. Alma 43:29–33, 48–50.
13. OL 38:30–31.
14. OL 27:15.

Löydetty Mormonin kirjan voimalla

Kaikkien täytyy kokea Mormonin kirjaan sisältyvien totuuksien voima ja tulla löydettyiksi sen avulla.

Kun käyn käännönnäisten luona, yksi kysymyksistä, joita haluan usein esittää heille, on, kuinka he ja heidän perheensä saivat kuulla kirkosta ja kuinka he tulivat menneeksi kasteelle. Merkitystä ei ole sillä, onko henkilö sillä hetkellä aktiivinen jäsen vai eikö hän ole käynyt kirkossa moniin vuosiin. Vastaus on aina sama: hymyillen ja kasvot loistaen he alkavat kertoa siitä, kuinka heidät löydettiin. Itse asiassa vaikuttaa siltä, että kääntymyskertomus on aina kertomus siitä, kuinka meidät löydetään.

Jeesus Kristus itse on kadonneiden Herra. Hän välittää siitä, mikä on kadonnut. Se on varmaankin syy siihen,

miksi Hän opetti kolme vertausta, jotka ovat Luukkaan evankeliumin luvussa 15: vertaukset eksyneestä lam-paasta, kadonneesta hopearahasta sekä lopulta tuhlaajapojasta. Kaikissa näissä kertomuksissa on yhteinen nimittäjä: Sillä ei ole merkitystä, miksi jokin on kadoksissa. Sillääkään ei ole väliä, onko kadonnut tietoinen siitä, että oli kadoksissa. Silloin vallitsee valtava ilon tunne, joka saa huudahtamaan: ”Iloitkaa kanssani! Minä löysin [sen, mikä] oli kadoksissa.”¹ Loppujen lopuksi mikään ei ole todella kadoksissa Häneltä.²

Saanen tänä iltapäivänä kertoa teille yhdestä minulle kaikkein

kallisarvoisimmista asioista – siitä, kuinka minut itseni löydettiin.

Juuri ennen kuin täytin 15 vuotta, enoni Manuel Bustos kutsui minut vierailulle hänen ja hänen perheensä luo tänne Yhdysvaltoihin. Se olisi minulle hieno tilaisuus oppia englantia. Enoni oli kääntynyt kirkkoon monia vuosia aiemmin, ja hänellä oli suurenmoinen halu tehdä lähetystyötä. Luultavasti juuri siitä syystä äitini minun tietämättäni puhui hänen kanssaan ja sanoi suostuvansa vierailukutsuun yhdellä ehdolla: että enoni ei yrittäisi taivuttaa minua kirkon jäseneksi. Olimme katolisia ja olimme olleet sitä sukupolvien ajan, eikä sitä ollut mitään syytä muuttaa. Enoni suostui tähän täysin ja piti sanansa jopa siinä määrin, ettei hän halunnut vastata edes yksinkertaisiin kysymyksiin kirkosta.

Tietenkään enoni ja hänen suloinen vaimonsa Marjorie eivät pystyneet olemaan muuta kuin mitä he olivat.³

Minut majoitettiin kirjastohuoneeseen, jossa oli paljon kirjoja. Näin, että siinä kirjastohuoneessa oli arviolta

200 erikielistä Mormonin kirjaa, joista 20 espanjaksi.

Yhtenä päivänä uteliaisuudesta otin käteeni yhden espanjankielisen Mormonin kirjan.

Se oli sellainen, jossa oli taivaansininen pehmeä kansi ja siihen painettu enkeli Moronin kuva. Kun avasin sen, ensimmäiselle sivulle oli kirjoitettu seuraava lupaus: ”Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikoin, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.”

Ja sitten lisäys: ”Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.”⁴

On vaikeaa selittää vaikutusta, joka näillä pyhien kirjoitusten jakeilla oli mieleeni ja sydämeeni. Jos olen rehellinen, niin en etsinyt ”totuutta”. Olin vain teini, joka oli tyytyväinen elämäänsä ja nautti tästä uudesta kulttuurista.

Siitä huolimatta tuo lupaus mielessäni aloin salaa lukea kirjaa. Kun luin lisää, ymmärsin, että jos todella halusin saada siitä jotakin irti, minun oli parasta alkaa rukoilla. Ja me kaikki tiedämme, mitä tapahtuu, kun päättää sekä lukea Mormonin kirjaa että myös rukoilla sen johdosta. No, juuri niin minulle tapahtui. Se oli jotakin hyvin erityistä ja hyvin ainutlaatuista – niin, aivan samaa kuin mitä on tapahtunut miljoonille muille ympäri maailman. Opin tietämään Pyhän Hengen voimasta, että Mormonin kirja on totta.

Sitten menin enoni luo selittääkseni hänelle, mitä oli tapahtunut, ja että olin valmis menemään kasteelle. Enoni ei pystynyt salaamaan hämmästyksensä. Hän nousi autoonsa, ajoi lentoasemalle ja palasi mukanaan lentolippu minulle takaisin kotiin ja äidilleni osoitettu viesti, jossa luki yksinkertaisesti: ”Minulla ei ollut tämän kanssa mitään tekemistä!”

Tavallaan hän oli oikeassa. Minut oli löydetty suoraan Mormonin kirjan voimalla.

On varmasti monia, jotka on löydetty eri puolilla maailmaa suurenmoisten lähetysaarnajiemme avulla ja jokaisessa tapauksessa ihmeellisin tavoin. Tai ehkäpä heidät on löydetty ystävien avulla, jotka Jumala on tarkoituksella asettanut heidän polulleen. Saattaa jopa olla niin, että heidät on löydetty jonkun tähän sukupolveen kuuluvan tai jonkun heidän esivanhempansa avulla.⁵ Olipa asia miten tahansa, niin jotta he edistyisivät kohti todellista henkilökohtaista kääntymystä, heidän kaikkien täytyy kokea – mieluummin ennemmin kuin myöhemmin – Mormonin kirjaan sisältyvien totuuksien voima ja tulla löydetyiksi sen avulla. Samaan aikaan heidän täytyy henkilökohtaisesti päättää tehdä Jumalalle vakava sitoumus, että he pyrkivät pitämään Hänen käskynsä.

Kun olin palannut Buenos Airesiin, äitini tajusi, että minä todellakin halusin mennä kasteelle. Koska minulla oli hie-
man kapinallinen asenne, niin vastusta-
misen sijaan äitini asettui hyvin viisaasti
puolelleni. Ja – edes tietämättä sitä – hän
piti itse minulle kastepuhuttelun. Minä
todellakin uskon, että hänen puhut-
telunsa oli vieläkin syvällisempi kuin
ne, joita lähetyssaarnaajamme pitävät.
Äitini sanoi minulle: ”Jos haluat mennä
kasteelle, minä tuen sinua. Mutta ensin
aion esittää sinulle muutamia kysymyksiä
ja haluan, että ajattelet hyvin tarkkaan ja
vastaat minulle rehellisesti. Sitoudutko
käymään kirkossa aivan joka sunnuntai?”

Sanoin hänelle: ”Kyllä, tietenkin
aion tehdä niin.”

”Onko sinulla aavistustakaan,
kuinka pitkään kirkonmenot kestävät?”

”Kyllä on”, minä sanoin.

Hän vastasi: ”No, jos menet kas-
teelle, minä aion huolehtia siitä, että
sinä käyt kirkossa.” Sitten hän kysyi
minulta, olinko todella halukas siihen,
etten ikinä juo alkoholia enkä tupakoi.

Vastasin: ”Kyllä, tietenkin aion toi-
mia myös niin.”

Siihen hän lisäsi: ”Jos sinut kaste-
taan, aion huolehtia siitä, että juuri niin
tapahtuu.” Ja hän jatkoi sillä tavoin
lähes jokaisen käskyn kohdalla.

Enoni oli soittanut äidilleni ja
sanonut, ettei äidin tarvinnut olla
huolissaan, koska jättäisin kyllä kirkon
pian. Neljä vuotta myöhemmin, kun
sain kutsuni palvella Montevideon
lähetyksentällä Uruguayssa, äitini
soitti enolleni ja kysyi häneltä, milloin
minä tarkalleen ottaen jättäisin kirkon.

Totuus on, että siitä hetkestä asti kun
minut kastettiin, äitini oli onnellisempi
äiti.

Tulin tietämään, että Mormonin
kirja on ratkaisevan tärkeä kääntymys-
prosessissa, kun koin omakohtaisesti
lupauksen, että ”ihminen pääsee
lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen
opetuksia”⁶.

Nefi selitti Mormonin kirjan keskei-
sen tarkoituksen tällä tavoin:

”Sillä me ponnistamme uutte-
rasti kirjoittaaksemme, saadaksemme
lapsemme sekä veljemme uskomaan
Kristukseen ja tekemään sovinnon
Jumalan kanssa. – –

Ja [siksi] me puhumme Kristuksesta,
me riemuitsemme Kristuksessa, me
saarnaamme Kristuksesta [ja] me
profetoimme Kristuksesta – –, jotta
lapsemme tietäisivät, mistä läh-
teestä he voivat odottaa syntiensä
anteeksiantoa.”⁷

Koko Mormonin kirja on täynnä
tätä samaa pyhää tarkoitusta.

Tästä syystä jokainen lukija, joka
sitoutuu tutkimaan sitä vilpittömästi
rukouksen hengessä, oppii paitsi
Kristuksesta myös *Kristukselta* – etenkin,
jos hän tekee päätöksen kokeilla sanan
voimaa⁸ eikä hylkää sitä ennenaikaisesti
ennakkoluuloisen epäuskon⁹ tähden
sen vuoksi, mitä muut ovat sanoneet
asioista, joita he eivät ole koskaan
lukuineet.

Presidentti Russell M. Nelson
mietiskeli: ”Kun ajattelen Mormonin
kirjaa, ajattelen sanaa *voima*. Mormonin
kirjan totuuksilla on *voima* parantaa,
lohduttaa, palauttaa, auttaa, vahvistaa
ja ilahduttaa sieluamme.”¹⁰

Kutsuni tänä iltapäivänä meille
jokaiselle siitä riippumatta, kuinka
kauan olemme olleet kirkon jäseniä,
on, että sallimme Mormonin kirjan
totuuksien voiman löytää meidät ja
tulla osaksi elämäämme jälleen kerran

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

sekä päivä toisensa jälkeen, kun uutterasti tavoittelemme henkilökohtaista ilmoitusta. Niin tapahtuu, jos me sallimme sen.

Todistan vakaasti, että Mormonin kirja sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen ja että Pyhä Henki vahvistaa sen totuuden kerta toisensa jälkeen jokaiselle, joka vilpittömin sydämin etsii tietoa sielunsa pelastukseksi.¹¹ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 15:6; ks. myös Luuk. 15:9, 32.
2. Laajimmassa mielessä pyhät kirjoitukset selittävät profetioita, joissa puhutaan Israelin kadonneiden heimojen kokoamisesta (ks. Russell M. Nelson, ”Hajallaan olevan Israelin kokoaminen”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 79–82). Vaikka heimot ovat kadoksissa, ne eivät ole kadoksissa Häneltä (ks. 3. Nefi 17:4). On myös kiinnostavaa huomata, etteivät ihmiset ymmärrä olleensa kadoksissa ennen kuin heidät löydetään, etenkin kun he saavat patriarkallisen siunauksensa.
3. Vanhin Dieter F. Uchtdorf lainasi Fransiskus Assisilaista sanoessaan: ”Julista evankeliumia kaikkina aikoina, ja mikäli tarpeen, käytä sanoja” (”Odotusta Damaskoksen tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 77; ks. myös William Fay ja Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear*, 1999, s. 22).
4. Moroni 10:4–5.
5. Esivanhempamme kääntymyskertomus on myös meidän oma kertomuksemme. Vanhin William R. Walker on opettanut: ”Olisi hienoa, jos jokainen myöhempien aikojen pyhä tuntisi esi-isensä kääntymyskertomukset” (”Eläkää lujina uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 97). Siten meidät kaikki on jollakin tavalla löydetty suoraan tai esivanhempiemme välityksellä. Kiitos siitä kuuluu taivaalliselle Isällemme, joka tuntee lopun alusta asti (ks. Abr. 2:8).
6. Mormonin kirja, johdanto; ks. myös Alma 31:5.
7. 2. Nefi 25:23, 26.
8. Ks. Alma 31:5.
9. Ks. Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 62.
11. Ks. 3. Nefi 5:20.

Todistajat, Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten luokat

Nyt ilmoittamiemme muutosten tarkoituksena on auttaa nuoria miehiä ja nuoria naisia kehittämään pyhiä, henkilökohtaisia voimavarojaan.

Rakkaat veljet ja sisaret, on suurenmoista olla jälleen kanssanne yleiskonferenssissa. Aiemmin tällä viikolla kirkon jäsenille ilmoitettiin muutoksista menettelytapaan, joka koskee sitä, ketkä voivat palvella todistajina kaste- ja sinetöimistöimituksissa.

Haluaisin tähdentää noita kolmea seikkaa.

1. Edesmenneen henkilön sijaiskasteen todistajana voi toimia kuka tahansa, jolla on voimassa oleva temppelisuositus, myös rajatun käytön suositus.

2. Kuka tahansa endaumentin saanut jäsen, jolla on voimassa oleva tempelisuositus, voi palvella todistajana sekä elossa olevien sinetöimistöimistuksissa että sijaissinetöimisissä.
3. Kuka tahansa kastettu kirkon jäsen voi palvella elossa olevan henkilön kasteen todistajana. Tämä muutos koskee kaikkia kasteita temppelin ulkopuolella.

Nämä menettelytapamuutokset liittyvät toimintatapoihin. Perustana olevat oppi ja liitot eivät muutu. Ne vaikuttavat yhtä lailla kaikissa toimituksissa. Näiden muutosten pitäisi edistää suuresti perheen osallistumista noihin toimituksiin.

Haluaisin tässä vaiheessa myös esitellä muutokset, jotka koskevat nuoriamme ja heidän johtajiaan.

Muistanette, että olen kutsunut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon nuoria värvääntymään Herran nuorisopataljoonaan, jotta he osallistuisivat suurimpaan työhön tällä

hetkellä maan päällä – Israelin kokoamiseen.¹ Esitin tämän kutsun nuorillemme, koska he ovat tavattoman lahjakkaita tavoittamaan muita ja kertomaan vakuuttavalla tavalla siitä, mihin he uskovat. Kokoaminen on keskeinen osa sitä, että autamme maailmaa ja sen asukkaita valmistautumaan Herran toiseen tulemiseen.

Jokaisessa seurakunnassa Herran nuorisopataljoonaa johtaa piispa, Jumalan omistautunut palvelija. Hänen ensimmäinen ja tärkein vastuunsa on pitää huolta seurakuntansa nuorista miehistä ja nuorista naisista. Piispa ja hänen neuvonantajansa ohjaavat Aaronin pappeuden koorumien ja Nuorten Naisten luokkien työtä seurakunnassa.

Nyt ilmoittamiemme muutosten tarkoituksena on auttaa nuoria miehiä ja nuoria naisia kehittämään pyhiä, henkilökohtaisia voimavarojaan. Me haluamme myös vahvistaa Aaronin pappeuden koorumeja ja Nuorten Naisten luokkia sekä tukea piispoja ja muita

aikuisjohtajia, kun he palvelevat tätä nousevaa sukupolvea.

Vanhin Quentin L. Cook käsittelee nyt muutoksia, jotka liittyvät nuoriin miehiin. Ja tänä iltana yleisessä naisten kokouksessa sisar Bonnie H. Cordon, Nuorten Naisten ylijohtaja, käsittelee muutoksia, jotka liittyvät nuoriin naisiin.

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi antavat yksimielisen tukensa näille pyrkimyksille nuortemme vahvistamiseksi. Voi kuinka me rakastammekaan heitä ja rukouksemme heidän puolestaan! He ovat ”toivo Israelin”, Siionin armeija, ”lapset päivän luvatus”². Ilmaissimme täyden luottamuksemme nuoriimme ja kiitollisuutemme heistä. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
2. ”Nuoret Israelin”, *MAP-lauhuja*, 170.

VANHIN QUENTIN L. COOK
kahdentoista apostolin koorumista

Muutoksia nuorten vahvistamiseksi

Yhä useammat nuoret miehet ja nuoret naiset vastaavat tähän haasteeseen ja pysyvät liittopolulla tämän nuoriimme kohdistuvan laserintarkan huomion ansiosta.

Kiitos, rakas presidentti Nelson, tuosta riemullisesta ilmoituksen tuomasta johduksesta, joka koskee kasteiden todistajia, ja ohjauksesta, josta olet pyytänyt meitä kertomaan auttaaksemme nuorten vahvistamisessa ja heidän pyhien voimavarojensa kehittämisessä.

Ennen kuin kerron noista muutoksista, ilmaisemme vilpittömän kiitoksemme poikkeuksellisen hyvästä tavasta, jolla jäsenet ovat suhtautuneet edistysaskeliin evankeliumin meneillään olevassa palautuksessa. Kuten presidentti Nelson viime vuonna kehotti, te olette ottaneet vitamiininne!¹

Te tutkitte riemuiten *Tule ja seuraa minua* -aineistoa kotona.² Te olette myös vastanneet muutoksiin kirkossa. Vanhinten koorumin jäsenet ja Apu-yhdistyksen sisaret tekevät yksimielisinä pelastuksen työtä.³

Kiitollisuutemme on ylitsevuotavaa.⁴ Olemme erityisen kiitollisia siitä, että nuoremme pysyvät edelleen vahvoina ja uskollisina.

Nuoremme elävät jännittävää mutta myös haasteellista aikaa. Tarjolla

olevat vaihtoehdot eivät ole koskaan olleet jyrkemmin jakautuneita. Yksi esimerkki: nykyajan älypuhelimella pääsee käsiksi uskomattoman tärkeään ja kohottavaan tietoon, kuten sukututkimus ja pyhät kirjoitukset. Toisaalta se sisältää typeryyttä, moraalittomuutta ja pahuutta, joita ei aiemmin ollut helposti saatavilla.

Auttaaksemme nuoriamme luotamaan itseään tässä valintojen sokkelossa kirkko on valmistanut kolme syvällistä ja kattavaa hanketta. Ensimmäiseksi opetusohjelmaa on vahvistettu ja laajennettu kotiin. Toiseksi presidentti Russell M. Nelson, presidentti M. Russell Ballard ja johtavat virkailijat esittelivät juuri viime sunnuntaina lasten ja nuorten ohjelman, johon sisältyy innostavia toimintoja ja henkilökohtaista edistymistä. Kolmas hanke käsittää organisaatiomuutoksia, jotta piispamme ja muut johtajamme keskittyisivät merkittävämmiin nuoriin. Tämän keskittymisen täytyy olla hengellisesti voimallista ja auttaa nuoriamme tulemaan siksi

nuorisopataljoonaksi, joksi presidentti Nelson on pyytänyt heitä tulemaan.

Toisiinsa lomittuvia malleja

Nämä sekä muutaman viime vuoden aikana ilmoitetut hankkeet eivät ole toisistaan erillisiä muutoksia. Jokainen muutoksista on kiinteä osa toisiinsa lomittuvaa mallia, jolla pyhiä siunataan ja valmistetaan kohtaamaan Jumala.

Yksi osa mallia liittyy nousevaan sukupolveen. Nuoriamme pyydetään ottamaan enemmän henkilökohtaista vastuuta nuoremmalla iällä – ilman, että vanhemmat ja johtajat tekevät nuorten puolesta sen, mitä nämä voivat tehdä itse.⁵

Tiedoksianto

Tänään annamme tiedoksi organisaatiomuutoksia, jotka koskevat nuoria seurakunta- ja vaarnatasolla. Kuten presidentti Nelson selitti, sisar Bonnie H. Cordon käsittelee tänä iltana nuoria naisia koskevia muutoksia. Yksi näiden muutosten tarkoitus, josta nyt puhun, on vahvistaa Aaronin pappeuden haltijoita, koorumeja ja koorumien johtokuntia. Nämä muutokset

mukauttavat käytäntömme jakeen OL 107:15 mukaisiksi, jossa sanotaan: ”Piispakunta on tämän [Aaronin] pappeuden johtokunta, ja sillä on sen avaimet eli valtuus.”

Yksi pyhissä kirjoituksissa ilmaistusta piispan velvollisuuksista on johtaa pappeja ja neuvotella heidän kanssaan opettaen heille heidän virkansa velvollisuuksia.⁶ Lisäksi ensimmäisellä neuvonantajalla piispakunnassa on erityinen vastuu opettajista ja toisella neuvonantajalla diakoneista.

Siksi tämän Opissa ja liitoissa olevan ilmoituksen mukaisesti Nuorten Miesten johtokunnat seurakunnissa lakautetaan. Nämä uskolliset veljet ovat tehneet paljon hyvää, ja me ilmaisemme heille kiitollisuutemme.

Toiveenamme on, että piispakunnat tähdentävät voimakkaasti nuorten miesten pappeusvelvollisuuksia ja keskittyvät niihin sekä auttavat nuoria miehiä heidän koorumin velvollisuuksiinsa. Kyvykkäitä, aikuisia Nuorten Miesten neuvotia kutsutaan auttamaan Aaronin pappeuden koorumien johtokuntia ja piispakuntia heidän velvollisuuksiinsa.⁷ Me luotamme siihen, että useimmat nuoret miehet ja nuoret naiset vastaavat tähän haasteeseen ja pysyvät liittopolulla tämän nuoriimme kohdistuvan laserintarkan huomion ansiosta.

Herran innoitetussa mallissa piispalla on vastuu jokaisesta seurakunnassaan. Hän siunaa nuorten vanhempia yhtä lailla kuin nuoriakin. Yksi piispa huomasi, että neuvoessaan erästä nuorta miestä, joka kamppaili päästäkseen eroon pornografiasta, hän pystyi auttamaan nuorta miestä tämän parannuksenteossa vasta kun hän auttoi vanhempia suhtautumaan poikaansa rakkaudella ja ymmärryksellä. Tämän nuoren miehen parantuminen tarkoitti parantumista hänen perheelleen ja oli mahdollista, kun piispa teki työtä koko

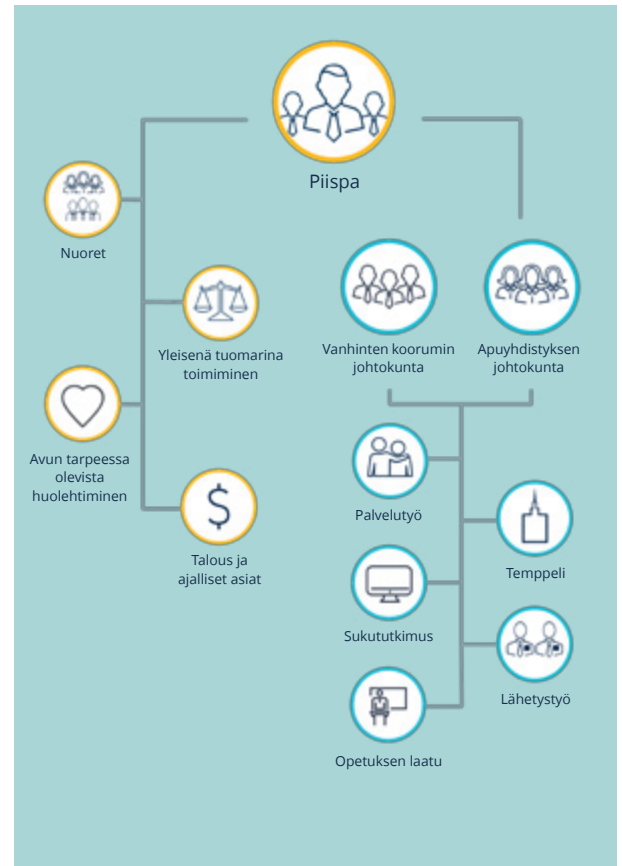
perheen hyväksi. Tästä nuoresta miehestä on nyt tullut kelpollinen Melkisedekin pappeuden haltija ja kokoaikainen lähetyssaarnaaja.

Kuten tässä kertomuksessa tulee esiin, nämä muutokset

- auttavat piispoja ja heidän neuvonantajiaan keskittymään tärkeimpiin nuoria ja Alkeisyhdistyksen lapsia koskeviin vastuisiin
 - asettavat Aaronin pappeuden voiman ja velvollisuudet keskeisiksi jokaisen nuoren miehen henkilökohtaisessa elämässä ja tavoitteissa.
- Nämä muutokset myös
- tähdentävät Aaronin pappeuden koorumien johtokuntien vastuuta ja sitä, että he toimivat suoraan piispakunnan alaisuudessa
 - motivoivat aikuisjohtajia auttamaan ja opastamaan Aaronin pappeuden koorumien johtokuntia pitämään kunniaa virkansa voiman ja valtuuden.

Kuten on todettu, nämä muutokset eivät vähennä piispakunnan vastuuta *nuorista naisista*. Kuten presidentti Nelson juuri opetti: ”[Piispan] ensimmäinen ja tärkein [vastuu] on pitää huolta seurakuntansa nuorista miehistä ja *nuorista naisista*.⁸”

Kuinka rakkaat ja ahkerat piispamme täyttävät tämän vastuun? Kuten muistatte, vuonna 2018 Melkisedekin pappeuden koorumit mukautettiin

työskentelemään entistä tiiviimmin Apuyhdistyksen kanssa, jotta vanhinten koorumi ja Apuyhdistys voivat piispan alaisuudessa kantaa osaltaan tärkeitä vastuuta, jotka veivät aiemmin paljon piispan aikaa. Näihin vastuisiin sisältyvät lähetystyö ja temppeli- ja sukututkimustyö seurakunnassa⁹ – sekä suuri osa seurakunnan jäsenille tehtävää palvelutyötä.

Piispa *ei voi* delegoida muille joitakin vastuutaan, kuten nuorten vahvistamista, yleisenä tuomarina toimimista, avun tarpeessa olevista huolehtimisesta sekä talouden ja ajallisten asioiden valvontaa. Näitä vastuuta on kuitenkin vähemmän kuin mitä olemme kenties aiemmin ymmärtäneet. Kuten vanhin Jeffrey R. Holland selitti viime vuonna, kun muutoksista Melkisedekin pappeuden koorumeihin ilmoitettiin: ”Piispa pysyy tietenkin seurakunnan johtavana ylipappina. Tämän [vanhinten koorumia ja Apuyhdistystä koskevan] uuden linjan pitäisi antaa hänen johtaa Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen työtä *ilman että hänen*

täytyy itse tehdä kummallekaan taholle kuuluvia töitä.”¹⁰

Esimerkiksi Apuyhdistyksen johtaja ja vanhinten koorumin johtaja voivat tehtävän saatuaan ottaa suuremman roolin aikuisten neuvomisessa – *kuten Nuorten Naisten johtaja voi tehdä nuorten naisten neuvomisessa*. Vaikka vain piispa voi palvella yleisenä tuomarina, nämä muut johtohenkilöt ovat myös oikeutettuja saamaan ilmoitusta taivaasta auttaakseen haasteissa, jotka eivät edellytä yleistä tuomaria tai joihin ei liity minkäänlaista kaltoinkohtelua.¹¹

Tämä ei tarkoita, etteikö nuori nainen voi tai etteikö hänen pitäisi puhua piispan tai vanhempiensa kanssa. Heidän huomionsa on nuorissa! Mutta tämä tarkoittaa sitä, että joku Nuorten Naisten johtohenkilö saattaa parhaiten vastata yksittäisen nuoren naisen tarpeisiin. Piispakunta välittää yhtä paljon nuorista naisista kuin nuorista miehistä, mutta me ymmärrämme voiman, joka tulee siitä, että on vahvoja, toimivia ja keskittyneitä Nuorten Naisten johtohenkilöitä, jotka rakastavat ja opastavat. He eivät ota hoitaakseen luokan johtokunnan tehtäviä vaan auttavat nuoria menestymään näissä tehtävissä.

Sisar Cordon kertoo lisää nuoria naisia koskevista jännittävistä muutoksista tänä iltana. Minä ilmoitan kuitenkin, että seurakunnan Nuorten Naisten johtajat raportoivat nyt suoraan seurakunnan piispalle ja neuvottelevat hänen kanssaan. Aiemmin tämä tehtävä voitiin delegoida neuvonantajille, mutta tästä lähtien nuoret naiset ovat suoraan hänen vastuullaan, jolla on seurakunnan johtamisen avaimet. Apuyhdistyksen johtaja raportoi myös edelleen suoraan piispalle.¹²

Ylimmällä ja vaarnan tasolla meillä on edelleenkin Nuorten Miesten johtokunta. Vaarnassa yksi korkean neuvoston jäsenistä on Nuorten Miesten johtaja¹³, ja Nuorista Naisista ja Alkeisyhdistyksestä vastaavien korkean neuvoston jäsenten kanssa hän kuuluu vaarnan Aaronin pappeuden – Nuorten Naisten komiteaan. Nämä veljet työskentelevät tässä komiteassa yhdessä vaarnan Nuorten Naisten johtokunnan kanssa. Tämän komitean puheenjohtajana toimii vaarnanjohtajan neuvonantaja, ja tämä komitea on aiempaa tärkeämpi, koska monet ohjelmat ja toiminnot uudessa lapsia ja nuoria koskevassa hankkeessa tapahtuvat vaarnatasolla.

Nämä korkean neuvoston jäsenet voivat vaarnanjohtajan alaisuudessa palvella apuna piispalle ja Aaronin pappeuden koorumeille samalla tavoin kuin korkean neuvoston jäsenet palvelevat seurakuntien vanhinten koorumeja.

Näihin liittyvänä asiana yksi korkean neuvoston jäsen palvelee vaarnan pyhäkoulun johtajana ja voi tarvittaessa palvella myös vaarnan Aaronin pappeuden – Nuorten Naisten komiteassa.¹⁴

Lisää organisaatiomuutoksia selitetään tarkemmin johtohenkilöille lähetettävissä tiedoissa. Näitä muutoksia ovat seuraavat:

- Piispakunnan nuorisokomitean kokous korvautuu seurakunnan nuorisoneuvostolla.
- Sana ”toimintailta” poistuu käytöstä ja tilalle tulevat ”Nuorten Naisten toiminnot”, ”Aaronin pappeuden koorumien toiminnot” tai ”nuorten toiminnot”, jotka pidetään viikoittain siellä, missä se on mahdollista.
- Seurakunnan nuorten toimintoihin tarkoitetut talousarviovarat jaetaan oikeudenmukaisesti Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten järjestöjen kesken kumpaankin järjestöön kuuluvien nuorten lukumäärän mukaisesti. Alkeisyhdistyksen toimintoihin annetaan riittävä rahamäärä.
- Kaikilla tasoilla – seurakunnissa, vaarnoissa ja ylimmällä tasolla – käytetään termin ”apujärjestö” sijaan termiä ”järjestö”. Ne, jotka toimivat Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten, Nuorten Miesten, Alkeisyhdistyksen ja pyhäkoulun järjestöissä ylimmällä tasolla, tunnetaan ”johtavina virkailijoina”. Ne, jotka johtavat järjestöjä seurakunnissa ja vaarnoissa, tunnetaan ”seurakunnan virkailijoina” ja ”vaarnan virkailijoina”.¹⁵

Tänään ilmoitetut muutokset voidaan ottaa käyttöön heti kun seurakunnat, piirit ja vaarnat ovat siihen valmiita, mutta niiden tulee olla käytössä 1. tammikuuta 2020 mennessä. Kun nämä muutokset yhdistetään ja sulautetaan aiempiin muutoksiin, ne edustavat hengellistä ja organisatorista pyrkimystä, joka noudattaa oppia siunata ja vahvistaa jokaista miestä, naista, nuorta ja lasta sekä auttaa kutakin seuraamaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä, kun etenemme liittopolulla.

Rakkaat veljet ja sisaret, minä lupaan ja todistan, että nämä kattavat muutokset, jotka on tehty innoitetun presidentin ja profeetan, Russell M. Nelsonin, johdolla, voimistavat ja vahvistavat jokaista kirkon jäsentä. Nuortemme usko Vapahtajaan vahvistuu, heitä suojellaan vastustajan kiusauksilta ja he ovat valmiita kohtaamaan elämän haasteet. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, artikkelissa "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry", Newsroom, 30. lokakuuta 2018, newsroom.churchofjesuschrist.org.
2. Lisäksi olette pyrkineet erityisesti käyttämään kirkon oikeaa nimeä, kuten presidentti Russell M. Nelson opetti, ja muistamaan niin tehdessänne rakastaen ja arvostaen Vapahtajaamme.
3. "Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä lähetetään maailmaan 'tekemään työtä hänen viinitarhassaan ihmislajien pelastamiseksi' (OL 138:56). Tähän pelastuksen työhön kuuluu jäsenlähetytys, käännynnäisten aktiivisena pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen. Piispa ohjaa tätä työtä seurakunnassa muiden seurakuntaneuvoston jäsenten avustamana." (*Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 5.0, churchofjesuschrist.org.)
4. Me johtohenkilöt rakastamme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä teidän hyvyttenne ja opetuslapsuutenne johdosta. Me osoitamme kiitoksemme yksittäisille henkilöille, äideille, isille, nuorille

- ja lapsille, jotka kulkevat liittopolkua – ja tekevät niin omistautuneina ja iloiten.
5. Tänä vuonna 11-vuotiaat diakonit alkoivat jakaa sakramenttia ja 11-vuotiaat nuoret naiset ja nuoret miehet saivat rajatun käytön temppelisuosituksen. Viime vuonna presidentti Nelson haastoi nuoret miehemme ja nuoret naisemme osallistumaan nuorisopataljoonaan hajallaan olevan Israelin kokoamiseksi kummallakin puolen verhoa (ks. "Toivo Israelin", maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org). Suhtautuminen siihen on ollut todella vaikuttavaa.
 - Kokoaikaiset lähetyssaarnaajat palvelevat nyt erinomaisella tavalla aiempaa nuorempina. Lokakuun 6. päivästä 2012 lähtien nuoret miehet ovat voineet alkaa palvella 18-vuotiaana ja nuoret naiset 19-vuotiaana.
 6. "Myös Aaronin pappeuden johtajan velvollisuutena on johtaa neljääkymmentäkahdeksaa pappia ja istua neuvostossa heidän kanssansa, opettaa heille heidän virkansa velvollisuuksia – . Tämän johtajan tulee olla piispa, sillä tämä on yksi tämän pappeuden velvollisuuksista." (OL 107:87–88.)
 7. Lisäksi aikuisjohtajia kutsutaan Aaronin pappeuden koorumiin asiantuntijoiksi auttamaan ohjelmissa ja toiminnoissa sekä osallistumaan koorumiin kokouksiin, jotta piispakunta voi säännöllisesti vierailla Nuorten Naisten luokissa ja toiminnoissa sekä toisinaan Alkeisyhdistyksessä. Joitakin asiantuntijoita voidaan kutsua auttamaan jossakin tietyssä tapahtumassa kuten leiri, ja muita voidaan kutsua pidemmäksi ajaksi auttamaan koorumiin neuvojia. Jokaisessa koorumin kokouksessa, ohjelmassa ja toiminnassa on läsnä aina vähintään kaksi aikuista miestä. Vaikka tehtävät ja nimitykset vaihtuvat, emme odota Aaronin pappeuden koorumeissa palvelevien ja koorumeja tukevien aikuisten miesten määrän vähenevän.
 8. Russell M. Nelson, "Todistajat, Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten

- luokat", *Liahona*, marraskuu 2019, s. 39, kursivointi lisätty; ks. myös Ezra Taft Benson, "Kirkon nuorille naisille", *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 70.
9. Neuvomme piispoja viettämään enemmän aikaa myös nuorten naimattomien aikuisten jäsenten ja oman perheensä parissa.
 10. Jeffrey R. Holland, yleiskonferenssin johtohenkilöiden kokous, huhtikuu 2018; ks. myös "Effective Ministering", ministering.churchofjesuschrist.org. Vanhin Holland opetti, että ne vastuut, joita piispa ei voi siirtää muille, ovat Aaronin pappeuden koorumiin ja nuorten naisten johtaminen, yleisenä tuomarina toimiminen, talouden ja kirkon ajallisten asioiden valvominen sekä köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtiminen. Vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtokunnat ja muut voivat ottaa ensisijaisen vastuun lähetytyöstä, temppeli- ja sukututkimustyöstä, opetuksen laadusta seurakunnassa sekä kirkon jäsenistä huolehtimisesta ja heille tehdystä palvelutyöstä.
 11. Niiden olosuhteiden lisäksi, jotka vaativat yleisen tuomarinvaimia, piispan tulee hoitaa kaikenlaisen kaltoinkohteluun liittyvät asiat kirkon menettelytavan mukaan.
 12. Myös vaarnan Apuyhdistyksen johtaja raportoi edelleen suoraan vaarnanjohtajalle.
 13. Vaarnan Nuorten Miesten johtajan neuvonantajat voidaan kutsua vaarnan jäsenistöstä tai tarvittaessa he voivat olla se korkean neuvoston jäsen, jonka tehtäväalueena on Nuoret Naiset, ja se korkean neuvoston jäsen, jonka tehtäväalueena on Alkeisyhdistys.
 14. Veljellä, joka palvelee pyhäkoulun johtajana, on merkittävä vastuu nuorten opetusohjelmasta joka kuukausi kahtena sunnuntaina.
 15. Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten, Nuorten Miesten, pyhäkoulun ja Alkeisyhdistyksen johtokunnat ylimmällä ja vaarnatasolla ovat johtavia virkailijoita tai vaarnan virkailijoita. Seurakuntatasolla piispakunta johtaa nuoria miehiä, joten Aaronin pappeuden koorumiin neuvojat eivät ole seurakunnan virkailijoita.

MARK L. PACE
pyhäkoulun ylijohtaja

Tule ja seuraa minua – Herran vastastrategia ja proaktiivinen suunnitelma

*Herra valmistaa kansaansa vastustajan
hyökkäyksiä vastaan. Tule ja seuraa minua
-ohjelma on Herran vastastrategia ja
proaktiivinen suunnitelma.*

Me riemuitsemme kokoontuessamme yhteen tähän suureen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon yleiskonferenssiin. On siunaus vastaanottaa Herran mieli ja tahto Hänen profeettojensa ja apostoliensa opetuksissa. Presidentti Russell M. Nelson on Herran elävä profeetta. Kuinka kiitollisia olemme hänen tänään antamistaan innoituksista neuvoista ja ohjauksesta.

Lisään todistukseni niihin, jotka on lausuttu aiemmin. Todistan Jumalasta, iankaikkisesta Isästämme. Hän elää, rakastaa meitä ja huolehtii meistä. Hänen onnensuunnitelmansa ansiosta me saamme tämän kuolevaisuuden siunauksen ja voimme lopulta palata Hänen luokseen.

Todistan myös Jeesuksesta Kristuksesta. Hän on Jumalan aino-syntyinen Poika. Hän *pelasti meidät*

kuolemasta, ja Hän lunastaa meidät synnistä, kun osoitamme uskoa Häneen ja teemme parannuksen. Hänen ääretön sovitusuhrinsa meidän puolestamme tuo kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän siunaukset. Todellakin – ”Jumalalle kiitos Hänen jumalallisen Poikansa vertaansa vailla olevasta lahjasta” (”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, toukokuu 2017, etukannen sisäpuoli).

Myöhempien aikojen pyhät ympäri maailman ovat siunattuja saadessaan palvella Jeesusta Kristusta Hänen tempeleissään. Yhtä noista tempeleistä rakennetaan parhaillaan Winnipegiin Kanadaan. Vaimollani Anne Mariella ja minulla oli tilaisuus käydä sen rakennustyömaalla tämän vuoden elokuussa. Tempeli on kauniisti suunniteltu, ja siitä tulee valmistuessaan varmasti suurenmoinen. Suurenmoista temppeliä

Winnipegissä tai missään muuallakaan ei kuitenkaan voi olla ilman vakaata ja lujaa perustusta.

Jäätymisen ja sulamisen vuorottelu ja sen aiheuttamat routavauriot maaperässä tekivät temppelin perustuksen valmistamisen Winnipegissä haastavaksi. Siksi päätettiin, että tämän temppelin perustus muodostuisi 70:stä sementtiin upotetusta teräspilarista. Nuo pilarit ovat yli 18 metriä pitkiä ja läpimitaltaan 30–50 senttimetriä. Ne porattiin maahan, kunnes ne osuivat kallioperään, joka on noin 15 metriä maanpinnan alla. Tällä tavoin nuo 70 pilaria antavat vankan ja lujan perustuksen tulevalle kauniille Winnipegin temppelille.

Me myöhempien aikojen pyhät tavoittelemme samankaltaista lujaa ja varmaa perustusta elämäämme – hengellistä perustusta, jota tarvitsemme matkallemme kuolevaisuuden halki ja takaisin taivaalliseen kotiimme. Tuo perustus on rakennettu kallioperään, joka on kääntymyksemme Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Muistamme Helamanin opetukset Mormonin kirjassa: ”Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on

rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulussa, – – sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12).

Onneksi me elämme aikaa, jolloin profeetat ja apostolit opettavat meille Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta. Heidän neuvojensa noudattaminen auttaa meitä rakentamaan lujan perustuksen Kristukseen.

Vuosi sitten, lokakuun 2018 yleiskonferenssin avaussanoissaan, presidentti Russell M. Nelson antoi tämän julistuksen ja varoituksen: ”Kirkon pitkäaikaisena tavoitteena on auttaa kaikkia jäseniä lisäämään uskoaan Herraamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, auttaa heitä solmimaan liittoja Jumalan kanssa ja pitämään ne sekä vahvistaa heidän perheitään ja saada ne sinetöidyksi. Tässä monimutkaisessa nykyajan maailmassa se ei ole helppoa. *Vastustaja lisää hyökkäyksiään uskoa vastaan sekä meitä ja perheitämme vastaan räjähdysmäisellä vauhdilla. Selviytyäksemme hengellisesti me tarvitsemme vastastrategioita ja proaktiivisia suunnitelmia.*” (”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7–8, kursivointi lisätty.)

Presidentti Nelsonin sanoman jälkeen vanhin Quentin L. Cook kahden toista apostolin koorumista esitteli *Tule ja seuraa minua* -aineiston yksilöitä ja perheitä varten. Hänen puheensa sisälsi seuraavia seikkoja:

- ”Uusi kotiopiskeluohjelma *Tule ja seuraa minua* – – on suunniteltu auttamaan jäseniä oppimaan evankeliumia kotona. – –

- ”Tämä aineisto on tarkoitettu jokaiselle yksittäiselle jäsenelle ja perheelle kirkossa’ [*Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, 2019, s. VI]. – –
- Päämääränämme on tasapainottaa kirkossa ja kotona saatuja kokemuksia tavalla, joka lisää suuresti uskoa ja hengellisyyttä sekä syventää kääntymystä taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen.” (Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 9–10.)

Tämän vuoden tammikuusta alkaen myöhempien aikojen pyhät ympäri maailman alkoivat opiskella Uutta testamenttia *Tule ja seuraa minua* -aineisto oppaanaan. *Tule ja seuraa minua* -aineisto viikoittaisine aikatauluineen auttaa meitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia, evankeliumin oppia sekä profeettojen ja apostolien opetuksia. Se on erinomainen lähde meille kaikille.

Mitä näemme tämän maailmanlaajuisen pyhien kirjoitusten tutkimishankkeen tuloksena yhdeksän kuukauden jälkeen? Näemme myöhempien aikojen pyhien kaikkialla kasvavan uskossa ja omistautumisessa Herraan Jeesukseen Kristukseen. Näemme yksilöiden ja perheiden varaavan aikaa läpi viikon Vapahtajamme sanojen tutkimiseen. Näemme parantunutta evankeliumin opetusta sunnuntailuokissamme, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia kotona ja

kerromme oivalluksista kirkossa. Näemme suurempaa iloa ja ykseyttä perheessä, kun olemme siirtyneet pelkästä pyhien kirjoitusten lukemisesta niiden tutkimiseen syvällisellä tavalla.

Etuoikeutenani on ollut tavata monia myöhempien aikojen pyhiä ja kuulla omakohtaisesti heidän kokemuksiaan *Tule ja seuraa minua* -ohjelmasta. Heidän uskoa ilmaisevat sanansa täyttävät sydämeni ilolla. Tässä on vain muutamia ajatuksia, joita olen kuullut monilta kirkon jäseniltä eri puolilta maailmaa:

- Eräs isä sanoi: ”Minä nautin *Tule ja seuraa minua* -ohjelmasta, koska se tarjoaa tilaisuuden todistaa lapsilleni Vapahtajasta.”
- Eräessä kodissa perheen lapsi sanoi: ”Tämä on tilaisuus kuulla, kun vanhempani lausuvat todistuksensa.”
- Eräs äiti sanoi: ”Meitä on innoitettu tietämään, kuinka asettaa Jumala ensimmäiselle sijalle. Aika, jota luulimme, ettei meillä ole, on ollut täynnä toivoa, iloa, rauhaa ja menestystä tavoilla, joita emme tienneet mahdollisiksi.”
- Eräs aviopari huomasi: ”Me luemme pyhiä kirjoituksia aivan eri tavalla kuin olemme lukeneet niitä koskaan ennen. Opimme todella paljon enemmän kuin olemme ikinä aiemmin oppineet. Herra haluaa meidän näkevän asiat eri tavoin. Herra valmistaa meitä.”

- Eräs äiti huomautti: ”Minusta on ihanaa, että me opimme samoja asioita yhdessä. Aiemmin me luimme niistä. Nykyään me opimme ne.”
- Eräs sisar mainitsi tämän oivaltavan näkökulman: ”Ennen oli oppiaihe ja pyhät kirjoitukset täydensivät sitä. Nyt meillä on pyhät kirjoitukset ja oppiaihe täydentää sitä.”
- Eräs toinen sisar huomautti: ”Tunnen eron, kun noudatan ohjelmaa, verrattuna siihen, kun en noudata. Minusta on helpompaa puhua muille Jeesuksesta Kristuksesta ja uskonkäsityksistämme.”
- Eräs isoäiti sanoi: ”Soitan lapsilleni ja lastenlapsilleni sunnuntaisin, ja me kerromme toisillemme oivalluksia *Tule ja seuraa minua* -ohjelmasta.”
- Yksi sisar huomasi: ”*Tule ja seuraa minua* -ohjelma tuntuu siltä kuin Vapahtaja palvelisi minua henkilökohtaisesti. Se on Hengen innoittama ohjelma.”
- Yksi isä huomautti: ”Kun käytämme *Tule ja seuraa minua* -ohjelmaa, olemme kuin israelilaiset merkiten ovenpielemme ja suojellen perheitämme tuhoajan vaikutukselta.”

Veljet ja sisaret, on ilo keskustella kanssanne ja kuulla, kuinka

ponnistelunne *Tule ja seuraa minua* -ohjelman parissa siunaavat elämäännne. Kiitos omistautumisestanne.

Pyhien kirjoitusten tutkiminen *Tule ja seuraa minua* -aineisto oppaamme vahvistaa kääntymystämme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Me emme vain vaihda yhtä tuntia vähemmän sunnuntaisin kirkossa yhteen tuntiin enemmän pyhien kirjoitusten tutkimista kotona. Evankeliumin opiskeleminen on jatkuvaa ponnistelua koko viikon ajan. Kuten yksi sisar oivaltavasti sanoi: ”Tavoitteena ei ole tehdä kirkosta yhtä tuntia lyhyempää vaan tehdä kirkosta kuusi päivää pidempi!”

Miettikää nyt jälleen varoitusta, jonka profeettamme, presidentti Nelson antoi avatessaan lokakuun 2018 yleiskonferenssin.

”Vastustaja lisää hyökkäyksiään uskoa vastaan sekä meitä ja perheitämme vastaan räjähdysmäisellä vauhdilla. Selviytyäksemme hengellisesti me tarvitsemme vastastrategioita ja proaktiivisia suunnitelmia.” (”Avaussanat”, s. 7–8.)

Sitten (noin 29 tuntia myöhemmin) sunnuntai-iltapäivänä hän päätti konferenssin tähän lupaukseen: ”Kun uutterasti työskentelette muovataksenne kotinne evankeliumin oppimisen

keskukseksi, – – vastustajan vaikutus teidän elämässänne ja teidän kodissanne vähenee” (”Tulkaamme esimerkiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113–114).

Kuinka vastustajan hyökkäykset voivat lisääntyä räjähdysmäisesti samaan aikaan, kun vastustajan vaikutus itse asiassa vähenee? Niin voi tapahtua ja tapahtuukin kaikkialla kirkossa, koska Herra valmistaa kansaansa vastustajan hyökkäyksiä vastaan. *Tule ja seuraa minua* -ohjelma on Herran vastastrategia ja proaktiivinen suunnitelma. Kuten presidentti Nelson opetti: ”Uudella kotiin keskittyvällä ja kirkon tukemalla yhtenäisellä opetusohjelmalla on mahdollisuus hyödyntää perheiden voimaa.” Se kuitenkin vaatii ja tulee vaatimaan parhaat ponnistelumme. Meidän pitää ”noudattaa sitä tunnollisesti ja huolellisesti [muuttaaksemme kotimme] uskon pyhäköksi” (”Tulkaamme esimerkiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, s. 113).

Presidentti Nelson sanoi nimittäin myös: ”Me jokainen olemme vastuussa henkilökohtaisesta hengellisestä kasvustamme” (”Avaussanat”, s. 8).

Tule ja seuraa minua -aineiston avulla Herra valmistaa meitä ”niitä vaikeita aikoja varten, jotka ovat nyt edessä” (Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, s. 10). Hän auttaa meitä rakentamaan sen varman perustuksen, perustuksen, ”jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12) – perustuksen todistukselle, joka on ankkuroidunut lujasti kääntymyksemme kallioperustalle, Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Vahvistakoot meitä päivittäiset ponnistelumme pyhien kirjoitusten tutkimisessa, ja osoittautukaamme kelpoiksi näihin luvattuihin siunauksiin. Rukoilen sitä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VANHIN L. TODD BUDGE
seitsemänkymmenen koorumista

Ehdoton ja vakaa luottamus

Herraan luottamiseen sisältyy se, että luottaa Hänen ajoitukseensa, ja se edellyttää kärsivällisyyttä ja sitkeyttä, jotka kestävät läpi elämän myrskyjen.

Lähetystyönsä aikana Afrikassa poikamme Dan sairastui vakavasti, ja hänet vietiin terveyskeskukseen, jossa oli rajallisesti voimavaroja. Kun luimme hänen ensimmäistä kirjettään, jonka hän kirjoitti meille sairastumisensa jälkeen, odotimme, että hän olisi masentunut, mutta sen sijaan hän kirjoitti: ”Jopa maatessani ensiavussa tunsin rauhaa. En ole koskaan elämässäni ollut niin ehdottoman ja vakaan onnellinen.”

Kun vaimoni ja minä luimme nuo sanat, liikutuimme syvästi. *Ehdottoman ja vakaan onnellinen.* Emme olleet koskaan kuulleet onnellisuutta kuvattavan sillä tavoin, mutta hänen sanansa kuulostivat todenmukaisilta. Tiesimme, ettei hänen kuvailemansa onnellisuus ollut pelkkää mielihyvää tai hyvinolon-tunnetta, vaan rauhaa ja iloa, joita koemme, kun antaudumme Jumalalle ja luotamme Häneen *kaikessa*.¹ Meilläkin on ollut elämässämme sellaisia tilanteita, jolloin Jumala on puhunut rauhaa sielullemme ja herättänyt meissä toivon Kristuksessa, vaikka elämämme onkin ollut vaikeaa ja epävarmaa.²

Lehi opettaa, että jos Aadam ja Eeva eivät olisi langenneet, ”he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta – –.

Mutta katso, *kaikki* on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka tietää *kaiken*.

Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.”³

Näennäisen ristiriitaisesti kärsimykset ja murheet valmistavat meitä kokemaan iloa, jos me luotamme Herraan ja Hänen suunnitelmaansa meitä varten. Tämän totuuden on ilmaissut kauniisti eräs 1200-luvun runoilija: ”Suru valmistaa sinua iloon. Se pyyhkäisee rajusti kaiken pois talostasi, jotta uusi ilo voi löytää tilaa tulla sisään. Se ravistelee keltaiset lehdet sydämesi puusta, jotta tuoreet, vihreät lehdet voivat kasvaa niiden sijaan. Se vetää maasta lahonneet juuret, jotta maan alla piilossa olevilla uusilla juurilla on tilaa kasvaa. Mikä tahansa suru ravistelee sydäntäsi, paljon parempaa tulee sen tilalle.”⁴

Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”[Ilo, jota] Vapahtaja [meille] tarjoaa – – on jatkuvaa, ja se vakuuttaa meille, että '[ahdinkomme] kestävät vain pienen hetken' [OL 121:7] ja että ne pyhitetään meidän hyväksemme.”⁵ Koettelemuksemme ja ahdinkomme voivat tehdä tilaa suuremmalle ilolle.⁶

Evankeliumin hyvä uutinen ei ole lupaus elämästä vailla murheita ja vaikeuksia vaan elämästä täynnä tarkoitusta ja merkitystä – elämästä, jossa ilo Kristuksessa voittaa murheemme ja ahdinkomme.⁷ Vapahtaja julisti: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.”⁸ Hänen evankeliuminsa on toivon sanoma. Murheeseen, johon yhdistyy Jeesuskeen Kristukseen kohdistuva toivo, sisältyy lupaus kestävästä ilosta.

Kertomusta jerediläisten matkasta luvattuun maahan voidaan käyttää vertauksena meidän matkastamme kuolevaisuuden halki. Herra lupasi Jeredin veljelle ja hänen kansalleen kulkevana heidän edellään ”maahan, joka on oivallisempi kuin mikään muu maa maailmassa”⁹. Hän käski heidän

rakentaa laivoja, ja he ryhtyivät kuuliaisina työhön rakentaen ne Herran ohjeiden mukaan. Työn edistyessä Jeredin veljellä alkoi kuitenkin olla huolia siitä, ettei Herran laivoja koskeva suunnitelma olisikaan riittävä. Hän huudahti:

”Oi Herra, minä olen tehnyt sen työn, jonka sinä olet käkenyt minun tehdä, ja olen tehnyt laivat sen mukaan kuin sinä olet neuvonut minua.

Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa.”¹⁰

”Oi Herra, annatko meidän kulkea tämän suuren veden poikki pimeässä?”¹¹

Oletteko te koskaan vuodattaneet sieluanne Jumalalle sillä tavoin? Kun pyritte elämään niin kuin Herra käsksee eikä vanhurskaksiin odotuksiinne vastata, oletteko ikinä miettineet, täytyykö teidän kulkea tämän elämän halki pimeydessä?¹²

Sitten Jeredin veli ilmaisi vieläkin suuremman huolen heidän edellytyksistään pysyä hengissä laivoissa. Hän huudahti: ”Ja sitä paitsi me menedymme, sillä emme voi hengittää niissä, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on.”¹³ Ovatko elämän vaikeudet ikinä tuoneet teille vaikeuksia hengittää ja saaneet teidät miettimään, kuinka voitte selviytyä päivästä, saati sitten päästä takaisin taivaalliseen kotiin?

Kun Herra oli tehnyt työtä Jeredin veljen kanssa ratkaistakseen kummankin tämän huolista, Hän selitti sitten: ”Te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden poikki, ellen *minä valmista* [teille keinoa] meren aaltojen ja liikkeelle lähteneiden tuulten ja tulevien vedenpaljouksien varalle.”¹⁴

Herra teki selväksi, etteivät jerediläiset pystyisi pohjimmiltaan selviytymään luvattuun maahan ilman Häntä. He eivät hallinneet tuota tilannetta, ja ainoa keino, jolla he voisivat selviytyä yli suuren syvyyden, oli luottaa Häneen. Nämä kokemukset ja Herralta

saatu ohjaus näyttivät syventävän Jeredin veljen uskoa ja vahvistavan hänen luottamustaan Herraan.

Huomatkaa, kuinka hänen rukouksensa muuttuivat kysymyksistä ja huolista uskon ja luottamuksen ilmauksiksi:

”Minä tiedän, oi Herra, että sinulla on kaikki valta ja voit tehdä mitä tahansa tahdot ihmisen hyväksi – –.

Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä pystyt osoittamaan suurta voimaa, joka näyttää pieneltä ihmisten ymmärrykselle.”¹⁵

Aikakirja kertoo, että sitten jerediläiset ”nousivat – – laivoihinsa ja lähtivät merelle *jättäytyen* Herran Jumalansa huomaan”¹⁶. *Jättäytyminen* tarkoittaa taipumista tai antautumista. Jerediläiset eivät nousseet laivoihin siksi, että he olisivat tienneet tarkalleen, kuinka heidän matkansa sujuisi. He nousivat laivoihinsa, koska he olivat oppineet luottamaan Herran voimaan, hyvyyteen ja laupeuteen, ja he olivat siksi halukkaita antautumaan ja jättämään mahdolliset epäilyksensä ja pelkonsa Herran huomaan.

Vastikään lapsenlapsemme Abe pelkäsi ratsastaa yhdellä karusellin eläimistä, jotka liikkuvat ylös ja alas. Hän piti parempana sellaista, joka pysyy

paikoillaan. Hänen isoäitinsä sai hänet lopulta vakuuttuneeksi ehdotuksen turvallisuudesta, joten isoäitiinsä luottaen hän nousi eläimen selkään. Sitten hän sanoi hymyillen leveästi: ”Minusta ei tunnu turvalliselta, mutta olen turvassa.” Ehkä juuri siltä jerediläisistä tuntui. Jumalaan turvaaminen ei aina aluksi tunnu turvalliselta, mutta siitä seuraa ilo.

Matka ei ollut helppoa jerediläisille. He hautautuivat monta kertaa meren syvyyksiin ”vuorenkorkeisten aaltojen tähden, jotka sortuivat heidän päälle”¹⁷. Aikakirja kertoo kuitenkin, ettei ”tuuli koskaan lakannut puhaltamasta [heitä] luvattua maata *kohti*”¹⁸. Niin vaikeaa kuin sitä onkin ymmärtää – etenkin niinä aikoina elämässämme, kun vastatuuli on voimakas ja meri on myrskyinen – me voimme saada lohtua tiedosta, että Jumala äärettömässä hyvyydessään puhaltaa aina meitä kohti kotia.

Aikakirja jatkaa: ”He ajelehtivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö voinut murskata heitä eikä valas vahingoittaa heitä; ja heillä oli jatkuvasti valoa, olivatpa he veden päällä tai veden alla.”¹⁹ Me elämme maailmassa, jossa kuoleman, fyysisen ja psyykkisen terveyden sekä kaikenlaisten

koettelemusten ja kärsimysten jättä-
läismäiset aallot sortuvat päällemme.
Silti uskomalla Jeesukseen Kristukseen
ja päättämällä luottaa Häneen *mekin*
voimme saada jatkuvasti valoa, olim-
mepa veden päällä tai veden alla. *Me*
voimme luottaa siihen, ettei Jumala
koskaan lakkaa puhaltamasta meitä
kohti taivaallista kotiamme.

Heittelehtiessään laivoissa jerediläi-
set ”lauoivat ylistystä Herralle; – – [ja
he kiittivät ja ylistivät] Herraa kaiken
päivää; ja kun yö tuli, he eivät lakan-
neet ylistämästä Herraa”²⁰. He tunsivat
iloa ja kiitollisuutta jopa kärsimystensä
keskellä. He eivät olleet vielä saapuneet
luvattuun maahan, ja silti he riemuitsi-
vat tästä luvasta siunauksesta, koska
heillä oli *ehdoton* ja *vakaa* luottamus
Häneen.²¹

Jerediläiset ajautuivat eteenpäin
vesillä 344 päivää.²² Voitteko kuvitella
sitä? Herraan luottamiseen sisältyy se,
että luottaa Hänen ajoitukseensa, ja se
edellyttää kärsivällisyyttä ja sitkeyttä,
jotka kestävät läpi elämän myrskyjen.²³

Viimein jerediläiset ”nousivat maihin
luvatun maan rannassa. Ja kun he
olivat laskeneet jalkansa luvatun maan
rannoille, he kumartuivat alas maahan
ja nöyrytyivät Herran edessä ja vuodatti-
vat ilon kyneleitä Herran edessä hänen
lempien armotekojensa paljouden
tähtien heidän hyväkseen.”²⁴

Jos pidämme uskollisesti liittomme,
mekin saavumme eräänä päivänä tur-
vallisesti kotiin ja kumarrumme Herran
edessä vuodattaen ilon kyyneliä Hänen
lempien armotekojensa paljouden
tähtien elämässämme, myös murheiden
tähtien, jotka ovat tehneet tilaa suurem-
malle ilolle.²⁵

Todistan, että kun jätämme itsemme
Herran haltuun ja päätämme ehdot-
tomasti ja vakaasti luottaa Jeesukseen
Kristukseen ja Hänen jumalallisiin
tarkoituksiinsa elämässämme, Hän

antaa meille varmuutta, puhuu rauhaa
sielullemme ja saa meidät ”toivomaan
pelastumistamme hänessä”²⁶.

Todistan, että Jeesus on Kristus.
Hän on kaiken ilon lähde.²⁷ Hänen
armonsä riittää, ja Hän on voimalli-
nen pelastamaan.²⁸ Hän on maailman
valo, elämä ja toivo.²⁹ Hän ei anna
meidän hukkua.³⁰ Jeesuksen Kristuksen
nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Alma 36:3; 57:27.
2. Ks. Alma 58:11.
3. 2. Nefi 2:23–25, kursivointi lisätty.
4. Ks. *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi*, 1925–1940, käännt. Reynold A. Nicholson, osa 5, s. 132.
5. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 83.
6. Ks. Neal A. Maxwell, ”Kyntäkää toivossa”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 73: ”Lunastava Jeesus siis ’vuodatti sielunsa kuolemaan – –’. Kun me henkilökohtaisessa anomisessa toisinaan vuodatamme sieluamme, me siten tyhjennämme sitä ja siihen mahtuu enemmän iloa!”
7. Ks. Alma 31:38; ks. myös Neal A. Maxwell, ”Brim with Joy”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 23. tammikuuta 1996, speeches.byu.edu: ”Kun saavutamme pyhittäytymisen, kärsimyksemme katoavat iloon Kristuksessa. Se ei tarkoita sitä, ettei

meillä ole kärsimyksiä, mutta ne pannaan oikeisiin mittasuhteisiin, mikä sallii meidän käsitellä niitä. Kun tavoittelemme vakaasti iloa ja aina lisääntyvää määrää vanhurskautta, niin koemme aina yhden lisäpisanan riemua – pisanan toisensa jälkeen – kunnes erään profetan sanoin sydämemme on ’ääriään myöten täynnä iloa’ (Alma 26:11). Viimein sielun malja lopulta vuotaa yli!”

8. Joh. 16:33.
9. Et. 1:42.
10. Et. 2:18–19.
11. Et. 2:22.
12. Ks. Joh. 8:12.
13. Et. 2:19; vrt. Mark. 4:38; ks. myös Mark. 4:35–41.
14. Et. 2:25, kursivointi lisätty.
15. Et. 3:4–5.
16. Et. 6:4, kursivointi lisätty.
17. Et. 6:6.
18. Et. 6:8, kursivointi lisätty; ks. myös 1. Nefi 18:8.
19. Et. 6:10.
20. Et. 6:9; ks. myös 1. Nefi 18:16.
21. Vrt. 1. Nefi 5:5. Vaikka Lehi oli yhä erämaassa, hän iloitsi luvasta siunauksesta.
22. Ks. Et. 6:11.
23. Ks. Hepr. 10:36; Alma 34:41; OL 24:8; 64:32.
24. Et. 6:12.
25. Ks. 1. Nefi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Ks. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, s. 82.
28. Ks. 2. Nefi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Ks. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, toukokuu 2017, etukannen sisäpuoli.
30. Ks. 1. Nefi 1:14.

VANHIN JORGE M. ALVARADO
seitsemänkymmenen koorumista

Kun uskoamme on koeteltu

*Kun noudatamme Jumalan ääntä ja kuljemme
Hänen liittopolkuaan, Hän vahvistaa meitä
koettelemuksissamme.*

Kun olin lapsi, eräs kirkon jäsen nimeltä Frank Talley tarjoutui auttamaan perhettämme lentämään Puerto Ricosta Salt Lake Cityyn, jotta meidät voitaisiin sinetöidä yhteen temppelissä, mutta pian alkoi ilmaantua esteitä. Yksi siskoistani, Marivid, sairastui vakavasti. Levottomina vanhempani rukoilivat, mitä tehdä, mutta tunsivat silti innoitusta lähteä matkalle. He luottivat siihen, että kun he uskollisesti

noudattaisivat Herran kehotusta, perhettämme varjeltaisiin ja siunattaisiin – ja niin tapahtui.

Kohtaammepa elämässä millaisia esteitä hyvänsä, niin me voimme luottaa siihen, että Jeesus Kristus valmistaa tien eteenpäin, kun kuljemme uskossa. Jumala on luvannut, että kaikki, jotka elävät Hänen kanssaan tekemiensä liittojen mukaan, saavat Hänen aikataulunsa mukaisesti kaikki Hänen lupauksensa siunaukset. Vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut: ”Jotkin siunaukset tulevat pian, jotkin tulevat myöhemmin, jotkin tulevat vasta taivaassa – mutta niille, jotka omaksuvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, *ne tulevat*.”¹

Moroni opetti, että ”usko on sel-laista, mitä toivotaan mutta ei nähdä; älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu”².

Meidän kysymyksemme on: Mitä meidän tulee tehdä, että kohtaaisimme parhaalla tavalla tiellemme tulevat koettelemukset?

Ensimmäisessä julkisessa puheessaan kirkon presidenttinä presidentti Russell M. Nelson opetti: ”Uutena

presidenttikuntana haluamme aloittaa pitäen mielessä päämäärän. Tästä syystä puhumme teille tänään temppe-listä käsin. Päämäärä, johon jokainen meistä pyrkii, on saada avuksemme voima Herran huoneessa, tulla sinetöidyksi perheinä, olla uskollisia temppelissä tehdyille liitoille, jotka tekevät meistä kelpollisia Jumalan suurimpaan lahjaan – iankaikkiseen elämään. Temp-pelitoimitukset ja siellä tekemänne liitot vahvistavat ratkaisevalla tavalla elämäännne, avioliittoanne ja perhetänne sekä kykyänne vastustaa vastustajan hyökkäyksiä. Teidän palvelunne temppelissä ja teidän palvelutyönne siellä esivanhempienne puolesta siunaa-vat teitä entistä suuremmalla määrällä henkilökohtaista ilmoitusta ja rauhaa ja lujittavat sitoumustanne pysyä liittopolulla.”³

Kun noudatamme Jumalan ääntä ja kuljemme Hänen liittopolkuaan, Hän vahvistaa meitä koettelemuksissamme.

Perheemme matka temppeliin vuosia sitten oli vaikea, mutta kun lähes-tymme temppeliä Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa, äitini sanoi täynnä iloa ja uskoa: ”Kaikki käy hyvin, sillä Herra varjelee meitä.” Meidät sinetöitiin perheenä yhteen, ja siskoni toipui. Näin tapahtui vasta kun van-hempieni uskoa oli koeteltu ja kun he olivat noudattaneet Herran kehotuksia.

Tämä vanhempieni esimerkki vaikut-taa elämäämme yhä nykyään. Heidän esimerkkinsä opetti meille, mikä on evankeliumin opin *tarkoitus*, ja auttoi meitä ymmärtämään merkityksen, pää-määrän ja siunaukset, joita evankeliumi tuo. Jeesuksen Kristuksen evankeliumin *tarkoituksen* ymmärtäminen voi auttaa meitä myös kohtaamaan koettelemuk-semme uskoen.

Pohjimmiltaan kaikki, mitä Jumala kutsuu ja käskää meitä tekemään, on osoitusta Hänen rakkaudestaan meitä

kohtaan ja Hänen halustaan antaa meille siunaukset, jotka on varattu uskollisille. Me emme voi olettaa, että lapsemme oppivat rakastamaan evankeliumia omin neuvoin. Meidän vastuumme on opettaa heitä. Kun autamme lapsiamme oppimaan, kuinka käyttää tahdonvapauttaan viisaasti, meidän esimerkkimme voi innoittaa heitä tekemään omat vanhurskaat valintansa. Heidän uskollinen elämänsä vuorostaan auttaa heidän lapsiaan tuntemaan itse, että evankeliumi on totta.

Nuoret miehet ja nuoret naiset, kuunnelkaa profeettaa hänen puhuessaan teille tänään. Pyrkikää oppimaan jumalallisia totuuksia ja pyrkikää ymmärtämään evankeliumia itse. Presidentti Nelson neuvoi äskettäin: ”Mitä viisautta teiltä puuttuu? – Noudattakaa profeetta Josephin esimerkkiä. Etsikää hiljainen paikka. – Nöyrytkää Jumalan edessä.

Vuodattakaa sydämenne taivaalliselle Isällemme. Kääntykää Hänen puoleensa saadaksenne vastauksia.”⁴ Kun pyydätte johdatusta rakastavalta taivaalliselta Isältänne kuunnellen elävien profeettojen neuvoja ja seuraten vanhurskaiden vanhempien esimerkkiä, teistäkin voi tulla vahva uskon lenkki suvussanne.

Te vanhemmat, joilla on lapsia, jotka ovat lähteneet liittopolulta, menkää lempeästi takaisin. Auttakaa heitä ymmärtämään evankeliumin totuuksia. Aloittakaa nyt. Koskaan ei ole liian myöhäistä.

Vanhurskaan elämän esimerkiksiämme voi olla suuri vaikutus. Presidentti Nelson on sanonut: ”Me myöhempien aikojen pyhät olemme tottuneet ajattelemaan, että ’kirkko’ on jotakin sellaista, mitä tapahtuu seurakuntakeskuksissamme, ja että sitä tukee se, mitä tapahtuu kotona. Me tarvitsemme muutosta tähän malliin. Nyt on aika *kotiin keskittyvälle kirkolle*, jota tukee

se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnojemme rakennuksissa.”⁵

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siltä poikkea.”⁶

Niissä sanotaan myös: ”Ja nyt, koska sanan saarnaamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein – niin, sillä oli ollut kansan mieleen voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille oli tapahtunut – sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he kokeilisivat Jumalan sanan voimaa.”⁷

Tarina kertoo naisesta, joka oli huolissaan siitä, että hänen poikansa söi liikaa makeisia. Vaikka hän kuinka kehotti poikaa lopettamaan, tämän persous makealle ei hellittänyt. Täysin turhautuneena äiti päätti viedä poikansa tapaamaan viisasta miestä, jota poika kunnioitti.

Nainen meni miehen luokse ja sanoi: ”Hyvä herra, poikani syö liikaa makeisia. Voisitteko käskä häntä lopettamaan niiden syömisen?”

Mies kuunteli tarkoin ja sanoi sitten naisen pojalle: ”Mene kotiin ja tule takaisin kahden viikon kuluttua.”

Nainen otti poikansa ja meni kotiin hämmentyneenä siitä, miksei mies ollut pyytänyt poikaa lopettamaan liiallista makeisten syömistä.

Kaksi viikkoa myöhemmin he palasivat. Viisas mies katsoi poikaa silmiin ja sanoi: ”Poika, sinun pitäisi lakata

syömästä niin paljon makeisia. Ne eivät ole hyväksi terveydellesi.”

Poika nyökkäsi ja lupasi, että tekisi niin.

Pojan äiti kysyi: ”Miksi ette sanonut hänelle tuota kaksi viikkoa sitten?”

Viisas mies hymyili. ”Kaksi viikkoa sitten minäkin söin liikaa makeisia.”

Tämä mies eli niin nuhteettomasti, että hän tiesi neuvollaan olevan voimaa ainoastaan, jos hän itse noudattaisi omaa neuvoaan.

Vaikutus, joka meillä on lapsiimme, on voimallisempi, kun he näkevät meidän kulkevan uskollisesti liittopolkua. Mormonin kirjan profeetta Jaakob on esimerkki sellaisesta vanhurskaudesta. Hänen poikansa Enos kirjoitti isänsä opetusten vaikutuksesta:

”Minä, Enos, tiesin isäni vanhurskaaksi mieheksi, sillä hän opetti minua omalla kielellään sekä kasvatti ja ojensi minua Herran tahdon mukaan – ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi. – –

Ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta, painuivat syvälle sydämeeni.”⁸

Nuorten sotilaiden äidit elivät evankeliumin mukaan, ja heidän lapsensa olivat täynnä vakaumusta. Heidän

johtajansa kertoi:

”Heidän äitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitiemme tienneen sitä.”⁹

Enosia ja nuoria sotilaita vahvisti heidän vanhempiansa usko, joka auttoi heitä kohtaamaan omat uskonkoetuksensa.

Meitä on siunattu Jeesuksen Kristuksen palautetulla evankeliumilla meidän aikanamme, ja se kohottaa meitä, kun tunnemme itsemme lanvistuneiksi tai huolestuneiksi. Meillä on varmuus siitä, että ponnistelumme kantavat hedelmää Herran omana aikana, jos ponnistelemme eteenpäin läpi uskomme koetusten.

Vaimoni ja minä sekä vyöhykkeen johtokunta olimme äskettäin vanhin David A. Bednarin mukana Port-au-Princen temppelin vihkimisessä Haitissa. Poikamme Jorge, joka tuli kanssamme, kertoi omasta kokemuksestaan: ”Ällistytävää, isä! Heti kun vanhin Bednar aloitti vihkimisrukouksen, tunsin huoneen täyttyvän lämmöllä ja valolla. Rukous lisäsi hyvin paljon ymmärrystäni temppelin tarkoituksesta. Se on todella Herran huone.”

Mormonin kirjassa Nefi opettaa, että kun haluamme tietää Jumalan tahdon, Hän vahvistaa meitä. Hän kirjoitti: ”Minä, Nefi, olin tavattoman nuori [ja] – – sangen halukas tuntemaan Jumalan salaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen, ja katso, hän puhutteli minua ja pehmitti sydämeni, niin että uskoin joka sanan, jonka isäni oli puhunut; sen vuoksi en kapinoinut häntä vastaan kuten veljeni.”¹⁰

Veljet ja sisaret, auttakaamme lapsiamme ja kaikkia lähipiirissämme kulkemaan Jumalan liittopolkua, jotta Henki voisi opettaa heitä ja pehmentää heidän sydämensä halulla seurata Häntä koko heidän elämänsä ajan.

Kun ajattelen vanhempieni esimerkkiä, oivallan, että meidän uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen näyttää meille tien takaisin taivaalliseen kotiimme. Tiedän, että ihmeitä tulee sen jälkeen kun uskoamme on koeteltu.

Lausun todistukseni Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovitusuhristaan. Tiedän, että Hän on meidän Vapahtajamme ja Pelastajamme. Hän ja taivaallinen Isämme tulivat sinä kevätaamuna vuonna 1820 nuoren Joseph Smithin, palautuksen profeetan, luo. Presidentti Russell M. Nelson on profeetta meidän aikanamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jeffrey R. Holland, ”Meitä odottavan hyvän ylipappi”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 45.
2. Et. 12:6.
3. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
4. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95.
5. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7.
6. Sananl. 22:6.
7. Alma 31:5.
8. En. 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1. Nefi 2:16.

VANHIN RONALD A. RASBAND
kahdentoista apostolin koorumista

Pitäkäämme lupauksemme ja liittomme

Kutsun teitä miettimään lupauksia ja liittoja, joita teette Herran ja muiden kanssa, ja osoittamaan siinä suurta nuhteettomuutta tietäen, että sananne on sitova.

Rakkaat veljet ja sisaret, kun päätämme tämän kokouksen, säilyttäkäämme jokainen sydämessämme tänään lausuttu todistus Jeesuksen Kristuksen evankeliumin totuuksista. Olemme siunattuja, kun meillä on tämä yhteinen pyhä hetki, jolloin voimme vahvistaa lupauksemme Herralle Jeesukselle Kristukselle, että olemme Hänen palvelijoitaan ja Hän on Vapahtajamme.

Lupausten ja liittojen tekemisen ja pitämisen tärkeys painaa raskaana mieltäni. Kuinka tärkeää teille on pitää sananne? Olla luotettava? Tehdä se, mitä sanotte tekeväanne? Pyrkiiä kunnioittamaan pyhiä liittojanne? Olla nuhteettomia? Elämällä uskollisina lupauksillemme, joita annamme Herralle ja muille, me kuljemme liittopolkua takaisin taivaallisen Isämme luo ja me tunnemme Hänen rakkauttaan elämässämme.

Vapahtajamme Jeesus Kristus on suuri Esikuvamme, mitä tulee

lupausten ja liittojen tekemiseen ja pitämiseen. Hän tuli maan päälle luvaten tehdä Isän tahdon. Hän opetti evankeliumin periaatteita sanoin ja teoin. Hän sovitti syntimme, jotta me voisimme

elää jälleen. Hän on täyttänyt jokaisen lupauksensa.

Voidaanko samaa sanoa meistä jokaisesta? Mitä vaaroja on siinä, jos petkutamme vähän, lipeämme hieman tai emme aivan elä sitoumustemme mukaan? Mitä jos hylkäämme liittomme? Tulevatko muut Kristuksen luokse meidän esimerkkimme valossa? Onko sanamme sitova? Lupausten pitäminen ei ole tapa, vaan se on Jeesuksen Kristuksen opetuslapsen ominaispiirre.

Koska Herra on aina tietoinen heikkouksistamme kuolevaisuudessa, Hän lupasi: ”Olkaa rohkealla mielellä älkääkään pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne ja seison teidän rinnallanne.”¹ Minä olen tuntenut Hänen läsnäolonsa, kun olen tarvinnut tyynnytystä, lohtua tai suurempaa hengellistä näkemystä tai voimaa, ja Hänen jumalallinen toveruutensa on tehnyt ja tekee minut hyvin nöyräksi ja kiitolliseksi.

Herra on sanonut: ”Jokainen sielu, joka hylkää syntinsä ja tulee minun luokseni ja huutaa avuksi minun nimeäni ja tottelee minun ääntäni ja

innoissani siitä, että kirkon lapset ja nuoret saavat kokea tämän yhtenäisen keskittymisen heihin sekä kotona että kirkossa – oppimalla evankeliumia, palvelemalla ja toiminnoissa sekä henkilökohtaisessa edistymisessä.

Nuorten teema tälle tulevalle vuodelle 2020 on peräisin Nefin klassisesta lupauksesta ”menen ja teen”. Hän kirjoitti: ”Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyä valmistamatta heille keinoja toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä.”³ Vaikka niin sanottiin kauan sitten, me kirkossa pysymme uskollisina tuolle lupaukselle tänä aikana.

”Menen ja teen” tarkoittaa sitä, että nousemme maailman tapojen yläpuolelle, vastaanotamme henkilökohtaista ilmoitusta ja toimimme sen mukaan, elämme vanhurskaasti osoittaen toivoa ja uskoa tulevaisuuteen, teemme liittoja seurata Jeesusta Kristusta ja pidämme ne ja siten opimme rakastamaan enemmän Häntä, maailman Vapahtajaa.

Liitto on molemminpuolinen lupaus meidän ja Herran välillä. Me kirkon jäsenet teemme kasteessa liiton ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen ja elää, niin kuin Hän eli. Kuten ne, jotka kastettiin Mormonin vesissä, mekin lupaamme tulla Hänen kansakseen, ”[kantaa toistemme] kuormia, jotta ne olisivat keveitä; – – [surra] surevien kanssa, – – [lohduttaa] niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja [olla] Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla”⁴. Palvelutyömme toistemme parissa kirkossa kuvastaa sitoumustamme kunnioittaa juuri noita lupauksia.

Kun nautimme sakramentin, me uudistamme tuon liiton ottaa päällemme Hänen nimensä ja teemme muitakin lupauksia tullaksemme

pitää minun käskyni, saa nähdä minun kasvoni ja tietää, että minä olen.”² Tämä on ehkäpä Hänen suurin lupauksensa.

Opin nuoruudessani sen, miten tärkeää on pitää sanansa. Yksi sellainen esimerkki on tilanteesta, jolloin seisoin valmiina lausumaan partiolupauksen. Yhteistyömme Amerikan partiopoikajärjestön kanssa, kun se nyt päättyy, on aina oleva tärkeänä perintönä minulle ja tälle kirkolle. Partiojärjestölle, lukuisille miehille ja naisille, jotka ovat palvelleet ahkerasti parti johtajina, äideille – todellinen kunnia kuuluu heille – ja nuorille miehille, jotka ovat osallistuneet partio-ohjelmaan, me sanomme: ”Kiitos teille.”

Tässä samassa kokouksessa rakas profeettamme, presidentti Russell M.

Nelson, ja vanhin Quentin L. Cook ovat ilmoittaneet muutoksista, jotka keskittävät huomiomme uudelleen nuoriin ja suuntaavat järjestöemme ilmoitetun totuuden mukaisiksi. Lisäksi juuri viime sunnuntaina presidentti Nelson ja presidentti M. Russell Ballard selittivät uutta Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lapsille ja nuorille tarkoitettua ohjelmaa koko kirkkoa varten. Se on maailmanlaajuinen hanke, joka keskittyy Herramme ja Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat yksimielisiä tästä uudesta suunnasta, ja minä lausun henkilökohtaisen todistukseni siitä, että Herra on johdattanut meitä joka askeleella. Olen

paremmiksi. Päivittäiset ajatuksemme ja tekomme, sekä suuret että pienet, kuvastavat sitoutumistamme Häneen. Hänen pyhä lupauksensa vuorostaan on: ”Jos te muistatte minut aina, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.”⁵

Kysymykseni tänään on, pidämmekö me lupauksemme ja liittomme, vai ovatko ne toisinaan välinpitämättömiä sitoumuksia, jotka on tehty huolettomasti ja jotka on siksi helppo rikkoa? Kun sanomme jollekulle: ”Minä rukoulen puolestasi”, teemmekö niin? Kun lupaamme: ”Tulen auttamaan”, menemmekö? Kun sitoudumme maksamaan velan, maksammeko? Kun kohotamme kätemme ilmaisten tukemme jäsenelle uudessa kirkon tehtävässä, tuummeko häntä?

Yhtenä iltana nuoruudessaani istuimme äitini kanssa hänen sängyllään ja hän puhui vaikuttavasti siitä, miten tärkeää on elää viisauden sanan mukaan. ”Minä tiedän muiden kokemuksista vuosien takaa, että ellei

viisauden sanaa noudata, menettää hengellisyden ja herkkyyden”, hän sanoi. Hän katsoi minua suoraan silmiin, ja minä tunsin hänen sanojensa tunkeutuvan sydämeeni: ”Lupaa minulle tänään, Ronnie [hän kutsui minua Ronnieksi], että elät aina viisauden sanan mukaan.” Vakavana annoin hänelle tuon lupauksen, ja olen pitänyt sen kaikki nämä vuodet.

Tuo sitoumus palveli minua hyvin, kun olin nuori, ja myöhemmin vuosina, kun olin liike-elämän piireissä, joissa alkoholi virtasi runsaana. Tein etukäteen päätöksen noudattaa Jumalan lakeja, eikä minun ole koskaan tarvinnut tehdä sitä uudelleen. Herra on sanonut: ”Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta.”⁶ Mitä Hän sanoo niille, jotka elävät viisauden sanan mukaan? Että meille luvataan terveyttä, voimaa, viisautta, tietoa ja enkelien varjelusta.⁷

Joitakin vuosia sitten olimme sisar Rasbandin kanssa Suolajärven temppelissä, kun yksi tyttäristämme sinetöitiin puolisoonsa. Seistessämme temppelin ulkopuolella nuoremmen tyttären kanssa, joka ei ollut vielä riittävän vanha osallistumaan seremoniaan, puhuimme siitä, miten tärkeää on tulla sinetöidyksi Jumalan pyhässä temppelissä. Kuten äitini oli opettanut minulle vuosia aiemmin, sanoimme tytarellemme: ”Me haluamme, että sinut sinetöidään turvallisesti temppelissä, ja me haluamme, että lupaat meille, että kun löydät iankaikkisen kumppanisi, sinä sovit hänen kanssaan siitä, että

teidät sinetöidään temppelissä.” Hän antoi meille sanansa.

Hän on sittemmin sanonut, että keskustelumme ja hänen lupauksensa ovat suojelleet häntä ja muistuttaneet hänelle, ”mikä on kaikkein tärkeintä”. Myöhemmin hän teki pyhiä liittoja, kun hänet sinetöitiin aviomieheensä temppelissä.

Presidentti Nelson on opettanut: ”Me lisäämme Vapahtajan voimaa elämässämme – – silloin, kun teemme pyhiä liittoja ja pidämme nuo liitot täsmällisesti. Meidän liittomme sitovat meidät Häneen ja antavat meille jumallista voimaa.”⁸

Kun pidämme toisillemme antamamme lupaukset, me pidämme todennäköisemmin Herralle antamamme lupaukset. Muistakaa Herran sanat: ”Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”⁹

Pohtikaa kanssani pyhissä kirjoituksissa olevia esimerkkejä lupauksista. Ammon ja Moosian pojat Mormonin kirjassa sitoutuivat ”saarnaamaan Jumalan sanaa”¹⁰. Kun lamanilaisjoukot ottivat Ammonin kiinni, hänet vietiin lamanilaisten kuninkaan Lamonin eteen. Hän lupasi kuninkaalle: ”Minä olen sinun palvelijasi.”¹¹ Kun ryöstäjät tulivat viemään kuninkaan lampaita, Ammon katkaisi heidän käsivartensa. Kuningas oli niin hämmästynyt, että hän kuunteli Ammonin sanomaa

evankeliumista ja koki kääntymyksen.

Vanhassa testamentissa Ruut lupasi anopilleen: ”Minne sinä menet, sinne minäkin menen.”¹² Hän eli lupauksensa mukaisesti. Laupias samarialainen Uuden testamentin vertauksessa lupasi majatalon isännälle, että jos tämä hoitaisi haavoittunutta matkaajaa, niin ”jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin”¹³. Mormonin kirjassa Soram lupasi lähteä erämaahan Nefin ja hänen veljiensä kanssa. Nefi kertoi: ”Kun Soram oli vannonut meille valan, pelkomme hänen vuokseen lakkasivat.”¹⁴

Entäpä se muinainen ”isille annettu lupaus”, kuten pyhissä kirjoituksissa kuvataan, että ”lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen”?¹⁵ Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, kun me valitsimme Jumalan suunnitelman, me lupasimme auttaa Israelin kokoamisessa verhon kummallakin puolella. ”Meistä tuli Herran työtovereita”, vanhin John A. Widtsoe selitti vuosia sitten. ”Suunnitelman toteutuminen ei jäänyt pelkästään Isän työksi ja Vapahtajan työksi, vaan siitä tuli myös meidän työmmä.”¹⁶

”Tuo kokoaminen on tärkeintä, mitä maan päällä nykyään tapahtuu”, presidentti Nelson on sanonut matkustaessaan ympäri maailmaa. ”Kun puhumme *kokoamisesta*, me sanomme yksinkertaisesti tämän perustotuuden: taivaallisen Isämme lapsista aivan jokainen

kummallakin puolen verhoa ansaitsee kuulla Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin sanoman.”¹⁷

Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina päätän puheeni kutsuun ja lupaukseen. Ensiksi kutsu: Kutsun teitä miettimään lupauksia ja liittoja, joita teette Herran ja muiden kanssa, ja osoittamaan siinä suurta nuhteettomuutta tietäen, että sananne on sitova. Toiseksi lupaan teille, että kun teette niin, Herra osoittaa sananne todeksi ja hyväksyy tekonne pyrkiessänne väsymättömän uutterasti rakentamaan elämänne, perhettänne ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa. Hän on kanssanne, rakkaat veljeni ja sisareni, ja te voitte luottavaisina odottaa sitä, kun teidät ”otetaan vastaan taivaaseen, niin että [te voitte] siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa – –; sillä Herra Jumala on [sen] puhunut”¹⁸.

Tästä todistan ja näin lupaan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 68:6.
2. OL 93:1.
3. 1. Nefi 3:7.
4. Moosia 18:8–9.
5. 3. Nefi 18:7.
6. OL 82:10.
7. Ks. OL 89:18–21.
8. Russell M. Nelson, ”Kuinka ammennamme elämäämme Jeesuksen Kristuksen voimaa”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 41.
9. Matt. 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Ruut 1:16.
13. Luuk. 10:35.
14. 1. Nefi 4:37.
15. OL 2:2; ks. myös OL 27:9; 128:17; JS–H 1:39.
16. John A. Widtsoe, ”The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, lokakuu 1934, s. 189; ks. David B. Haightin lainaamana puheessa ”Temppelit ja niissä suoritettava työ”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 56.
17. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org, s. 4.
18. Moosia 2:41.

REYNA I. ABURTO

toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Sä luoksein jää!

Todistan teille, että Herra on joka hetki meidän kanssamme, että ilo Kristuksessa voi voittaa meidän ahdinkomme.

Yksi rakkaista kirkon lauluistamme ilmaisee vetoomuksen: ”Sun valos tieltä varjot häviää. – – Sä luoksein jää!”¹ Olin kerran lentokoneessa, kun se lähestyi isoa myrskyä. Katsoessani ulos ikkunasta näin alapuolellamme tiheän pilvipeitteen. Laskevan auringon säteet heijastuivat pilvistä, mikä sai ne hohtamaan hyvin kirkkaina. Pian kone laskeutui synkkien pilvien keskelle, ja yhtäkkiä meitä ympäröi sankka pimeys, joka peitti täysin näkyvistämme sen voimakkaan valon, jonka olimme nähneet vain hetki aiemmin.²

Synkkiä pilviä voi muodostua myös meidän elämäämme, ja ne voivat estää meitä näkemästä Jumalan valon ja jopa saada meidät kyseenalaistamaan, onko sitä valoa enää olemassa meille. Näitä pilviä ovat masennus, ahdistuneisuus sekä muunlaiset mielenterveyteen liittyvät ja emotionaaliset ahdingot. Ne voivat vääristää sen, kuinka me näemme itsemme, muut ja myös Jumalan. Ne koskettavat kaikenikäisiä naisia ja miehiä maailman kaikilla kulmilla.

Niin ikään vahingollinen on skeptisyyden heikentävä pilvi, joka voi vaikuttaa muihin, jotka eivät ole kokeneet näitä haasteita. Kuten mikä tahansa ruumiinosa, myös aivot ovat alttiita sairauksille, vammoille ja kemialliselle

epätasapainolle. Kun mielemme kärsii, on asianmukaista pyytää apua Jumalalta, lähellämme olevilta ihmisiltä sekä lääketieteen ja mielenterveyden ammattilaisilta.

”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja – – jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä.”³ Taivaallisten vanhempiemme ja Vapahtajamme tavoin meillä on fyysinen ruumis⁴ ja me koemme tunteita⁵.

Rakkaat sisareni, on normaalia tuntea toisinaan surua tai huolta. Suru ja ahdistus ovat luonnollisia inhimillisiä

tunteita.⁶ Jos olemme kuitenkin jatkuvasti surullisia ja jos tuskamme estää kykymme tuntea taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa rakkautta sekä Pyhän Hengen vaikutusta, niin me saatamme kärsiä masennuksesta, ahdistuneisuudesta tai jostakin muusta emotionaalisesta ongelmasta.

Tyttäreni kirjoitti kerran: ”Yhteen aikaan – – olin koko ajan äärimmäisen surullinen. Ajattelin aina, että suru oli jotakin hävettävää ja että se oli merkki heikkoudesta. Niinpä pidin murheeni sisälläni. – – Tunsin olevani täysin arvoton.”⁷

Eräs ystävä kuvaili sitä tällä tavoin: ”Varhaislapsuudestani asti olen jatkuvasti taistellut toivottomuuden, pimeyden, yksinäisyyden ja pelon tuntemuksia vastaan sekä sitä ajatusta vastaan, että olen rikkinäinen tai viallinen. Tein kaikkeni, jotta kätkins tuskani ja etten koskaan antaisi vaikutelmaa, että olisin jotakin muuta kuin menestyvä ja vahva.”⁸

Rakkaat ystäväni, niin voi tapahtua kenelle tahansa meistä – etenkin silloin kun pelastussuunnitelmaan uskovina me asetamme harteillemme tarpeettomia kuormia ajattelemalla, että meidän pitää olla täydellisiä nyt. Sellaiset

ajatukset voivat olla musertavia. Täydellisyys saavuttaminen on kehityskulkua, joka kestää koko kuolevaisen elämämme ajan ja sen jälkeen – ja joka toteutuu vain Jeesuksen Kristuksen armon avulla.⁹

Sitä vastoin kun kerromme emotionaalisista haasteistamme myöntäen, ettemme ole täydellisiä, me annamme muille luvan kertoa omista kamppailuistaan. Yhdessä me ymmärrämme, että on olemassa toivoa ja ettei meidän tarvitse kärsiä yksin.¹⁰

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina me olemme tehneet Jumalan kanssa liiton, että me olemme ”halukkaita kantamaan [toistemme] kuormia” ja ”suremaan surevien kanssa”¹¹. Tämä saattaa pitää sisällään sitä, että saamme tietoa mielenterveyden häiriöistä, etsimme apukeinoja, joiden avulla tarttua näihin ongelmiin, ja lopulta tulemme itse ja tuomme muita Kristuksen luo, joka on Mestari parantaja.¹² Vaikka emme osaisikaan samastua siihen, mitä muut kokevat, niin sen tunnustaminen, että heidän kipunsa on todellista, voi olla tärkeä ensi askel ymmärryksen ja parantumisen saavuttamisessa.¹³

Joissakin tapauksissa masennuksen tai ahdistuneisuuden syy pystytään tunnistamaan, kun taas toisinaan sen

selville saaminen voi olla vaikeampaa.¹⁴ Aivomme saattavat kärsiä stressistä¹⁵ tai musertavasta uupumuksesta¹⁶, jota voidaan toisinaan kohentaa ruokavalioon, nukkumiseen ja liikuntaan tehdyillä muutoksilla. Toisinaan taas voidaan tarvita lisäksi terapiaa tai lääkitystä pätevien ammattilaisten ohjauksessa.

Hoitamaton mielenterveyden häiriö tai sairaus voi johtaa lisääntyneeseen eristyneisyyteen, väärinkäsityksiin, ihmissuhteiden rikkoutumiseen, itsensä vahingoittamiseen ja jopa itsemurhaan. Tiedän tämän omakohtaisesti, koska oma isäni kuoli tehtyään itsemurhan monia vuosia sitten. Hänen kuolemansa oli perheelleni ja minulle järkyttävää ja sydäntäsärkevää. Minulta on kestänyt vuosia käydä läpi murhettani, ja vasta äskettäin olen oppinut, että itsemurhasta puhuminen asianmukaisella tavalla itse asiassa auttaa sen ehkäisemisessä eikä sen edistämiseksi.¹⁷ Olen nyt keskustellut avoimesti isäni kuolemasta lasteni kanssa ja nähnyt sen parantumisen, jonka Vapahtaja voi antaa verhon kummallakin puolella.¹⁸

Valitettavasti monet, jotka kärsivät vakavasta masennuksesta, etäännyttävät itsensä muista pyhistä, koska he eivät tunne sopivansa johonkin kuvitteelliseen muottiin. Me voimme auttaa heitä tietämään ja tuntemaan, että he todellakin kuuluvat meidän joukkoomme. On tärkeää käsittää, ettei masennus ole seurausta heikkoudesta, eikä se yleensä johdu synnistä.¹⁹ Masennus ”kukoistaa salassa mutta näivettyä myötätunnossa”²⁰. Yhdessä me voimme hälventää eristyneisyyden ja leimautumisen pilvet, jotta häpeän taakka nostetaan pois ja parantumisen ihmeitä voi tapahtua.

Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutyön aikana Jeesus Kristus paransi sairaita ja ahdistettuja, mutta jokaisen täytyi osoittaa uskoa Häneen

ja toimia saadakseen Häneltä parantumisen. Jotkut kulkivat pitkiä matkoja, toiset ojensivat kätensä koskettaakseen Hänen viittaansa, ja muita täytyi kantaa Hänen luokseen, jotta he paranisivat.²¹ Mitä tulee parantumiseen, emmekö me kaikki tarvitse Häntä kipeästi? ”Emmekö me kaikki ole kerjäläisiä?”²²

Seuratkaamme Vapahtajan polkua ja kasvattakaamme myötätuntoamme, vähentäkäämme taipumustamme tuomita ja lakatkaamme olemasta muiden hengellisyyden valvoja. Kuunteleminen rakkautta osoittaen on yksi suurimpia lahjoja, mitä voimme antaa, ja me voimme kenties omalta osaltamme kantaa tai hälventää sankkoja pilviä, jotka tukahduttavat rakkaitamme ja ystäviämme²³, niin että rakkautemme ansiosta he voivat jälleen kerran tuntea Pyhän Hengen ja havaita valon, joka säteilee Jeesuksesta Kristuksesta.

Jos teitä ympäröi jatkuvasti ”pimeyden sumu”²⁴, kääntykää taivaallisen Isän puoleen. Mikään, mitä olette kokeneet, ei voi muuttaa sitä iankaikista totuutta, että te olette Hänen lapsiaan ja että Hän rakastaa teitä.²⁵ Muistakaa, että Kristus on teidän Vapahtajanne ja Lunastajanne ja Jumala on teidän Isänne. He ymmärtävät. Kuvitelkaa mielessänne, kuinka He ovat lähellänne kuuntelemassa ja tarjoamassa tukea.²⁶ Hän lohduttaa teitä ahdingoissanne.²⁷ Tehkää kaikki voitavanne ja luottakaa Herran sovittavaan armoon.

Teidän kamppailunne eivät määrittele teitä, mutta ne voivat *jalostaa* teitä.²⁸ Koska teillä on ”pistävä piikki ruumiissanne”²⁹, teillä voi olla kyky tuntea suurempaa myötätuntoa muita kohtaan. Pyhän Hengen ohjaamina kertokaa kokemuksestanne, jotta voitte auttaa heikkoja, nostaa hervonneita käsiä ja vahvistaa voimattomia polvia³⁰.

Ne meistä, jotka tällä hetkellä kamppailevat tai tukevat jotakuta, joka kamppailee – olkaamme halukkaita noudattamaan Jumalan käskyjä, jotta Hänen Henkensä olisi aina meidän kanssamme³¹. Tehkäämme pieniä ja yksinkertaisia asioita³², jotka antavat meille hengellistä voimaa. Kuten presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Mikään ei avaa taivaita samalla tavoin kuin yhdistelmä entistä suurempaa puhtautta, täsmällistä kuuliaisuutta, vilpittöntä etsimistä, päivittäistä kesittämistä Kristuksen sanoilla, joita on Mormonin kirjassa, ja säännöllistä aikaa, joka on omistettu temppeli- ja sukututkimustyöhön.”³³

Muistakaamme kaikki, että meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus on ottanut päällensä meidän heikkouksemme, jotta Hänen sisimpänsä täyttyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta Hän osaisi auttaa meitä meidän heikkouksiemme mukaisesti.³⁴ Hän tuli ”parantamaan ne, joiden mieli on murtunut, – – lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan [heille] kyynelten sijaan ilon

öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan”³⁵.

Todistan teille, että Herra on joka hetki meidän kanssamme, että ilo Kristuksessa voi voittaa meidän ahdinkomme³⁶ ja että ”armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä”³⁷. Todistan, että Jeesus Kristus palaa maan päälle ”parantamien siivissään”³⁸. Lopulta Hän pyyhkii meidän silmistämme joka ainoan kyyneleen. Murhetta ei enää ole.³⁹ Niille kaikille, jotka tulevat Kristuksen luokse ja tulevat täydellisiksi Hänessä⁴⁰, aurinko ei enää laske, sillä Herra on meidän ainaisena valonamme ja meidän murhepäiviemme luku on täyttynyt⁴¹. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Oi, Herra, luoksein jää”, *MAP-lauluja*, 101.
2. Kun olimme pilvien yläpuolella, emme pystyneet kuvittelemaan sitä pimeyttä, joka oli vain muutaman metrin alapuolellamme, ja kun olimme alapuolella olevan pimeyden keskellä, oli vaikea kuvitella auringon säteilyä, joka loisti vain muutaman metrin yläpuolellamme.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
4. ”Henki ja ruumis ovat ihmisen sielu” (OL 88:15). ”Ruumiinne on henkenne temppeli. Ja se, kuinka käytätte ruumistanne, vaikuttaa teidän henkeenne.” (Russell M. Nelson, ”Tankaikkisia päätöksiä”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 107.)
5. Ks. esim. Jes. 65:19; Luuk. 7:13; 3. Nefi 17:6–7; Moos. 7:28. Se, että opimme tunnistamaan ja arvostamaan tunteitamme, voi auttaa meitä hyödyntämään niitä rakentavasti niin että meistä voi tulla enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisia.
6. Ks. ”Sadness and Depression”, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Hermana Elena Aburto, blogi, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Hän kirjoitti myös: ”Tuo koettelu antoi minulle tilaisuuden todella osoittaa uskoni pelastussuunnitelmaan. Sillä tiesin, että taivaallinen Isäni rakastaa minua ja että Hänellä on suunnitelma juuri minua varten

ja että Kristus ymmärtää täsmälleen, mitä olin käymässä läpi.”

- ”Jumala ei häpäise sinua, kun sinulta puuttuu jokin taito. Hän mielellään auttaa sinua kehittymään ja tekemään parannuksen. Hän ei odota, että saat kaiken kuntoon heti. Sinun ei tarvitse tehdä tätä yksin.” (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09.)
8. Henkilökohtainen kirjeenvaihto. Hän kirjoitti myös: ”Vapahtajani sovituksen parantava palsami on ollut kestävin rauhan ja turvan lähde koko matkallani. Kun tunnen olevani yksin kamppailussa, minulle muistutetaan, että Hän on jo kokenut puolestani juuri sen, mitä koen. – – Saan hyvin paljon toivoa tiedosta, ettei tämä kuolevainen [ahdinko] vaivaa tulevaa täydelliseksi tehtyä ylösnoussutta ruumistani.”
9. Ks. Russell M. Nelson, ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86–88; Jeffrey R. Holland, ”Olkaa siis täydellisiä – lopulta”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 40–42; J. Devn Cornish, ”Olenko kyllin hyvä? Onnistunko?”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 32–34; Cecil O. Samuelson, ”What Does It Mean to Be Perfect?”, *New Era*, tammikuu 2006, s. 10–13.
10. Näistä ongelmista on tärkeää puhua lastemme, perheemme ja ystäviemme kanssa kodeissamme, seurakunnissamme ja asuinyhteisössämme.
11. Moosia 18:8–9.
12. Ks. Russell M. Nelson, ”Jeesus Kristus, Mestari-parantaja”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 85–88; Carole M. Stephens, ”Mestari-parantaja”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 9–12.
13. Voi olla hyödyllistä osata tunnistaa merkit ja oireet itsessämme ja muissa. Voimme myös oppia havaitsemaan virheellisiä tai epäterveitä ajatusmalleja ja korvaamaan ne oikeamilla ja terveemmillä malleilla.
14. Masennus voi johtua myös myönteisistä elämänmuutoksista – kuten lapsen syntymästä tai uudesta työpaikasta – ja se voi tulla, kun asiat ovat ihmisen elämässä hyvin.
15. Ks. ”Stressin ymmärtäminen”, *Sopeutuminen lähetyssaarnaajan elämään*, 2013, s. 5–10.
16. Jeffrey R. Holland, ”Kuin särkynyt ruukku”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 40–42.
17. Ks. Dale G. Renlund, ”Understanding Suicide” (video), churchofjesuschrist.org; ”Talking about Suicide” (video), churchofjesuschrist.org; Kenichi Shimokawa, ”Itsemurhan ymmärtäminen: varoituserkkejä ja ennaltaehkäisemistä”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 18–23.
18. ”Parantumisen alku vaatii lapsenomaista uskoa siihen muuttumattomaan totuuteen, että taivaallinen Isä rakastaa sinua ja on varannut keinon parantua. Hänen

LISA L. HARKNESS

ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Kunnioitamme Hänen nimeään

Liiton antaman identiteetin ja yhteenkuulumisen myötä meitä kutsutaan Jeesuksen Kristuksen nimellä.

rakas Poikansa Jeesus Kristus antoi henkensä suodakseen tuon parantumisen. Parantumiseen ei kuitenkaan ole olemassa mitään patenttiratkaisua tai selkeää palsamia, eikä täydelliseen parantumiseen ole helppoa tietä. Parantuminen vaatii syvää uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen rajattomaan kykyynsä parantaa.” (Richard G. Scott, ”Hyväksikäytön tuhoisista seurauksista parantuminen”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 42.) Kun jokin ongelma ilmenee, meillä on taipumus korjata se. Meidän ei kuitenkaan tarvitse olla ainoita itsemme tai muiden korjaajia. Meidän ei tarvitse tehdä kaikkea itse. Useammin kuin kerran elämässäni olen hakeutunut terapeuttien puoleen, jotta he auttavat minua selviytymään vaikeista ajoista.

19. Ks. Joh. 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping*, 2018, s. 197.
21. Ks. Matt. 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Mark. 1:40–42; 2:3–5; 3. Nefi 17:6–7.
22. Moosia 4:19; ks. myös Jeffrey R. Holland, ”Emmekö me kaikki ole kerjäläisiä?”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 40–42.
23. Ks. Room. 2:19; 13:12; ks. myös Jeffrey R. Holland, ”Come unto Me”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 2. maaliskuuta 1997, speeches.byu.edu.
24. 1. Nefi 8:23; ks. myös 1. Nefi 12:4, 17; 3. Nefi 8:22.
25. Ks. Ps. 82:6; Room. 8:16–18; OL 24:1; 76:24; Moos. 1:1–39.
26. Ks. *Sopeutuminen lähetyssaarnaajan elämään*, kirjanen, s. 20; ks. myös Miika 7:8; Matt. 4:16; Luuk. 1:78–79; Joh. 8:12.
27. MK Jaak. 3:1; ks. myös Ef. 5:8; Kol. 1:10–14; Moosia 24:13–14; Alma 38:5. Lue patriarkallinen siunauksesi tai pyydä pappeuden siunausta, jotta voit kuulla ja muistaa, kuinka paljon taivaallinen Isä rakastaa sinua ja haluaa siunata sinua.
28. Ks. 2. Kor. 4:16–18; OL 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. Ks. 2. Kor. 12:7.
30. Ks. OL 81:5; ks. myös Jes. 35:3.
31. Ks. Moroni 4:3; OL 20:77.
32. Ks. Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95.
34. Ks. Alma 7:12; ks. myös Jes. 53:4; 2. Nefi 9:21; Moosia 14:4.
35. Jes. 61:1–3; ks. myös Luuk. 4:18.
36. Ks. Alma 31:38; ks. myös Alma 32:43; 33:23.
37. 2. Nefi 25:23.
38. 3. Nefi 25:2; ks. myös Mal. 3:20.
39. Ks. Ilm. 21:4.
40. Ks. Moroni 10:32.
41. Ks. Jes. 60:20.

Kun vanhemmat odottavat innokkaina lapsen syntymää, heidän vastuunaan on valita nimi uudelle vauvalleen. Kun olitte syntyneet, te saitte kenties nimen, joka on kulkenut suvussanne sukupolvien ajan. Tai ehkä teille annettu nimi oli suosittu sinä vuonna tai sillä alueella, jossa synnyitte.

Profeetta Helaman ja hänen vaimonsa antoivat pienille pojilleen

Nefille ja Lehille merkitykselliset suvun nimet. Myöhemmin Helaman sanoi pojilleen:

”Minä olen antanut teille niiden ensimmäisten vanhempiemme nimet, – jotta te nimenne muistaessanne muistaisitte heidät, ja heidät muistaessanne muistaisitte heidän tekonsa, – että on sanottu sekä kirjoitettu, että ne olivat hyviä.

Ja nyt, poikani, minä tahdon teidän tekevän sitä, mikä on hyvää.”¹

Nefin ja Lehin nimet auttoivat heitä muistamaan esivanhempiansa hyvät teot ja kannustivat heitäkin tekemään hyvää.

Sisaret, asuimmepa missä tahansa, puhuimmepa mitä kieltä tahansa tai olimmepa iältämme 8- tai 108-vuotiaita, meillä kaikilla on erityinen nimi, jolla on nämä samat tarkoitukset.

”Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne – –, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.”²

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä ”me ensimmäisen kerran [lupasimme] olla halukkaita ottamaan päällemme Kristuksen nimen – – kastetoimituksella”³. Tämän liiton kautta me lupasimme muistaa Hänet aina, pitää Hänen käskynsä ja palvella muita. Joka lepopäivä me uudistamme halukkuutemme pitää tämä liitto, kun nautimme sakramentin ja riemuitsemme jälleen kerran *siunauksesta* ”elää uutta elämää”⁴.

Nimi, joka meille annettiin syntyesämme, kuvastaa yksilöllistä identiteettiämme ja antaa meille yhteenkuuluvuuden maanpäälliseen perheeseemme. Mutta kun kasteessa ”synnyimme uudesti”, meidän ymmärryksemme siitä, keitä me olemme, laajentui. ”Sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, – – sillä katso, – – hän on hengellisesti synnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette syntyneet hänestä.”⁵

Niinpä liiton antaman identiteetin ja yhteenkuuluvuuden myötä meitä kutsutaan Jeesuksen Kristuksen nimellä. ”[Eikä] muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain Kristuksen, Herran

Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.”⁶

Jeesuksen nimi tiedettiin kauan ennen Hänen syntymäänsä. Kuningas Benjaminille enkeli profetoi: ”Ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika, – – ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria.”⁷ Myös Hänen ”Iunastavan rakkauden”⁸ työstään on kerrottu Jumalan lapsille aina kun evankeliumi on ollut maan päällä – Aadamin ja Eevan ajoista nykypäiväämme asti – jotta he ”tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa”⁹.

Viime vuonna presidentti Russell M. Nelson esitti sisarille ”profeettallisen kutsun” ”muovata tulevaisuutta auttamalla hajallaan olevan Israelin kokoamisessa”. Hän kehotti meitä lukemaan Mormonin kirjan ja ”merkitsemään jokaisen jakeen, jossa puhutaan Vapahtajasta tai viitataan Häneen”. Hän pyysi, että me päämäärätietoisesti puhumme Kristuksesta, riemuitsemme Kristuksessa ja saarnaamme Kristuksesta perheellemme ja ystävillemme. Ehkäpä olette alkaneet huomata hänen lupauksensa hedelmiä, että ”te ja he pääsette lähemmäksi Vapahtajaa. Ja muutoksia – jopa ihmeitä – alkaa tapahtua.”¹⁰

Lupauksemme muistaa aina Vapahtajaa antaa meille voimaa puolustaa totuutta ja vanhurskautta – olimmepa sitten suuressa ihmisjoukossa tai omassa yksinäisyydessämme, missä kukaan ei tunne tekojamme paitsi Jumala. Muistaessamme Hänet ja Hänen nimensä, jota kannamme, meillä ei ole mitään sijaa itseämme halventaville vertailuille tai määrääville tuomitsemiselle. Kun katseemme on kiinnitetty Vapahtajaan, me näemme itsemme sellaisina, keitä me todella olemme – Jumalan vaalimina lapsina.

Liittojemme muistaminen vaientaa maailmalliset huolet, kääntää itseluottamuksen puutteen rohkeudeksi ja antaa toivoa koettelemuksen aikoina.

Ja kun me kompastumme ja kaadumme kulkiessamme eteenpäin liittopolulla, meidän on vain muistettava Hänen nimensä ja Hänen rakastava hyväntahtoisuutensa meitä kohtaan. ”Sillä hänellä on kaikki valta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän käsittää kaiken, ja hän on armollinen Olento – – [niille], jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.”¹¹ Totisesti kenestäkään niistä, jotka särkynein sydämin ja murtunein mielin pyrkivät toimimaan paremmin ja olemaan parempia¹², mikään ei kuulosta suloisemmalta kuin Jeesuksen nimi.

Presidentti Nelson on opettanut: ”Se aika on mennyt, jolloin saatoitte olla hiljaisia ja itseenne tyytyväisiä kristittyjä. Teidän uskontonne ei tarkoita pelkästään sitä, että ilmaannutte kirkoon sunnuntaisin. Se tarkoittaa sitä, että osoitatte olevanne tosi opetuslapsia sunnuntaiaamusta lauantai-iltaan – –. Sellaista ei ole olemassakaan kuin Herran Jeesuksen Kristuksen osa-aikainen opetuslapsi.”¹³

Halukkuutemme ottaa päällemme Kristuksen nimi on enemmän kuin muodollista sananvaihtoa. Se ei ole passiivinen lupaus tai kulttuuriin liittyvä

keksintö. Se ei ole siirtymäriitti tai nimi-
kyltti, jota käytämme. Se ei ole lausah-
dus, jonka me vain laitamme hyllylle tai
ripustamme seinälle. Hänen nimensä
on nimi, joka on puettu yllemme¹⁴,
kirjoitettu sydämeemme ja uurrettu
kasvohimme¹⁵.

Meidän tulisi aina muistaa Vapa-
htajan sovitusuhri ajatuksissamme,
teoissamme ja kanssakäymisissämme
muiden kanssa. Hän muistaa *meidän*
nimemme, mutta Hän muistaa aina
myös *meidät*. Vapahtaja julisti:

”Sillä voiko nainen unohtaa rinta-
lapsensa, niin ettei hän säälisi kohtunsa
poikaa? Kyllä, he voivat unohtaa,
mutta minä en sinua unohda, oi Israelin
huone.

Katso, minä olen piirtänyt sinut
kätteni kämmeniin.”¹⁶

Presidentti George Albert Smith
opetti: ”Kunnioittakaa nimeä, jonka
olette saaneet, sillä jonakin päivänä
teillä on etuoikeus ja velvollisuus kertoa
– Isällemme taivaassa –, mitä olette
tehneet [sillä nimellä].”¹⁷

Kuten Nefin ja Lehin huolella
valittujen nimien osalta, niin voidaan
meistä sanoa ja kirjoittaa, että me
olemme Herran Jeesuksen Kristuksen
todellisia opetuslapsia? Kunnioitam-
meko me Jeesuksen Kristuksen nimeä,

jonka olemme auliisti ottaneet pääl-
lemme? Olemmeko me sekä palvelijoita
että todistajia¹⁸ Hänen rakastavasta
hyväntahtoisuudestaan ja Hänen lunas-
tavasta voimastaan?

Jokin aika sitten kuuntelin
Mormonin kirjaa. Toisen Nefin kirjan
viimeisessä luvussa *kuulin* Nefin
sanovan jotakin, mitä en ollut koskaan
aiemmin *lukenut* samalla tavoin. Läpi
aikakirjansa Nefi opettaa ja todistaa
”Lunastajasta”, ”Israelin pyhästä”,
”Jumalan karitsasta” ja ”Messiaasta”.
Mutta kun hän päättää kertomuksensa,
kuulin hänen sanovan nämä sanat:
”Minä riemuitsen selkeydestä; minä
riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen
Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut
minun sieluni helvetistä.”¹⁹ Kun kuulin
nämä sanat, sydämeni riemuitsi, ja
minun oli kuunneltava ne yhä uudel-
leen. Tunnistin tuon jakeen, ja se
vaikutti minuun aivan kuten tunnistan
oman nimeni ja se vaikuttaa minuun.

Herra on sanonut: ”Niin, siunattu
on tämä kansa, joka on halukas kan-
tamaan minun nimeäni; sillä minun
nimelläni sitä kutsutaan; ja se on
minun.”²⁰

Myöhempien Aikojen Pyhien
Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä
otokkaamme ilomieliin päällemme

Kristuksen nimi²¹ kunnioittamalla
Hänen nimeään rakkautta ja omistau-
tumista osoittaen sekä hyviä tekoja
tehden. Todistan, että Hän on ”Jumalan
Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän
Poika”²². Isän pyhän lapsen, Jeesuksen
Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Hel. 5:6–7.
2. Gal. 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, ”Liittojen voima”,
Liahona, toukokuu 2009, s. 20.
4. Room. 6:4.
5. Moosia 5:7.
6. Moosia 3:17.
7. Moosia 3:8.
8. Ks. Alma 26:13.
9. 2. Nefi 25:26.
10. Russell M. Nelson, ”Sisarten osallistuminen
Israelin kokoamiseen”, *Liahona*, marraskuu
2018, s. 69.
11. Alma 26:35.
12. Ks. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia
paremmin ja olla parempia”, *Liahona*,
toukokuu 2019, s. 68.
13. Russell M. Nelson, ”Opetuslapset ja
avioliiton puolustaminen”, *Liahona*,
elokuu 2015, s. 20.
14. Ks. Gal. 3:27.
15. Ks. Alma 5:19.
16. 1. Nefi 21:15–16.
17. George Albert Smith, ”Your Good Name”,
Improvement Era, maaliskuu 1947, s. 139.
18. Ks. Ap. t. 26:16.
19. 2. Nefi 33:6, kursivointi lisätty.
20. Moosia 26:18.
21. Ks. Alma 46:15.
22. 1. Nefi 11:21.

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja

Russell M. Nelson
kirkon presidentti

Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

JOHTAVINA AUKTORITEETTEINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENET

(aakkosjärjestyksessä)

Marcos A. Adickaitis

Ruben V. Allaud

José L. Alonso

Jorge M. Alvarado

Ian S. Arden

Steven R. Bangertner

W. Mark Bassett

David S. Baxter

Randall K. Bennett

Hans T. Boom

Shayne M. Bowen

Mark A. Bragg

L. Todd Budge

Matthew L. Carpenter

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Weatherford T. Clayton

Valeri V. Gordin

J. Devin Cornish

Joaquín E. Costa

LeGrand R. Curtis Jr.

Massimo De Feo

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Timothy J. Dyches

David F. Evans

Enrique R. Palabella

Randy D. Furik

Eduardo Gavaret

Jack N. Gerard

Ricardo P. Gimenez

Taylor G. Godoy

Christoffel Golden

Walter E. González

Brook P. Hales

Kevin S. Hamilton

Allen D. Haynie

Mathias Held

David P. Homer

Paul V. Johnson

Peter M. Johnson

Larry S. Kacher

Jörg Klebingat

Joni L. Koch

Erich W. Kopischke

Hugo E. Martínez

James B. Martino

Richard J. Maynes

John A. McCune

Kyle S. McKay

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brett Nattress

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Adrián Ochoa

S. Mark Palmer

Adilson de Paula Parrella

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

John C. Pingree Jr.

Rafael E. Pino

James R. Rasband

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Gary B. Sablin

Evan A. Schmutz

Joseph W. Strati

Vern P. Stantill

Benjamin M. Z. Tai

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

Juan A. Uceda

Aníbal Valenzuela

Juan Pablo Villar

Takashi Wada

Taneli B. Wakolo

Alan R. Walker

Scott D. Whiting

Chi Hong (Sam) Wong

Kazuhiko Yamashita

Jorge F. Zaballón

JOHTAVA PIISPAKUNTA

Dean M. Davies
ensimmäinen
neuvonantaja

Gerald Causse
johtava piispa
toinen neuvonantaja

W. Christopher Waddell
johtava piispa
toinen neuvonantaja

PYHÄKOULU

Milton Camargo
ensimmäinen
neuvonantaja

Mark L. Pace
johtaja

Jan E. Newman
toinen
neuvonantaja

NUORET NAISET

Michelle Craig
ensimmäinen
neuvonantaja

Bonnie H. Gordon
johtaja

Becky Craven
toinen
neuvonantaja

APUYHDISTYS

Sharon Eubank
ensimmäinen
neuvonantaja

Jean B. Olingham
johtaja

Reyna I. Aburto
toinen
neuvonantaja

ALKEISYHDISTYS

Lisa L. Harkness
ensimmäinen
neuvonantaja

Joy D. Jones
johtaja

Cristina B. Franco
toinen
neuvonantaja

NUORET MIEHET

Douglas D. Holmes
ensimmäinen
neuvonantaja

Stephen W. Owen
johtaja

M. Joseph Brough
toinen
neuvonantaja

BONNIE H. CORDON
Nuorten Naisten ylijohtaja

Rakkaita tyttäriä

Kaiken sen ytimessä, mitä teemme Nuorissa Naisissa, on meidän halumme auttaa teitä saamaan horjumaton usko Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Rakkaat sisareni, on ilo olla kanssanne! Me olemme todistamassa ilmoitusten vuodatusta, joka on sekä sielua haastavaa että riemastuttavaa.

Haluaisin aluksi esitellä teille muutamia ystäviä. He ovat nuoria naisia, joiden kyvyt, tavat sekä yksilölliset ja perheen olosuhteet ovat ainutlaatuisia. Kukin heistä on vanginnut sydämeni, kuten olette te kaikki.

Ensiksi, tässä on Bella. Hän pysyy vahvana, vaikka on ainoa nuori nainen seurakunnassaan Islannissa.

Tässä on omistautunut Josephine, joka on Afrikasta. Hän on uudestaan sitoutunut tutkimaan Mormonin kirjaa joka päivä. Hän saa voimaa ja siunauksia, joita koituu tästä yksinkertaisesta, uskollisesta teosta.

Ja lopuksi, tässä on rakas ystäväni Ashtyn, poikkeuksellinen nuori nainen, joka kuoli syöpään kuusivuotisen taistelun jälkeen. Hänen vahva todistuksensa Jeesuksen Kristuksen sovituksesta kaikuu yhä sydämessäni.

Te *kaikki* olette merkittäviä nuoria naisia. Te olette ainutlaatuisia, teillä jokaisella on omat lahjanne ja kokemuksenne, ja silti te olette samankaltaisia hyvin tärkeällä ja iankaikkisella tavalla.

Te olette kirjaimellisesti taivaallisten vanhempien henkityttäriä, eikä mikään voi erottaa teitä Heidän rakkaudestaan ja Vapahtajanne rakkaudesta.¹ Kun lähestytte Häntä – kulkien eteenpäin vaikka aivan pienen pienin askelin – te löydätte kestävän rauhan, joka painuu sieluunne, kun olette Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen uskollisia opetuslapsia.

Presidentti Russell M. Nelson, hyvin rakas profeettamme, on pyytänyt minua kertomaan joistakin innoitetuista muutoksista, jotka auttavat teitä ”kehittämään pyhiä, henkilökohtaisia [voimavarojanne]”² ja lisäämään vanhurskasta vaikutustanne. Puhun tänä iltana neljästä muutosten osa-alueesta.

Bella Islannista

Josephine Afrikasta

Ashtyn, joka taisteli syöpää vastaan

Nuorten Naisten johtoihe

Ensiksi, kaiken sen ytimessä, mitä teemme Nuorissa Naisissa, on meidän halumme auttaa teitä saamaan horjumaton usko Herraan Jeesukseen Kristukseen³ ja varma tieto jumalallisesta identiteetistänne Jumalan tyttärinä.

Tänä iltana haluaisin ilmoittaa, että Nuorten Naisten johtoihtetta on muokattu. Rukoilen, että tunnette Pyhän Hengen todistavan näiden sanojen totuudesta, kun lausun uuden johtoiheen:

Minä olen taivaallisten vanhempien rakas tytär⁴, jolla on jumalallinen luonne ja iankaikkinen päämäärä⁵.

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena⁶ pyrin tulemaan Hänen kaltaisekseen⁷. Tavoittelen henkilökohtaista ilmoitusta ja toimin sen mukaisesti⁸ ja palvelen muita Hänen pyhässä nimessään⁹.

Olen Jumalan todistajana kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla.¹⁰

Kun pyrin tulemaan keltvolliseksi korotukseen¹¹, vaalin parannuksen lahjaa¹² ja pyrin kehittymään joka päivä¹³. Uskon turvin¹⁴ vahvistan kotiani ja perhettäni¹⁵, solmin pyhiä liittoja ja pidän ne¹⁶ ja saan pyhän temppelin¹⁷ toimitukset¹⁸ ja siunaukset.

Huomatkaa muutos ”me”-muodosta ”minä”-muotoon. Nämä totuudet

Nuorten Naisten luokkien nimet

Kolmanneksi, tämän luokkien uudelleen järjestämisen myötä kaikista luokista käytetään yhtenäistä nimitystä ”Nuoret Naiset”.²⁰ Emme enää käytä nimityksiä ”mehiläiset”, ”ruusutyöt” ja ”lehväsitojat”.

Vahvistakaa luokkien johtokuntia

Viimeinen osa-alue, jota haluan käsitellä, on luokkien johtokuntien tärkeys. Riippumatta siitä, kuinka Nuorten Naisten luokat järjestetään, *jokaisessa luokassa tulee olla luokan johtokunta!*²¹ On jumalallisen suunnitelman mukaista, että nuoret naiset kutsutaan johtamaan heidän ollessaan nuoria.

Luokkien johtokuntien roolia ja tarkoitusta on vahvistettu, ja ne on määritelty selkeämmin. Pelastuksen työ on yksi näistä merkittävistä vastuista, varsinkin palvelutyön, lähetystyön, aktivoinnin sekä temppeli- ja sukututkimustyön osalta.²² Niin, tällä tavoin me kokoamme Israelia²³ – loistavaa työtä kaikille nuorille naisille, koska he kuuluvat Herran nuorisopataljoonaan.

Kuten tiedätte, kirkon joka tasolla Herra kutsuu johtokuntia johtamaan kansaansa. Nuoret naiset, kuuluminen luokan johtokuntaan saattaa olla ensimmäinen tilaisuutenne osallistua tähän innoitettuun johtamismalliin. Aikuisjohtajat, asettakaa luokkien johtokuntien kutsuminen etusijalle ja sitten johtakaa rinta rinnan heidän kanssaan opastaen ja ohjaten heitä niin, että he voivat onnistua.²⁴ Olipa luokan johtokunnalla minkä verran johtajakokemusta hyvänsä, aloittakaa siitä, missä he ovat, ja auttakaa heitä omaksuma taitoja ja saamaan

Chloe

koskevat teitä yksilöinä. Te *olette* tai vaallisten vanhempien rakkaita tyttäriä. Te *olette* liiton tehneitä Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. Kehotan teitä tutkimaan ja pohtimaan näitä sanoja. Tiedän, että kun teette niin, te saatte todistuksen niiden totuudenmukaisuudesta. Näiden totuuksien ymmärtäminen muuttaa sitä, miten kohtaatte haasteita. Se, että tunnette identiteettinne ja päämääränne, auttaa teitä sovittamaan tahtonne Vapahtajan tahtoon.

Te saatte rauhaa ja johdatusta, kun seuraatte Jeesusta Kristusta.

Nuorten Naisten luokat

Toinen muutosten osa-alue vaikuttaa Nuorten Naisten luokkiin. Vanhin Neal A. Maxwell on sanonut: ”Hyvin usein se, mitä ihmiset todella tarvitsevat, on olla suojassa elämän myrskyiltä yhteenkuuluvuuden pyhäkössä.”¹⁹ Meidän luokkiemme täytyy olla myrskyiltä suojaavia pyhäkköjä, rakkauden ja yhteenkuuluvuuden turvallisia tyyssijöitä. Kun nyt pyrimme rakentamaan entistä suurempaa ykseyttä, vahvistamaan ystävyssuhteita ja kasvattamaan tätä yhteenkuuluvuuden tunnetta Nuorissa Naisissa, me teemme joitakin muutoksia luokkien rakenteeseen.

Yli sadan vuoden ajan nuoret naiset on jaettu kolmeen luokkaan. Tästä lähtien kutsumme Nuorten Naisten

johtohenkilöitä ja piispoja miettimään rukoillen kunkin nuoren naisen tarpeita ja järjestämään heidät seurakunnan erityisten olosuhteiden mukaisesti. Tässä on esimerkkejä siitä, miten heidät voidaan järjestää.

- Jos teillä on vain vähän nuoria naisia, teillä voisi olla yksi Nuorten Naisten luokka, jossa kaikki kokoontuvat yhdessä.
- Ehkäpä teillä on suuri joukko 12-vuotiaita nuoria naisia ja sitten pieni ryhmä nuoria naisia, jotka ovat vanhempia. Voitte päättää muodostaa kaksi luokkaa: Nuoret Naiset 12 ja Nuoret Naiset 13–18.
- Tai jos teillä on suuri seurakunta, jossa on 60 nuorta naista, teillä voi olla kuusi luokkaa, yksi kutakin ikävuotta kohti.

Olipa luokkanne järjestetty millä tavoin tahansa, te nuoret naiset olette ratkaisevan tärkeitä ykseyden luomisessa. Olkaa valona ympärillänne oleville. Antakaa sitä rakkautta ja huolenpitoa, jota toivotte saavanne muilta. Rukous sydämesänne osoittakaa edelleen ystävällisyyttä ja olkaa tämä hyvää aikaansaava voima. Kun teette niin, teidän elämänne täyttyy ystävällisyydellä. Teillä on parempi tunne muita kohtaan ja alatte vastaavasti nähdä heidän hyvyytensä.

varmuutta, jotka siunaavat heitä johtajina. Pysykää heidän lähellä, mutta älkää kaapatko heiltä valtaa. Henki opastaa teitä, kun ohjaatte heitä.

Saamen kertoa teille kertomuksen, joka havainnollistaa vanhempien ja johtohenkilöiden keskeistä roolia opastajina. Chloe kutsuttiin palvelemaan erään luokan johtajana. Hänen viisas pappeusjohtajansa kannusti häntä pyytämään Herralta apua, kun hän suositaa nimiä johtokuntaansa varten. Chloe rukoili ja sai varsin nopeasti innoitusta siihen, keitä suositaa neuvonantajikseen. Kun hän edelleen pohti ja rukoili, kenet kutsua sihteeriksi, Henki ohjasi hänen huomionsa toistuvasti erääseen nuoreen naiseen, joka yllätti hänet, koska tämä nuori nainen kävi harvoin kirkossa tai toiminnoissa.

Koska Chloe tunsi hieman epävarmuutta innoituksen suhteen, hän puhui äitinsä kanssa, joka selitti, että yksi tapa, jolla voimme saada ilmoitusta, ovat toistuvat ajatukset. Chloe tunsi entistä suurempaa varmuutta ja tunsi, että hän voisi suositaa tätä nuorta naista. Piispa esitti kutsun, ja nuori nainen otti kutsun vastaan. Kun tämä suloinen sihteeri oli erotettu tehtävänsä, hän sanoi: ”Minusta ei ole koskaan tuntunut, että minulle olisi paikka tai että minua tarvittaisiin missään. En ole tuntenut kuuluvani joukkoon. Mutta tämän tehtävän myötä minusta tuntuu kuin taivaallisella Isällä olisi tarkoitus ja paikka minulle.” Kun Chloe ja hänen äitinsä lähtivät kokouksesta, Chloe kääntyi äitinsä puoleen ja sanoi kyyneleet silmissään: ”Ilmoitus on todellista! Ilmoitus todella toimii!”

Luokkien johtokunnat, Jumala on kutsunut teidät ja uskonut tehtäväksenne johtaa Hänen tyttäriensä ryhmää. ”Herra tuntee sinut. – Hän valitsi sinut.”²⁵ Teidät on erottanut tehtävään henkilö, jolla on pappeuden valtuus.

Tämä tarkoittaa sitä, että kun suoritate tehtävänne velvollisuuksia, te käytätte pappeuden valtuutta. Teillä on tärkeä työ tehtävänä. Olkaa herkkiä kuulemaan Pyhän Hengen kehoituksia ja toimimaan niiden mukaisesti. Kun teette niin, voitte palvella luottavaisina, sillä te ette palvele yksin!

Luokkien johtajat, me tarvitsemme teidän viisauttanne, ajatuksianne ja tarmoanne uudessa seurakunnan nuorisoneuvostossa, josta vanhin Quentin L. Cook ilmoitti tänään. Te olette keskeinen osa ratkaisua veljienne ja sisartenne tarpeiden täyttämisessä.²⁶

Nämä muutokset luokkien organisaatiossa ja johtamisessa voidaan ottaa

käyttöön heti kun seurakunnat ovat siihen valmiita, mutta niiden tulee olla käytössä 1. tammikuuta 2020 mennessä.

Rakkaat sisareni, todistan, että nämä muutokset, joista olen tänään puhunut, ovat innoitettua ohjausta Herralta. Kun otamme tunnollisesti vastaan nämä muutokset, älkäämme koskaan unohtako päämääräämme: vahvistaa päättäväsyyttämme seurata Jeesusta Kristusta ja auttaa muita tulemaan Hänen luokseen. Todistan, että tämä on Hänen kirkkonsa. Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että Hän sallii meidän olla hyvin tärkeä osa Hänen pyhää työtään.

Rukoilen, että sama Henki, joka on ohjannut näitä muutoksia, ohjaa teitä, kun ponnistlette eteenpäin liittopolulla. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Room. 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, ”Todistajat, Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten luokat”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 39.
3. Ks. Sananl. 3:5–7; MK Jaak. 7:5.
4. Ks. Room. 8:16–17; OL 76:24; ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
5. Ks. 2. Piet. 1:3–4; Alma 37:44; OL 78:18; ”Perhe – julistus maailmalle”.
6. Ks. Joh. 13:14–15, 35.
7. Ks. Matt. 22:37–39; 25:40; 3. Nefi 12:48.
8. Ks. Joh. 16:13; 3. Nefi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; OL 8:2; 9:8; 11:13.
9. Ks. Matt. 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3. Nefi 26:19.

PRESIDENTTI HENRY B. EYRING
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Liittoja solmineet naiset Jumalan kumppaneina

Se, että nainen solmii liittoja Jumalan kumppanina ja pitää ne, on tapa, jolla suurenmoiset ja hyvät Jumalan tyttäret ovat aina hoivanneet, johtaneet ja palvelleet.

10. Ks. Jes. 43:10; Moosia 18:9; OL 14:8.
11. Ks. Room. 8:17; 2. Nefi 9:18; 31:20; OL 84:38; 132:49; Moos. 1:39.
12. Ks. Hel. 12:23; Moroni 10:33; OL 58:42.
13. Ks. Alma 34:33; OL 82:18.
14. Ks. Hepr. 11; 2. Nefi 31:19–20; Alma 32:21.
15. Ks. Joos. 24:15; OL 109:8; 132:19.
16. Ks. 2. Moos. 19:5; 1. Nefi 14:14; 2. Nefi 11:5; OL 54:6; 66:2; 90:24.
17. Ks. Ps. 24:3; Jes. 2:3; Hes. 37:26.
18. Ks. Moosia 13:30; Alma 30:3; OL 84:20–22; UK 1:3.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience*, 1979, s. 55.
20. Luokista tulee käyttää yhdenmukaista nimitystä ”Nuoret Naiset”. Käyttäkää luokkien nimen lisämääritteenä ikää – esim. ”Nuoret Naiset 12–14”, ”Nuoret Naiset 15–18” (ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 10.1.5, churchofjesuschrist.org).
21. Jokaiselle Nuorten Naisten luokalle tulee kutsua luokan johtokunta. Mikäli mahdollista, on kutsuttava koko johtokunta, jossa on johtaja, kaksi neuvonantajaa ja sihteeri. Tarvittaessa voidaan kutsua osittainen johtokunta (ks. *Käsikirja 2*, 10.3.5).
22. Ks. *Käsikirja 2*, 10.3.5.
23. Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
24. Lisäohjeita aikuisille Nuorten Naisten johtohenkilöille on *Käsikirjan 2* luvussa 10.
25. Henry B. Eyring, ”Kohoa kutsusi veroiseksi”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 76.
26. Jos seurakunnassa on vain yksi luokka ja yksi luokan johtokunta, koko johtokunta voi osallistua seurakunnan nuorisoneuvostoon Aaronin pappeuden koorumien johtajien kanssa, jotta nuorten naisten ja nuorten miesten määrä on tasapainossa (ks. *Käsikirja 2*, 18.2.9).

Olen kiitollinen siunauksesta saada puhua teille, Jumalan liittotytärille. Tänä iltana tarkoituksenani on rohkaista teitä siinä suuressa palvelutyössä, johon teidät on kutsuttu. Niin, jokainen ääntäni kuunteleva Jumalan tytär on saanut kutsun Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Kutsunne alkoi, kun teidät asetettiin kuolevaisuuteen – Jumalan teille valitsemaan paikkaan ja aikaan, Hänen, joka tuntee teidät täydellisesti ja rakastaa teitä, omia tyttäriään. Henkimailmassa

Hän tunsi teidät ja opetti teitä ja asetti teidät paikkaan, jossa teillä olisi mahdollisuus – harvinainen maailmanhistoriassa – saada kutsu mennä kasteelle. Silloin kuulisitte nämä Jeesuksen Kristuksen kutsuman palvelijan lausumat sanat: ”Jeesuksen Kristuksen antamalla valtuudella kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.”¹

Kun nousitte vedestä, te olitte ottaneet vastaan toisen kutsun palvelulla. Uutena Jumalan liittotytärenä te lupasitte ja saitte tehtävän Myöhempien

Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa, jonka jäseneksi teidät sitten konfirmoitiin. Te teitte Jumalan kanssa liiton ottaa päällenne Jeesuksen Kristuksen nimen, pitää Hänen käskynsä ja palvella Häntä.

Jokaisen tämän liiton solmineen henkilön kohdalla palvelu, johon Herra hänet kutsuu, sovitetaan hänelle täydellisesti. Jumalan liittotytärillä ja -pojilla on kuitenkin kaikilla yksi yhteinen tärkeä ja riemukas kutsu. Se on kutsu palvella muita Hänen puolestaan.

Puhuessaan sisarille presidentti Russell M. Nelson antoi suurenmoisen yhteenvedon Herran teille esittämästä kutsusta tehdä Hänen työtään Hänen kanssaan. Presidentti Nelson kuvaili kutsuanne näin: ”Herra sanoi: ’Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikisen elämän toteuttaminen’ (Moos. 1:39). Näin hänen uskollinen opetuslapsensa ja tyttärensä voi todellakin sanoa: ’Minun työni ja kirkkauteni on auttaa rakkaitani saavuttamaan tämä taivaallinen päämäärä.’

Toisen ihmisen auttaminen saavuttamaan selestiset mahdollisuutensa on osa naisen jumalallista tehtävää. Äitinä, opettajana tai hoivaavana pyhänä hän muovaa elävää savea toiveidensa mukaan. Jumalan kumppanina hänen jumalallinen tehtävänsä on auttaa henkiä elämään ja sieluja kohoamaan. Tämä on hänen luomisensa tarkoitus. Se on jalostaminen, kohottaminen ja korottaminen.”²

Ette voi tietää, milloin tai kuinka pitkään henkilökohtainen tehtävänne keskittyy palvelemiseen sellaisissa kutsumuksissa kuten äiti, johtaja tai palvelutyösisar. Rakkaudesta meitä kohtaan Herra ei anna meidän valita tehtävienne ajoitusta, kestoja tai toistuvuutta. Silti pyhien kirjoitusten ja elävien profeettojen sanojen pohjalta te tiedätte, että kaikki nämä tehtävät

tulevat – joko tässä elämässä tai tulevassa – jokaiselle Jumalan tyttärelle. Ja ne kaikki valmistavat meitä iankaikkiseen elämään rakastavissa perheissä – suurimpaan kaikista Jumalan lahjoista.³

Teidän on viisasta valmistautua nyt kaikin voimin pitäen mielessä päämäärän. Sitä seikkaa helpottaa se, että kukin näistä tehtävistä vaatii paljolti samaa valmistautumista.

Aloitetaan tehtävästä olla palveleva, huolehtiva sisar. Saittepa tämän tehtävän kymmenvuotiaana tyttärenä perheessä, jossa isä on kuollut, tai Apuyhdistyksen johtajana, jonka kaupungissa on äskettäin riehunut tulipaloja, tai ollessanne sairaalassa toipumassa leikkauksesta

– teillä on mahdollisuus täyttää Herran antama kutsu olla Hänen tyttäriään, jotka palvelevat muita.

Nämä palvelutehtävät vaikuttavat hyvin erilaisilta. Ne kaikki kuitenkin edellyttävät valmistautumisena voimallista, rakastavaa sydäntä, pelotonta uskoa siihen, ettei Herra anna mitään käskyä valmistamatta keinoa, sekä halua mennä ja toimia Hänen puolestaan.⁴

Koska tämä kymmenvuotias tytär oli valmistautunut, hän kietoi käsivartensa leskeksi jääneen äitinsä ympärille ja rukoili osataksaan auttaa perhettään. Ja hän jatkaa sitä.

Apuyhdistyksen johtaja oli valmistautunut palvelemaan ennen kuin

odottamattomat tulipalot riehuivat hänen paikkakunnallaan. Hän oli oppinut tuntemaan ihmisiä ja rakastamaan heitä. Hänen uskonsa Jeesukseen Kristukseen oli kasvanut vuosien varrella, kun hän oli saanut vastauksia rukouksiinsa pyydettyään Herraa auttamaan häntä pienissä palvelutöissä Hänen puolestaan. Pitkällisen valmistautumisensa ansiosta hän oli valmis ja innokas järjestämään sisariaan palvelemaan hädässä olevia ihmisiä ja perheitä.

Eräs sisar, joka oli sairaalassa toipumassa leikkauksesta, oli valmistautunut palvelemaan muita potilaita. Koko elämänsä hän oli palvellut Herran puolesta jokaista muukalaista, aivan kuin tämä olisi hänen naapurinsa ja ystävänsä. Kun hän tunsi sydämessään kutsun palvella sairaalassa, hän palveli muita niin urheasti ja niin rakastavasti, että muut potilaat alkoivat toivoa, ettei hän toipuisi kovin pian.

Samalla tavoin kuin te valmistaututte palvelemaan, niin te voitte ja teidän täytyy valmistautua siihen, että aikanaan Herra kutsuu teidät johtotehtävään. Tarvitaan Jeesukseen Kristukseen kohdistuvaa uskoa, joka perustuu syvään rakkauteenne pyhiä kirjoituksia kohtaan, jotta voitte johtaa ihmisiä ja opettaa pelotta Hänen sanaansa. Silloin olette valmiita saamaan Pyhän Hengen jatkuvaksi kumppaniksenne. Sanotte innokkaasti: ”Minä voin”,

kun neuvonantajanne Nuorten Naisten johtokunnassa sanoo huolestuneena: ”Sisar Alvarez on tänään sairaana. Kuka voi opettaa hänen luokkaansa?”

Paljolti samaa valmistautumista tarvitaan sitä suurenmoista päivää varten, jolloin Herra kutsuu teidät tehtävään äitinä. Mutta se vaatii vieläkin rakastavampaa sydäntä kuin olette tarvinneet aiemmin. Se vaatii uskoa Jeesukseen Kristukseen enemmän kuin mitä on koskaan aiemmin ollut sydämessänne. Ja se vaatii kykyä rukoilla Pyhän Hengen vaikutusta, ohjausta ja lohtua enemmän kuin minkä olette kenties tunteneet olevan edes mahdollista.

Saatatte kohtuudella kysyä, kuinka minkään ikäinen mies voi tietää, mitä äidit tarvitsevat. Se on aiheellinen kysymys. Miehet eivät voi tietää kaikkea, mutta me voimme oppia joitakin asioita ilmoituksena Jumalalta. Ja voimme myös oppia paljon havainnoimalla, kun hyödynnämme tilaisuutta tavoitella Henkeä auttamaan meitä ymmärtämään, mitä havaitsemme.

Olen tarkkaillut Kathleen Johnson Eyringia niiden 57 vuoden ajan, jotka olemme olleet naimisissa. Hän on neljän pojan ja kahden tytön äiti. Tähän mennessä hän on ottanut vastaan kutsun olla äidillisenä vaikuttajana yli sadalle oman perheen jäsenelle ja sadoille muille, jotka hän on adoptoinut äidilliseen sydämeensä.

Muistatte presidentti Nelsonin täydellisen kuvauksen naisen jumalallista tehtävästä – myös hänen tehtävästään äitinä: ”Äitinä, opettajana tai hoivaavana pyhänä hän muovaa elävää savea toiveidensa mukaan. Jumalan kumppanina hänen jumalallinen tehtävänsä on auttaa henkiä elämään ja sieluja kohoamaan. Tämä on hänen luomisensa tarkoitus.”⁵

Sikäli kuin pystyn käsittämään, vaimoni Kathleen on toiminut sen tehtävän mukaan, joka on annettu Isämme tyttärille. Mielestäni ratkaisu tulee esiin näissä sanoissa: ”Hän muovaa elävää savea toiveidensa mukaan – Jumalan

PRESIDENTTI DALLIN H. OAKS

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

kumppanina.” Hän ei ole pakottanut. Hän on muovannut. Ja hänellä on ollut toiveidensa pohjana malli, jonka mukaan hän on pyrkinyt muovamaan niitä, joita hän on rakastanut ja joille hän on ollut äitinä. Hänen mallinaan on ollut Jeesuksen Kristuksen evankeliumi – kuten olen voinut vuosien varrella rukoillen havaita.

Se, että nainen solmii liittoja Jumalan kumppanina ja pitää ne, on tapa, jolla suurenmoiset ja hyvät Jumalan tyttäret ovat aina hoivanneet, johtaneet ja palvelleet kaikin tavoin ja kaikkialla, mihin Hän on valmistanut heitä. Lupaen, että tulette kokemaan iloa matkallanne taivaalliseen kotiin, kun palaatte Hänen luokseen liitot pitävinä Jumalan tyttärinä.

Todistan, että Isä Jumala elää ja Hän rakastaa teitä. Hän vastaa teidän rukouksiinne. Hänen rakas Poikansa johtaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa kaikilta osin. Presidentti Russell M. Nelson on Hänen elävä profeettansa. Ja Joseph Smith näki Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen sekä puhui Heidän kanssaan lehdossa Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Tiedän, että tämä on totta. Todistan myös, että Jeesus Kristus on Vapahtajanne. Hän rakastaa teitä. Ja Hänen sovituksensa avulla teidät voidaan puhdistaa ja kohottaa niihin korkeisiin ja pyhiin kutsumuksiin, joita teille tulee. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 20:73.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Nainen – äärettömän arvokas”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 20.
3. Ks. OL 14:7.
4. Ks. 1. Nefi 3:7.
5. Russell M. Nelson, ”Nainen – äärettömän arvokas”, s. 20.

Kaksi suurta käskyä

Meidän täytyy pyrkiä pitämään kumpikin suuri käsky. Jotta voimme tehdä niin, me tasapainottelemme lain ja rakkauden välillä.

Rakkaat sisareni Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa, tervetuloa teitä Jumalalta tehtävän saaneita iankaikkisen perheen varjelijoina. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut meille: ”Tämä kirkko palautettiin, jotta perheitä voidaan muodostaa, sinetöidä ja korottaa iankaikkisesti.”¹ Tällä opetuksella on tärkeitä seurauksia henkilöille, jotka määrittävät itsensä lesboksi, homoksi, biseksuaaliksi tai transsukupuoliseksi – joihin viitataan yleensä lyhenteellä HLB². Presidentti Nelson on muistuttanut meitä myös siitä, ettei meidän ”tarvitse olla [aina] samaa mieltä toistemme kanssa rakastaaksemme toisiamme”³. Näistä profeettallisista opetuksista on tärkeää keskustella perheessä, jotta vastataan lasten ja nuorten kysymyksiin. Olen rukoillen etsinyt innoitusta puhua tälle kuulijakunnalle, koska nämä kysymykset vaikuttavat teihin yksilöinä, ja suoraan tai välillisesti ne vaikuttavat jokaiseen perheeseen kirkossa.

Aloitan käskyistä, jotka Jeesuksen opetuksen mukaan ovat kaksi suurinta. ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”⁴

Tämä tarkoittaa sitä, että meitä käsketään rakastamaan jokaista, koska Jeesuksen vertaus laupiaasta samarialaisesta opettaa, että jokainen on meidän lähimmäisemme.⁵ Mutta innokkuudessamme pitää tämä toinen käsky emme saa unohtaa ensimmäistä käskyä eli rakastaa Jumalaa koko sydämeistämme, sielustamme ja mielestämme. Me osoitamme tätä rakkautta noudattamalla Hänen käskyjään.⁶ Jumala vaatii meitä noudattamaan Hänen käskyjään, koska vain tuon kuuliaisuuden kautta,

mukaan lukien parannuksen, me voimme palata asumaan Hänen luokseen ja tulla täydellisiksi, kuten Hän on.

Äskettäisessä puheessaan kirkon nuorille aikuisille presidentti Russell M. Nelson puhui asiasta, josta hän käytti ilmausta ”voimakas yhteys Jumalan rakkauden ja Hänen lakiensa välillä”⁷. Lait, jotka koskevat merkittävimmin seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluviksi itsensä määrittelevien kysymyksiä, ovat Jumalan laki avioliitosta ja siihen läheisesti liittyvä siveyden laki. Kumpikin on välttämätön taivaallisen Isämme pelastussuunnitelmassa Hänen lapsiaan varten. Kuten presidentti Nelson opetti: ”Jumalan lakien vaikuttimena on pelkästään Hänen ääretön rakkautensa meitä kohtaan ja se, että Hän haluaa meistä tulevan kaikkea sitä, mitä meistä voi tulla.”⁸

Presidentti Nelson opetti: ”Monet maat – ovat laillistaneet samaa sukupuolta olevien avioliiton. Me kirkon jäsenet kunnioitamme maan lakeja – , myös siviiliavioliittoa. Totuus kuitenkin on, että alussa – avioliitto oli Jumalan

säättämä! Ja vielä tänäkin päivänä Hän määrittelee avioliiton olevan miehen ja naisen välinen. Jumala ei ole muuttanut omaa määritelmäänsä avioliitosta.”

Presidentti Nelson jatkoi: ”Jumala ei myöskään ole muuttanut siveyden lakiaan. Temppeliin pääsemisen vaatimukset eivät ole muuttuneet.”⁹

Presidentti Nelson muistutti meitä kaikkia siitä, että ”meidän tehtävämme apostoleina on opettaa yksinomaan totuutta. Tuo tehtävä *ei* anna [apostoleille] valtuutta muuttaa jumalallista lakia.”¹⁰ Näin ollen, sisareni, kirkon johtajien täytyy aina opettaa sitä, miten ainutlaatuisen tärkeä on miehen ja naisen välinen avioliitto sekä siihen liittyvä siveyden laki.

II

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon työssä on pohjimmiltaan kyse Jumalan lasten valmistamisesta selestiseen valtakuntaan ja varsinkin sen korkeimpaan kirkkauteen, korotukseen eli iankaikkiseen elämään. Tuo korkein päämäärä on mahdollinen

ainoastaan solmimalla avioliitto iankaikkisuudeksi.¹¹ Iankaikkiseen elämään sisältyy luomisvoimia, jotka kuuluvat olennaisesti miehen ja naisen yhdistelmään¹² – nykyajan ilmoituksessa niitä kuvaillaan ilmauksella ”jälkeläisten – jatkuminen aina ja ikuisesti”¹³.

Nuorille aikuisille pitämässään puheessa presidentti Nelson opetti: ”Jumalan lakien noudattaminen pitää teidät turvassa, kun edistytte kohti lopullista korotusta”¹⁴ – se on, että meistä tulee Jumalan kaltaisia ja että meillä on taivaallisten vanhempiemme korotettu elämä ja jumalalliset mahdollisuudet. Sen päämäärän me haluamme kaikille, joita rakastamme. Sen rakkauden tähden me emme voi antaa rakkautemme syrjäyttää käskyjä emmekä Jumalan suunnitelmaa ja työtä, joiden tiedämme tuovan rakkaillemme heidän suurimman onnensa.

Mutta on monia, joita rakastamme – myös niitä, joilla on palautettu evankeliumi – jotka eivät usko Jumalan käskyihin avioliitosta ja siveyden laista tai päättävät olla noudattamatta niitä. Miten on heidän laitansa?

Jumalan oppi osoittaa, että me kaikki olemme Hänen lapsiaan ja että Hän on luonut meidät, jotta meillä voisi olla ilo.¹⁵ Nykyajan ilmoituksessa opetetaan, että Jumala on laatinut suunnitelman kuolevaisuuden kokeukselle, jossa kaikki voivat valita kuuliaisuuden tavoitellakseen Hänen korkeimpia siunauksiaan tai tehdä valintoja, jotka johtavat yhteen vähemmän loistavista valtakunnista.¹⁶ Koska Jumala rakastaa suuresti kaikkia lapsiaan, nuo vähäisemmät valtakunnat ovat silti ihmeellisempiä kuin kuolevaiset voivat käsittää.¹⁷ Jeesuksen Kristuksen sovitus tekee kaiken tämän mahdolliseksi, kun Hän ”kirkastaa Isän ja pelastaa kaikki hänen kättensä teot”¹⁸.

III

Olen puhunut ensimmäisestä käskystä, mutta entä toinen? Kuinka noudatamme käskyä rakastaa lähimmäisiämme? Pyrimme saamaan jäsenemme ymmärtämään, että niitä, jotka noudattavat lesbolaisia, homoseksuaalisia, biseksuaalisia tai transsukupuolisia opetuksia ja toimivat niiden mukaisesti, tulee kohdella samalla rakkaudella, jota Vapahtajamme käskää meidän osoittaa kaikille lähimmäisillemme. Näin ollen, kun samaa sukupuolta olevien avioliitto julistettiin lailliseksi Yhdysvalloissa, ensimmäinen presidenttikunta ja kahden toista koorumi julistivat: ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumi opettaa meitä rakastamaan ja kohtelevaan kaikkia ihmisiä ystävällisesti ja kohteliaasti – silloinkin kun olemme asioista eri mieltä. Vahvistamme, että niitä, jotka käyttävät hyväkseen lakeja ja oikeuden päätöksiä, jotka valtuuttavat samaa sukupuolta olevien välisen avioliiton, ei saa kohdella epäkunnioittavasti.”¹⁹

Emme myöskään saa koskaan vainota niitä, joilla ei ole samoja uskonkäsityksiä ja sitoumuksia kuin meillä.²⁰ Valitettavasti jotkut henkilöt, jotka kohtaavat näitä ongelmia, tuntevat edelleen olevansa perheissämme, seurakunnissamme ja vaarnoissamme joidenkin jäsenten ja johtohenkilöiden väheksymiä ja torjumia. Meidän kaikkien täytyy olla ystävällisempiä ja kohteliaampia.

IV

Syistä, joita emme ymmärrä, meillä on erilaisia haasteita kuolevaisuuden kokemuksissamme. Mutta tiedämme, että Jumala auttaa meitä jokaista voittamaan nämä haasteet, jos me vilpittömästi etsimme Hänen apuaan. Kun olemme kärsineet ja tehneet parannuksen meille opetettujen lakien

rikkomisesta, meidät kaikki määrätään johonkin kirkkauden valtakuntaan. Lopullisen ja viimeisen tuomion antaa Herra, jolla yksin on tarvittava tieto, viisaus ja armo tuomita meistä jokainen.

Sillä välin meidän täytyy pyrkiä pitämään kumpikin suuri käsky. Jotta voimme tehdä niin, me tasapainottelemme lain ja rakkauden välillä – pidämme käskyt ja kuljemme liittopolkua, samalla kun rakastamme lähimmäisiämme matkan varrella. Tämä kulkeminen vaatii meitä tavoittelevaan jumalallista innoitusta siihen, mitä tukea ja mitä vastustaa sekä kuinka rakastaa ja kuunnella kunnioittavasti ja samalla opettaa. Kulkemisemme vaatii, ettemme tingi käskyistä mutta osoitamme täysimääräistä ymmärtämystä ja rakkautta. Kulkemisemme täytyy olla hienotunteista niitä lapsia kohtaan, jotka ovat epävarmoja omasta seksuaalisesta suuntautumisestaan, mutta se pyrkii välttämään ennenaikaista lokeroimista, koska useimpien lasten kohdalla nämä epävarmuudet vähenevät merkittävästi ajan kuluessa.²¹ Kulkemisemme vastustaa houkuttelua pois liittopolulta, ja se kieltää tukensa kaikilta, jotka johtavat ihmisiä pois Herran luota. Kaikessa tässä me muistamme, että

Jumala lupaa toivon ja lopullisen ilon ja siunaukset kaikille, jotka pitävät Hänen käskynsä.

V

Äideillä ja isillä sekä meillä kaikilla on vastuu opettaa kumpaakin kahdesta suuresta käskystä. Kirkon naisille presidentti Spencer W. Kimball kuvaili tätä velvollisuutta tässä suuressa profetiassa: ”Suuri osa siitä merkittävästä kasvusta, jota kirkossa tapahtuu viimeisinä aikoina, tapahtuu siitä syystä, että kirkkoon tulee suurin joukoin maailmasta hyviä naisia –. Tätä tapahtuu siinä määrin kuin kirkossa olevien naisten elämässä on vanhurskautta ja selväsanaisuutta, ja siinä määrin kuin heitä pidetään muista maailmassa elävistä naisista erottuvina ja erilaisina –. Niinpä kirkon naiset ovat viimeisinä päivinä esimerkkinsä ansiosta merkittävä voima sekä kirkon lukumääräisessä että hengellisessä kasvussa.”²²

Puhuessaan tästä profetiasta presidentti Russell M. Nelson julisti: ”Päivä, jonka presidentti Kimball näki ennalta, on nyt. Ne naiset, joista hän ennusti, olette te!”²³ Vähänpä me, jotka 40 vuotta sitten kuulumme tuon profetian, ymmärsimme siitä, että tämän kirkon naiset saattavat pelastaa muiden muassa omia rakkaita ystäviään ja

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

perheensä jäseniä, joihin vaikuttavat tällä hetkellä maailman tärkeinä pitämät asiat ja perkeleelliset vääristymät. Rukoukseni ja siunaukseni on, että te opetatte ja toimitte täyttääksenne tuon profetian. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Selestinen avioliitto”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 93.
2. Muitakin suuntautumisita on, mutta nämä pääryhmät riittävät tämän puheen tarkoituksiin.
3. Russell M. Nelson, puhe National Association for the Advancement of Colored Peoples [värillisten asemaa edistävä valtakunnallinen yhdistys] vuosikokouksessa, Detroit, Michigan, 21. heinäkuuta 2019.
4. Matt. 22:37–39.
5. Ks. Luuk. 10:29–37.
6. Ks. Joh. 14:15.
7. Russell M. Nelson, ”The Love and Laws of God”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 17. syyskuuta 2019, speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, ”The Love and Laws of God”.
9. Russell M. Nelson, ”The Love and Laws of God”.
10. Russell M. Nelson, ”The Love and Laws of God”.
11. Ks. OL 132:7–13.
12. Ks. 1. Kor. 11:11; OL 131:1–4.
13. OL 132:19.
14. Russell M. Nelson, ”The Love and Laws of God”.
15. Ks. 2. Nefi 2:25.
16. Ks. OL 76:71–113.
17. Ks. OL 76:89.
18. Ks. OL 76:43, kursivointi lisätty.
19. ”Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States”, liite ensimmäisen presidenttikunnan kirjeeseen, 29. kesäkuuta 2015.
20. Ks. Dallin H. Oaks, ”Rakastakaa muita ja tulkaa toimeen eroavuuksista huolimatta”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 25–28; ”Rakkaus ja laki”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 26–29.
21. Ks. esim. Michelle Forcier, ”Adolescent Sexuality”, UpToDate, 3. kesäkuuta 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 240.
23. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 96.

Hengellisiä aarteita

Kun osoitatte uskoa Herraan ja Hänen pappeutensa voimaan, niin te saatte entistä suuremman kyvyn hyödyntää tätä hengellistä aarretta, jonka Herra on suonut.

Kiitos tuosta kauniista musiikista. Kun me kaikki nousimme laulamaan tuota välilaulua ”Kiitos, Luojamme, profetasta”, mieleeni tuli kaksi voimakasta ajatusta. Toinen koskee profetta Joseph Smithiä, tämän taloudenhoitokauden profettaa. Rakkauteni ja ihailuni häntä kohtaan kasvaa päivä päivältä. Toinen ajatus tuli, kun katsoin vaimoani, tyttäriäni, lasteni tyttäriä ja lastenlasteni tyttäriä. Minusta tuntui, että haluaisin liittää teistä jokaisen osaksi perhettäni.

Muutamia kuukausia sitten temppelin endaumentti-istunnon päättyessä

sanoin vaimolleni Wendylle: ”Toivon, että sisaret ymmärtävät ne hengelliset aarteet, joita he saavat temppelissä.” Sisaret, huomaan usein ajattelevani teitä, kuten kaksi kuukautta sitten, kun Wendy ja minä vierailimme Harmonyssa Pennsylvaniassa.

Se oli toinen matkamme sinne. Molemmilla kerroilla olemme liikuttuneet syvästi, kun olemme kulkeutuneet tuolla pyhällä maaperällä. Juuri Harmonyn lähellä Johannes Kastaja ilmestyi Joseph Smithille ja palautti Aaronin pappeuden.

Juuri siellä apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes ilmestyivät ja palauttivat Melkisedekin pappeuden.

Juuri Harmonyssa Emma Hale Smith toimi aviomiehensä ensimmäisenä kirjurina samalla kun profeetta käänsi Mormonin kirjaa.

Juuri Harmonyssa Joseph myös sai ilmoituksen, jossa Herra ilmaisi tahtonsa Emmalle. Herra käski Emmaa selittämään kirjoituksia, kehottamaan kirkkoa, vastaanottamaan Pyhän Hengen ja käyttämään aikansa siihen, että hän ”oppisi paljon”. Lisäksi Emmaa neuvottiin ”[panemaan] pois se, mikä on tästä maailmasta, ja [etsimään] sitä, mikä on paremmasta”, sekä pitämään lujasti kiinni Jumalan kanssa tekemis-tään liitoista. Herra päätti ohjeensa näillä vakuuttavilla sanoilla: ”Tämä on minun ääneni kaikille.”¹

Kaikella, mitä tapahtui tällä alueella, on syvällisiä seurauksia *teidän* elämäännne. Pappeuden palautus sekä Herran neuvot Emmalle voivat opastaa ja siunata teitä jokaista. Kuinka kovasti toivonkaan teidän ymmärtävän, että pappeuden palautus on aivan yhtä merkityksellinen teille naisille kuin se on kenelle tahansa miehelle. Koska Melkisedekin pappeus on palautettu, liittonsa pitävät naiset ja miehet voivat molemmat päästä osallisiksi *kaikista* hengellisistä kirkon siunauksista² eli – voisimme sanoa – kaikista hengellisistä aarteista, joita Herralla on lapsiaan varten.

Jokainen nainen ja jokainen mies, joka tekee liittoja Jumalan kanssa ja pitää nuo liitot ja joka osallistuu kelvollisena pappeuden toimituksiin, voi suoraan saada Jumalan voimaa. Ne, jotka saavat endaumentin Herran huoneessa, saavat liittonsa avulla Jumalan pappeuden voiman lahjan sekä tiedon lahjan, jotta he osaavat ammentaa tuota voimaa.

Taivaat ovat aivan yhtä avoinna *naisille*, joille suodaan Jumalan voimaa,

jota virtaa heidän pappeuden liitoistaan, kuin ne ovat miehille, jotka ovat pappeudenhaltijoita. Rukoilen, että tämä totuus painuu teidän jokaisen sydämeen, koska uskon, että se muuttaa teidän elämännne. Sisaret, teillä on oikeus ammentaa vapaasti Vapahtajan voimaa perheenne ja muiden rakkaidenne avuksi.

Saatatte nyt sanoa itsekseenne: ”Tämä kuulostaa suurenmoiselta, mutta kuinka teen sen? Kuinka ammentan elämäni Vapahtajan voimaa?”

Te ette löydä tähän prosessiin suoria ohjeita mistään opaskirjasta. Pyhä Henki on teidän henkilökohtainen opastajanne, kun pyritte ymmärtämään, mitä Herra haluaisi teidän tietävän ja tekevän. Tämä prosessi ei ole nopea eikä helppo, mutta se *on* hengellisesti virkistävä. Mikä voisi mitenkään olla innostavampaa kuin pyrkiä Hengen avulla ymmärtämään Jumalan voimaa – pappeuden voimaa?

Se, mitä *voin* sanoa teille, on, että Jumalan voiman saaminen elämässänne edellyttää samoja asioita, joita Herra neuvoi Emmaa ja jokaista teitä tekemään.

Niinpä kehotan teitä tutkimaan rukoillen Opin ja liittojen lukua 25 ja ottamaan selville, mitä Pyhä Henki opettaa *teille*. Henkilökohtainen hengellinen pyrkimyksenne antaa teille iloa, kun saatte teille suodun voiman sekä ymmärrätte ja käytätte sitä.

Tämä pyrkimys vaatii teitä panemaan pois monia tämän maailman asioita. Toisinaan puhumme miltei välinpitämättömästi siitä, että käännymme pois maailmasta, jossa on kiistelyä, kiusauksia kaikkialla ja valheellisia ajattelutapoja. Mutta se, että *todella* teette niin, vaatii teitä tutkimaan elämännne tarkoin ja säännöllisesti. Kun teette niin, Pyhä Henki antaa teille innoitusta siitä, mikä ei ole enää tarpeellista, mikä ei ole enää aikanne ja voimavarojenne arvoista.

Kun siirrätte huomionne pois maailmallisista häiriötekijöistä, niin jotkin asiat, jotka vaikuttavat teistä tärkeiltä nyt, eivät tunnukaan enää niin tärkeiltä. Teidän pitää sanoa ei joillekin asioille, vaikka ne saattavatkin tuntua harmittomilta. Kun aloitatte tämän elinikäisen kehityskulun, jossa pyhitätte elämännne Herralle, ja jatkatte sitä, niin te tulette hämmästyämään, miten näkemyksenne, tunteuksenne ja hengellinen voimanne muuttuvat!

Nyt pieni varoituksen sana. On niitä, jotka haluavat horjuttaa kykyänne huuata avuksi Jumalan voimaa. On niitä, jotka haluavat teidän epäilevän itseänne ja vähättelevän loistavaa hengellistä kyvykkyyttänne vanhurskaana naisena.

Vastustaja ei todellakaan halua teidän ymmärtävän liittoa, jonka olette tehneet kasteessa, tai syvällistä tiedon ja voiman lahjaa, jonka olette saaneet tai

saatte temppelissä – Herran huoneessa. Eikä Saatana varmastikaan halua teidän ymmärtävän, että joka kerta kun palvelette Jumalaa ja muita kelpoisina temppelissä, te lähdette sieltä varustettuina Jumalan voimalla ja Hänen enkelinsä varjelevat teitä³.

Saatana ja hänen kätyrinsä järjestävät jatkuvasti vastuksia estääkseen teitä ymmärtämästä hengellisiä lahjoja, joilla teitä on siunattu ja voidaan siunata. Valitettavasti jotkin vastukset saattavat olla seurausta jonkun muun huonosta käytöksestä. Minua murehduttaa ajatella, että jotkut teistä ovat tunteneet, että teitä on väheksytty tai pappeusjohtaja ei ole uskonut teitä tai aviomies, isä tai oletettu ystävä on pahoinpidellyt tai pettänyt teitä. Tunnen syvää murhetta siitä, että jotkut teistä ovat tunteneet, että teidät on sivuutettu, teitä on aliarvostettu tai tuomittu väärin. Tällaisilla rikkomuksilla ei ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa.

Sitä vastoin minua sykähdyttää, kun kuulen pappeusjohtajista, jotka pyrkivät innokkaasti siihen, että naiset osallistuvat seurakunta- ja vaarnaneuvostoissa. Minulle on innoituksena jokainen aviomies, joka osoittaa, että

hänen tärkein pappeusvastuunsa on pitää huolta vaimostaan.⁴ Ylistän sitä miestä, joka kunnioittaa syvästi vaimonsa kykyä vastaanottaa ilmoitusta ja vaalii häntä tasavertaisena kumppanina heidän avioliitossaan.

Kun mies ymmärtää vanhurskaan, ymmärrystä etsivän, endaumentin saaneen myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan naisen majesteettisuuden ja voiman, onko mikään ihme, että hän tuntee halua nousta seisomaan, kun nainen astuu huoneeseen?

Aikojen alusta asti naisia on siunattu ainutlaatuisella moraalisella kompassilla – kyvyllä erottaa oikea väärästä. Tämä lahja vahvistuu niissä, jotka tekevät liittoja ja pitävät ne. Ja se heikkenee niissä, jotka tietoisesti laiminlyövät Jumalan käskyt.

Kiirehdin lisäämään, että en millään tavoin vapauta miehiä Jumalan vaatimuksesta, että *myös he* tekevät eron oikean ja väärän välillä. Mutta rakkaat sisareni, teidän kykyenne erottaa totuus erheestä, olla yhteiskunnan moraalin varjelijoina, on ratkaisevan tärkeä näinä myöhempinä aikoina. Ja me luotamme siihen, että te opetatte muita tekemään samoin. Saanen tehdä tämän hyvin

selväksi: jos maailma menettää naisensa moraalisen suoraselkäisyyden, maailma ei *koskaan* toivu siitä.

Me myöhempien aikojen pyhät emme ole maailmasta. Me olemme liittoon kuuluvaa Israelia. Meidät on kutsuttu valmistamaan kansaa Herran toista tulemistä varten.

Saanan nyt selvittää muutamia lisäkohtia, jotka koskevat naisia ja pappeutta. Kun teidät erotetaan palvelemaan jossakin tehtävässä sellaisen henkilön johdolla, jolla on pappeuden avaimet – kuten piispanne tai vaarnajohtajanne – niin teille annetaan pappeuden valtuus toimia tuossa tehtävässä.

Samalla tavoin pyhässä temppelissä teidät valtuutetaan toimimaan pappeuden toimituksissa *joka kerta*, kun olette siellä. Temppeliendaumenttinne valmistaa teitä tekemään niin.

Jos olette saaneet endaumentin mutta ette tällä hetkellä ole naimisissa miehen kanssa, joka on pappeudenhaltija, ja joku sanoo teille: ”Olen pahoillani, ettei kodissasi ole pappeutta”, niin ymmärtäkää, että tuo lausuma on virheellinen. Teillä ei kenties ole kodissanne pappeuden *haltijaa*, mutta

te olette vastaanottaneet ja solmineet pyhiä liittoja Jumalan kanssa Hänen temppelissään. Niistä liitoista virtaa teidän päällenne Hänen pappeutensa voimaa. Ja muistakaa, jos miehenne kuolee, *te* johdatte kodissanne.

Te vanhurskaat, endaumentin saaneet myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat naiset puhutte ja opetatte Jumalan antamalla voimalla ja valtuudella. Olipa kyse kehotuksesta tai keskustelusta, me tarvitsemme sitä, että te opetatte Kristuksen oppia. Me tarvitsemme teidän panostanne perhe-, seurakunta- ja vaarnaneuvostoissa. Osallistumisenne on välttämätöntä eikä koskaan näön vuoksi!

Rakkaat sisareni, teidän voimanne lisääntyy, kun palvelette muita. Teidän rukouksenne, paastoamisenne, aikanne pyhien kirjoitusten parissa, palvelemisenne temppelissä ja sukututkimustyönne avaavat teille taivaat.

Kehotan teitä tutkimaan rukoillen *kaikkia* totuuksia, joita löydätte pappeuden voimasta. Voisitte aloittaa luvuista OL 84 ja 107. Nuo luvut ohjaavat teidät muihin kohtiin. Pyhät kirjoitukset ja nykyajan profeettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien opetukset ovat täynnä näitä totuuksia. Kun ymmärryksenne kasvaa ja kun osoitatte uskoa Herraan ja Hänen pappeutensa voimaan, niin te saatte entistä suuremman kyvyn hyödyntää tätä hengellistä aarretta, jonka Herra on suonut. Kun teette niin, huomaatte, että te kykenette paremmin luomaan iankaikkisia perheitä, jotka ovat yhtä, jotka on sinetöity Herran temppelissä ja jotka ovat täynnä rakkautta taivaallista Isäämme ja Jeesusta Kristusta kohtaan.

Kaikki pyrkimyksemme palvella toinen toistamme, julistaa evankeliumia, tehdä pyhät täydellisiksi ja lunastaa kuolleet yhdistyvät pyhässä temppelissä. Meillä on tällä hetkellä

166 temppeliä eri puolilla maailmaa, ja lisää on tulossa.

Kuten tiedätte, Suolajärven temppeli, temppeliaukio ja viereinen aukio lähellä kirkon toimistorakennusta uudistetaan projektissa, joka alkaa tämän vuoden lopussa. *Tämä* pyhä temppeli täytyy säilyttää ja sitä tulee valmistaa innoittamaan tulevia sukupolvia, aivan kuten se on vaikuttanut meihin tässä sukupolvessa.

Kirkon kasvaessa rakennetaan lisää temppeleitä, jotta useammat perheet pääsevät osallisiksi suurimmasta kaikista siunauksista – iankaikkisesta elämästä.⁵ Me pidämme temppeliä *pyhimpänä* rakennuksena kirkossa. Aina kun ilmoitetaan suunnitelmista rakentaa uusi temppeli, siitä tulee tärkeä osa historiaamme. Kuten olemme puhuneet täällä tänä iltana, te sisaret olette välttämättömiä temppelityölle, ja temppeli on paikka, jossa saatte korkeimmat hengelliset aarteenne.

Kuunnelkaa tarkoin ja kunnioittavasti, kun nyt ilmoitan suunnitelmista rakentaa kahdeksan uutta temppeliä. Jos temppelistä ilmoitetaan paikkaan, joka on teille merkityksellinen, ehdotan, että yksinkertaisesti painatte päanne rukoukseen kiitollisuus

sydämessänne. Meillä on ilo ilmoittaa suunnitelmista rakentaa temppeli seuraaviin paikkoihin: Freetown Sierra Leone, Orem Utah Yhdysvallat, Port Moresby Papua-Uusi-Guinea, Bentonville Arkansas Yhdysvallat, Bacolod Filippiinit, McAllen Texas Yhdysvallat, Cobán Guatemala ja Taylorsville Utah Yhdysvallat. Kiitos, rakkaat sisaret. Arvostamme syvästi sitä, miten vastaanotitte nämä suunnitelmat ja että suhtauduitte niihin kunnioittavasti.

Nyt lopuksi haluan jättää teille siunauksen, että voitte ymmärtää pappeuden voimaa, joka teille on suotu, ja että kasvatatte sitä voimaa osoittamalla uskoanne Herraan ja Hänen voimaansa.

Rakkaat sisaret, syvää kunnioitusta ja kiitollisuutta tuntien ilmaisen rakkauteni teitä kohtaan. Todistan nöyrästi, että Jumala elää! Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 25:7–16.
2. Ks. OL 107:18.
3. Ks. OL 109:22.
4. Ks. OL 131:2–4.
5. Ks. OL 14:7.

VANHIN GERRIT W. GONG
kahdentoista apostolin koorumista

Liittoon kuuluminen

Se, että kuulumme Jumalalle ja kuljemme toistemme kanssa Hänen liittopolullaan, on siunausta liittoon kuulumisesta.

Rakkaat veljet ja sisaret, tarina kertoo Alkeisyhdistyksen lapsesta, joka opettelee rukoilemaan. ”Kiitos kirjaimesta A, kirjaimesta B... kirjaimesta G.” Lapsen rukous jatkuu: ”Kiitos kirjaimista Ä, Å, Ö. Rakas taivaallinen Isä, kiitos numerosta 1, numerosta 2.” Alkeisyhdistyksen opettaja on huolissaan mutta viisaasti odottaa. Lapsi sanoo: ”Kiitos numerosta 5, numerosta 6 – ja kiitos minun Alkeisyhdistyksen opettajastani.

Hän on ainoa, joka on ikinä antanut minun pitää rukoukseni loppuun.”

Taivaallinen Isä todella kuulee jokaisen lapsen rukouksen. Äärettömässä rakkaudessaan Hän kutsuu meitä tulemaan, uskomaan ja kuulumaan liittoon.

Tämä maailma on täynnä kangastuksia, harhakuvia ja huijauksia. Hyvin monet asiat näyttävät hetkellisiltä ja pinnallisilta. Kun siirrämme sivuun naamiot, teeskentelyn, sosiaalisen

median hyväksynnän ja paheksunnan, niin me kaipaamme jotakin enemmän kuin hetkelistä pintakiiltoa, lyhytikäistä yhteyttä tai maailmallista oman edun tavoittelua. Onneksi on olemassa keino saada vastauksia, joilla on merkitystä.

Kun ajattelemme Jumalan suuria käskyjä rakastaa Häntä ja lähimmäisiämme liiton mukaisesti, me emme tee noita asioita muukalaisina tai vieraina vaan Hänen perheensä lapsina.¹ Ikivanha paradoksi pitää yhä paikkansa. Luopuessamme liittoon kuulumalla maailmallisesta itsestämme me löydämme parhaan iankaikkisen itsemme ja

tulemme sellaisiksi² – vapaiksi, eläviksi, todellisiksi – ja se määrittelee tärkeimmät suhteemme. Liittoon kuuluminen on sitä, että pyhissä toimituksissa annamme Jumalalle ja toisillemme vakavia lupauksia ja pidämme ne, sillä nuo toimitukset saavat jumalisuuden voiman ilmenemään elämässämme.³ Kun teemme liiton antaa kaiken, mitä olemme, meistä voi tulla enemmän kuin mitä olemme. Liittoon kuuluminen antaa meille paikan, narratiivin, kyvyn kehittyä. Se synnyttää elämään ja pelastukseen johtavan uskon.⁴

Jumalalliset liitot saavat meidät rakastamaan Jumalaa ja tuntemaan Hänen rakkauttaan ja siten rakastamaan toisiamme ja tuntemaan heidän rakkauttaan. Jumala, taivaallinen Isämme, rakastaa meitä enemmän kuin me rakastamme itseämme, ja Hän tuntee meidät paremmin kuin me tunnemme itsemme. Usko Jeesukseen Kristukseen ja henkilökohtainen muuttuminen (parannus) tuovat laupeuden, armon ja anteeksiannon. Nämä lohduttavat niitä, jotka kohtaavat loukkauksia, yksinäisyyttä ja epäoikeudenmukaisuutta, joita koemme kuolevaisuudessa. Koska taivaallinen Isämme on Jumala, Hän haluaa meidän ottavan vastaan suurimman lahjansa – Hänen ilonsa, Hänen iankaikkisen elämänsä.⁵

Jumalamme on liiton Jumala. Hänen luontonsa mukaista on ”pitää liitto ja osoittaa armoa”⁶. Hänen liittonsa kestävät ”niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai sen päällä on yksikin ihminen pelastettavana”⁷. Meitä ei ole tarkoitettu vaeltamaan eksistentiaalissa epävarmuudessa ja epäilyksessä vaan riemuitsemaan vaalituista liitosuhteista, jotka ovat ”vahvempia kuin kuoleman siteet”⁸.

Jumalan toimitukset ja liitot ovat vaatimuksissaan yleismaailmallisia ja mahdollisuuksissaan yksilöllisiä. Koska

Jumala on oikeudenmukainen, jokainen yksilö kaikkialla minä aikakautena hyvänsä voi saada pelastavat toimitukset. Tahdonvapaus vallitsee – yksilöt valitsevat, ottavatko he vastaan tarjotut toimitukset. Jumalan toimitukset ovat tienviittoja Hänen liittojensa polulla. Me käytämme Jumalan suunnitelmasta lastensa kotiin tuomiseksi nimityksiä lunastussuunnitelma, pelastussuunnitelma ja onnensuunnitelma. Lunastus, pelastus ja selestinen onni ovat mahdollisia, koska Jeesus Kristus ”sai aikaan tämän täydellisen sovituksen”⁹.

Se, että kuulumme Jumalalle ja kuljemme toistemme kanssa Hänen liittopolullaan, on siunausta liittoon kuulumisesta.

Ensiksi, liittoon kuuluminen keskittyy Jeesukseen Kristukseen, joka on ”uuden liiton välimies”¹⁰. Kaikki voi toimia yhdessä meidän parhaaksemme, kun me olemme ”pyhitettyjä Kristuksessa – , mikä kuuluu Isän liittoon”¹¹. Jokainen hyvä ja luvattu siunaus koituu niille, jotka pysyvät uskollisina loppuun asti. ”Niiden [siunattu] ja [onnellinen tila], jotka pitävät Jumalan käskyt”, on olla ”siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä”, ja ”asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa”.¹²

Kun pidämme liittomme kunniaa, meistä saattaa toisinaan tuntua, että olemme enkelien seurassa. Ja me olemmekin – niiden, joita rakastamme ja jotka siunaavat meitä tällä puolen verhoa, ja niiden, jotka rakastavat ja siunaavat meitä verhon toisella puolen.

Äskettäin eräässä sairaalahuoneessa sisar Gong ja minä näimme liittoon kuulumisesta lempeän esimerkin parhaimmillaan. Nuori isä tarvitsi kipeästi munuaissiirännäistä. Hänen perheensä oli itkenyt, paastonnut ja rukoillut, jotta hän saisi munuaisen. Kun uutinen tuosta hengen pelastavasta munuaisesta

oli juuri saatu, hänen vaimonsa sanoi hiljaa: ”Toivon, että se toinen perhe on kunnossa.” Liittoon kuuluminen on apostoli Paavalin sanoin sitä, että ”puolin ja toisin saisimme rohkaisua yhteisestä uskostamme”¹³.

Elämän polun varrella me saatamme menettää uskon Jumalaan, mutta Hän ei koskaan menetä uskoa meihin. Ikään kuin valo Hänen verannallaan loistaisi aina. Hän kutsuu meitä tulemaan tai palaamaan liittoihin, jotka viitoittavat Hänen valmistamaansa polkua. Hän odottaa valmiina sulkemaan meidät syliinsä silloinkin kun olemme ”vielä – – kaukana”¹⁴. Kun katsomme uskon silmin kaavaa, kaartaa tai yhdistäviä pisteitä kokemuksissamme, niin näemme Hänen lempeitä armotekojaan ja rohkaisuun etenkin koettelemuksissamme, murheissamme ja haasteissamme mutta myös iloissamme. Kuinka usein sitten kompastumme tai kaadummekin, niin jos etenemme kohti Häntä, Hän auttaa meitä askel kerrallaan.

Toiseksi, Mormonin kirja on liittoon kuulumisen todiste, jota voimme pitää kädessämme. Mormonin kirja on luvattu väline Jumalan lasten kokoamiseksi ja profetoitu uusi liitto.¹⁵ Kun luemme Mormonin kirjaa itseksemme ja muiden kanssa, ääneti tai ääneen, me voimme kysyä Jumalalta ”vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen” ja saada Pyhän Hengen voimalla Jumalalta vahvistuksen siitä, että Mormonin kirja on totta.¹⁶ Tähän sisältyy vahvistus siitä, että Jeesus Kristus on Vapahtajamme, että Joseph Smith on palautuksen profeetta ja että Herran kirkolla on Hänen nimensä – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.¹⁷

Mormonin kirja puhuu muinaisen ja nykyisen liiton mukaisesti teille, jotka olette Lehin lapsia, ”profeettojen lapsia”¹⁸. Teidän esivanhempanne

saivat liittoon kuuluvan lupauksen, että te, heidän jälkeläisensä, tunnistaisitte Mormonin kirjassa äänen aivan kuin tomusta.¹⁹ Tuo ääni, jonka tunnette lukiessanne, todistaa teidän olevan ”liiton lapsia”²⁰ ja todistaa, että Jeesus on hyvä paimenenne.

Mormonin kirja kehottaa meitä jokaista Alman sanoin tekemään Herran kanssa ”liiton, että [palvelemme] häntä ja [pidämme] hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin [meidän päallemme]”²¹. Kun haluamme muuttua paremmiksi – kuten eräs henkilö asian ilmaisi, ”lakata olemasta onnettomia ja olla onnellisia siitä, että olemme onnellisia” – me voimme avautua ohjaukselle, avulle ja voimalle. Liiton avulla meistä voi tulla Jumalalle kuuluvia ja uskollisten uskovien yhteisöön kuuluvia ja voimme saada Kristuksen opissa luvattut siunaukset²² – nyt.

Kolmas liittoon kuulumisen ulottuvuus on palautettu pappeuden valtuus ja voima kaikkien Jumalan lasten siunaukseksi. Tällä taloudenhoitokaudella Johannes Kastaja ja apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes ovat tulleet kirkastettuina sanansaattajina Jumalan luota palauttamaan Hänen pappeutensa valtuuden.²³ Jumalan pappeus ja Hänen toimituksensa sulostuttavat ihmissuhteita maan päällä ja voivat sinetöidä liittosuhteet taivaassa.²⁴

Pappeus voi siunata kirjaimellisesti kehdosta hautaan – lapselle nimen ja siunauksen antamisesta haudan pyhittämiseen. Pappeuden siunaukset parantavat, lohduttavat ja ohjaavat. Eräs isä oli vihainen pojalleen, kunnes alkoi tuntea anteeksiantavaa rakkautta antaessaan pojalleen lempeän pappeuden siunauksen. Eräs viehättävä nuori nainen, joka oli ainoa kirkon jäsen perheessään, oli epävarma siitä, rakastaako Jumala häntä, kunnes hän

sai innoitetun pappeuden siunauksen. Kautta maailman jalot patriarkat valmistautuvat hengellisesti antamaan patriarkallisia siunauksia. Kun patriarkka laskee kätensä päänne päälle, hän tuntee Jumalan rakkauden teitä kohtaan ja ilmaisee sen. Hän julistaa tiedon sukulinjastanne Israelin huoneessa. Hän tuo julki Herralta tulevia siunauksia. Eräs tyypillisen huomaavainen patriarkan vaimo kertoi minulle, kuinka hän ja hänen perheensä luovat Hengelle otollisen ilmapiirin etenkin niinä päivinä, kun heidän isänsä antaa patriarkallisia siunauksia.

Lopuksi liittoon kuulumisen siunaukset tulevat, kun seuraamme Herran profeettaa ja riemuitsemme temppeliliittojen mukaisesta elämästä, mukaan lukien avioliitto. Kun päivittäin valitsemme puolisomme ja perheemme onnellisuuden ennen omaamme, liiton alaisesta avioliitosta tulee taivaallinen ja iankaikkinen. Kun ”minusta” tulee ”me”, me kasvamme yhdessä. Meistä tulee vanhoja yhdessä, meistä tulee nuoria yhdessä. Kun koko elämämme ajan siunaamme toisiamme unohtamalla itsemme, me huomaamme toiveidemme ja ilojemme pyhittyvän ajassa ja iankaikkisuudessa.

Vaikka tilanteet ovat erilaisia, niin kun teemme kaiken voitavamme, parhaimpamme, ja pyydämme ja

etsimme vilpittömästi Herran apua matkan varrelle, Hän opastaa meitä omana aikanaan ja omalla tavallaan Pyhän Hengen avulla.²⁵ Avioliiton sisältämät liitot ovat sitovia avioliiton solmineiden yhteisestä valinnasta – muistutuksena Jumalan kunnioituksesta ja meidän kunnioituksestamme tahdonvapautta kohtaan ja Hänen apunsa siunauksesta, kun yksimielisinä tavoittelemme sitä.

Liittoon kuulumisen hedelmät tunnuttavat kodeissamme ja sydämissämme yli sukupolvien. Saanen havainnollistaa sitä henkilökohtaisilla esimerkeillä.

Kun sisar Gong ja minä rakastuimme ja aloimme miettiä avioliittoa, opin tahdonvapaudesta ja päätöksistä. Jonkin aikaa opiskelimme kahdessa eri maassa kahdella eri mantereella. Siksi voin rehellisesti sanoa, että suoritin tohtorintutkinnon kansainvälisissä suhteissa.

Kun kysyin: ”Taivaallinen Isä, pitäisikö minun mennä naimisiin Susanin kanssa?”, tunsin rauhaa. Mutta vasta kun opin rukoilemaan vakain aikein: ”Taivaallinen Isä, minä rakastan Susania ja haluan mennä naimisiin hänen kanssaan. Lupaani olla niin hyvä aviomies ja isä kuin pystyn” – vasta silloin kun toimin ja tein parhaat päätökseni, sain voimakkaimmat hengelliset vahvistukset.

Nykyään Gongin ja Lindsayyn perheiden sukupuut, kertomukset ja

valokuvat FamilySearchissa auttavat meitä löytämään ja muodostamaan yhteyksiä, kun kuulemme eri sukupolvissa elettyjä kokemuksia liittoon kuulumisesta.²⁶ Omia kunnioitettuja esivanhempiamme ovat muun muassa nämä:

Isoisoäiti Alice Blauer Bangerter, jota kosittiin yhtenä päivänä kolme kertaa ja joka pyysi myöhemmin aviomiestään liittämään voikirnuunsa polkimen, jotta hän voisi kirnuta voita, neuloa ja lukea samaan aikaan.

Isoisoisä Loy Kuei Char, joka kantoi lapsiaan selässään ja perheen vähäistä omaisuutta aasin selässä, kun he ylittivät laavakentät Havaijin saarella Havaijissa. Charin suvun sukupolvien mittainen sitoutuminen ja uhraukset siunaavat perhettämme nykyään.

Isoäiti Mary Alice Powell Lindsay jäi yksin viiden pienen lapsen kanssa, kun hänen miehensä ja vanhin poikansa kuolivat äkillisesti vain muutaman päivän sisällä. Mummi oli 47 vuotta leskenä ja kasvatti perheensä paikallisten johtajien ja jäsenten palvelevalla tuella. Noiden monien vuosien aikana mummi lupasi Herralle, että jos Herra auttaisi häntä, hän ei milloinkaan valittaisi. Herra auttoi häntä. Hän ei milloinkaan valittanut.

Rakkaat veljet ja sisaret, kaikki hyvä ja iankaikkinen keskittyy Jumalan, iankaikkisen Isämme, ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen sekä Kristuksen sovituksen elävään todellisuuteen, joista Pyhä Henki todistaa. Herramme Jeesus Kristus on uuden liiton välimies. Jeesuksesta Kristuksesta todistaminen on Mormonin kirjaan sisältyvän liiton tarkoitus.²⁷ Palautetun Jumalan pappeuden valtuuden tarkoituksena on valan ja liiton kautta siunata kaikkia Jumalan lapsia, kuten liiton alaisen avioliiton, monta sukupolvea

Alice Blauer Bangerter

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsay

CRISTINA B. FRANCO

toinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

käsittävän perheen ja yksilöllisten siunausten myötä.

Vapahtajamme julistaa: ”Minä olen Alfa ja Oomega, Kristus, Herra; aivan niin, minä olen hän, alku ja loppu, maailman Lunastaja.”²⁸

Hän on ollut meidän kanssamme alussa, Hän on meidän kanssamme kaikessa liittoon kuulumisessamme loppuun asti. Siitä todistan Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Isaac Watts, ”My Shepherd Will Supply My Need”, *Ensign*, syyskuu 2015, s. 73.
2. Ks. Matt. 10:39.
3. Ks. OL 84:20.
4. Ks. *Lectures on Faith*, 1985, s. 69.
5. Ks. OL 14:7.
6. OL 109:1.
7. Moroni 7:36; ks. myös Moroni 7:32.
8. OL 121:44.
9. OL 76:69.
10. Hepr. 12:24; OL 76:69; 107:19; ks. myös JSR Gal. 3:20 (pyhien kirjoitusten liitteissä).
11. Moroni 10:33; ks. myös OL 90:24; 98:3.
12. Moosia 2:41.
13. Room. 1:12; ks. myös Moosia 18:8–9.
14. Luuk. 15:20.
15. Ks. Mormonin kirjan nimisivu; OL 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Ks. 3. Nefi 27:7–8; OL 115:3.
18. 3. Nefi 20:25.
19. Ks. 2. Nefi 26:16; 33:13.
20. 3. Nefi 20:26.
21. Moosia 18:10.
22. Ks. 2. Nefi 31:2, 12–13.
23. Ks. OL 13; 27:12; Opin ja liittojen johdanto.
24. Ks. OL 128:8; ks. myös 2. Moos. 19:5–6; OL 84:40. Niistä, jotka pitävät kelpollisesti liitot, tulee kallis aarre, pappien valtakunta, pyhä kansa. Liitot pyhittävät. Niistä, jotka pitävät liitot, tulee pyhitettyjä Herralle.
25. Ks. OL 8:2.
26. Sukupolvet voivat oppia toisiltaan samalla kun kukin sukupolvi oppii itseltään. Kristitty kirjailija Søren Kierkegaard esittääkin kiehtovasti: ”Mitä sitten yksi sukupolvi oppiikin toiselta, aitoa inhimillisyyttä ei mikään sukupolvi opi edeltäjiltä” (*Fear and Trembling*, käänt. Vigilius Haufniensi, 2018, s. 117).
27. Ks. Mormonin kirjan nimisivu.
28. OL 19:1.

Evankeliumista kertomisen ilo

Meillä on taivaassa rakastava Isä, joka odottaa, että käännyimme Hänen puoleensa, jotta Hän voi siunata meidän elämäämme ja lähellämme olevien elämää.

Yksi Alkeisyhdistyksen lempilauluistani alkaa näillä sanoilla:

*Kuulun Kristuksen kirkkoon,
Tiedän, ett oon lapsi Jumalan,
Ja suunnitelman myös tunnenhan
Mä Herran antaman.
Uskon Vapahtajaani Jeesukseen.¹*

Miten yksinkertainen ja kaunis ilmaus totuuksista, joihin me uskomme!

Me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet tiedämme, keitä me olemme. Me tiedämme, että ”Jumala on henkemme Isä. Me olemme – – Hänen lapsiaan, ja Hän rakastaa meitä.” Me elimme Hänen luonaan taivaassa ennen kuin tulimme maan päälle.

Me tunnemme Jumalan suunnitelman. Me olimme Hänen luonaan, kun Hän esitteli sen. Taivaallisen Isämme ”koko tarkoitus – Hänen työnsä ja kirkkautensa – on antaa meille jokaiselle mahdollisuus nauttia kaikista Hänen siunauksistaan. Hän on tarjonnut

täydellisen suunnitelman tarkoituksensa toteuttamiseksi. Me ymmärsimme ja hyväksyimme tämän [onnensuunnitelman, lunastussuunnitelman ja pelastussuunnitelman] ennen kuin tulimme maan päälle. – –

Jeesus Kristus on keskeisellä sijalla Jumalan suunnitelmassa. Sovituksensa kautta Jeesus Kristus täytti Isänsä tarkoituksen ja teki meille kullekin mahdolliseksi saada kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän. Saatana eli Perkele on Jumalan suunnitelman vihollinen” ja on ollut alusta asti.

”Tahdonvapaus eli kyky valita on yksi Jumalan suurimmista lahjoista lapsilleen. – – Meidän on valittava, seuraammeko Jeesusta Kristusta vai seuraammeko Saatanaa.”²

Nämä ovat yksinkertaisia totuuksia, joista voimme kertoa muille.

Saamen valottaa teille tilannetta, jolloin äitini kertoi tällaisista yksinkertaisista totuuksista yksinkertaisesti olemalla avoin keskustelulle ja huomamalla tilaisuuden.

Monia vuosia sitten äitini oli veljeni kanssa palaamassa Argentiinaan vierailulle. Äitini ei ole oikein koskaan pitänyt lentämisestä, joten hän pyysi yhtä pojistani antamaan hänelle lohdun ja varjeluksen siunauksen. Poikani tunsivat kehotuksen siunata isoäitiään myös erityisellä Pyhän Hengen johdatuksella ja ohjauksella vahvistaa ja koskettaa

monien sellaisten sydäntä, jotka olivat halukkaita kuulemaan evankeliumista.

Salt Lake Cityn lentoasemalla äitini ja veljeni tapasivat seitsenvuotiaan tytön, joka oli palaamassa kotiin hiihtomatkalta perheensä kanssa. Tytön vanhemmat huomasivat, kuinka pitkään tyttö oli puhunut äitini ja veljeni kanssa, ja päättivät liittyä tyttärensä seuraan. He esittäytyivät sanoen olevansa Eduardo, Maria Susana ja Giada Pol. Tämän suloisen perheen kanssa syntyi luonteva ja lämmin yhteys.

Kumpikin perhe oli innoissaan siitä, että he matkustaisivat yhdessä samalla lennolla Buenos Airesiin Argentiinaan. Heidän keskustelunsa jatkuessa äitini pani merkille, ettei toinen perhe ollut siihen mennessä koskaan kuullut Jeesuksen Kristuksen palautetusta kirkosta.

Yksi ensimmäisiä kysymyksiä, mitä Susana esitti, oli: ”Kertoisitteko minulle siitä kauniista museosta, jonka huipulla on kultainen patsas?”

Äitini selitti, ettei se kaunis rakennus ollut museo vaan Herran temppeli, missä me teemme liittoja Jumalan kanssa, jotta voimme palata jonakin päivänä asumaan Hänen luonaan.

Susana tunnusti äidilleni, että ennen heidän matkaansa Salt Lake Cityyn hän oli rukoillut, että hän saisi jonkinlaista vahvistusta sisimpäänsä.

Lennon aikana äitini lausui Susanalle yksinkertaisen mutta vahvan todistuksen evankeliumista ja kehotti Susanaa etsimään lähetyssaarnaajat kotikaupungistaan. Susana kysyi äidiltäni: ”Kuinka löydän heidät?”

Äitini vastasi: ”Et voi olla huomaamatta heitä. He ovat joko kaksi nuorta miestä, jotka ovat pukeutuneet valkoisiin paitoihin ja solmioihin, tai kaksi viehättävästi pukeutunutta nuorta naista, ja heillä on aina nimikyltti, jossa on heidän nimensä ja myös teksti ’Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko’.”

Perheet vaihtoivat puhelinnumeroita ja jättivät hyvästit Buenos Airesin lentoasemalla. Susana, josta on sittemmin tullut hyvä ystäväni, on kertonut minulle moneen kertaan, että hänestä oli hyvin surullista erota äidistään lentoasemalla. Susana sanoi: ”Äitisi loisti. En osaa selittää sitä, mutta hänessä oli kirkkautta, jota en halunnut jättää taakseni.”

Heti kotikaupunkiinsa palattuaan Susana ja hänen tyttärensä Giada lähtivät kertomaan tästä kokemuksesta Susanan äidille, joka asui vain muutaman korttelin päässä heidän kodistaan. Heidän ajaessaan Susana sattui näkemään kaksi nuorta miestä, jotka kävelivät kadulla ja olivat pukeutuneet äitini kuvailemaan tapaan. Hän pysäytti autonsa keskelle katua, nousi autosta ja kysyi näiltä kahdelta nuorelta mieheltä: ”Mahdatteko te olla Jeesuksen Kristuksen kirkosta?”

He vastasivat: ”Kyllä.”

”Lähetyssaarnaajia?” hän kysyi.

He kumpikin vastasivat: ”Kyllä vain!”

Silloin Susana sanoi: ”Nouskaa autooni. Te tulette kotiini opettamaan minua.”

Kaksi kuukautta myöhemmin Maria Susana kastettiin. Hänen tyttärensä Giada kastettiin myös tämän täytettyä yhdeksän vuotta. Teemme yhä töitä Eduardon kanssa, jota rakastamme, tapahtui mitä hyvänsä.

Siitä lähtien Susanasta on tullut yksi suurenmoisimmista lähetyssaarnaajista, mitä olen ikinä tavannut. Hän on kuin Moosian pojat ja tuo monia sieluja Kristuksen luo.

Kerran keskustellessamme kysyin häneltä: ”Mikä on salaisuutesi? Kuinka sinä kerrot evankeliumista muille?”

Hän sanoi minulle: ”Se on hyvin yksinkertaista. Joka päivä ennen kuin lähten kotoa, pyydän rukouksessa taivaallista Isäämme ohjaamaan minut jonkun sellaisen luo, joka tarvitsee evankeliumia elämässään. Joskus otan mukaani Mormonin kirjan annettavaksi tai lähetyssaarnaajilta saamiani kampanjakortteja – ja kun alan jutella jollekulle, kysyn yksinkertaisesti, onko hän kuullut kirkosta.”

Susana sanoi myös: ”Toisinaan minä vain hymyilen odottaessani junaa. Kerran yksi mies katsoi minua ja sanoi: ’Mille sinä hymyilet?’ Hän vähän niin kuin pääsi yllättämään minut.

Vastasin: ’Hymyilen, koska olen onnellinen!’

Silloin hän sanoi: ’Ja mistä sinä olet niin onnellinen?’

Minä vastasin: ’Olen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen, ja se tekee minut onnelliseksi. Oletko kuullut kirkosta?’”

Kun hän vastasi kieltävästi, Susana antoi hänelle kampanjakortin ja kutsui hänet osallistumaan tulevan sunnuntain kokouksiin. Seuraavana sunnuntaina Susana tervehti miestä ovella.

Presidentti Dallin H. Oaks on opettanut:

”On kolme asiaa, joita kaikki jäsenet voivat tehdä kertoakseen evankeliumista. – –

Ensiksi me kaikki voimme rukoilla halua auttaa tässä keskeisen tärkeässä osassa pelastuksen työtä. – –

Toiseksi me voimme – – pitää käskyt. – – Uskollisilla jäsenillä on aina Vapahtajan Henki kanssaan ohjaamassa heitä, kun he pyrkivät osallistumaan Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista kertomisen suureen työhön.

Kolmanneksi me voimme rukoilla innoitusta siihen, mitä *me* voimme tehdä – – kertoaksemme evankeliumista muille – – [ja rukoilla] sitoutuneina toimimaan [saamamme] innoituksen mukaan.”³

Veljet, sisaret, lapset ja nuoret, voimmeko me olla ystäväni Susanan kaltaisia ja kertoa evankeliumista

muille? Voimmeko kutsua ystävän, joka ei kuulu kirkkoomme, mukaan kirkkoon kanssamme sunnuntaina? Tai voimmeko kenties antaa Mormonin kirjan sukulaiselle tai ystävälle? Voimmeko auttaa muita löytämään esivanhempien FamilySearch-ohjelman avulla tai kertoa muille, mitä olemme oppineet viikolla, kun olemme tutkineet *Tule ja seuraa minua* -aineistoa? Voimmeko olla enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisia ja kertoa muille, mikä tuo iloa elämäämme? Vastaus kaikkiin näihin kysymyksiin on kyllä! Me pystymme siihen!

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ”Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä lähetetään maailmaan ’tekemään työtä hänen viinitarhassaan ihmisielujen pelastamiseksi’ (OL 138:56). Tähän pelastuksen työhön kuuluu jäsenlähetystyö, käännyttäisten aktiivisena pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen.”⁴

Rakkaat ystäväni, Herra tarvitsee meitä kokoamaan Israelia. Opissa ja liitoissa Hän on sanonut: ”Älkääkä olko etukäteen huolissanne siitä, mitä sanotte; vaan kootkaa mieleenne alati elämän sanoja, niin teille annetaan tuona hetkenä se osa, mikä mitataan kullekin ihmiselle.”⁵

VANHIN DIETER F. UCHTDORF
kahdentoista apostolin koorumista

Lisäksi Hän on luvannut meille:
”Ja jos kävisi niin, että te tekisitte
työtä koko elinaikanne huutaen
parannusta tälle kansalle ja johdattai-
sitte ainoastaan yhden sielun minun
luokseni, kuinka suuri teidän ilonne
onkaan hänen kanssansa minun Isäni
valtakunnassa!

Ja nyt, jos ilonne on suuri yhden
sielun kanssa, jonka olette johdat-
taneet minun luokseni minun Isäni
valtakuntaan, kuinka suuri teidän
ilonne onkaan, jos johdatatte monta
sielua minun luokseni!”⁶

Alkeisyhdistyksen laulu, jolla aloitin,
päättyy tähän syvälliseen toteamukseen:

*Uskon Vapahtajaani Jeesukseen
Ja Häntä rakastan.
Siis oikein mä teen,
Käyn kirkkauteen,
Tötuutta julistan.*⁷

Todistan, että nämä sanat pitävät
paikkansa ja että meillä on taivaassa
rakastava Isä, joka odottaa, että
käännyimme Hänen puoleensa, jotta
Hän voi siunata meidän elämäämme ja
lähellämme olevien elämää. Rukouk-
seni on, että meillä on halu tuoda
veljiämme ja sisariamme Kristuksen
luokse. Jeesuksen Kristuksen nimessä.
Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Jeesuksen Kristuksen kirkko”, *Lasten laulukirja*, s. 48.
2. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 48.
3. Dallin H. Oaks, ”Evankeliumista kertominen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 58–59.
4. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 5.0, churchofjesuschrist.org; ks. myös L. Whitney Clayton, ”Pelastuksen työ ennen ja nyt”, *Liahona*, syyskuu 2014, s. 22–25.
5. OL 84:85.
6. OL 18:15–16.
7. ”Jeesuksen Kristuksen kirkko”, s. 48.

Suuri seikkailunne

*Vapahtaja kutsuu meitä – joka päivä –
siirtämään syrjään mukavat ja turvalliset
olomme ja liittymään Hänen seuraansa
opetuslapsuuden taipaleelle.*

Hobiteista

Rakastettu lasten fantasiaromaani,
joka kirjoitettiin monia vuosia sitten,
alkaa lauseella: ”Kolossa maan sisällä
asui hobitti.”¹

Kertomus Bilbo Reppulista on
kertomus mitä tavallisimmasta ja
tavanomaisimmasta hobitista, joka saa
mitä merkittävimmän tilaisuuden –
suurenmoisen mahdollisuuden seikkai-
luun ja lupaukseen suuresta palkkiosta.

Engelmana on, ettei suurin osa
itseään kunnioittavista hobiteista halua
olla missään tekemisissä seikkailujen
kanssa. Heidän elämässään on aina
kyse mukavuudesta. Heistä on mukavaa
syödä kuusi ateriaa päivässä, milloin se
vain onnistuu, ja he viettävät päivänsä
puutarhassaan tarinoiden vierailijoiden
kanssa, laulaen, soittaen ja paistatellen
päivää elämän yksinkertaisissa iloissa.

Kun Bilbolle avautuu mahdollisuus
suureen seikkailuun, jokin kuitenkin
kuohahtaa syvällä hänen sydämessään.
Hän ymmärtää alusta pitäen, että mat-
kasta tulee haastava. Jopa vaarallinen. On
vielä mahdollista, ettei hän palaa siltä.

Ja silti kutsu seikkailuun on kiirinyt
syvälle hänen sydämeensä. Ja niinpä
tämä tavanomainen hobitti jättää muka-
vuudet taakseen ja lähtee tielle suureen
seikkailuun, joka vie hänet aina ”sinne
ja takaisin”².

Teidän seikkailunne

Ehkäpä yksi syy siihen, miksi tämä
kertomus koskettaa niin monia, on
siinä, että se on meidänkin tarinamme.

Kauan, kauan sitten, jo ennen
syntymäämme, ajanjaksona, jonka aika
on himmentänyt ja josta meillä ei ole

muistikuvaa, meitäkin kutsuttiin lähtemään seikkailuun. Sitä ehdotti Jumala, taivaallinen Isämme. Tähän seikkailuun lähteminen tarkoittaisi sitä, että jättäisimme Hänen välittömän läheisyytensä tuoman mukavuuden ja turvan. Se tarkoittaisi tulemista maan päälle matkalle, joka on täynnä tuntemattomia vaaroja ja koetuksia.

Me tiesimme, ettei se olisi helppoa.

Mutta me tiesimme myös, että me saisimme kallisarvoisia aarteita, kuten fyysisen ruumiin, ja kokisimme kuolevaisuuden suuria iloja ja suruja. Me oppisimme ponnistelemaan, etsimään ja kamppailemaan. Meille selviäisi totuuksia Jumalasta ja itsestämme.

Tietenkin tiesimme, että matkan varrella tekisimme monia virheitä. Mutta me saimme myös lupauksen: että Jeesuksen Kristuksen suuren uhrin ansiosta me voisimme puhdistua rikkomuksistamme, jalostua ja puhdistua hengessämme ja jonakin päivänä kokea ylösnousemuksen ja tavata jälleen ne, joita rakastamme.

Me opimme, kuinka paljon Jumala rakastaa meitä. Hän antoi meille elämän, ja Hän haluaa meidän onnistuvan. Siksi Hän varasi meille Vapahtajan. ”Saat kuitenkin itse valita”, Isämme taivaassa sanoi, ”sillä se on sinulle suotu.”³

Kuolevaisuuden seikkailussamme on varmasti ollut sellaista, mikä on huolestuttanut ja jopa kauhistuttanut Jumalan lapsia, sillä suuri joukko henkiveljiämme ja -sisariamme päätti vastustaa sitä.⁴

Me päättelimme, että tämä mahdollisuus, joka koski sitä, mitä voisimme moraalisen tahdonvapauden lahjan ja voiman avulla oppia ja millaisiksi tulla iankaikkisesti, oli hyvinkin riskin arvoisen.⁵

Ja niinpä me otimme haasteen vastaan luottaen Jumalan ja Hänen rakkaan Poikansa lupauksiin ja voimaan.

Minä tein niin.

Ja niin teitte tekin.

Me lupasimme jättää ensimmäisen asemamme turvan ja aloittaa oman suuren seikkailumme ”sinne ja takaisin”.

Kutsu seikkailuun

Ja silti elämä kuolevaisuudessa onnistuu kääntämään huomiomme pois siitä, eikö niin? Meillä on taipumus menettää näkyvistä suuri tavoitteemme ja pitää parempana mukavuutta ja helpoutta kasvun ja edistymisen sijaan.

Syvällä sydämessämme on silti jotakin kiistämätöntä, joka kaipa korkeampaa ja jalompaa tarkoitusta. Tämä kaipaus on yksi syy siihen, miksi evankeliumi ja Jeesuksen Kristuksen kirkko vetävät ihmisiä puoleensa. Palautettu evankeliumi on eräässä mielessä sen seikkailukutsun uudistamista, jonka otimme vastaan hyvin kauan sitten. Vapahtaja kutsuu meitä joka päivä siirtämään syrjään mukavat ja turvalliset olomme ja liittymään Hänen seuraansa opetuslapseuden taipaleelle.

Tällä tiellä on monia mutkia. Sillä on kukkuloita, laaksoja ja kiertoteitä. Sillä voi olla jopa vertauskuvallisia hämähäkkejä, peikkoja ja vieläpä muutama lohikäärmeikin. Mutta jos pysytte polulla ja turvaatte Jumalaan, niin löydätte viimein tien loistavaan päämääräänne ja takaisin taivaalliseen kotiinne.

Kuinka siis aloitatte?

Se on aika yksinkertaista.

Taivuttakaa sydämenne Jumalan puoleen

Ensiksi teidän pitää päättää taivuttaa sydämenne Jumalan puoleen. Pyrkikää joka päivä löytämään Hänet. Oppikaa rakastamaan Häntä. Ja antakaa sitten tuon rakkauden innoittaa teitä oppimaan, ymmärtämään ja noudattamaan Hänen opetuksiaan sekä oppimaan pitämään Jumalan käskyt. Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi on annettu meille selkeällä ja yksinkertaisella tavalla, jota lapsikin voi ymmärtää. Silti Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on vastaukset elämän monimutkaisimpiin kysymyksiin ja sellaista runsassisältöistä syvyyttä ja monimuotoisuutta, että vaikka tutkisimme ja pohtisimme sitä koko elämämme, voimme hädintuskin ymmärtää siitä edes pienintäkään osaa.

Jos emmitte lähteä tähän seikkailuun, koska epäilette kykyjänne, muistakaa, ettei opetuslapseudessa ole kyse asioiden tekemisestä täydellisesti vaan asioiden tekemisestä tarkoituksellisesti. Teidän valintanne – paljon paremmin kuin kykyenne – osoittavat, mitä te todella olette.⁶

Silloinkin kun epäonnistutte, te voitte päättää olla antamatta periksi ja sen sijaan löytää rohkeutenne, ponnistella eteenpäin ja nousta ylös. Se on matkan suuri koetus.

Jumala tietää, että te ette ole täydellisiä, että te toisinaan epäonnistutte. Jumala rakastaa teitä yhtä paljon kamppaillessanne kuin voittaessannekin.

Rakastavan vanhemman tavoin Hän haluaa pelkästään, että jatkatte tarkoituksellisesti yrittämistä. Opetuslapsuus on kuin opettelisi soittamaan pianoa. Aluksi ette ehkä pysty muuhun kuin soittamaan tuskin tunnistettavan tulkinnan ”Ukko Nooasta”. Mutta jos jatkatte harjoittelemista, niin yksinkertaiset sävelmät antavat jonakin päivänä tietä ihmeellisille sonaateille, rapsodioille ja konsertoille.

Se ei ehkä tapahdu tässä elämässä, mutta niin tulee käymään. Jumala pyytää vain, että jatkatte tietoisesti yrittämistä.

Osoittakaa muille rakkautta

Tässä valitsemassanne polussa on jotakin kiinnostavaa, melkein risti-riitaista, sillä ainoa keinonne edistää evankeliumin seikkailussanne on auttaa muitakin edistymään.

Muiden auttaminen on opetuslapsuuden polku. Usko, toivo, rakkaus, myötätunto ja palveleminen jalostavat meitä opetuslapsina.

Kun pyritte auttamaan köyhiä ja apua tarvitsevia ja ojentamaan kätenne ahdistuneille, teidän oma luonteenne puhdistuu ja lujittuu,

henkenne laajenee ja te kuljette hieman ryhdikkäämin.

Mutta tähän rakkauteen ei voi liittyä odotuksia takaisinmaksusta. Se ei voi olla sellaista palvelemista, jossa odotetaan tunnustusta, ihailua tai suosimista.

Todelliset Jeesuksen Kristuksen opetuslapset rakastavat Jumalaa ja Hänen lapsiaan odottamatta mitään vastineeksi. Me rakastamme niitä, jotka tuottavat meille pettymyksen, jotka eivät pidä meistä. Jopa niitä, jotka pilkkaavat, kohtelevat kaltoin tai pyrkivät loukkaamaan meitä.

Kun täytätte sydämenne Kristuksen puhtaalla rakkaudella, ette jätä mitään tilaa kaunalle, tuomitsemiselle tai häpäisemiselle. Te pidätte Jumalan käskyt, koska te rakastatte Häntä. Siinä samalla teistä tulee hitaasti enemmän Kristuksen kaltaisia ajatuksissanne ja teoissanne.⁷ Ja mikä voisikaan olla suurempi seikkailu kuin se?

Kertokaa tarinanne

Kolmas asia, jonka pyrimme hallitsemaan tällä taipaleella, on ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi ja olla häpeämättä sitä, että olemme Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä.

Me emme salaa uskontoamme.

Me emme hautaa sitä.

Päinvastoin me puhumme muiden kanssa taipaleestamme normaalein

ja luontevin tavoin. Sitähän ystävät tekevät – he puhuvat asioista, jotka ovat heille tärkeitä. Asioista, jotka ovat lähellä heidän sydäntään ja joilla on heille merkitystä.

Sitä te teette. Te kerrotte tarinanne ja kokemuksianne Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseninä.

Toisinaan tarinanne saavat ihmiset nauramaan. Toisinaan ne tuovat heidät kyynelten partaalle. Toisinaan ne auttavat ihmisiä jatkamaan elämää kärsivällisinä, sinnikkäinä ja rohkeina kohtaamaan seuraavan tunnin, seuraavan päivän, ja tulemaan hieman lähemmäksi Jumalaa.

Kertokaa kokemuksistanne kasvokkain, sosiaalisessa mediassa, ryhmissä, kaikkialla.

Yksi viimeisistä asioista, mitä Jeesus sanoi opetuslapsilleen, oli, että heidän oli määrä lähteä kaikkialle maailmaan ja kertoa ylösnousseesta Kristuksesta.⁸ Nykyään mekin otamme iloiten vastaan tuon suuren toimeksiannon.

Mikä loistava sanoma meillä onkaan kerrottavana: Jeesuksen Kristuksen ansiosta jokainen mies, nainen ja lapsi voi palata turvallisesti taivaalliseen kotiinsa ja asua siellä kirkkaudessa ja vanhurskaudessa!

Kerrottavana on vieläkin enemmän hyviä uutisia.

Jumala on ilmestynyt ihmiselle meidän aikanamme! Meillä on elävä profeetta.

Saanan muistuttaa teille, ettei Jumala tarvitse teitä ”myymään” palautettua evankeliumia tai Jeesuksen Kristuksen kirkkoa.

Hän yksinkertaisesti odottaa, että ette piilota niitä vakan alle.

Ja jos ihmiset päättävät, ettei kirkko ole heitä varten, se on heidän päätöksensä.

Se ei tarkoita, että te olette epäonnistuneet. Te kohtelette heitä edelleenkin ystävällisesti. Eikä se sulje pois sitä mahdollisuutta, että kutsutte heitä uudelleen.

Ero ihmisten välisten satunnaisten yhteydenottojen ja myötätuntoisen, rohkean opetuslapseuden välillä on – kutsuminen!

Me rakastamme ja kunnioitamme kaikkia Jumalan lapsia riippumatta heidän asemastaan elämässä, riippumatta heidän etnisestä taustastaan tai uskonnostaan, riippumatta heidän päätöksistään elämässä.

Omalta osaltamme me sanomme: ”Tulkaa ja nähkää! Ottakaa itse selville, kuinka kulkeminen opetuslapseuden polulla on palkitsevaa ja jalostavaa.”

Me kutsumme ihmisiä ”tulemaan ja auttamaan, kun yritämme tehdä maailmasta paremman paikan”.

Ja me sanomme: ”Tulkaa ja jääkää! Me olemme veljiänne ja sisarianne. Me emme ole täydellisiä. Me luotamme Jumalaan ja pyrimme pitämään Hänen käskynsä.

Liittykää meihin, niin teette meistä parempia. Ja siinä samalla teistäkin tulee parempia. Lähtekäämme tälle seikkailulle yhdessä.”

Milloin minun pitäisi aloittaa?

Kun ystävämme Bilbo Reppuli tunsikin seikkailukutsun heräävän sisimmässään, hän päätti nukkua kunnon yöunet, nauttia tukevan aamiaisen ja lähteä matkaan heti aamusta.

Herätessään Bilbo huomasi, että hänen kotinsa oli sekaisin, ja hän melkein unohti jalon suunnitelmansa.

Mutta sitten hänen ystävänsä Gandalf tuli ja kysyi: ”Milloin sinä oikein aiot tulla?”⁹ Jotta Bilbo ehtisi ystäviensä matkaan, hänen oli päätettävä itse, mitä tehdä.

Ja niin tämä hyvin tavallinen ja

tavanomainen hobitti rynnisti etuovestaan seikkailun polulle niin nopeasti, että unohti hattunsa, kävelykeppinsä ja taskunenälinansa. Häneltä jäi jopa toinen aamiaisen kesken.

Ehkäpä tässä on meillekin opetus.

Jos te ja minä olemme tunteneet halua liittyä suureen seikkailuun – elää sen mukaan ja kertoa siitä, mitä rakastava taivaallinen Isämme on valmistanut meille kauan sitten – niin vakuutan teille, että tänään on päivä seurata Jumalan Poikaa ja Vapahtajaamme Hänen palvelemisen ja opetuslapseuden polullaan.

Meiltä voi kulua koko elämä odottaessamme sitä hetkeä, kun kaikki järjestyy täydellisesti. Nyt on kuitenkin aika sitoutua täysin etsimään Jumalaa, palvelemaan muita ja kertomaan kokemuksestamme muille.

Jättäkää taakseenne hattunne, kävelykeppinne, nenälinanne ja sotkuinen kotinne.¹⁰

Te, jotka jo kuljette tuota polkua – olkaa rohkeita, osoittakaa myötätuntoa, luottakaa itsenne ja jatkakaa matkaa!

Te, jotka olette lähteneet polulta – tulkaa takaisin, liittykää

jälleen joukkoomme, tehkää meistä vahvempia.

Ja te, jotka ette ole vielä aloittaneet – miksi viivytellä? Jos haluatte kokea tämän suuren hengellisen matkan ihmeitä, lähtekää omalle suurelle seikkailullenne! Puhukaa lähetyssaarnaajien kanssa. Puhukaa myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien ystäviemme kanssa. Puhukaa heidän kanssaan tästä ihmeellisestä teosta ja ihmeestä.¹¹

On aika aloittaa!

Tulkaa, liittykää joukkoomme!

Jos tunnette, että elämälläenne voisi olla enemmän merkitystä, korkeampi tarkoitus, vahvemmat perhesiteet ja läheisempi yhteys Jumalaan, niin tulkaa ja liittykää joukkoomme.

Jos etsitte yhteisöä, jossa ihmiset pyrkivät tulemaan paremmiksi versioiksi itsestään, auttamaan apua tarvitsevia ja tekemään tästä maailmasta paremman paikan, tulkaa ja liittykää joukkoomme!

Tulkaa katsomaan, mistä tässä ihmeellisessä, suurenmoisessa ja jännittävässä matkassa on kyse.

Matkan varrella te löydätte itsenne.

Löydätte tarkoituksen.

Löydätte Jumalan.

Löydätte elämänne jännittävimmän ja loistavimman matkan.

Tästä todistan Lunastajamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. J. R. R. Tolkien, *Hobitti eli Sinne ja takaisin*, 1985, suom. Kersti Juva, s. 7.
2. *Hobitin* alaotsikko.
3. Moos. 3:17.
4. Ks. Job 38:4–7 (Jumalan pojat huusivat ääneen illoin); Jes. 14:12–13 (”pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle”); Ilm. 12:7–11 (taivaassa käytiin sotaa).
5. ”Profeetta Joseph Smith kuvasi *tahdonvapautta* oikeudeksi ’harjoittaa sitä ajatuksen vapautta, jonka taivas niin armollisesti on suonut ihmiskunnalle yhtenä parhaista lahjoistaan’ [Kirkon presidenttien

VANHIN WALTER F. GONZÁLEZ
seitsemänkymmenen koorumista

Vapahtajan kosketus

Kun tulemme Jumalan luokse, Hän tulee avuksemme joko parantamalla meidät tai antamalla meille voimaa kohdata minkä tahansa tilanteen.

Suunnilleen kaksituhatta vuotta sitten Vapahtaja tuli alas vuorelta opetettuaan autuudenlupaukset ja muita evankeliumin periaatteita. Hänen kulkiaansa Häntä lähestyi mies, joka sairasti spitaalia. Mies osoitti arvonantoa ja kunnioitusta polvistuessaan Kristuksen eteen pyytämään helpotusta koettelemukseensa. Hänen pyyntönsä oli yksinkertainen: ”Herra! Jos vain tahdot, sinä voit puhdistaa minut.”

Silloin Vapahtaja ojensi kätensä ja sanoi miestä koskettaen: ”Minä tahdon. Tule puhtaaksi.”¹

Me opimme tästä, että Vapahtajamme haluaa aina siunata meitä. Jotkin siunaukset tulevat ehkä välittömästi, toisiin voi mennä kauemmin ja jotkin saattavat tulla vasta tämän elämän jälkeen, mutta lopulta siunaukset tulevat.

Paljolti tuon spitaalisen tavoin me voimme saada voimaa ja lohtua tässä

opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 360]. Tämä ’ajatuksen vapaus’ eli tahdonvapaus on voima, joka sallii yksilöiden toimia tahtonsa mukaan (ks. OL 58:28). Siihen sisältyy sekä tahdonvapauden käyttäminen, kun valitsemme hyvän ja pahan välillä tai hyvän ja pahan eri tasojen välillä, sekä myös tilaisuus kokea tuon valinnan seuraukset. Taivaallinen Isä rakastaa lapsiaan niin paljon, että Hän haluaa meidän saavuttavan täydet mahdollisuutemme – tulevan sellaisiksi kuin Hän on. Edistykseen henkilöllä täytyy olla sisäinen kyky tehdä haluamansa valinta. Tahdonvapaus on niin perustavaa laatua Hänen suunnitelmassaan lapsiaan varten, että ’edes Jumala ei voinut tehdä ihmisistä itsensä kaltaisia tekemättä heistä vapaita’ [David O. McKay, ”Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision”, *Deseret News*, 8. kesäkuuta 1935, s. 1].”

(Byron R. Merrill, ”Agency and Freedom in the Divine Plan”, julkaisussa *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History*, toim. Roy A. Prete, 2005, s. 162.)

6. Romaanissaan *Harry Potter ja salaisuuksien kammio* kirjailija J. K. Rowling saa Tylypahkan rehtori Dumbledoren sanomaan jotakin melko samankaltaista nuorelle Harry Potterille. Se on hieno neuvo meillekin. Olen käyttänyt sitä puheissani aiemmin, ja mielestäni se on toistamisen arvoinen.

7. ”Rakkaat ystävät, jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Sen me tiedämme, että kun se käy ilmi, *meistä tulee hänen kaltaisiaan*, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.” (1. Joh. 3:2, kursivointi lisätty.)

Vaikka sellaista muuttumista meidän voikin olla mahdollonta ymmärtää, niin ”Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan *perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa*; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osalliseksi samasta kirkkaudesta kuin hän.

Minä päättelen, etteivät nykyisen ajan kärsimykset ole mitään *sen kirkkauden rinnalla, joka vielä on ilmestyvä ja tuleva osaksemme*.” (Room. 8:16–18, kursivointi lisätty.)

8. Ks. Matt. 28:16–20.

9. Tolkien, *Hobitti*, s. 36.

10. Ks. Luuk. 9:59–62.

11. Ks. LeGrand Richards, *Kummia tekoja ja ihmeitä*, 1982.

elämässä hyväksymällä Hänen tahtonsa ja tietämällä, että Hän haluaa siunata meitä. Me voimme saada voimaa kohdata minkä tahansa haasteen, voittaa kiusauksia sekä ymmärtää vaikeita olosuhteitamme ja kestää ne. Varmastikin yhdellä musertavimmista hetkistä elämässään Vapahtajan voima kestää syveni, kun Hän sanoi Isälleen: ”Toteutukoon sinun tahtosi.”²

Spitaalinen ei esittänyt pyyntöään mahtailevalla tai vaativalla tavalla. Hänen sanansa ilmaisevat nöyrän asenteen ja suuria odotuksia mutta myös vilpittömän halun, että Vapahtajan tahto toteutuu. Tämä on esimerkki asenteesta, jolla meidän pitäisi tulla Kristuksen luokse. Me voimme tulla Kristuksen luokse varmoina siitä, että Hän haluaa nyt ja aina sitä, mikä on parasta meidän kuolevaisen ja iankaikkisen elämämme kannalta. Hänellä on iankaikkinen näkökulma, jota meillä ei ole. Meidän täytyy tulla Kristuksen luokse niin, että haluamme vilpittömästi tahtomme sulautuvan Isän tahtoon, kuten Kristus halusi.³ Tämä valmistaa meitä iankaikkiseen elämään.

On hyvin vaikeaa kuvitella fyysistä ja emotionaalista kärsimystä, joka painoi Vapahtajan luokse menneyttä spitaalista. Spitaali vaikuttaa hermoihin ja ihoon rumentaan ulkonäköä ja aiheuttaen vammaisuutta. Lisäksi se johti voimakkaaseen sosiaaliseen leimautumiseen. Spitaaliin sairastuneen oli jätettävä rakkaansa ja eletävä yhteisöstään eristettynä. Spitaalisia pidettiin saastaisina niin fyysisesti kuin hengellisesti. Tästä syystä Mooseksen laki vaati, että spitaaliset käyttävät repaleisia vaatteita ja huutavat kulkiesaan: ”Saastainen!”⁴ Koska spitaaliset olivat sairaita ja halveksittuja, he päätyivät asumaan hylätyissä taloissa tai hautakammioissa.⁵ Ei ole vaikeaa

kuvitella, että se spitaalinen, joka lähestyi Vapahtajaa, oli särkynyt mies.

Toisinaan – tavalla tai toisella – mekin voimme tuntea itsemme särkyneiksi, johtuipa se sitten omista teoistamme tai muiden teoista, olipa se seurausta olosuhteista, joita voimme tai emme voi hallita. Sellaisina hetkinä me voimme laskea tahtomme Hänen käsiinsä.

Joitakin vuosia sitten Zulma – vaimoni, parempi puoliskoni, paras osa minusta – sai ikäviä uutisia vain kaksi viikkoa ennen yhden lapsemme häitää. Hänen korvanalussylikirauhasessaan oli kasvain, ja se kasvoi nopeasti. Hänen kasvonsa alkoivat turvota, ja hänelle oli tehtävä heti suurta taitoa vaativa leikkaus. Hänen mielessään pyöri monia ajatuksia, jotka painoivat hänen sydäntään. Oliko kasvain pahanlaatuinen? Toipuisiko hän? Halvaantuisivatko hänen kasvonsa? Kuinka voimakasta kipua olisi? Jäisikö kasvoihin pysyviä arpia? Uusiutuisiko kasvain sen poistamisen jälkeen? Pystyisikö hän olemaan mukana poikamme häissä? Kun hän makasi leikkaussalissa, hän tunsu itsensä särkyneeksi.

Sillä erittäin merkittävällä hetkellä Henki kuiskasi hänelle, että hänen oli hyväksyttävä Isän tahto. Silloin hän päätti luottaa Jumalaan. Hänestä tuntui, että olipa lopputulos millainen tahansa, Isän tahto olisi hänen parhaakseen. Pian hän vaipui nukuksen tuomaan uneen.

Myöhemmin hän kirjoitti runollisesti päiväkirjaansa: ”Kirurgin pöydällä kumarruin Sinun eteesi, ja alistuen Sinun tahtooni minä nukahdin. Tiesin, että voisin luottaa Sinuun, koska tiesin, ettei Sinulta voi tulla mitään pahaa.”

Hän sai voimaa ja lohtua alistaessaan oman tahtonsa Isän tahtoon. Sinä päivänä Jumala siunasi häntä suuresti.

Olivatpa olosuhteemme millaiset tahansa, me voimme osoittaa uskomme

tulemalla Kristuksen luokse ja löytämällä Jumalan, johon voimme luottaa. Kuten yksi lapsistamme, Gabriel, kerran kirjoitti:

*Profeetan mukaan Jumalan kasvot ovat
kirkkaammat kuin aurinko
ja Hänen hiuksensa valkoisemmat kuin
lumi
ja Hänen äänensä jylisee kuin ryöppyävä
joki
eikä Hänen rinnallaan ihminen ole
mitään. – –
Olen murtunut oivaltaessani, että edes
minä en ole mitään.
Ja vasta silloin minä hapuilen tietäni luo
jumalan, johon voin luottaa.
Ja vasta silloin minä löydän Jumalan,
johon voin luottaa.⁶*

Jumala, johon voimme luottaa, antaa meille toivoa. Me voimme luottaa Häneen, koska Hän rakastaa meitä ja haluaa meidän parastamme kaikissa olosuhteissa.

Spitaalinen astui esiin toivon tuoman voiman turvin. Maailma ei antanut hänelle ratkaisua eikä edes lohtua. Siksi Vapahtajan yksinkertainen kosketus on varmasti tuntunut kuin hyväilyltä koko hänen sielussaan. Me voimme vain kuvitella, kuinka syvästi kiitollinen spitaalinen on varmasti ollut Vapahtajan kosketuksesta, etenkin, kun hän kuuli sanat: ”Minä tahdon. Tule puhtaaksi.”

Raamattu kertoo, että ”heti mies parani taudistaan”⁷.

Mekin voimme tuntea Vapahtajan rakastavan, parantavan käden kosketuksen. Mitä iloa, toivoa ja kiitollisuutta voimmekaan tuntea sielussamme tiedosta, että Hän haluaa auttaa meitä olemaan puhtaita! Kun tulemme Jumalan luokse, Hän tulee avuksemme joko parantamalla meidät tai antamalla meille voimaa kohdata minkä tahansa tilanteen.

Joka tapauksessa se, että hyväksymme Hänen tahtonsa – emme omaamme – auttaa meitä ymmärtämään olosuhteitamme. Mitään pahaa ei voi tulla Jumalalta. Hän tietää, mikä on meille parhaaksi. Ehkäpä Hän ei poista kuormiamme heti. Toisinaan Hän voi saada nuo kuormat tuntumaan kevyemmiltä, kuten Hän teki Alman ja tämän kansan kohdalla.⁸ Ennen pitkää, liittojen ansiosta, kuormat kevennetään⁹ joko tässä elämässä tai pyhässä ylösnousemuksessa.

Vilpitön halu, että Hänen tahtonsa toteutuu, sekä ymmärrys Lunastajamme jumalallisesta luonteesta auttavat meitä saamaan sellaisen uskon, jota spitaalinen osoitti tullakseen puhtaaksi. Jeesus Kristus on rakkauden Jumala, toivon Jumala, parantamisen Jumala – Jumala, joka haluaa siunata meitä ja auttaa meitä olemaan puhtaita. Sitä Hän halusi ennen tuloaan tämän maan päälle, kun Hän tarjoutui pelastamaan meidät meidän langetessamme rikkomukseen. Sitä Hän halusi Getsemanessa kohdatessaan ihmiselle käsittämättömän tuskan kärsiessään synnin maksamisen hinnan. Sitä Hän haluaa nyt, kun Hän ajaa asiaamme Isän edessä.¹⁰ Siksi Hänen äänensä kuuluu yhä: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”¹¹

Hän voi parantaa meidät ja kohottaa meitä, koska Hänellä on kyky tehdä se. Hän otti päälleen kaikki ruumiin ja hengen tuskat, jotta Hänen sisimpänsä täytyisi armolla, jotta Hän osaisi auttaa meitä kaikessa ja parantaa meidät ja kohottaa meitä.¹² Jesajan sanat Abinadin lainaamina esittävät tämän kauniisti ja koskettavasti:

”Totisesti hän on kantanut meidän surumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme – –.

Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, hän oli runneltu

meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.”¹³

Tätä samaa asiaa opetetaan tässä runossa:

*”Puuseppä Nasaretin, oi,
elämän rikoin, sydämen.
En korjata mä sitä voi.
Puuseppä, korjaisitko sen?”*

*Ja lempein käsin korjaa Hän
sydämen, siihen laittaen
paikaksi oman elämän,
uudeksi aivan tehden sen.*

*”Särkynyt aarre sydämen,
halut ja toiveet, uskokin,
ehjäksi sorvaa uudelleen,
oi Puuseppä Nasaretin!”¹⁴*

Jos teistä tuntuu, että jollakin tavoin ette ole puhtaita, jos tunnette itsenne särkyneiksi, niin tietäkää, että teidät voidaan tehdä puhtaiksi, teidät voidaan korjata, koska Hän rakastaa teitä. Luottakaa siihen, ettei Häneltä voi tulla mitään pahaa.

Koska Hän ”laskeutui kaiken alapuolelle”¹⁵, Hän tekee mahdolliseksi sen, että kaikki, mikä elämässämme on särkynyt, voidaan korjata, ja siten me voimme tehdä sovinnon Jumalan kanssa. Hänen välityksellään kaikessa saadaan aikaan sovinto, sekä siinä,

mikä on maan päällä, että siinä, mikä on taivaassa, ja ”hänen ristinsä verellä [vahvistetaan rauha]”¹⁶.

Tulkaamme Kristuksen luokse ottaen kaikki välttämättömät askeleet. Kun teemme niin, olkoon asenteemme sen, joka sanoo: ”Herra! Jos vain tahdot, sinä voit puhdistaa minut.” Jos teemme niin, me voimme kokea Mestarin parantavan kosketuksen sekä kuulla Hänen äänensä suloisen kaiun: ”Minä tahdon. Tule puhtaaksi.”

Vapahtaja on Jumala, johon me voimme luottaa. Hän on Kristus, Voideltu, Messias, josta todistan Hänen pyhässä nimessään, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Matt. 8:2–3.
2. Matt. 26:42.
3. Ks. Moosia 15:7.
4. Ks. 3. Moos. 13:45.
5. Ks. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 1973, osa 1, s. 174.
6. Ks. myös Sananl. 3:5–6; OL 110:2–3; Moos. 1:2–10.
7. Matt. 8:3.
8. Ks. Moosia 24:8–15.
9. Ks. Moosia 24:13–16.
10. Ks. OL 45:3–5.
11. Ks. Matt. 11:28.
12. Ks. Alma 7:12.
13. Moosia 14:4–5.
14. George Blair, ”The Carpenter of Nazareth”, julkaisussa Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living*, pyhäkoulun oppikirja, 1955, s. 22; lainattuna puheessa Jeffrey R. Holland, ”Korjattavaa”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 71.
15. OL 88:6.
16. Kol. 1:20; ks. myös 2. Kor. 5:18–20.

VANHIN GARY E. STEVENSON
kahdentoista apostolin koorumista

Älä petä minua

*Kun olemme kuuliaisia Jumalan käskyille,
meitä johdetaan aina oikeaa tietä emmekä
tule petetyiksi.*

Tänään tarjoan neuvon sanoja jokaiselle, mutta *etenkin* teille nousevassa sukupolvessa – Alkeisyhdistyksen lapsille, nuorille miehille ja nuorille naisille. Herran profeetta meidän

aikanamme, presidentti Russell M. Nelson, rakastaa teitä syvästi – niin paljon, että hän puhui monille teistä viime vuonna erityisessä nuorille tarkoitettussa maailmanlaajuisessa hartaustilaisuuslähetyksessä nimeltä ”Toivo Israelin”.¹ Me kuulemme usein presidentti Nelsonin puhuvan teistä juuri siten – Israelin toivona, Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon nousevana sukupolvena ja tulevaisuutena.

Nuoret ystäväni, haluaisin aloittaa kahdella perhetarinalla.

Sadastoinen dalmatialainen

Vuosia sitten tulin töistä kotiin ja hätkähdin nähdessäni, että kaikkialle oli roiskunut valkoista maalia – maahan, autotallin oveen ja punatiiliseen taloomme. Tarkastelin näkymää tarkemmin ja huomasin, että maali oli yhä märkää. Maalivana johti kohti takapihaa, joten seurasin sitä. Siellä viisivuotias poikamme maalipensseli kädessään jahtasi koiraamme. Kaunis musta labradorinnoutajamme oli roiskittu lähes puolivalkoiseksi!

”Mitä sinä teet?” kysyin tuotuneena.

Poika pysähtyi, katsoi minua, katsoi koiraan, katsoi pensseliä, josta tippui maalia, ja sanoi: ”Halusin vain, että

koiramme näyttäisi samanlaiselta kuin ne mustatäpläiset koirat elokuvassa – siis siinä, jossa on 101 dalmatialaista.”

Minä rakastin koiraamme. Mielestäni se oli täydellinen, mutta sinä päivänä poikani ajatteli toisella tavalla.

Raidallinen kissanpentu

Toinen tarinani keskittyy isosetä Groveriin, joka eli talossa kaukana maalla etäällä kaupungista. Grover-setä oli tulossa hyvin vanhaksi. Ajattelimme, että poikiemme pitäisi tavata hänet ennen hänen kuolemaansa. Niinpä ajoimme eräänä iltapäivänä pitkän matkan hänen vaatimattomaan taloonsa. Istuuduimme yhdessä juttelemaan ja esittelemään hänet pojillemme. Pian keskustelun alettua kaksi pientä poikaamme, ehkä viisi- ja kuusivuotiaat, halusivat mennä ulos leikkimään.

Kuultuaan heidän pyyntönsä Grover-setä kumartui eteenpäin aivan lähelle heitä. Hänen kasvonsa olivat niin sään pieksemät ja vieraat, että poikamme pelkäsivät häntä hieman. Setä sanoi heille karhealla äänellään: ”Olkaa varovaisia – ulkona on paljon haisunäätiä.” Kuultuamme tämän Lesa ja minä olimme enemmän kuin yllättyneitä. Olimme huolissamme, että pojat saattaisivat joutua haisunäädän ruiskauttamiksi! Pian pojat lähtivät ulos leikkimään meidän jatkaessamme juttelua.

Myöhemmin, kun nousimme autoon lähteäksemme kotiin, kysyin pojilta: ”Näittekö te haisunäätiä?” Toinen heistä vastasi: ”Ei, emme nähneet yhtään haisunäätiä, mutta näimme mustan kissanpennun, jonka selässä oli valkoinen raita!”

Suuri pettäjä

Nämä kertomukset viattomista lapsista oppimassa jotakin elämästä ja todellisuudesta saavat kenties jokaisen meistä hymyilemään, mutta ne

myös havainnollistavat syvällisempää ajatusta.

Ensimmäisessä tarinassa pienellä pojallamme oli lemmikkinä kaunis koira. Siitä huolimatta hän tarttui maali-purkkiin ja pensseli kädessään päätti luoda oman kuvitellun todellisuutensa.

Toisessa tarinassa poikamme olivat autuaan tietämättömiä pahanhajuisesta uhkasta, jonka he kohtasivat havaitessaan haisunäädän. Koska he eivät pystyneet asianmukaisesti tunnistamaan, mitä he olivat itse asiassa nähneet, he olivat vaarassa kärsiä valitettavista seurauksista. Nämä ovat kertomuksia erehtymisestä identiteetissä – siitä, että otaksuu jonkin todellisen olevan jotakin muuta. Kummassakin tapauksessa seuraukset olivat vähäisiä.

Nykyään monet kuitenkin painivat näiden samojen asioiden kanssa paljon laajemmassa määrin. He eivät joko pysty näkemään asioita sellaisina kuin ne todella ovat tai he eivät ole tyytyväisiä totuuteen. Lisäksi toiminnassa on nykyään voimia, jotka on suunniteltu johtamaan tarkoituksellisesti meidät pois ehdottomasta totuudesta. Nämä huijaukset ja valheet ovat paljon

enemmän kuin viattomia identiteetti-erchdyksiä, ja usein niillä on vakavia seurauksia, ei vähäisiä.

Saatana, valheiden isä ja suuri pettäjä, haluaisi meidän kyseenalaistavan asiat niin kuin ne todella ovat ja joko olevan välittämättä iankaikkisista totuuksista tai korvaavan ne jollakin, mikä vaikuttaa mieluisammalta. ”Hän käy sotaa Jumalan pyhiä vastaan”² ja on käyttänyt vuosituhsia laskelmoiden ja harjoitellen kykyä houkutella Jumalan lapsia uskomään, että *hyvä on paha* ja *paha on hyvää*.

Hän on ansainnut itselleen maineen saada kuolevaiset vakuuttumaan siitä, että haisunäädät ovat vain kissanpentuja tai että maalia levittämällä voi muuttaa labradorinnoutajan dalmatialaiseksi!

Otetaanpa nyt esimerkki tästä aivan samasta periaatteesta pyhissä kirjoituksissa, kun Herran profeetta Mooses joutui vastatusten tämän saman asian kanssa. ”Mooses temmattiin sangen korkealle vuorelle, – hän näki Jumalan kasvoista kasvoin ja hän puhui hänen kanssansa.”³ Jumala opetti Moosekselle, mikä on Mooseksen iankaikkinen identiteetti. Vaikka Mooses oli kuolevainen

ja epätäydellinen, Jumala opetti, että Mooses oli ”minun Ainosyntyiseni kaltainen; ja minun Ainosyntyiseni – on oleva Vapahtaja”⁴.

Lyhyesti sanottuna tässä ihmeellisessä näyssä Mooses näki Jumalan ja sai myös tietää jotakin tärkeää itsestään: hän oli tosiaankin *Jumalan poika*.

Kuunnelkaa tarkoin, mitä tapahtui, kun tämä vaikuttava näky päättyi. ”Ja tapahtui, että – Saatana tuli kiusaamaan häntä ja sanoi: Mooses, *ihmisen poika*, palvele minua.”⁵ Mooses vastasi rohkeasti: ”Kuka *sinä* olet? Sillä katso, minä olen *Jumalan poika*, hänen Ainosyntyisensä kaltainen; mutta missä on *sinun* kirkkautesi, että *sinua* palvelisin?”⁶

Toisin sanoen Mooses sanoi: ”Sinä et voi pettää minua, sillä minä tiedän, kuka minä olen. Minut on luotu Jumalan kuvaksi. Sinulla ei ole Hänen valoaan eikä kirkkauttaan. Miksi siis minun pitäisi palvella sinua tai langeta sinun huijaukseesi?”

Kiinnittäkää nyt huomiota siihen, kuinka Mooses jatkaa vastaustaan. Hän julistaa: ”Mene pois, Saatana; *älä petä minua*.”⁷

Voimme oppia paljon Mooseksen erinomaisesta suhtautumisesta vastustajan esittämään kiusaukseen. Kehotan teitä suhtautumaan samalla tavalla, kun tunnette kiusauksen vaikuttavan itseenne. Käskekää sielunne vihollista sanomalla: ”Mene pois! Sinulla *ei* ole kirkkautta. Älä houkuttele minua äläkä valehtelee minulle, sillä minä tiedän, että olen Jumalan lapsi. Ja minä pyydän aina apua Jumalaltani.”

Vastustaja ei kuitenkaan helposti hylkää tuhoisia motiivejaan pettää ja vähätellä meitä. Hän ei tosiaankaan tehnyt niin Mooseksen kohdalla, vaan sen sijaan halusi saada Mooseksen unohtamaan, kuka tämä oli iankaikkisesti.

Aivan kuin lapsellisen kiukunpuuskan saaneena ”Saatana huusi kovalla

äänellä ja raivosi maan päällä ja käski sanoen: Minä olen Ainosyntyinen, palvele minua”⁸.

Kerrataanpa. Kuulitteko, mitä hän juuri sanoi? ”Minä olen Ainosyntyinen. Palvele *minua!*”

Suuri pettäjä sanoi itse asiassa: ”Älä ole huolissasi, minä en vahingoita sinua – minä en ole haisunäätä. Olen vain viaton mustavalkoraidallinen kissanpentu.”

Silloin Mooses huusi Jumalaa ja sai Hänen jumalallista voimaansa. Vaikka vastustaja vapisi ja maa järisi, Mooses *ei taipunut*. Hänen äänensä oli varma ja selkeä. ”Poistu luotani, Saatana”, hän julisti, ”sillä vain tätä yhtä Jumalaa, joka on kirkkauden Jumala, minä palvelen.”⁹

Viimein vastustaja ”poistui – – Mooseksen luota”¹⁰.

Sen jälkeen kun Herra oli ilmestynyt ja siunannut Moosesta tämän kuuliaisuudesta, Herra sanoi:

”Siunattu olet sinä, Mooses, sillä – – sinut tehdään suuria vesiä voimakkaammaksi – –.

Ja katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti.”¹¹

Se, kuinka Mooses vastusti vastustajaa, on meille jokaiselle ilmeikäs ja valaiseva esimerkki, olipa elämänvaiheemme mikä tahansa. Se on voimallinen sanoma teille henkilökohtaisesti – tietää, mitä tehdä, kun hän yrittää pettää teitä. Teitä, kuten Moosesta, on siunattu taivaallisen avun lahjalla.

Käskyjä ja siunauksia

Kuinka voisitte saada tätä taivaallista apua, kuten Mooses, ja välttyä tulemasta petetyiksi tai antamasta periksi kiusaukselle? Herra itse vahvisti tällä taloudenhoitokaudella jumalallisen avun selkeän kanavan julistaessaan: ”Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin

palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä.”¹² Käyttäen yksinkertaisempia sanoja saattaisimme sanoa, että Herra, joka tuntee ”lopun alusta asti”¹³, tuntee meidän aikamme ainutlaatuiset vaikeudet. Siksi Hän on antanut meille keinon vastustaa haasteita ja kiusauksia, joista monet ovat suoraa seurausta vastustajan ja hänen hyökkäystensä petollisista vaikutuksista.

Keino on yksinkertainen. Palvelijoidensa välityksellä Jumala puhuu meille lapsilleen ja antaa meille käskyjä. Voisimme ilmaista juuri lainaamani jakeen toisin: ”Minä, Herra, – – kutsuin palvelijaani [presidentti Russell M. Nelsonia] ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä.” Eikö tuo olekin loistava totuus?

Lausun vakaan todistuksen, että Herra tosiaankin puhui Joseph Smithille taivaasta alkaen suuresta ensimmäisestä näystä. Hän puhuu myös presidentti Nelsonille meidän aikanamme. Todistan, että Jumala oli yhteydessä profeettoihin muinaisina aikoina ja antoi heille käskyjä, joiden tarkoituksena oli johtaa Hänen lapsensa onneen tässä elämässä ja kirkkauteen seuraavassa.

Jumala antaa edelleen käskyjä elävälle profeetallemme tänä aikana. Esimerkkejä on runsaasti – enemmän kotiin keskittyvä, kirkon tukema tasapaino evankeliumin opetuksessa, kotiopetuksen ja kotikäyntiopetuksen korvaaminen palvelutyöllä, muutokset temppelin toimintatavoissa ja toimituksissa sekä uusi lasten ja nuorten ohjelma. Hämmästelen rakastavan taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen hyvyttä ja myötätuntoa, Hänen, joka on palauttanut Vapahtajan kirkon maan päälle jälleen kerran ja kutsunut profeetan meidän aikanamme. Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautus on vastapainona *vaikeille* ajoille aikojen *täytyessä*.

Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea

Kuuliaisuus profeetallemme annetuille käskyille on avain paitsi pettäjän vaikutuksen välttämiseen myös kestävän ilon ja onnen kokemiseen. Tämä jumalallinen kaava on melko yksinkertainen: vanhurskaus eli kuuliaisuus käskyille tuo siunauksia ja siunaukset tuovat elämäämme onnea ja iloa.

Samalla tavoin kuin vastustaja yritti pettää Moosesta, hän kuitenkin yrittää huijata teitä. Hän on aina teeskennellyt olevansa jotakin sellaista, mitä hän ei ole. Hän yrittää aina salata sen, kuka hän todellisuudessa on. Hän väittää, että kuuliaisuus tekee elämästänne kurjaa ja että se vie teiltä onnen.

Tuleeko teille mieleen juonia, joita hän käyttää pettääkseen? Esimerkiksi hän salaa huumeiden ja alkoholinkäytön tuhoiset seuraukset ja sen sijaan esittää, että ne tuovat mielihyvää. Hän upottaa meidät erilaisiin kielteisiin asioihin, joita on sosiaalisessa mediassa, kuten heikentävä vertailu ja idealisoitu todellisuus. Lisäksi hän naamioi muun hämärän, vahingollisen sisällön, jota löytyy verkosta, kuten pornografia, räikeät hyökkäykset muita kohtaan nettikiusaamisen avulla ja väärän tiedon kylväminen epäilyksen ja pelon aiheuttamiseksi sydämessämme ja mielessämme. Ovelasti hän kuiskaa: ”Seuraa vain minua, niin olet varmasti onnellinen.”

Sanat, jotka eräs Mormonin kirjan profeetta kirjoitti hyvin monia vuosisatoja sitten, ovat erityisen merkityksellisiä meidän aikanamme: ”Jumalattomuus ei ole *koskaan* ollut onnea.”¹⁴ Toivon, että me tunnistamme Saatanan petokset sellaisina kuin ne ovat. Vastustakaamme hänen valheitaan ja vaikutustaan ja nähkäämme niiden läpi, sillä

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

hän pyrkii tuhoamaan sielumme ja varastamaan meiltä nykyisen ilomme ja tulevan kirkkautemme.

Rakkaat veljeni ja sisareni, meidän täytyy olla edelleen uskollisia ja valppaita, sillä se on ainoa keino erottaa totuus ja kuulla Herran ääni Hänen palvelijoidensa välityksellä. ”Sillä Henki puhuu totta eikä valehtele. – Nämä asiat on ilmaistu meille selkeästi, sielumme pelastukseksi – , sillä Jumala puhui ne myös muinoin profectoille.”¹⁵ Me olemme kaikkivaltiaan Jumalan pyhiä, toivo Israelin! Horjummeko me? Väistymmekö pois paikaltamme? ”Ei! – Käsilyksesi, oi Herrani, uskollinen olen iäti.”¹⁶

Lausun todistukseni *Israelin Pyhästä* – Jeesuksen Kristuksen nimestä. Todistan Hänen kestävästä rakkaudesta, totuudesta ja ilosta, jotka Hänen ääretön ja iankaikkinen uhrinsa on tehnyt mahdollisiksi. Kun olemme kuuliaisia Hänen käskyilleen, meitä johdetaan aina oikeaa tietä emmekä tule petetyiksi. Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

Toinen suuri käsky

Suurinta iloa saamme siitä, kun autamme veljiämme ja sisariamme.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kiitos kaikesta, mitä teette auttaaksenne Israelin kokoamisessa verhon kummallakin puolella, vahvistaaksenne perhettänne ja siunataksenne apua tarvitsevien elämää. Kiitos siitä, että elätte Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajina.¹ Te tunnette Hänen kaksi suurta käskyään – rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäisiänne – ja noudatatte niitä mielellänne.²

Kuluneen puolen vuoden aikana sisar Nelson ja minä olemme tavanneet tuhansia pyhiä matkustaessamme Keski- ja Etelä-Amerikassa, Tyynenmeren saarilla ja Yhdysvaltain eri kaupunkeissa. Matkustaessamme toivomme vahvistavamme *teidän* uskoanne. Silti

me aina palaamme *oma* uskomme vahvistuneena niiden jäsenten ja ystävien ansiosta, joita tapaamme. Saanen kertoa kolmesta merkityksellisestä hetkestä, jotka olemme kokeneet äskettäin.

Toukokuussa sisar Nelson ja minä matkustimme vanhin Gerrit W. ja sisar Susan Gongin kanssa eteläiselle Tyynellemerelle. Ollessamme Aucklandissa Uudessa-Seelannissa meillä oli kunnia tavata kahden moskeijan imaamit Christchurchissa, jossa vain kaksi kuukautta aiemmin viattomia moskeijassa palvelevia ihmisiä oli ammuttu kauhistuttavassa väkivallanteossa.

Ilmaisimme myötätuntomme näille toiseen uskontokuntaan kuuluville

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
2. OL 76:29.
3. Moos. 1:1–2.
4. Moos. 1:6.
5. Moos. 1:12, kursivointi lisätty.
6. Moos. 1:13, kursivointi lisätty.
7. Moos. 1:16, kursivointi lisätty.
8. Moos. 1:19.
9. Moos. 1:20.
10. Moos. 1:22.
11. Moos. 1:25–26.
12. OL 1:17.
13. Abr. 2:8.
14. Alma 41:10, kursivointi lisätty.
15. MK Jaak. 4:13.
16. ”Voiko milloinkaan nuoremme”, *MAP-lauhuja*, 168.

Käydessään Aucklandissa Uudessa-Seelannissa presidentti ja sisar Nelson tapasivat kahden moskeijan imaamit Christchurchissa.

veljille ja vahvistimme keskinäisen sitoutumisemme uskonnonvapauteen.

Tarjosimme myös vapaachtoistytöntehtijöitä ja vaatimatonta taloudellista apua heidän moskeijoidensa jälleenrakentamiseen. Tapaamisemme näiden muslimijohtajien kanssa oli täynnä lempeitä veljeyden ilmauksia.

Elokuussa yhdessä vanhin Quentin L. ja sisar Mary Cookin kanssa sisar Nelson ja minä tapasimme Buenos Airesissa Argentiinassa ihmisiä – useimmat eivät kuulu kirkkoomme – joiden elämä on muuttunut Latter-day Saint Charities -järjestömme heille hankkimien pyörätuolien ansiosta. Heidän ilontäyteinen kiitollisuutensa siitä, että he pystyvät nyt liikkumaan, innoitti meitä.

Kolmas kallisarvoinen hetki oli vain muutama viikko sitten täällä Salt Lake Cityssä. Se oli seurausta ainutlaatuisesta kirjeestä, jonka sain syntymäpäivänäni nuorelta naiselta, jota kutsun Maryksi – iältään 14-vuotias.

Mary kirjoitti asioista, jotka ovat yhteisiä hänelle ja minulle: ”Sinulla on 10 lasta. Meillä on 10 lasta. Sinä puhut mandariinikiinaa. Seitsemän lasta perheestäni, myös minut, on adoptoitu Kiinasta, joten mandariinikiina on ensimmäinen kieleemme. Sinä olet sydänkirurgi. Siskolleni on tehty kaksi avosydän[leikkausta]. Sinä pidät kahden tunnin kirkonmenoista. Me pidämme kahden tunnin kirkonmenoista. Sinulla on absoluuttinen sävelkorva. Veljelläni on absoluuttinen sävelkorva. Hän on sokea kuten minäkin.”

Maryn sanat koskettivat minua syvästi, koska ne toivat esiin paitsi hänen suurenmoisen henkensä myös hänen äitinsä ja isänsä omistautuneisuuden.

Myöhempien aikojen pyhät, kuten muutkin Jeesuksen Kristuksen seuraajat, etsivät aina tapoja auttaa, kohottaa ja rakastaa muita. Ne, jotka haluavat

tulla kutsutuiksi Herran kansaksi, ovat ”halukkaita kantamaan [toistensa] kuormia, – – suremaan surevien kanssa – – ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa”³.

He todellakin pyrkivät elämään ensimmäisen ja toisen suuren käskyn mukaan. Kun me rakastamme *Jumalaa* koko sydämeistämme, Hän kääntää sydämemme ajattelemaan *muiden* hyvinvointia kauniissa, hyveellisessä kiertokulussa.

Olisi mahdotonta laskea sen palvelemisen määrää, jota myöhempien aikojen pyhät tekevät ympäri maapalloa jokaisen vuoden jokaisena päivänä, mutta on mahdollista laskea se hyvä, mitä kirkko organisaationa tekee siunataksien miehiä ja naisia – poikia ja tyttöjä – jotka tarvitsevat auttavaa kättä.

Kirkon humanitaarinen ohjelma käynnistyi vuonna 1984. Silloin järjestettiin koko kirkon laajuinen paasto varojen keräämiseksi tuhoisasta kuivuudesta Itä-Afrikassa kärsivien avuksi. Kirkon jäsenet lahjoittivat sinä *yksittäisenä* paastopäivänä 6,4 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria.

Silloinen vanhin M. Russell Ballard ja veli Glenn L. Pace lähetettiin Etiopiaan arvioimaan, kuinka nuo pyhitetyt varat voitaisiin käyttää parhaiten. Tämä hanke osoittautui alkusysäykseksi järjestölle, joka myöhemmin on tunnettu nimellä Latter-day Saint Charities.

Siitä lähtien Latter-day Saint Charities on antanut apua yli *kahden miljardin* Yhdysvaltain dollarin edestä auttaakseen hädänalaisia kautta maailman. Tätä apua tarjotaan sen vastaanottajille, olipa heidän yhteytensä

kirkkoon, kansallisuutensa, etninen taustansa, seksuaalinen suuntautumisensa, sukupuolensa tai poliittinen kantansa mikä hyvänsä.

Eikä siinä kaikki. Auttaaksemme Herran kirkon jäseniä, jotka ovat ahdingossa, me rakastamme muinaista paaston lakia ja elämme sen mukaan.⁴ Koemme nälkää auttaaksemme muita, jotka ovat nälkäisiä. Yhden päivän ajan joka kuukausi me olemme ilman ruokaa ja lahjoitamme tuon ruoan hinnan (ja enemmän) auttaaksemme apua tarvitsevia.

En koskaan unohda ensimmäistä käyntiäni Länsi-Afrikassa vuonna 1986. Pyhät tulivat kokouksiimme sankoin joukoin. Vaikka heillä oli hyvin vähän aineellista omaisuutta, useimmat tulivat pukeutuneina tahrattoman valkoisiin vaatteisiin.

Kysyin vaarnajohtajalta, kuinka hän huolehtii jäsenistä, joilla on niin vähän. Hän vastasi, että heidän piispansa tuntevat jäsenensä hyvin. Jos jäsenillä on varaa kahteen ateriaan päivässä, mitään apua ei tarvita. Mutta jos heillä on varaa vain yhteen ateriaan tai ei siihenkään – edes sukulaisten avulla – piispat järjestävät ruokaa rahoittaen sen paastouhreista. Sitten hän lisäsi tämän merkittävän seikan: yleensä heidän paastouhri-lahjoituksensa *ylittivät* heidän kulunsa. Ylijäämä paastouhreista lähetettiin

sitten *muualla* asuville ihmisille, joilla oli suurempia tarpeita. Nuo uskolliset afrikkalaiset pyhät antoivat minulle suurenmoisen opetuksen paaston *lain* ja *hengen* voimasta.

Me kirkon jäsenet tunnemme yhteyttä niitä kohtaan, jotka kärsivät jollakin tavoin.⁵ Jumalan poikina ja tyttärinä me olemme kaikki veljiä ja sisaria. Me noudatamme Vanhan testamentin kehotusta: ”Minä käsen teitä osoittamaan anteliaisuutta osattomille ja varattomille.”⁶

Me pyrimme myös elämään Herran Jeesuksen Kristuksen opetusten mukaan, kuten luvussa Matteus 25 on kirjoitettu:

”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne.

Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. – –

Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”⁷

Saanan kertoa vain muutaman esimerkin siitä, kuinka kirkko noudattaa näitä Vapahtajan opetuksia:

Auttaakseen nälän lievittämisessä kirkolla on toiminnassa 124 piispojen varastohuonetta eri puolilla maailmaa. Niistä annetaan noin 400 000 ruokailausta joka vuosi apua tarvitseville ihmisille. Sellaisissa paikoissa, joissa ei ole varastohuoneita, piispat ja seurakunnanjohtajat käyttävät kirkon paastouhriaroja toimittaakseen ruokaa ja tarvikkeita apua tarvitseville jäsenilleen.

Nälän tuoma haaste koskee kuitenkin paljon muitakin kuin kirkon jäseniä. Se lisääntyy kaikkialla maailmassa. Äskettäinen Yhdistyneiden kansakuntien raportti osoittaa, että aliravittujen ihmisten lukumäärä maailmassa ylittää

nyt 820 miljoonaa – eli se tarkoittaa melkein joka yhdeksättä maailman asukkaista.⁸

Mikä vakavoittava tilastotieto! Kuinka kiitollisia olemmekaan teidän lahjoituksistanne! Vilpittömän anteliaisuutenne ansiosta miljoonat eri puolilla maailmaa saavat suuresti kaipaamaansa ruokaa, vaatetta, väliaikaisen suojan, pyörätuoleja, lääkkeitä, puhdasta vettä ja muuta.

Likainen vesi aiheuttaa paljon sairautta kaikkialla maailmassa. Tähän mennessä kirkon humanitaarinen hanke on ollut tuomassa puhdasta vettä satoihin yhteisöihin 76 maassa.

Eräs hanke Luputassa Kongon demokraattisessa tasavallassa on hyvä esimerkki. Kaupungissa, jossa on yli 100 000 asukasta, *ei ollut juoksevaa vettä*. Kaupunkilaisten oli käveltävä pitkiä matkoja puhtaan veden lähteille. Noin 30 kilometrin päässä kaupungista löydettiin vuoristolähde, mutta kaupunkilaiset eivät pystyneet hakemaan sieltä vettä säännöllisesti.

Kun humanitaarisen avun lähetys-saarnaajamme saivat tietää tästä haasteesta, he työskentelivät Luputan johtohenkilöiden kanssa hankkimalla tarvikkeet ja järjestämällä koulutusta, jotta kaupunkiin saataisiin vedettyä vesijohto. Luputan asukkailta meni *kolme vuotta* metrin syvyisen ojan kaivamiseen kivien ja viidakon läpi. Yhteistyötä tekemällä nähtiin viimein se riemullinen päivä, kun raikasta, puhdasta vettä oli saatavilla kaikille siinä kaupungissa.

Kirkko auttaa myös pakolaisia, olipa pakolaisuuden syy maan sisäinen selkkaus, luonnon aiheuttamat tuhot tai uskonnollinen vaino. Yli 70 miljoonaa ihmistä on nyt maanpaossa kodeistaan.⁹

Pelkästään vuonna 2018 kirkko jakoi hätäaputarvikkeita pakolaisille 56 maassa. Lisäksi monet kirkon jäsenet

antavat aikaansa auttaakseen pakolaisia kotoutumaan uusille asuinpaikkakunnilleen. Me kiitämme teitä jokaista, joka tarjoaa apuaan niille, jotka yrittävät perustaa uuden kodin.

Deseret Industries -myymälöihin Yhdysvalloissa tehtyjen runsaiden lahjoitusten avulla kerätään ja lajitellaan vuosittain miljoonia kiloja vaatteita. Vaikka paikalliset piispat käyttävät tätä laajaa varastoa auttaakseen apua tarvitsevia jäseniä, *suurin* osa lahjoitetaan muille hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka jakavat näitä tarvikkeita ympäri maailman.

Ja yksin viime vuonna kirkko tarjosi näönhuoltoa yli 300 000 ihmiselle 35 maassa, vastasyntyneiden hoitoa tuhansien äitien ja vastasyntyneiden avuksi 39 maassa ja pyörätuoleja yli 50 000 ihmiselle, joita asuu kymmenissä maissa.

Kirkko tunnetaan siitä, että se on ensimmäisten joukossa auttamassa murhenäytelmän sattuessa. Jo *ennen kuin* hurrikaani iskee, kirkon johtohenkilöt ja työntekijät hurrikaanin vaikutusalueilla laativat suunnitelmia siitä, kuinka he toimittavat avustustarvikkeita ja vapaaehtoisapua niille, joihin hurrikaani vaikuttaa.

Yksin viime vuonna kirkko toteutti yli sata katastrofiavun hanketta eri puolilla maailmaa auttaen hurrikaanien, maastopalojen, tulvien, maanjäristysten ja muiden onnettomuuksien uhreja. Aina kun vain mahdollista, kirkkomme jäsenet keltaisissa Helping Hands -liiveissään lähtevät liikkeelle suurin joukoin auttamaan niitä, joita katastrofi on koetellut. Tällainen palveleminen, jota hyvin monet teistä tekevät, on palvelutyön syvin olemus.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kuvailemani toiminnat ovat ainoastaan pieni osa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kasvavasta huoltotyön ja humanitaarisen

avun ohjelmasta.¹⁰ Ja *te* olette niitä, jotka tekevät tämän kaiken mahdolliseksi. Onko mikään ihme, että esimerkiksi elämäenne, anteliaan sydämenne ja auttavien käsienne ansiosta monet yhteisöt ja hallitusten johtohenkilöt ylistävät ponnistelujanne?¹¹

Siitä asti, kun minusta tuli kirkon presidentti, olen ollut ihmeissäni siitä, kuinka moni presidentti, pääministeri ja suurlähettiläs on vilpittömästi kiittänyt minua humanitaarisesta avustamme kansalleen. Ja he ovat ilmaisseet kiitolisuutta myös voimasta, jota uskolliset jäsenemme tuovat heidän maalleen luotettavina, osallistuvina kansalaisina.

Olen myös hämmästellyt, kuinka maailman johtajat ovat ensimmäisen presidenttikunnan tavatessaan ilmaisseet *toiveensa* siitä, että kirkko aloittaisi toimintansa heidän maassaan. Miksi? Koska he tietävät, että myöhempien aikojen pyhät auttavat vahvojen perheiden ja yhteisöjen luomisessa tehden näin elämästä parempaa muille *missä tahansa* he asuvatkin.

Riippumatta siitä, missä sitten asumme, niin me kirkon jäsenet tunnemme vahvasti, että Jumala on meidän Isämme ja ihmiset ovat keskenään veljiä ja sisaria. Näin *meidän* suurin ilomme tulee siitä, kun autamme

PRESIDENTTI HENRY B. EYRING

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

veljiämme ja sisariamme, asuimme me missä tahansa tässä suurenmoisessa maailmassa.

Avun antaminen muille – tietoinen pyrkimys välittää muista yhtä paljon tai *enemmän* kuin välitämme itsestämme – on ilomme. Etenkin, saattaisin lisätä, kun se on hankalaa ja kun se vie meidät pois mukavuusalueeltamme. *Eläminen* sen toisen suuren käskyn mukaan on *avain* siihen, että tulee Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapseksi.

Rakkaat veljeni ja sisareni, te olette eläviä esimerkkejä hedelmistä, joita Jeesuksen Kristuksen opetusten noudattaminen tuo. Minä kiitan teitä! Minä rakastan teitä!

Tiedän, että Jumala elää. Jeesus on Kristus. Hänen kirkkonsa on palautettu näinä myöhempinä aikoina täyttämään jumalalliset päämääränsä. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Moroni 7:48.
2. Ks. Matt. 22:37–39; Luuk. 10:27.
3. Moosia 18:8–9.
4. Ks. Jes. 58:3–12.
5. Kirkon alkuaikoina rohkeat pioneeritkin olivat nälkäisiä, kodittomia ja vainottuja.
6. 5. Moos. 15:11.
7. Matt. 25:35–36, 40.
8. Ks. Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, s. 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Ks. ”Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response”, YK:n pakolaisjärjestön UNHCR:n verkkosivusto, 19. kesäkuuta 2019, unhcr.org/en-us.
10. Katso lisätietoja kirkon hyväntekeväisyshankkeista sivustoilta churchofjesuschrist.org/topics/welfare; latterdaysaintcharities.org; facebook.com/latterdaysaintcharities; justserve.org.
11. ”Tehokkain työväline, mikä meillä on, on oman elämämme hyveellisyys ja esimerkki” (ks. Gordon B. Hinckley, ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaita”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 121).

Pyhyys ja onnensuunnitelma

Suurempi onnellisuus tulee suuremman henkilökohtaisen pyhyiden avulla.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen rukoillut voimaa auttaa teitä pyrkiessänne tulemaan onnellisiksi. Jotkut saattavat tuntea olevansa jo nyt riittävän onnellisia, mutta varmastikaan kukaan ei torju tarjousta suuremmasta onnellisuudesta. Jokainen on innokas ottamaan vastaan varman tarjouksen kestävästä onnellisuudesta.

Sen taivaallinen Isä, Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus ja Pyhä Henki ovat tarjonneet jokaiselle taivaallisen Isän henkilapselle, joka elää tällä hetkellä, joka tulee elämään tai joka on koskaan elänyt tässä maailmassa. Tätä tarjousta nimitetään toisinaan onnensuunnitelmaksi. Sitä nimitystä käytti profeetta Alma, kun hän opetti poikaansa, joka oli jäänyt kiinni synnin kurjuuteen. Alma tiesi, ettei jumalattomuus voisi koskaan olla onnea hänen pojalleen – tai kenellekään taivaallisen Isän lapselle.¹

Hän opetti pojalleen, että kasvaminen pyhyudessa oli ainoa tie onneen. Hän teki selväksi, että suurempi pyhyys tulee mahdolliseksi, kun Jeesuksen Kristuksen sovitus puhdistaa meidät ja tekee meidät täydellisiksi.² Ainoastaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen, tekemällä jatkuvaa parannusta ja pitämällä liitot me pystymme saavuttamaan

kestävän onnen, jota me kaikki haluamme kokea ja jonka haluamme säilyttää.

Rukoukseni tänään on, että voin auttaa teitä ymmärtämään, että suurempi onnellisuus tulee suuremmasta henkilökohtaisesta pyhyydestä, jotta toimitte tämän uskon pohjalta. Sitten kerron, mitä itse tiedän siitä, mitä voimme tehdä tullaksemme kelpoiksi tähän entistä pyhemmäksi tulemisen lahjaan.

Pyhissä kirjoituksissa meille opetaan muun muassa, että meidät voidaan

pyhittää eli meistä voi tulla pyhempitä, kun osoitamme uskoa Kristukseen³, osoitamme kuuliaisuuttamme⁴, teemme parannusta⁵, teemme uhrauksia Hänen vuokseen⁶, vastaanotamme pyhiä toimituksia ja pidämme Hänen kanssaan solmimamme liitot⁷. Kelvollisuus pyhyiden lahjaan edellyttää nöyryyttä⁸, sävyisyyttä⁹ ja kärsivällisyyttä¹⁰.

Yhden kokemuksen, jossa halusin lisää pyhyyttä, sain Suolajärven temppelissä. Menin temppeliin ensimmäistä kertaa, ja minulle oli kerrottu hyvin vähän siitä, mitä odottaa. Olin nähnyt rakennuksen ulkoseinässä sanat: ”Herralte pyhitetty” ja ”Herran huone”. Tunsin suurta odotusta. Silti mietin, olinko valmis astumaan sisään.

Äitini ja isäni kulkivat edelläni, kun astuimme temppeliin. Meitä pyydettiin näyttämään suosiksemme, joka vahvisti kelvollisuutemme.

Vanhempani tunsivat miehen suosistustiskin ääressä. Niinpä he jäivät hetkeksi puhumaan hänen kanssaan. Menin yksin edeltä suureen tilaan, missä kaikki oli hohtavan valkoista. Katsoin ylös kattoon, joka oli niin

korkealla yläpuolellani, että se näytti avoimelta taivaalta. Sinä hetkenä mieleeni tuli selkeä vaikutelma, että olin ollut siellä aiemmin.

Mutta sitten kuulin hyvin lempeän äänen – se ei ollut oma ääneni. Hiljaa lausuttiin nämä sanat: ”Et ole ollut täällä koskaan aiemmin. Muistelet hetkeä, ennen kuin synnyit. Olit tällaisessa pyhässä paikassa. Tunsit, että Vapahtaja oli tulossa siihen paikkaan, jossa seisoit. Ja olit onnellinen, koska olit innokas tapaamaan Hänet.”

Tuo kokemus Suolajärven temppelissä kesti vain hetken. Silti muisto siitä tuo yhä rauhaa, iloa ja hiljaista onnellisuutta.

Sinä päivänä opin monia asioita. Yksi on se, että Pyhä Henki puhuu hiljaisella, vienolla äänellä. Voin kuulla Häntä, kun sydämessäni on hengellistä rauhaa. Hän saa minut tuntemaan onnellisuutta ja varmuutta siitä, että minusta on tulossa pyhempi. Ja se tuo aina sen onnellisuuden, jota tunsin niin ensimmäisinä hetkinä Jumalan temppelissä.

Olette huomanneet omassa elämässänne ja muiden elämässä

onnellisuuden ihmeen, joka tulee, kun kasvaa pyhyudessa, kun tulee enemmän Vapahtajan kaltaiseksi. Viime viikkoina olen ollut ihmisten vierellä, jotka pysyivät kohtaamaan kuoleman uskoen täysin Vapahtajaan ja ilo kasvoillaan.

Eräs mies oli perheensä ympäröimä. Hän ja hänen vaimonsa olivat juttelemassa hiljaa, kun poikani ja minä astuimme sisään. Olin tuntenut heidän monien vuosien ajan. Olin nähnyt Jeesuksen Kristuksen sovituksen toimivan heidän elämässään ja heidän perheensä jäsenten elämässä.

He olivat yhdessä päättäneet lopettaa hoidot, joilla oli tarkoitus pidentää miehen elämää. Kun mies puhui meille, vallitsi rauhallinen tunne. Hän hymyili, kun hän ilmaisi kiitollisuutensa evankeliumista ja sen puhdistavasta vaikutuksesta häneen ja hänen rakastamaansa perheeseen. Hän puhui onnellisista palveluvuosistaan temppelissä. Tämän miehen pyynnöstä poikani voiteli hänen päänsä pyhitetyllä öljyllä. Minä sinetöin voitelun. Kun tein niin, sain selkeän kehotuksen sanoa hänelle, että hän näkisi pian Vapahtajansa kasvokkain.

Lupasin hänelle, että hän tuntisi onnellisuutta, rakkautta ja Vapahtajan hyväksyntää. Hän hymyili lämpimästi, kun lähdimme. Hänen viimeiset sanansa minulle olivat: ”Kerro Kathyille, että rakastan häntä.” Vaimoni Kathleen oli monien vuosien ajan kannustanut tämän miehen perheen jäseniä monessa sukupolvessa ottamaan vastaan Vapahtajan kutsun tulla Hänen luokseen, solmia pyhiä liittoja ja pitää ne sekä olla siten oikeutettuja onnellisuuteen, joka tulee tuon suuremman pyhyiden seurauksena.

Tämä mies kuoli tunteja myöhemmin. Muutaman viikon kuluttua siitä, kun hän oli kuollut, hänen leskensä antoi vaimolleni ja minulle lahjan. Hän hymyili puhuessamme. Hän sanoi ystävällisesti: ”Odotin tuntevani surua ja yksinäisyyttä. Tunnen itseni hyvin onnelliseksi. Onkohan se sopivaa?”

Tietäessäni, kuinka paljon hän rakasti aviomiestään ja kuinka kumpikin heistä oli tullut tuntemaan Herran sekä rakastamaan ja palvelemaan Häntä, sanoin hänelle, että hänen onnellisuuden tunteensa olivat luvattu lahja, koska hänet oli uskollisen palvelutyönsä kautta tehty pyhemmäksi. Hänen pyhyytensä oli tehnyt hänet kelpolliseksi siihen onnellisuuteen.

Jotkut kuulijoista tänään saattavat miettiä: ”Miksi minä en tunne rauhaa ja onnea, joita luvataan niille, jotka ovat olleet uskollisia? Olen ollut uskollinen hirvittävässä vastoinkäymisissä, mutta en tunne onnellisuutta.”

Myös profeetta Joseph Smith kohtasi tämän koetuksen. Hän rukoili huojennusta, kun hänet oli suljettu Libertyn vankilaan Missourissa. Hän oli ollut uskollinen Herralle. Hän oli kasvanut pyhyudessa. Silti hänestä tuntui, että onnellisuus oli eväty.

Herra opetti hänelle kärsivällisyyttä, jota me kaikki tarvitsemme jossakin vaiheessa – ja kenties pitkiä aikoja – kuolevaisuuden koetuksessamme. Tässä on Herran sanoma uskolliselle ja kärsivälle profetalleen:

”Ja jos sinut heitetään kuoppaan tai murhaajien käsiin ja kuolemantuomio langetetaan päällesi; jos sinut heitetään syvyyteen; jos hyökyvät aallot vehkeilevät sinua vastaan; jos ankarista tuulista tulee vihollisiasi; jos taivaat kasaavat synkeytensä ja kaikki luonnonvoimat yhdistyvät tukkiakseen tien; ja ennen kaikkea, jos itse helveti aukaisee kitansa ammolleen sinua tavoitellen, tiedä, poikani, että kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi.

Ihmisen Poika on laskeutunut kaiken tämän alapuolelle. Oletko sinä suurempi kuin hän?

Ja nyt, pysy tielläsi, niin pappeus pysyy sinulla, sillä heidän rajansa on määrätty; he eivät voi päästä yli. Päiväsi ovat tiedossa, eikä sinun vuosiasi vähenetä; älä siis pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä Jumala on kanssasi aina ja ikuisesti.”¹¹

Tämän saman valistavan opetuksen Herra antoi Jobille, joka maksoi kalliin hinnan, jotta sovitus voisi tehdä hänestä pyhemmän. Sen pohjalta, mitä Jobista kerrotaan, tiedämme, että hän oli pyhä: ”Usin maassa eli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli kunnan mies, rehellinen ja jumalaa pelkäävä, ja hän kartoit kaikkea pahaa.”¹²

Sitten Job menetti omaisuutensa, perheensä ja jopa terveytensä. Saatatte muistaa Jobin epäilleen, oliko hänen

suurempi pyhyytensä, jonka hän oli saanut suurempien vastoinkäymisten kautta, tehnyt hänet kelpolliseksi suurempaan onneen. Jobista tuntui, että pyhyys oli tuonut kurjuutta.

Herra kuitenkin antoi Jobille saman oikaisevan opetuksen, jonka Hän antoi Joseph Smithille. Hän antoi Jobin nähdä tämän sydäntäsärkevän tilanteen hengellisin silmin. Hän sanoi:

”Vyötä itsesi, puolustaudu kuin mies! Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat.

Missä sinä olit silloin kun minä laskin maan perustukset? Kerro, miten se tapahtui, jos osaat!

Kuka määräsi maan mitat? Tiedätkö sen? Kuka veti mittanuoran sen yli?

Mihin laskettiin sen peruspylväät? Kuka pani paikoilleen sen kulmakiven, kun aamun tähdet riemuiten karkeiloivat ja Jumalan pojat huusivat ääneen illoaan?”¹³

Sitten kun Job oli tehnyt parannuksen siitä, että oli sanonut Jumalaa epäoikeudenmukaiseksi, hänen annettiin nähdä koettelemuksensa korkeammalla ja pyhemmällä tavalla. Hän oli tehnyt parannuksen.

”Silloin Job sanoi Herralle:

– Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdoton sinun toteuttaa.

Sinä kysyt: ’Kuka on tämä, joka näin peittää minun tarkoitukseni mielettömillä puheillaan?’ Minä se olen. Olen puhunut mitään ymmärtämättä asioista, joita en käsitä – ne ovat minulle liian ihmeellisiä.

Sinä sanoit: ’Kuuntele nyt, kun minä puhun. Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat.’

Vain korvakuulolta sinut tunsin. Nyt ovat silmäni nähneet sinut.

Sen tähden minä häpeän puheitani ja kadun niitä tomussa ja tuhassa.”¹⁴

Kun Job oli tehnyt parannuksen ja sen myötä tullut pyhemmäksi, Herra

siunasi häntä yli kaiken sen, mitä hän oli menettänyt. Mutta kenties kaikkein suurin siunaus Jobille oli se, että vastoin käymisten ja parannuksen avulla hän oli kasvanut pyhydessä. Hän oli kelvollinen saamaan suurempaa onnellisuutta vielä edessä olevina elinpäivinä.

Meistä ei tule pyhempitä pelkäämään pyytämällä sitä. Niin tapahtuu, kun teemme sitä, mitä tarvitaan, jotta Jumala voi muuttaa meidät.

Presidentti Russell M. Nelson on antanut mielestäni parhaan neuvon siitä, kuinka edetä liittopolulla suurempaan pyhyteen. Hän osoitti tien, kun hän kehotti:

”Kokekaa päivittäisen parannuksen vahvistava voima – että joka päivä toimii hieman paremmin ja on hieman parempi.

Kun päätämme tehdä parannuksen, me päätämme muuttua! Annamme Vapahtajan muovata meistä parhaan version itsestämme. Teemme valinnan kasvaa hengellisesti ja saada iloa – iloa lunastuksesta Hänessä. Kun teemme valinnan tehdä parannuksen, me teemme valinnan tulla enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi!”

Presidentti Nelson jatkoi kannustaen meitä pyrkimyksissämme tulla pyhemiksi: ”Herra ei odota meiltä täydellisyyttä tässä vaiheessa. – – Mutta Hän kylläkin odottaa meidän tulevan entistä puhtaammiksi. Päivittäinen parannus on tie puhtauteen.”¹⁵

Myös presidentti Dallin H. Oaks on eräässä aiemmassa konferenssi-
puheessa auttanut minua näkemään selvemmin, kuinka me kasvamme pyhydessä ja kuinka voimme tietää, että olemme kulkemassa sitä kohti. Hän kysyi: ”Kuinka me saamme hengellisyyttä? Kuinka me voimme saavuttaa sellaisen pyhyden asteen, että Pyhä Henki voi olla jatkuvana kumppaninamme? Kuinka me opimme näkemään ja arvioimaan

tämän maailman asioita iankaikkisuuden näkökulmasta?”¹⁶

Presidentti Oaksin vastaus alkaa siitä, että osoitamme suurempaa uskoa Jeesukseen Kristukseen meidän rakastavana Vapahtajanamme. Se saa meidät tavoittelemaan anteeksiantoa joka päivä ja muistamaan Hänet joka päivä pitämällä Hänen käskynsä. Tuo suurempi usko Jeesukseen Kristukseen tulee, kun kestitsemme itseämme päivittäin Hänen sanallaan.

Laulussa ”Suo enemmän mulle” ehdotetaan, kuinka voi rukoilla apua, jotta voi tulla pyhemmäksi. Sanoittaja antaa viisaasti ymmärtää, että tavoittelemamme pyhyys on lahja, jonka meille suo rakastava Jumala ja joka annetaan ajan kuluessa kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä. Muistatte viimeisen säkeistön:

*Suo enemmän mulle
Myös puhtautta,
Suo kaipuuta luokses
Pois maailmasta.
Suo Sun valtakuntaas
Mun valmistua,
Suo pyhäksi tulla
Kuin Vapahtaja.*¹⁷

Olivatpa henkilökohtaiset olosuhteemme mitä tahansa, olimmepa liittopolulla kotiin missä kohtaa tahansa, niin suotakoon meille vastaus rukoilemme entistä suurempaa pyhyyttä.

Tiedän, että kun meille suodaan pyyntömme mukaisesti, meidän onnellisuutemme lisääntyy. Se voi tapahtua hitaasti, mutta se tapahtuu. Olen saanut sen varmuuden rakastavalta taivaalliselta Isältä ja Hänen rakkaalta Pojaltaan Jeesukselta Kristukselta.

Todistan, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta ja että presidentti Russell M. Nelson on elävä profeettamme tänä päivänä. Isä Jumala elää ja rakastaa meitä. Hän haluaa meidän tulevan kotiin Hänen luokseen perheinä. Rakastava Vapahtajamme kutsuu meitä seuraamaan Häntä matkallamme sinne. He ovat valmistaneet tien. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Alma 41:10.
2. Ks. Alma 42:4–16.
3. Ks. Ap. t. 26:18; Et. 4:7.
4. Ks. OL 88:34.
5. Ks. 3. Nefi 27:19–20.
6. Ks. OL 132:50.
7. Ks. OL 97:8.
8. Ks. Hel. 3:35.
9. Ks. OL 101:1–5.
10. Ks. 1. Joh. 3:2–3; OL 112:13.
11. OL 122:7–9.
12. Job 1:1.
13. Job 38:3–7.
14. Job 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia paremmin ja olla parempia”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 68.
16. Ks. Dallin H. Oaks, ”Hengellisyys”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 48–49.
17. ”Suo enemmän mulle”, *MAP-lauluja*, 76.

VANHIN HANS T. BOOM
seitsemänkymmenen koorumista

Tiedämme, rakastamme ja kasvamme

Oppikaamme kaikki ymmärtämään oma osuutemme tässä suuressa palvelutyössä, jotta meistä tulisi enemmän Hänen kaltaisiaan.

Vuonna 2016 Temppeleaukion tabernaakkelikuoro tuli vierailemaan Alankomaissa ja Belgiassa. Ja koska olin mukana järjestämässä tuota kiehtovaa tapahtumaa, minulla oli kaksi kertaa tilaisuus nauttia heidän esityksestään.

Heidän esityksensä aikana mietin, miten valtava hanke on siirrellä sen kokoista kuoroa. Huomioni kiinnittyi isoon gongiin, jonka kuljettaminen on vaikeaa ja luultavasti kallista verrattuna viuluun, trumpettiin tai muihin soittimiin, joita voi kantaa helposti kainalossaan. Mutta kun ajattelin, kuinka paljon tämä gongi oli todella mukana esityksessä, tajusin, että sitä lyötiin vain muutamia kertoja, kun taas pienemmät soittimet olivat mukana suurimman osan konsertista. Mietin, että ilman gongin ääntä esitys ei olisi ollut samanlainen, ja niinpä piti nähdä se vaiva, että tämä iso gongi vietiin valtameren yli.

Toisinaan meistä saattaa tuntua, että olemme niin kuin tuo gongi ja kelpaamme soittamaan esityksessä vain hyvin pientä osuutta. Mutta saanen sanoa teille, että teidän äänellänne on ratkaiseva vaikutus.

Me tarvitsemme kaikkia soittimia. Jotkut meistä oppivat helposti ja pärjäävät erittäin hyvin koulussa, kun taas toisilla on taiteellisia lahjoja. Jotkut suunnittelevat ja rakentavat tai hoivaavat, suojelevat tai opettavat muita. Meitä kaikkia tarvitaan tuomaan väriä ja merkitystä tähän maailmaan.

Haluan osoittaa tämän sanoman niille, joista tuntuu, ettei heillä ole mitään annettavaa, tai jotka uskovat, ettei heillä ole mitään merkitystä tai vaikutusta kehenkään, ja niille, jotka ehkä tuntevat kaiken olevan kohdallaan erinomaisen hyvin, sekä kaikille siltä väliltä.

Olittepa missä tahansa vaiheessa elämän polkua, jotkut teistä saattavat tuntea itsensä niin ylikuormittuneiksi, etteivät koe edes olevansa sillä polulla. Haluan kutsua teitä astumaan pimeydestä valoon. Evankeliumin valo antaa lämpöä ja parantumista ja auttaa teitä ymmärtämään, keitä te todella olette ja mikä on elämänne tarkoitus.

Jotkut meistä ovat vaeltaneet kiellettyillä poluilla yrittäen etsiä sieltä onnea.

Rakastava taivaallinen Isä kutsuu meitä kulkemaan opetuslapseuden polkua ja palaamaan Hänen luokseen. Hän rakastaa meitä täydellisellä rakkaudella.¹

Mikä on oikea tie? Oikea tie on auttaa toinen toistamme ymmärtämään, keitä me olemme, palvelemalla toisiamme.

Minulle palvelutyö on sitä, että osoittaa jumalallista rakkautta.² Sillä tavoin me luomme ympäristön, jossa sekä antaja että vastaanottaja saavat halun tehdä parannusta. Toisin sanoen me muutamme suuntaa ja pääsemme lähemmäksi Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta ja meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan.

Meidän ei esimerkiksi tarvitse jatkuvasti kertoa puolisollemme tai lapsillemme, kuinka he voivat kehittyä – he tietävät sen jo. Kun luomme tämän rakkauden ilmapiirin, he saavat voimaa tehdä välttämättömiä muutoksia elämässään ja tulla paremmiksi ihmisinä.

Tällä tavoin parannuksesta tulee päivittäinen jalostumisprosessi, johon saattaa sisältyä sitä, että pyytää anteeksi huonoa käytöstä. Muistan ja koen yhä tilanteita, jolloin olen ollut liian kerkeä tuomitsemaan tai liian hidas kuuntelemaan. Ja päivän päättyessä olen henkilökohtaisen rukoukseni aikana tuntenut saavani taivaasta rakastavia neuvoja tehdä parannus ja tulla paremmaksi. Se rakastava ympäristö, jonka ensin loivat vanhempani, veljeni ja sisareni sekä myöhemmin vaimoni, lapseni ja ystäväni, on auttanut minua tulemaan paremmaksi ihmisenä.

Me kaikki tiedämme, missä voimme toimia paremmin. Meidän ei tarvitse muistuttaa toisiamme siitä toistuvasti, mutta meidän tarvitsee rakastaa ja palvella toisiamme sekä niin tehdesämme luoda ilmapiiri halukkuudelle muuttua.

Tässä samassa ilmapiirissä me opimme, keitä me todella olemme ja mikä on meidän tehtävämme tässä maailmanhistorian viimeisessä luvussa ennen Vapahtajan toista tulemistä.

Jos mietitte omaa osaanne, haluaisin kehottaa teitä etsimään paikan, jossa voitte olla yksin, ja pyytämään taivaallista Isää ilmaisemaan teille, mitä teidän

tulee tehdä. Vastaus tulee luultavasti vähitellen ja sitten selkeämmin, kun olemme asettaneet jalkamme tukevammin liitto- ja palvelutyöpolulle.

Me koemme samoja vaikeuksia, joita Joseph Smith kohtasi, kun hän oli ”sanasodan ja mielipidetemmellyksen keskellä”. Kuten luemme hänen omasta kertomuksestaan, hän sanoi usein itseksensä: ”Mitä on tehtävissä? Mitkä näistä kaikista ryhmäkunnista ovat oikeassa, vai ovatko ne peräti kaikki väärässä? Jos jokin niistä on oikeassa, mikä se on ja kuinka saan tietää siitä?”³

Sen tiedon ansiosta, jonka Joseph löysi Jaakobin kirjeestä ja jossa sanotaan: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta”⁴, ”lopulta [hän päätti] pyytää Jumalalta”⁵.

Luemme edelleen, että hän ”[yritti] sitä ensimmäisen kerran [elämässään], sillä kaikkien [huoliensa] keskellä [hän ei] ollut vielä milloinkaan siihen mennessä yrittänyt rukoilla ääneen”⁶.

Samoin voi olla meidän kohdallamme, kun aivan ensimmäistä kertaa rukoilemme Luojaamme tavalla, jolla emme ole rukoilleet koskaan aiemmin.

Josephin yrityksen ansiosta taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät hänelle ja kutsuivat häntä nimeltä, ja sen tuloksena meillä on paljon selkeämpi ymmärrys siitä,

keitä me olemme ja että meillä on todella merkitystä.

Luemme edelleen, että nuoruusvuosiin Joseph oli ”niiden vainoama, joiden olisi pitänyt olla [hänen ystäviään] ja kohdella [häntä] hyvännäköisesti”⁷. Niin mekin voimme odottaa kokevamme vastustusta, kun elämme opetuslapsen elämää.

Jos teistä tällä hetkellä tuntuu, ettette pysty olemaan mukana orkesterissa ja että parannuksen polku vaikuttaa mielestänne vaikealta, niin tietäkää, että jos jatkamme hellittämättä, niin taakka tullaan ottamaan harteiltamme ja näemme jälleen valoa. Taivaallinen Isä ei jätä meitä koskaan, kun käännyimme Hänen puoleensa. Me voimme langeta ja nousta ylös, ja Hän auttaa meitä pudistamaan tomun polvistamme.

Jotkut meistä ovat haavoittuneita, mutta Herran ensiapupakkauksen sidetarpeet ovat tarpeeksi suuria peittämään kaikki haavamme.

Niinpä sitä rakkautta, sitä täydellistä rakkautta, josta käytämme myös nimitystä Kristuksen puhdas rakkaus⁸, tarvitaan kodeissamme, joissa vanhemmat palvelevat lapsiaan ja lapset vanhempiaan. Sen rakkauden avulla sydämet muuttuvat, ja meissä syntyy halu tehdä Hänen tahtonsa.

Juuri sitä rakkautta tarvitaan, kun me taivaallisen Isämme lapset ja Hänen kirkkonsa jäsenet toimimme toistemme

PRESIDENTTI M. RUSSELL BALLARD
kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

kanssa, ja sen avulla me voimme ottaa orkestereissamme mukaan kaikki soittimet, niin että kykenemme esiintymään loistavasti taivaan enkelikuorojen kanssa, kun Vapahtaja tulee jälleen.

Juuri sen rakkauden, sen valon täytyy loistaa ja kirkastaa ympäristöämme, kun elämme päivittäistä elämäämme. Ihmiset huomaavat sen valon ja tuntevat vetoa siihen. Sellainen lähetystyö vetää muita puoleensa niin, että he *”tulevat ja näkevät, tulevat ja auttavat ja tulevat ja jäävät”*⁹. Kun olette saaneet oman todistuksen tästä suuresta työstä ja meidän osuudestamme siinä, riemuitkaamme yhdessä rakkaan profeettamme Joseph Smithin kanssa, joka julisti: ”Sillä minä olin nähnyt näyn; tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä kieltää.”¹⁰

Todistan teille, että tiedän, kuka olen, ja tiedän, keitä te olette. Me olemme kaikki taivaallisen Isän lapsia, ja Hän rakastaa meitä. Eikä Hän ole lähettänyt meitä tänne epäonnistumaan vaan palaamaan loistokkaasti Hänen luokseen. Oppikaamme kaikki ymmärtämään oma osuutemme tässä suuressa palvelutyössä, niin että meistä tulee enemmän Vapahtajan kaltaisia, kun Hän tulee jälleen. Tämä on rukoukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. D. Todd Christofferson, ”Pysykää minun rakkaudessaani”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 48.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Jumalallinen rakkaus”, *Liahona*, helmikuu 2003, s. 12–17.
3. JS–H 1:10.
4. Jaak. 1:5; ks. myös JS–H 1:11.
5. JS–H 1:13.
6. JS–H 1:14.
7. JS–H 1:28.
8. Ks. Moroni 7:47.
9. Dieter F. Uchtdorf, ”Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämessänne”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 17.
10. JS–H 1:17.

Antakaamme henkemme hallita ruumistamme

Yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme tässä elämässä oppia, on se, kuinka tähdentää iankaikkista hengellistä luontoamme ja hallita haitallisia halujamme.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun viime vuonna lokakuun yleiskonferenssi lähestyi, valmistelin konferenssipuheeni juhlistamaan presidentti Joseph F. Smithille 3. lokakuuta 1918 annetun henkimaailmaa koskevan näyn 100. vuosipäivää.

Muutama päivä sen jälkeen kun olin antanut puheeni käännettäväksi,

rakkaan iankaikkisen kumppanini Barbaran kuolevaisuuden koetusaika päättyi ja hän siirtyi henkimaailmaan.

Kun päivät ovat muuttuneet viikoiksi, sitten kuukausiksi, ja kun nyt on kulunut vuosi Barbaran poismenosta, huomaan arvostavani täydellisemmin tätä pyhien kirjoitusten kohtaa: ”Eläkää keskenänne rakkaudessa, niin että

itkette kuolevien menetystä.”¹ Barbaraa ja minua siunattiin, kun saimme elää keskenämme rakkaudessa 67 vuoden ajan. Mutta olen oppinut hyvin todellisella tavalla, mitä tarkoittaa se, että itkee niiden kuolevien menetystä, joita rakastamme. Voi, miten rakastan ja kaipaankaan häntä!

Luullakseni useimmat meistä eivät täysin arvosta sitä, mitä muut tekevät meidän hyväksemme, ennen kuin he ovat poissa. Tiesin, että Barbaralla oli aina kiireitä, mutta en täysin ymmärtänyt sitä, miten perhe, kirkko ja yhteiskunta jatkuvasti vaativat hänen aikaansa. Päivittäiset omistautuneet pyrkimykset, jotka pitivät perheemme toimintakykyisenä, toistuivat vuosien varrella tuhansia kertoja. Ja kaiken sen keskellä yksikään perheessämme ei koskaan kuullut Barbaran korottavan ääntään tai sanovan epäystävällistä sanaa.

Muistojen tulvat ovat vyöryneet mieleeni tänä menneenä vuonna. Olen miettinyt sitä fyysisesti vaativaa valintaa, jonka hän teki ollakseen äiti seitsemälle lapselle. Kotiäitinä oleminen oli ainoa ura, jonka hän koskaan halusi, ja siinä hän oli joka suhteessa täydellinen ammattilainen.

Olen usein ihmetellyt, kuinka hän piti lukua lapsistamme ja minusta. Pelkästään aterioiden valmistaminen oli todella valtava tehtävä, puhumattaakaan muista toimista kuten perheemme viikoittaisten pyykkivuorien peseminen sekä sopivan kokoisten kenkien ja vaatteiden järjestäminen lapsille. Me kaikki käännyimme hänen puoleensa lukuisissa muissa asioissa, jotka olivat meille tärkeitä. Ja koska ne olivat tärkeitä meille, ne olivat tärkeitä myös hänelle. Hän oli sanalla sanoen suurenmoinen – vaimona, äitinä, ystävänä, lähimmäisenä ja Jumalan tyttärenä.

Nyt kun hän on siirtynyt eteenpäin, olen onnellinen siitä, että hänen elämänsä muutamina viimeisinä kuukausina

tultuani toimistolta kotiin päätin aina istua hänen vieressään ja pidellä häntä kädessä, kun katsoimme muutamien hänen suosikkimusiikaaliensa loppuhetkiä – yhä uudelleen ja uudelleen, koska Alzheimerin taudin vuoksi hän ei muistanut nähneensä ne juuri edellisenä iltapäivänä. Muistot niistä erityisistä käsi kädessä vietetyistä hetkistä ovat nyt minulle hyvin, hyvin kallisarvoisia.

Veljet ja sisaret, älkää jättäkö käyttämättä tilaisuutta katsoa perheenne jäseniä silmiin rakkautta osoittaen. Lapset ja vanhemmat, kääntykää toistenne puoleen ja ilmaiskaa rakkautesanne ja kiitollisuutenne. Minun laillani jotkut teistä saattavat jonakin päivänä herätessään huomata, että tämän tärkeän yhteydenpidon aika on mennyt. Eläkää

jokainen päivä yhdessä sydän täynnä kiitollisuutta, hyviä muistoja, palvelemista ja suurta rakkautta.

Tämän menneen vuoden aikana olen pohtinut taivaallisen Isämme suunnitelmaa tarkemmin kuin koskaan aiemmin. Opettaessaan poikaansa Koriantonia Alma käytti siitä nimitystä ”suuri onnensuunnitelma”².

Kun nyt ajattelen tätä suunnitelmaa, mieleeni tulee jatkuvasti sana ”jälleennäkeminen”. Se on rakastavan taivaallisen Isämme laatima suunnitelma, jonka keskiössä ovat suurenmoiset ja loistavat mahdollisuudet perheiden jälleennäkemisestä – aviomiehen ja vaimon, vanhempien ja lasten, sukupolvien toisensa jälkeen yhdistämisestä iankaikkisesti Jumalan perheeseen.

Tämä ajatus tuo minulle lohtua ja varmuuden siitä, että tulen olemaan jälleen yhdessä Barbaran kanssa. Vaikka elämänsä loppupuolella hän kärsi fyysisesti, niin hänen henkensä oli vahva, jalo ja puhdas. Hän oli valmistautunut kaikessa niin, että kun se päivä koittaa, hän voi seisoa ”Jumalan mieluisan tuomioistuimen edessä”³ täynnä luottamusta ja tyyntä varmuutta. Mutta minä, joka täytän parin päivän päästä 91 vuotta, mietin yhä: ”Olenko valmis? Teenkö kaikkea sitä, mitä minun pitää tehdä, voidakseni jälleen kerran pitää häntä kädestä?”

Elämän yksinkertaisin, perustavinta laatua oleva selviö on tämä: me kaikki kuolemme. Kuolimmepa me vanhoina tai nuorina, yhtäkkiä tai pitkällisen kärsimisen jälkeen, varakkaina tai vähävaraisina, rakastettuina tai yksinäisinä, niin yksikään meistä ei vältty kuolemalta.

Muutama vuosi sitten presidentti Gordon B. Hinckley sanoi tästä aiheesta jotakin erityisen merkityksellistä: ”Miten suloinen onkaan varmuus, miten lohdullinen onkaan rauha, jotka tulevat tiedosta, että jos solmimme avioliiton oikealla tavalla ja elämme oikein,

meidän suhteemme jatkuu kuoleman ja ajan kulumisen väistämättömyydestä huolimatta.”⁴

Olen epäilemättä solminut avioliiton oikealla tavalla. Siitä ei voi olla epäilystäkään. Mutta presidentti Hinckleyn mukaan se ei riitä. Minun on myös eletävä oikein.⁵

Nykyään ”oikein eläminen” voi olla aika hämmentävä käsite, etenkin jos viettää paljon aikaa sosiaalisessa mediassa, missä kuka tahansa voi julistaa todenperäisiä totuuksia tai vääriä käsityksiä Jumalasta ja Hänen suunnitelmastaan lapsiaan varten. Onneksi kirkon jäsenillä on iankaikkisesti todet evankeliumin periaatteet osataksemme elää niin, että voimme olla paremmin valmistautuneita, kun meidän täytyy kuolla.

Vain muutama kuukausi ennen syntymääni apostoli-isoisäni, vanhin Melvin J. Ballard, piti puheen, joka joidenkin mielestä ilmaisi ytimekkäästi sen, mitä oikein eläminen tarkoittaa. Hänen puheensa ”Taistelu sielusta” keskittyi fyysisen ruumiimme ja iankaikkisen henkemme väliseen jatkuvaan taisteluun.

Hän sanoi: ”Suurin taistelu, mitä kenelläkään miehellä tai naisella ikinä

on – –, on se taistelu, jonka he käyvät itsensä kanssa”, ja hän selitti, että Saatanana, ”sielumme vihollinen”, hyökkää meitä vastaan käyttäen ”himoja, haluja ja lihan pyrkimyksiä”.⁶ Niinpä ensisijainen taistelu käydään jumalallisen, hengellisen luontomme ja lihallisen, luonnollisen ihmisen välillä. Veljet ja sisaret, muistakaa, että me voimme saada hengellistä apua Pyhän Hengen vaikutuksesta, Hänen, joka voi ”opettaa teille kaiken”⁷. Voimme saada apua myös pappeuden voiman ja siunausten kautta.

Nyt kysyn: kuinka taistelu teidän kunkin kohdalla sujuu?

Presidentti David O. McKay sanoi: ”Ihmisen maanpäällinen olemassaolo on vain koe siitä, keskittääkö hän pyrkimyksensä, mielensä ja sielunsa sellaisiin asioihin, jotka edistävät hänen fyysisen luontonsa mukavuutta ja tyydyttämistä, vai tekeekö hän elämänsä tarkoitukseksi ja päämääräksi hengellisten ominaisuuksien saavuttamisen.”⁸

Tämä meidän lihallisen luontomme ja hengellisen luontomme välinen taistelu ei ole mikään uusi asia. Viimeisessä puheessaan kansalleen kunigas Benjamin opetti: ”Luonnollinen

ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän taivu Pyhän Hengen kutsuun ja riisu päältään luonnollista ihmistä ja tule pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta.”⁹

Apostoli Paavali opetti: ”Lihan mukaan elävillä on lihan mukaiset pyrkimykset, Hengen mukaan elävillä Hengen mukaiset.

Lihan pyrkimykset tuottavat kuoleman, Hengen pyrkimykset elämän ja rauhan.”¹⁰

Minusta näyttää selvältä, että yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme tässä elämässä oppia, on se, kuinka tähdentää iankaikkista hengellistä luontoamme ja hallita haitallisia halujamme. Sen ei pitäisi olla kovin vaikeaa. Onhan meidän henkemme, joka on ollut olemassa paljon kauemmin kuin fyysinen ruumiimme, jo toiminut menestyksekkäästi valitessaan kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa pahuuden sijaan vanhurskauden. Ennen kuin tämä maapallo muovattiin, me elimme henkimaailmassa taivaallisten vanhempien poikina ja tyttärinä. He rakastivat meitä ja rakastavat meitä yhä edelleen.

Ja kyllä, meidän oli tehtävä elämää mullistavia päätöksiä ja valintoja siinä kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa. Jokainen ihminen, joka on koskaan elänyt tai tulee koskaan elämään tämän maan päällä, on tehnyt tärkeän valinnan hyväksyä taivaallisen Isän suunnitelma meidän pelastukseksimme. Niinpä me kaikki olemme tulleet maan päälle niin, että meillä on aikaisempaa näyttöä menestyksellisestä hengellisestä luonnosta ja iankaikkisesta päämäärästä.

Ajatelkaapa tätä hetken. Tämä on se, mitä te ja minä todella olemme ja mitä te olette aina olleet: Jumalan poikia ja tyttäriä, joilla on hengelliset juuret iankaikkisuudessa ja joiden tulevaisuus on

täynnä äärettömiä mahdollisuuksia. Te olette – ensiksi, ennen kaikkea ja aina – hengellisiä olentoja. Kun siis teemme valinnan asettaa lihallinen luontomme hengellisen luontomme edelle, me valitsemme jotakin, mikä on vastoin todellista, aitoa, totuudenmukaista, hengellistä itseämme.

Silti ei ole epäilystäkään siitä, etteivätkö liha ja maalliset mielihalut hankaloittaisi päätöksentekoa. Kun kuolevaisuutta edeltävän henkimaailman ja tämän kuolevaisen maailman väliin on vedetty unohduksen verho, niin me saatamme unohtaa suhteemme Jumalaan ja hengellisen luontomme, ja lihallinen luontomme voi asettaa etusijalle sen, *mitä haluamme juuri nyt*. Yksi tärkeimpiä syitä siihen, miksi tämä maanpäällinen kokemus on osa taivaallisen Isän suunnitelmaa, on se, että opimme valitsemaan Hengen mukaiset pyrkimykset lihan mukaisten pyrkimysten sijaan. Tästä syystä tämä suunnitelma myös rakentuu Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sovituksen lujalle, varmalle perustalle, niin että meidän syntimme – mukaan lukien virheet, joita teemme, kun annamme periksi lihalle – voidaan voittaa jatkuvan parannuksen avulla ja voimme elää keskittyneinä siihen, mikä on hengellistä. Nyt on aika hallita ruumiimme haluja ja mukautua Kristuksen hengelliseen oppiin. Siksi emme saa lykätä parannuksemme päivää.¹¹

Sen vuoksi parannuksesta tulee korvaamaton ase taistelussa itsemme kanssa. Juuri viime yleiskonferenssissa presidentti Russell M. Nelson viittasi tähän taisteluun ja muistutti meitä: ”Kun päätämme tehdä parannuksen, me päätämme muuttua! Annamme Vapahtajan muovata meistä parhaan version itsestämme. Teemme valinnan kasvaa hengellisesti ja saada iloa – iloa lunastuksesta Hänessä. Kun

teemme valinnan tehdä parannuksen, me teemme valinnan tulla enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi!”¹²

Joka ilta, kun käyn läpi päivääni rukouksessa taivaallisen Isäni kanssa, pyydän anteeksiantoa, jos olen tehnyt jotakin väärää, ja lupaan yrittää olla parempi huomenna. Uskon, että tämä säännöllinen päivittäinen parannuksen tekeminen auttaa henkeäni muistuttamaan ruumiilleni, kuka minua hallitsee.

Toinen apukeino on viikoittainen mahdollisuus, joka meillä kaikilla on virkistää itseämme hengellisesti nauttimalla sakramentti Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen sovituksen ja Hänen meitä kohtaan tuntemansa täydellisen rakkauden muistoksi.

Veljet ja sisaret, kannustan teitä hidastamaan vähän vauhtia ja ajattelemaan, missä vaiheessa olette tällä hetkellä lihallisen luontonne alistamista ja jumalallisen, hengellisen luontonne voimaannuttamista, niin että kun aika koittaa, voitte siirtyä henkimaailmaan ja kokea iloisen jälleennäkemisen rakkaidenne kanssa. Tästä todistan ja tätä rukouilen nöyrästi. Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 42:45.
2. Ks. Alma 42:8.
3. MK Jaak. 6:13.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 162.
5. Herra on ilmoittanut, että meidän täytyy elää liittojemme mukaan, jotta voimme saada luvutut siunaukset (ks. OL 82:10; 132:5–7, 19).
6. Ks. Melvin J. Ballard, ”Taistelu sielusta”, *Valkeus*, syyskuu 1984, s. 39.
7. Joh. 14:26
8. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay*, 2004, s. 16.
9. Moosia 3:19.
10. Room. 8:5–6.
11. Ks. Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia paremmin ja olla parempia”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 67.

VANHIN PETER M. JOHNSON
seitsemänkymmenen koorumista

Voimaa voittaa vastustaja

Kuinka löydämme rauhan, muistamme, keitä me olemme, ja voitamme vastustajan kolme keinoa?

Veljet ja sisaret, kiitos kaikesta siitä, mitä teette tullaksenne itse ja auttaaksenne muita tulemaan Jeesuksen Kristuksen todelliseksi seuraajiksi ja päästäksenne osallisiksi pyhän temppelin siunauksista. Kiitos hyvydestänne. Te olette suurenmoisia. Te olette erinomaisia.

Rukoukseni on, että tunnistamme Pyhän Hengen *vahvistavan* vaikutuksen, kun opimme täysin ymmärtämään olevamme Jumalan lapsia. Asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle” sanotaan: ”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä.”¹ Me olemme ”oivallisia henkiä, jotka oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täytyttyessä, jotta he olisivat mukana laskemassa suuren myöhempien aikojen työn perustuksia”². Presidentti Russell M. Nelson on julistanut: ”Henkimaailmassa sinulle opetettiin, että sinun tulisi valmistautua mihin tahansa ja kaikkeen mahdolliseen, mitä kohtaisit näinä myöhempien aikojen viimeisinä päivinä (ks. OL 138:56). Tuo opetus on säilynyt sisimmässäsi!”³

Te olette Jumalan valittuja poikia ja tyttäriä. Teillä on voima voittaa vastustaja. Vastustaja on kuitenkin tietoinen siitä, keitä te olette. Hän tietää teidän jumalallisen perintönne ja pyrkii

rajoittamaan maanpäällisiä ja taivaallisia mahdollisuuksianne kolmella keinolla:

- Pettäminen
- Häiritseminen
- Lannistaminen

Pettäminen

Vastustaja käytti pettämisen työkalua Mooseksen aikoina. Herra julisti Moosekselle:

”Katso, sinä olet minun poikani. – Minulla on työ sinulle, – ja sinä olet minun Ainosyntyiseni kaltainen.”⁴

Pian tämän loistavan näyn jälkeen Saatana yritti pettää Moosesta. On mielenkiintoista, mitä sanoja hän käytti: ”Mooses, ihmisen poika, palvele minua.”⁵ Petos ei ollut ainoastaan kehoituksessa palvella Saatanaa vaan myös siinä tavassa, jolla hän kuvaili Moosesta ihmisen poikana. Muistakaa, että Herra oli juuri sanonut Moosekselle, että tämä oli Jumalan poika, joka oli luotu Ainosyntyisen kaltaiseksi.

Vastustaja oli hellittämätön yrittäessään pettää Moosesta, mutta Mooses vastusti sanomalla: ”Poistu luotani, Saatana, sillä vain tätä yhtä Jumalaa, joka on kirkkauden Jumala, minä palvelen.”⁶ Mooses muisti, kuka hän oli – Jumalan poika.

Herran sanat Moosekselle soveltuvat teihin ja minuun. Meidät on luotu

Jumalan omaksi kuvaksi, ja Hänellä on meille työ tehtäväksi. Vastustaja yrittää pettää saamalla meidät unohtamaan, keitä me todella olemme. Ellemme ymmärrä, keitä me olemme, niin on vaikea käsittää, mitä meistä voi tulla.

Häiritseminen

Vastustaja yrittää myös käyttää häirintää saadakseen meitä pois Kristuksen luota ja Hänen liittopolultaan. Vanhin Ronald A. Rasband on sanonut seuraavaa: ”Vastustajan tarkoituksena on kääntää huomiomme pois hengellisistä todistuksista, kun taas Herra haluaa valaista meitä ja saada meidät osallistumaan työhönsä.”⁷

Meidän aikanamme on monia häiriötekijöitä, kuten Twitter, Facebook, virtuaalitodellisuuspelit ja paljon muuta. Nämä tekniikan edistysaskeleet ovat hämmästyttäviä, mutta ellemme ole varuillamme, ne voivat häiritä meitä niin, ettemme täytä jumalallisia mahdollisuuksiamme. Niiden

hyödyntäminen oikealla tavalla voi tuoda esiin taivaan voiman ja antaa meidän nähdä ihmeitä, kun pyrimme kokoamaan hajallaan olevaa Israelia kummallakin puolen verhoa.

Olkaamme huolellisia eikä välinpitämättömiä siinä, kuinka käytämme tekniikkaa.⁸ Etsikää jatkuvasti tapoja, joilla tekniikka voi lähentää meitä Vapahtajaan ja antaa meidän tehdä Hänen työtään valmistautuessamme Hänen toiseen tulemiseensa.

Lannistaminen

Lopuksi vastustaja haluaa, että me lannistumme. Saatamme lannistua, kun vertaamme itseämme muihin tai tunnemme, ettemme täytä odotuksia, edes omiamme.

Kun aloitin tohtoriohjelmassa, tunsin lannistuvani. Ohjelmaan hyväksyttiin sinä vuonna vain neljä opiskelijaa, ja muut opiskelijat olivat etevä. Heillä oli paremmat koetulokset ja enemmän työkokemusta ylimmissä johtotehtävissä, ja heistä huokui luottamus omiin kykyihinsä. Oltuani ohjelmassa kaksi ensimmäistä viikkoa lannistumisen ja epäilyksen tunteet alkoivat saada jalansijaa miltei musertaen minut.

Päätin, että jos aioin saada tämän nelivuotisen ohjelman suoritetuksi, lukisin Mormonin kirjan joka lukukauden aikana. Joka päivä lukiessani tunnistin Vapahtajan julistuksen, että Pyhä Henki opettaisi minulle kaiken ja palauttaisi mieleeni kaiken.⁹ Se vahvisti, että olen Jumalan poika, muistutti minua siitä, etten vertaa itseäni muihin, ja antoi minulle luottamusta jumalalliseen tehtävääni menestyä.¹⁰

Rakkaat ystäväni, älkää antakokenenkään varastaa onneanne. Älkää verratko itseänne muihin. Muistakaa Vapahtajan rakastavat sanat: ”Minä jätän teille *rauhan*. Oman *rauhani* minä annan teille, en sellaista jonka maailma

antaa. Olkaa *rohkeat*, älkää vaipuko epätoivoon.”¹¹

Kuinka me siis teemme sen? Kuinka löydämme tämän rauhan, muistamme, keitä me olemme, ja voitamme nämä vastustajan kolme keinoa?

Ensiksi, muistakaa, että ensimmäinen ja suurin käsky on rakastaa Jumalaa sydämeistämme, väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme.¹² Kaikessa, mitä teemme, kannustimenamme tulee olla meidän rakkautemme Häntä ja Hänen Poikaansa kohtaan. Kun meissä kasvaa rakkaus Heitä kohtaan pitäessämme Heidän käskynsä, meidän kykymme rakastaa itseämme ja rakastaa muita lisääntyy. Alamme palvella perhettä, ystäviä ja naapureita, koska näemme heidät sellaisina kuin Vapahtaja näkee heidät – Jumalan poikina ja tyttärinä.¹³

Toiseksi, rukoilkaa Isää Jeesuksen Kristuksen nimessä joka päivä, aivan joka päivä.¹⁴ Juuri rukouksessa me voimme tuntea Jumalan rakkauden ja osoittaa rakkauttamme Häntä kohtaan. Rukouksessa me ilmaisemme kiitollisuutta sekä pyydämme voimaa ja rohkeutta alistaa oma tahtomme Jumalan tahtoon ja saada johdatusta ja ohjausta kaikessa.

Kehotan teitä *rukoilemaan* ”Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, – että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmentyessään *olisimme* hänen kaltaisiansa”¹⁵.

Kolmanneksi, lukekaa ja tutkikaa Mormonin kirjaa joka päivä, aivan joka päivä.¹⁶ Mormonin kirjan opiskeluni sujuu yleensä paremmin, kun luen sitä jokin kysymys mielessäni. Kun luemme kysymys mielessä, me voimme saada ilmoitusta ja ymmärtää, että profeetta

Joseph Smith puhui totta julistaessaan: ”Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja – ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.”¹⁷ Mormonin kirja sisältää Kristuksen sanoja ja auttaa meitä muistamaan, keitä me olemme.

Lopuksi, nauttikaa rukoillen sakramentti joka viikko, aivan joka viikko. Nimenomaan liitoissa ja pappeuden toimituksissa, kuten sakramentissa, ilmenee elämässämme jumalisuuden voima.¹⁸ Vanhin David A. Bednar on opettanut: ”Sakramenttitoimitus on pyhä ja toistuva kutsu tehdä vilpiton parannus ja uudistua hengellisesti. Sakramentin nauttiminen ei itsessään anna syntejä anteeksi. Mutta kun valmistaudumme tunnollisesti ja osallistumme tähän pyhään toimitukseen särkynein sydämin ja murtunein mielin, niin silloin on luvattu, että Herran Henki voi olla *aina* kanssamme.”¹⁹

Kun nautimme nöyrästi sakramentin, me muistamme Jeesuksen kärsimystä siinä pyhässä puutarhassa nimeltä Getsemane ja Hänen uhriaan ristillä. Me ilmaisemme kiittolisuutta Isälle siitä, että Hän lähetti ainosyntiisen Poikansa, meidän Lunastajamme, ja osoitamme halukkuutemme pitää Hänen käskysä ja muistaa Hänet

aina.²⁰ Sakramenttiin liittyy hengellinen valaistuminen – se on henkilökohtaista, se on voimakasta, ja se on tarpeen.

Ystäväni, lupaan, että kun pyrimme rakastamaan Jumalaa koko sydämeztämme, kun rukoilemme Jeesuksen Kristuksen nimessä, kun tutkimme Mormonin kirjaa ja rukoillen nautimme sakramentin, niin Herran voimalla me pystymme voittamaan vastustajan *petolliset* käytännöt, vähentämään *häiriötekijöitä*, jotka rajoittavat jumalallisia

mahdollisuuksiamme, ja vastustamaan *lannistumista*, joka heikentää kykyämme tuntea taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa rakkautta. Me tulemme ymmärtämään *täysin*, keitä me olemme Jumalan poikina ja tyttärinä.

Veljet ja sisaret, ilmaisen teille rakkauteni ja lausun teille todistukseni – tiedän, että taivaallinen Isä elää ja että Jeesus on Kristus. Rakastan Heitä. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä. Meillä on *jumalallinen tehtävä* koota Israel ja valmistaa maailmaa Messiaan toiseen tulemiseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
2. OL 138:53; ks. myös OL 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, ”Olkaa todellisia milleniaaleja”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 48.
4. Moos. 1:4, 6.
5. Moos. 1:12.
6. Moos. 1:20; ks. myös Moos. 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, ”Ettette unohda”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 115.
8. Ks. Becky Craven, ”Huolellinen eikä välinpitämätön”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 9–11.
9. Ks. Joh. 14:26.
10. Meidän jumalallinen tehtävämme menestyä tarkoittaa sitä, että saamme iankaikkisen elämän riippumatta siitä, saavutamme sitä, mitä maailma pitää menestymisenä maallisissa pyrkimyksissä. Pyhä Henki muistuttaa meitä jumallisesta tehtävästämme ja siitä, mitä meistä voi tulla, kun pysymme liittopolulla ja voitamme Herran voimalla vastustajan kiusaukset.
11. Joh. 14:27, kursivointi lisätty.
12. Ks. Matt. 22:37–38.
13. Ks. Joh. 3:16; 1. Joh. 4:19; Moosia 2:17.
14. Ks. 3. Nefi 18:18–21.
15. Moroni 7:48, kursivointi lisätty.
16. Ks. Kevin W. Pearson, ”Pysykää puun luona”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 114–116.
17. Mormonin kirjan johdanto.
18. Ks. OL 84:20–21.
19. David A. Bednar, ”Säilyttäkää aina syntienne anteeksianto”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 61.
20. Ks. Moroni 4:2–3; 5:1–2; OL 20:76–79. Huomatkaa, että me elämme aikana, jolloin tarvitsemme kipeästi sitä, että Hänen Henkensä on kanssamme aina.

VANHIN ULISSES SOARES
kahdentoista apostolin koorumista

Ottakaamme ristimme

Se, että ottaa ristinsä ja seuraa Vapahtajaa, tarkoittaa sitä, että jatkaa uskoen Herran polulla eikä sorru maailmallisiin tapoihin.

Rakkaat veljet ja sisaret, olemme saaneet suurenmoisia opetuksia johtajiltamme näiden kahden viime päivän aikana. Todistan teille, että jos pyrimme soveltamaan elämäämme näitä innoitettuja ja ajankohtaisia opetuksia, niin armonsa kautta Herra auttaa meitä jokaista kantaamaan ristimme ja keventää kuormamme.¹

Ollessaan Filippoksen Kesarean lähistöllä Vapahtaja ilmoitti opetuslapsilleen, että Hän kärsisi Jerusalemissa vanhinten, ylipappien ja lainopettajien käsissä. Hän opetti heille nimenomaisesti kuolemastaan ja loistavasta ylösnousemuksestaan.² Siinä vaiheessa Hänen opetuslapsensa eivät täysin ymmärtäneet Hänen jumalallista tehtävänsä maan päällä. Kuullessaan, mitä Vapahtaja oli sanonut, Pietari itse veti Hänet erilleen ja nuhteli Häntä sanoen: ”Jumala varjelkoon! Sitä ei saa tapahtua sinulle, Herra!”³

Vapahtaja pyrki auttamaan opetuslapsiaan ymmärtämään, että omistautumiseen Hänen työlleen sisältyy alistumista ja kärsimistä, julistamalla painokkaasti:

”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljesäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.

Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka

elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.

Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin?”⁴

Tällä julistuksella Vapahtaja tähdensi, että kaikkien niiden, jotka haluavat seurata Häntä, pitää kieltää itsensä sekä hallita toiveitaan, halujaan ja intohimojaan uhraten kaiken, jopa itse elämän, jos se on tarpeen, alistuen täysin Isän tahtoon – aivan kuten Hän teki.⁵ Tämä onkin itse asiassa hinta, joka tulee maksaa, jotta sielu pelastuisi. Jeesus käytti tarkoituksella ja kuvaannollisesti ristin vertauskuvaa auttaakseen opetuslapsiaan ymmärtämään paremmin, mitä uhrautuminen ja omistautuminen Herran työlle todella merkitsisivät. Ristin kuva tunnettiin hyvin Hänen opetuslastensa ja Rooman valtakunnan asukkaiden keskuudessa, koska roomalaiset pakottivat ristiinnaulittavat kantamaan julkisesti oman ristinsä tai ristinpuunsa siihen paikkaan, jossa heidän teloituksensa tapahtuisi.⁶

Vasta Vapahtajan ylösnousemuksen jälkeen opetuslasten mielet avattiin ymmärtämään kaikki, mitä Hänestä oli kirjoitettu⁷ ja mitä heiltä vaadittaisiin siitä eteenpäin.⁸

Samalla tavoin meidän kaikkien, veljet ja sisaret, tulee avata mielemme ja sydämemme, jotta ymmärrämme täydellisemmin, miten tärkeää on ottaa ristimme kantaaksemme ja seurata Häntä. Opimme pyhistä kirjoituksista, että ne, jotka haluavat ottaa ristinsä kantaakseen, rakastavat Jeesusta Kristusta siten, että he kieltävät itseltään kaiken jumalattomuuden ja jokaisen maailmallisen himon sekä pitävät Hänen käskynsä.⁹

Meidän päättäväisyytemme hylätä kaikki se, mikä on vastoin Jumalan tahtoa, ja uhrata kaikki, mitä meiltä pyydetään, sekä pyrkiä noudattamaan Hänen opetuksiaan, auttaa meitä kulkemaan kestävinä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin polulla – jopa kohdatesamme ahdinkoa, sielumme heikkoutta tai yhteiskunnallista painostusta ja maailmallisia filosofioita, jotka ovat vastoin Hänen opetuksiaan.

Esimerkiksi ne, jotka eivät ole vielä löytäneet iankaikkista kumppania ja ehkä tuntevat olevansa yksinäisiä ja

toivottomia, tai ne, jotka ovat eronneet ja tuntevat olevansa hylättyjä ja unohdettuja – vakuutan teille, että se, että vastaanottaa Vapahtajan kutsun ottaa ristinsä ja seurata Häntä, tarkoittaa sitä, että jatkaa uskoen eteenpäin Herran polulla, säilyttää oman arvontunnon eikä sorru maailmallisiin tapoihin, jotka lopulta riistävät meiltä meidän toivomme Jumalan rakkaudesta ja armosta.

Samat periaatteet soveltuvat niihin teistä, jotka kokevat samaan sukupuoleen kohdistuvaa viehtymystä ja tuntevat olevansa lannistuneita ja avuttomia. Ja ehkä tästä syystä joistakuista teistä tuntuu, ettei Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ole enää teitä varten. Jos näin on, haluan vakuuttaa teille, että Isässä Jumalassa ja Hänen onnensuunnitelmassaan, Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen sovitusuhriassaan sekä Heidän rakastavien käskyjensä mukaan elämisessä on aina toivoa. Täydellisessä viisaudessaan, voimassaan, oikeudenmukaisuudessaan ja armostaan Herra voi sinetöidä meidät omikseen, jotta meidät voidaan tuoda Hänen luokseen ja meillä voi olla ikuinen pelastus, jos olemme lujia ja järkkymättömiä käskyjen pitämisessä¹⁰ ja teemme aina runsaasti hyviä tekoja¹¹.

Niille, jotka ovat syyllistyneet vakaaviin synteihin, tämän saman kutsun vastaanottaminen tarkoittaa muun muassa nöyrytystä Jumalan edessä, neuvonpitoa asianmukaisten kirkon johtajien kanssa sekä parannuksen tekemistä ja syntiensä hylkäämistä. Tämä tapahtumasarja on siunauksena myös kaikille, jotka kamppailevat heikentäviä riippuvuuksia, kuten opioideja, huumeita, alkoholia ja pornografiaa, vastaan. Näiden askelien ottaminen tuo teidät lähemmäksi Vapahtajaa, ja Hän voi lopulta vapauttaa teidät syyllisyydestä, murheesta sekä hengellisestä ja fyysisestä orjuudesta. Lisäksi haluatte kenties pyytää tukea myös perheeltänne, ystäviltänne sekä pätevilä lääketehteen ammattilaisilta ja terapeuteilta.

Älkää koskaan antako periksi koettuanne peräkkäisiä epäonnistumisia älkääkään koskaan pitkö itseänne kykenemättöminä luopumaan synneistä ja pääsemään eroon riippuvuudesta. Teillä ei ole varaa lakata yrittämästä ja sen jälkeen jatkaa heikkoudessa ja synnissä! Pyrkikää aina tekemään parhaanne ilmaisten teoillanne halunne puhdistaa astian sisäpuoli, kuten Vapahtaja on opettanut.¹² Toisinaan ratkaisut tiettyihin haasteisiin tulevat monien

kuukausien jatkuvan ponnistelun jälkeen. Mormonin kirjan lupaus siitä, että ”armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä”¹³, soveltuu näihin tilanteisiin. Muistattehan, että Vapahtajan armon lahja ”ei välttämättä tule ainoastaan kaiken sen jälkeen”, mitä voimme tehdä. Me voimme saada Hänen armoaan ennen omia ponnistelujaamme, niiden aikana ja niiden jälkeen.”¹⁴

Todistan, että kun pyrimme jatkuvasti voittamaan haasteitamme, niin Jumala siunaa meitä uskon lahjoilla parantua ja tehdä ihmeitä.¹⁵ Hän tekee meidän puolestamme sen, mitä me emme pysty tekemään omin voimin.

Lisäksi niiden kohdalla, jotka tuntevat olevansa katkeria, vihaisia, loukkaantuneita tai kahlittuja murehtimaan jotakin sellaista, mitä eivät tunne ansainneensa, ristinsä ottaminen ja Vapahtajan seuraaminen tarkoittaa sitä, että yrittää panna syrjään nämä tuntemukset ja kääntyy Herran puoleen, jotta Hän voi vapauttaa meidät tästä mielentilasta ja auttaa meitä löytämään rauhan. Jos pidämme kiinni näistä kielteisistä mielialoista ja tunteista, saatamme valitettavasti huomata, että elämme ilman Herran Hengen vaikutusta elämässämme. Me emme voi

tehdä parannusta muiden ihmisten *puolesta*, mutta me voimme antaa heille anteeksi – kieltäytymällä jäämästä niiden panttivangeiksi, jotka ovat vahingoittaneet meitä.¹⁶

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että näistä tilanteista voi päästä ulos – kutsumalla Vapahtajamme auttamaan meitä korvaamaan kivisydämemme uudella sydämellä.¹⁷ Jotta niin tapahtuisi, meidän pitää tulla heikkouksinemme Herran eteen¹⁸ ja rukoilla Hänen apuaan ja anteeksiantoaan¹⁹, etenkin sen pyhän hetken aikana, jolloin nautimme sakramentin joka sunnuntai. Tehkäämme valinta etsiä Hänen apuaan ja ottakaamme tärkeä ja vaikea askel antamalla anteeksi niille, jotka ovat loukanneet meitä, niin että haavamme voivat alkaa parantua. Lupaamme teille, että kun teette niin, yönnne ovat täynnä huojennusta, joka tulee Herran antamasta mielenrauhasta.

Ollessaan Libertyn vankilassa vuonna 1839 profeetta Joseph Smith kirjoitti kirkon jäsenille kirjeen, jonka sisältämät profetiat soveltuvat hyvin kaikkiin näihin olosuhteisiin ja tilanteisiin. Hän kirjoitti: ”Kaikki valtaistuimet ja herruudet, vallat ja voimat ilmoitetaan ja suodaan kaikille, jotka ovat kestäneet uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tähden.”²⁰ Sen vuoksi, rakkaat veljeni ja sisareni, ne, jotka ovat ottaneet päälleen Vapahtajan nimen luottaen Hänen lupauksiinsa ja kestäen loppuun asti, pelastuvat²¹ ja voivat asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.²²

Me kaikki kohtaamme elämässämme epäsuotuisia olosuhteita, jotka saavat meidät tuntemaan surua, avuttomuutta, toivottomuutta ja toisinaan jopa heikkenemistä. Jotkin näistä tuntemuksista saattavat johtaa meidät kysymään Herralta: ”Miksi minä koen näitä tilanteita?” tai ”Miksi odotuksiini ei vastata?

Minähän teen kaiken voitavani kantaaksesi ristini ja seuratakseni Vapahtajaa!”

Rakkaat ystäväni, meidän täytyy muistaa, että ristin ottamista on myös se, että on nöyrä ja luottaa Jumalaan ja Hänen äärettömään viisauteensa. Meidän täytyy tunnustaa, että Hän on tietoinen meistä jokaisesta ja meidän tarpeistamme. On myös välttämätöntä hyväksyä se tosiasia, että Herran ajoitus on erilainen kuin meidän. Toisinaan me tavoittelemme jotakin siunausta ja asetamme Herralle aikarajan sen täyttämiseen. Me emme voi ehdollistaa uskollisuuttamme Häntä kohtaan asettamalla Hänelle määrääjän toiveisiimme vastaamiseen. Kun teemme niin, me muistutamme muinaisten aikojen epäileviä nefiläisiä, jotka pilkkasivat veljiään ja sisariaan sanomalla, että aika oli mennyt, jolloin Samuel Lamanilaisen lausumien sanojen olisi pitänyt täyttyä, ja aiheuttivat näin hämmennystä niiden keskuudessa, jotka uskoivat.²³ Meidän tulee luottaa Herraan kylliksi, niin että olemme levollisia, koska tiedämme, että Hän on Jumala, että Hän tietää kaiken ja että Hän on tietoinen meistä jokaisesta.²⁴

Sisar Franca Calamassi neljän lapsensa kanssa temppelin edessä.

Minulla oli äskettäin tilaisuus palvella erästä leskeksi jäänyttä sisarta nimeltä Franca Calamassi, joka kärsii heikentävästä sairaudesta. Sisar Calamassi oli ensimmäinen perheestään, joka liittyi Jeesuksen Kristuksen palautettuun kirkkoon. Vaikka hänen aviomiehensä ei koskaan mennyt kasteelle, aviomies suostui tapaamaan lähetyssaarnaajia ja osallistui usein kirkon kokouksiin. Näissäkin olosuhteissa sisar Calamassi pysyi uskollisena ja kasvatti neljä lastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin piirissä. Vuosi aviomiehensä kuoleman jälkeen sisar Calamassi vei lapsensa temppeliin, he osallistuivat pyhiin toimituksiin ja heidät sinetöitiin yhteen perheenä. Näihin toimituksiin liittyvät lupaukset antoivat sisar Calamassille paljon toivoa, iloa ja onnea, jotka auttoivat häntä jatkamaan elämäänsä.

Kun sairauden ensimmäiset oireet alkoivat ilmaantua, hänen piispansa antoi hänelle siunauksen. Tuolloin hän kertoi piispalleen olevansa valmis hyväksymään Herran tahdon. Näin hän ilmaisi uskonsa parantua sekä uskonsa kestää sairautensa loppuun asti.

Kun vierailuni aikana pidin sisar Calamassia kädestä ja katsoin häntä silmiin, näin enkelimäisen hehkun loistavan hänen kasvoiltaan. Se heijasti hänen luottamustaan Jumalan suunnitelmaan ja hänen täydellistä toivon kirkkauttaan Isän rakkauteen ja suunnitelmaan häntä varten.²⁵ Tunsin, miten lujasti hän oli päättänyt kestää uskossaan loppuun asti ottamalla ristinsä huolimatta kohtaamistaan haasteista. Tämän sisaren elämä on todistus Kristuksesta, osoitus hänen uskostaan Kristukseen ja omistautumisestaan Kristukselle.

Veljet ja sisaret, haluan todistaa teille, että ristimme ottaminen ja Vapahtajan seuraaminen edellyttävät sitä, että noudatamme Hänen esimerkkiään ja pyrimme tulemaan Hänen

VANHIN NEIL L. ANDERSEN
kahdentoista apostolin koorumista

kaltaisikseen²⁶ kohdaten kärsivällisesti elämän olosuhteita, kieltäen luonnollisen ihmisen himot ja halveksien niitä sekä luottaen Herraan. Psalminkirjoittaja on kirjoittanut:

”Luota Herraan! Ole luja, pysy rohkeana. Luota Herraan!”²⁷

”Hän on meidän turvamme ja kilpemme.”²⁸

Todistan teille, että Mestariimme jalanjalkien seuraaminen ja luottaminen Häneen, joka on elämämme perimmäinen parantaja, antaa levon sielullemme ja tekee kuormistamme helppoja ja keveitä.²⁹ Näistä asioista todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Matt. 11:29–30; Jaak. 2:24; 2. Nefi 25:23.
2. Ks. Matt. 16:21.
3. Matt. 16:22.
4. Matt. 16:24–26.
5. Ks. Joh. 6:38.
6. Ks. Joh. 19:16–17.
7. Ks. Mark. 16:17–20; Luuk. 24:36–53.
8. Ks. Matt. 28:19–20.
9. Ks. JSR Matt. 16:25–29 (ks. pyhien kirjoitusten liitteet); ks. myös PKO: ”Aistillisuus”, ”Himo”, ”Jumalattomuus”, ”Luonnollinen ihminen”, pyhätkirjoitukset. churchofjesuschrist.org.
10. Ks. Alma 1:25.
11. Ks. Moosia 5:15.
12. Ks. Alma 60:23.
13. 2. Nefi 25:23.
14. Ks. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences*, 1989, s. 155–156.
15. Ks. OL 46:19, 21.
16. Ks. Neal A. Maxwell, ”Parannus”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 37.
17. Ks. Hes. 18:31; 36:26.
18. Ks. Et. 12:27.
19. Ks. 1. Nefi 7:21.
20. OL 121:29.
21. Ks. 3. Nefi 27:6.
22. Ks. Moosia 2:41.
23. Ks. 3. Nefi 1:4–7.
24. Ks. OL 101:16.
25. Ks. 2. Nefi 31:20.
26. Ks. Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48; 27:27.
27. Ps. 27:14.
28. Ps. 33:20.
29. Ks. Matt. 11:30; Moosia 24:14.

Hedelmä

Pitäkää silmänne ja sydämenne keskittyneinä Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen ja iankaikkiseen iloon, joka tulee vain Hänen kauttaan.

Tiedän, mitä ajattelette! Vielä yksi puhuja ja sitten kuulemme presidentti Nelsonia. Koska toivon saavani pidettyä teidät valppaina muutaman minuutin ajan odottaessamme rakkaan profeettamme vuoroa, olen valinnut hyvin houkuttelevan aiheen: aiheenani on hedelmä.

Marjojen, banaanien, vesimelonien ja mangojen tai eksoottisempien hedelmien kuten kiwanon tai granaattiomenan värin, koostumuksen ja makeuden

ansiosta hedelmät ovat jo kauan olleet kallisarvoista herkkua.

Maanpäällisen palvelutyönsä aikana Vapahtaja vertasi hyvää hedelmää siihen, mikä on iankaikkisesti arvokasta. Hän sanoi: ”Hedelmistä te heidät tunnette.”¹ ”Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä.”² Hän kannusti meitä kokoamaan ”satoa iankaikkiseen elämään”³.

Todentuntuaisessa unessa, joka on meille kaikille tuttu Mormonin

Maanpäällisen palvelutyönsä aikana Vapahtaja vertasi hyviä hedelmiä asioihin, joilla on iankaikkista arvoa.

kirjasta, profeetta Lehi huomaa olevansa ”pimeässä ja kolkossa erämaassa”. Siellä on saastaista vettä, pimeyden sumua, outoja teitä ja kiellettyjä polkuja sekä kaidan ja kapean polun vieressä kulkeva rautakaide⁴. Se johtaa kauniin puun luo, jonka ”hedelmät [tekevät] ihmisen onnelliseksi”. Kertoessaan unesta Lehi sanoo: Minä nautin ”sen hedelmää; – se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan – olin maistanut. – [Ja] se täytti sieluni tavattoman suurella ilolla.” Tämä hedelmä oli ”kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa”.⁵

Puun ja hedelmän merkitys

Mistä tämä puu ja sen mitä kallisarvoisin hedelmä ovat vertauskuvana? Ne kuvaavat ”Jumalan rakkautta”⁶ ja julistavat taivaallisen Isämme ihmeellistä lunastussuunnitelmaa. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”⁷

Tämä kallisarvoinen hedelmä on vertauskuvana Vapahtajan verrattoman sovituksen ihmeellisistä siunauksista. Sen lisäksi että me elämme jälleen kuolevaisuutemme jälkeen, niin kun uskomme Jeesukseen Kristukseen, teemme parannuksen ja pidämme käskyt, me voimme saada syntimme anteeksi ja jonakin päivänä seisoa puhtaina ja tahrattomina Isämme ja Hänen Poikansa edessä.

Puun hedelmän nauttiminen on vertauskuvana myös siitä, että otamme vastaan palautetun evankeliumin toimitukset ja liitot – menemme kasteelle, saamme Pyhän Hengen lahjan ja menemme Herran huoneeseen saadaksemme voiman korkeudesta. Jeesuksen Kristuksen armosta ja pitämällä kunniaa liittomme me saamme

mittaamattoman lupauksen siitä, että voimme elää vanhurskaan perheemme kanssa läpi iankaikkisuuden.⁸

Ei ihme, että enkeli kuvaili hedelmän olevan ”riemullisinta sielulle”⁹. Se todella on!

Uskollisena pysymisen haaste

Kuten olemme kaikki huomanneet, palautetun evankeliumin kallisarvoisesta hedelmästä nauttimisen jälkeenkään ei ole helppoa pysyä luotettavana ja uskollisena Herralle Jeesukselle Kristukselle. Kuten tässä konferenssissa on sanottu monta kertaa, me kohtaamme edelleen häiriötekijöitä ja petoksia, hämmennystä ja levottomuutta, houkutuksia ja kiusauksia, jotka yrittävät kääntää sydämemme pois Vapahtajasta sekä niistä iloista ja hienoista asioista, joita olemme kokeneet Häntä seurattessamme.

Näiden vastoinkäymisten vuoksi Lehin uni sisältää myös varoituksen! Virran toisella puolella on avara rakennus, jossa kaikenikäiset ihmiset osoittelevat sormellaan, pilkkaavat ja ivaavat Jeesuksen Kristuksen vanhurskaita seuraajia.

Rakennuksessa olevat ihmiset nauraskelevat ja ivaavat niitä, jotka pitävät käskyt, toivoen horjuttavansa ja halventavansa heidän uskoaan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Ja koska uskoviin kohdistuu epäilyn ja halveksunnan sanallisia hyökkäyksiä, jotkut niistä, jotka ovat maistaneet hedelmää, alkavat hävetä evankeliumia, jonka he kerran omaksuivat. Maailman valheelliset houkutukset viettelevät heitä. He kääntyvät pois puun ja sen hedelmän luota ja pyhien kirjoitusten sanojen mukaisesti ”[lankeavat] kielletyille poluille ja [joutuvat] hukkaan”¹⁰.

Nykyajan maailmassamme vastustajan rakennusmiehet tekevät ylitöitä laajentaen kovalla kiireellä suurta ja avaraa rakennusta. Laajennus ulottuu jo virran toiselle puolelle ja pyrkii saartamaan kotimme, samalla kun pilkkaajat ja ivaajat elämyivät yötä päivää internetin megafoniinsa.¹¹

Presidentti Nelson on selittänyt: ”Vastustaja moninkertaistaa ponnistelunsa vahingoittaakseen todistuksia ja estääkseen Herran työtä.”¹² Muistaakamme Lehin sanat: ”Me emme piitanneet heistä.”¹³

Kuten olemme kaikki huomanneet, palautetun evankeliumin kallisarvoisesta hedelmästä nauttimisen jälkeenkään ei ole helppoa pysyä luotettavana ja uskollisena Herralle Jeesukselle Kristukselle.

Vaikka meidän ei tarvitse olla peloisamme, meidän on oltava varuillamme. Toisinaan pienet asiat voivat keikauttaa kumoon hengellisen tasapainomme. Älkää antako omien kysymysten, muiden loukkausten, epäuskoisten ystävien tai valitettavien virheiden ja pettymysten kääntää teitä pois niistä suloisista, puhtaista ja sielua tyydyttävistä siunauksista, joita tulee puun kallisarvoisena hedelmänä. Pitäkää silmänne ja sydämenne keskittyneinä Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen ja iankaikkiseen iloon, joka tulee vain Hänen kauttaan.

Jason Hallin usko

Kesäkuussa vaimoni Kathy ja minä osallistuimme Jason Hallin hautajaisiin. Poismenonsa aikaan Jason oli 48-vuotias ja palveli vanhinten koorumin johtajana.

Näin Jason kertoi omin sanoin eräästä tapahtumasta, joka muutti hänen elämänsä:

”[15-vuotiaana] loukkaannuin sukeltaessani veteen. – – Niskani [murtui], ja halvaannuin rintakehästä alaspäin. Menetin jalkojeni toimintakyvyn täysin ja käsieni toimintakyvyn osittain. En pystynyt enää kävelemään, seisomaan – – tai syömään itse. Pystyin hädin tuskin hengittämään tai puhumaan.”¹⁴

”Rakas [taivaan] Isä’, anelin, ’jos vain voisin käyttää käsiäni, niin tiedän, että pystyn selviytymään. Pyydän, Isä, hartaasti. – –

Saat pitää jalkani, Isä. Rukoilen vain, että voisin käyttää käsiäni.”¹⁵

Jason ei saanut koskaan takaisin käsiensä toimintakykyä. Kuuletteko äänet avarasta rakennuksesta? ”Jason Hall, Jumala ei kuule rukouksiasi! Jos Jumala on rakastava Jumala, kuinka Hän voisi jättää sinut näin? Miksi uskoa Kristukseen?” Jason Hall kuuli heidän äänensä, mutta hän ei piitannut niistä. Sen sijaan hän kestitsi itseään puun

hedelmällä. Hänen uskonsa Jeesukseen Kristukseen tuli horjumattomaksi. Hän valmistui yliopistosta ja solmi tempelissä avioliiton Kolette Colemanin kanssa kuvaillen tätä elämänsä rakkaudeksi¹⁶. 16 avioliittovuoden jälkeen tapahtui jälleen ihme – heidän kallisarvoinen poikansa Coleman syntyi.

Kuinka he vahvistivat uskoaan? Kolette on selittänyt: ”Me luotimme Jumalan suunnitelmaan. Ja se antoi meille toivoa. Tiesimme, että [jonakin tulevana päivänä] Jasonista tulisi terve. – – Tiesimme, että Jumala on antanut meille Vapahtajan, jonka sovitusuhrin ansiosta voimme jatkuvasti katsoa eteenpäin silloinkin, kun haluamme luovuttaa.”¹⁷

Puhuessaan Jasonin hautajaisissa 10-vuotias Coleman sanoi isänsä opettaneen hänelle: ”Taivaallisella Isällä [on] meille suunnitelma, maanpäällinen elämä olisi mahtavaa ja me voisimme elää perheessä. – – Mutta – – meidän pitäisi käydä läpi vaikeita asioita ja tekisimme virheitä.”

Coleman jatkoi: ”Taivaallinen Isä lähetti maan päälle Poikansa Jeesuksen. Hänen työhään oli olla täydellinen. Parantaa ihmisiä. Rakastaa heitä. Ja sitten kärsiä kaikki tuskamme, murheemme ja syntimme. Sitten Hän kuoli meidän vuoksemme.” Sitten Coleman lisäsi: ”Koska Jeesus teki tämän, Hän tietää, miltä minusta tuntuu juuri nyt.

Kolme päivää kuolemansa jälkeen Jeesus – – heräsi jälleen eloon ja Hänen ruumiinsa oli täydellinen. Se on minulle tärkeää, koska tiedän, että – – [isäni] ruumiista tulee täydellinen ja me tulemme olemaan yhdessä perheenä.”

Coleman sanoi lopuksi: ”Joka ilta siitä asti, kun olin vauva, isä sanoi minulle: ’Isä rakastaa sinua, taivaallinen Isä rakastaa sinua, ja sinä olet hyvä poika.’”¹⁸

Ilo tulee Jeesuksen Kristuksen ansiosta

Presidentti Russell M. Nelson on kuvaillut, miksi Hallin perhe tuntee iloa ja toivoa. Hän on sanonut:

Jason, Coleman ja Kolette Hall

”Elämämme olosuhteet eivät vaikuta kovinkaan paljon tuntemaamme iloon mutta siihen vaikuttaa erittäin paljon se, mihin me keskitymme elämässämme.

Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tunkea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu. Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan. Hän on kaiken ilon lähde. – –

Jos luotamme maailmaan – –, me emme koskaan tunne iloa. – – [Ilo] on lahja, joka tulee, kun pyrkii tietoisesti elämään vanhurskaasti, kuten Jeesus Kristus on opettanut.”¹⁹

Paluutanne koskeva lupaus

Mikäli olette olleet jonkin aikaa ilman puun hedelmää, tietäkää, että Vapahtajan käsivarret ovat teille ojennettuina alati. Hän kutsuu rakastavasti: Tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni.²⁰ Hänen hedelmänsä on runsas ja aina parhaimmillaan. Sitä ei voi ostaa rahalla, eikä keneltäkään, joka vilpittömästi sitä haluaa, evätä sitä.²¹

Jos haluatte palata puun luo ja maistaa jälleen hedelmää, aloittakaa rukoilemalla taivaallista Isääänne. Uskokaa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitusuhrinsa voimaan. Lupaam teille, että kun katsotte Vapahtajaan ”jokaisessa ajatuksessa”²², niin puun hedelmä on oleva teidän jälleen kerran, maultaan ihana, riemullinen sielulenne, ”suurin kaikista Jumalan lahjoista”²³.

Tasan kolme viikkoa sitten näin, kuinka Vapahtajan hedelmän tuottama ilo oli hyvin näkyvästi esillä, kun Kathy ja minä osallistuimme Lissabonin tempelin vihkimistilaisuuteen Portugalissa. Palautetun evankeliumin totuudet

avautuivat Portugalille vuonna 1975, kun siellä tuli voimaan uskonnonvapaus. Monet jalot pyhät, jotka maistoivat hedelmää ensi kerran silloin, kun maassa ei ollut yhtään seurakuntaa, ei yhtään kappelia eikä temppeliä 1 600 kilometrin säteellä, riemuitsivat kanssamme siitä, että puun kallisarvoisen hedelmä on nyt saatavilla Herran huoneessa Lissabonissa Portugalissa. Kuinka kunnioitankaan ja arvostankaan näitä myöhempien aikojen pyhiä, jotka ovat pitäneet sydämensä kiinnittyneinä Vapahtajaan.

Vapahtaja sanoi: ”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään.”²⁴

Puhuessaan tänä aamuna kirkon jäsenille kaikkialla maailmassa presidentti Nelson sanoi: ”Rakkaat veljeni ja sisareni, te olette eläviä esimerkkejä hedelmistä, joita Jeesuksen Kristuksen opetusten noudattaminen tuo.” Sitten hän lisäsi: ”Kiitän teitä! Rakastan teitä!”²⁵

Me rakastamme sinua, presidentti Nelson.

Olen saanut todistaa ilmoituksen voiman, joka on rakkaalla presidentillämme. Hän on Jumalan profeetta. Muinaisen Lehin tavoin presidentti Russell M. Nelson kutsuu meitä ja

kaikkia Jumalan perheessä tulemaan ja nauttimaan puun hedelmää. Olkoon meillä nöyryyttä ja voimaa noudattaa hänen neuvojaan.

Todistan nöyryästi, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Hänen rakkautensa, Hänen voimansa ja Hänen armonsä tuovat kaiken, millä on kestävää arvoa. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Matt. 7:16.
2. Matt. 7:17.
3. Joh. 4:36.
4. Tammikuun alussa vuonna 2007 ollessani seitsemänkymmenen johtokunnan jäsen ja valmistellessani puhetta Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuuteen, joka pidettäisiin 4. maaliskuuta 2007, kysyin vanhin David A. Bednarilta, mitä hän valmisteli puhettaan varten, jonka hän pitäisi 4. helmikuuta 2007 saman kuulijakunnan edessä. Yllätyin, kun hän vastasi, että hänen puheensa aiheena olisi rautakaiteesta kiinni pitäminen. Se oli täsmälleen sama aihe, jonka olin valinnut puheelleni. Kun olimme näyttäneet tekstejämme toisillemme, käsitimme, että lähestymistapamme oli erilainen. Hänen puheensa, jonka otsikkona oli ”Elävän veden varanto”, korosti rautakaidetta eli Jumalan sanaa, joka on pyhissä kirjoituksissa. Puheessaan hän kysyi: ”Luummeko ja tutkimmeko me pyhiä kirjoituksia päivittäin tavalla, jonka avulla voimme pitää kiinni rautakaiteesta?” (speeches.byu.edu.)

Sitten vain viikko sen jälkeen, kun olin keskustellut vanhin Bednarin kanssa, presidentti Boyd K. Packer piti BYU:n hartaustilaisuudessa puheen, jonka otsikkona

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

on "Lehi's Dream and You" [Lehin uni ja te]. Presidentti Packer tähdensi rautakaiteen olevan henkilökohtaista ilmoitusta ja innoitusta, jota saamme Pyhän Hengen kautta. Hän sanoi: "Jos pidätte kiinni rautakaiteesta, voitte *tunnustella* tietänne eteenpäin Pyhän Hengen lahjan avulla. – – Tarttukaa rautakaiteeseen älkääkä päästäkö irti. Pyhän Hengen voimalla voitte *tunnustella* tietänne halki elämän." (16. tammikuuta 2007, speeches.byu.edu.)

Minun aiheeni "Pitäkää kiinni profeettojen sanoista" maaliskuussa 2007 käsitteli rautakaidetta, joka kuvaa elävien profeettojen sanoja (4. maaliskuuta 2007, speeches.byu.edu).

Näiden kolmen puheen välinen yhteys ei ollut sattumaa. Herran käsi oli vaikuttamassa, kun kolme puhetta, jotka valmisteltiin samalle kuulijakunnalle, toivat esiin rautakaiteen eli Jumalan sanan kolme puolta: 1) pyhät kirjoitukset eli muinaisten profeettojen sanat, 2) elävien profeettojen sanat ja 3) Pyhän Hengen voiman. Se oli minulle tärkeä oppimiskokemus.

5. Ks. 1. Nefi 8:4–12.

6. 1. Nefi 11:25.

7. Joh. 3:16.

8. Ks. David A. Bednar, "Lehin uni: Pidä kiinni rautakaiteesta", *Liahona*, lokakuu 2011, s. 32–37.

9. 1. Nefi 11:23.

10. 1. Nefi 8:28.

11. Ks. Boyd K. Packer, "Lehi's Dream and You", Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 16. tammikuuta 2007, speeches.byu.edu.

12. Russell M. Nelson, "Me voimme toimia paremmin ja olla parempia", *Liahona*, toukokuu 2019, s. 68.

13. 1. Nefi 8:33.

14. Stephen Jason Hall, "The Gift of Home", *New Era*, joulukuu 1994, s. 12.

15. Stephen Jason Hall, "Helping Hands", *New Era*, lokakuu 1995, s. 46–47.

16. Kolette Hallin kirje vanhin Andersenille.

17. Kolette Hallin kirje vanhin Andersenille.

18. Coleman Hallin pitämä hautajaispuhe, vanhin Andersen saanut Kolette Hallilta.

19. Russell M. Nelson, "Ilo ja hengellinen selviytyminen", *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82–84.

20. Ks. 3. Nefi 21:6.

21. Ks. 2. Nefi 26:25, 33.

22. OL 6:36.

23. 1. Nefi 15:36.

24. Joh. 15:5.

25. Russell M. Nelson, "Toinen suuri käsky", *Liahona*, marraskuu 2019, s. 100.

Päätössanat

Henkilökohtainen kelvollisuus edellyttää täydellistä mielen ja sydämen kääntymystä siihen, että on enemmän Herran kaltainen.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun lähestymme tämän historiallisen konferenssin päätöstä, kiitämme Herraa siitä, että Hän on innoittanut sanomia ja musiikkia, jotka ovat ylentäneet meitä. Olemme todella nauttineet hengellisestä juhla-ateriasta.

Tiedämme, että Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi tuo toivoa ja iloa ihmisille, jotka kuulevat Hänen oppiaan ja ottavat sen varteen. Tiedämme myös, että jokaisesta kodista voi tulla todellinen uskon pyhäkkö, jossa rauha, rakkaus ja Herran Henki voivat asua.

Tietenkin palautuksen kruunaavana helmenä on pyhä temppeli. Sen pyhät toimitukset ja liitot ovat keskeisiä valmistettaessa kansaa, joka on valmis vastaanottamaan Vapahtajan Hänen toisessa tulemisessaan. Tällä hetkellä meillä on 166 vihittyä temppeliä, ja lisää on tulossa.

Ennen jokaisen uuden ja peruskorjatun temppelin vihkimistilaisuutta pidetään avoimien ovien tilaisuus. Monet ystävät, jotka eivät ole meidän uskoamme, osallistuvat näiden temppelien tutustumiskierroksiin ja oppivat jotakin temppelin siunauksista. Ja jotkut näistä vierailijoista tuntevat innoitusta tietää lisää. Jotkut kysyvät vilpittömästi, kuinka he voisivat tulla kelvollisiksi temppelin siunauksiin.

Meidän kirkon jäsenten pitää olla valmiita vastaamaan heidän kysymyksiinsä. Voimme selittää, että temppelin siunaukset ovat kaikkien niiden ulottuvilla, jotka valmistautuvat. Mutta ennen kuin he pääsevät vihittyyn temppeliin,

heidän täytyy olla kelpollisia. Herra haluaa, että kaikki Hänen lapsensa pääsevät osallisiksi iankaikkisista siunauksista, joita on tarjolla Hänen temppelissään. Hän on määrännyt, mitä jokaisen ihmisen täytyy tehdä ollakseen oikeutettu pääsemään Hänen pyhään huoneeseensa.

Hyvä paikka meille aloittaa sellainen opetustilaisuus on kiinnittää huomio temppelin ulkoseinään kaiverrettuihin sanoihin: ”Herralle pyhitetty, Herran huone.” Presidentti Henry B. Eyringin sanoma tänään ja monet muut ovat innoittaneet meitä tulemaan pyhemiksi. Jokainen temppeli on pyhä paikka. Jokainen temppelissäkävijä pyrkii tulemaan pyhemmäksi.

Kaikki vaatimukset temppeliin pääsemiseksi liittyvät henkilökohtaiseen pyhyyteen. Tuon valmiuden arvioimiseksi jokainen, joka haluaa päästä nauttimaan temppelin siunauksista, osallistuu kahteen puhutteluun: ensiksi piispan, hänen neuvonantajansa tai seurakunnanjohtajan pitämään, toiseksi vaarnanjohtajan tai lähetysohjohtajan tai hänen neuvonantajansa pitämään. Näissä puhutteluissa esitetään useita kysymyksiä.

Joitakin näistä kysymyksistä on äskettäin muokattu selkeyden vuoksi. Haluaisin nyt lukea ne teille:

1. Uskotko Jumalaan, iankaikkiseen Isään, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen, ja onko sinulla todistus Heistä?
2. Onko sinulla todistus Jeesuksen Kristuksen sovituksista ja Hänen tehtävästään Vapahtajanasi ja Lunastajanasi?
3. Onko sinulla todistus Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksesta?
4. Tuetko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon

presidenttiä profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana ja ainoana henkilönä maan päällä, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia?

Tuetko ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäseniä profeettoina, näkijöinä ja ilmoituksensaajina?

Tuetko muita kirkon johtavia auktoriteetteja ja kirkon paikallisia johtajia?

5. Herra on sanonut, että kaikki tehtävään puhtaasti Hänen edessään (ks. OL 42:41).

Pyritkö moraaliseen puhtauteen ajatuksissasi ja käytöksessäsi?

Noudatanko siveyden lakia?

6. Noudatanko Jeesuksen Kristuksen kirkon opetuksia yksityisesti ja julkisesti käytöksessäsi perheesi jäseniä ja muita kohtaan?
7. Tuetko tai edistätkö mitään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon vastaisia opetuksia, käytäntöjä tai oppeja?
8. Pyritkö pyhittämään lepopäivän sekä kotona että kirkossa, osallistumaan sinulle kuuluviin kokouksiin, valmistautumaan sakramenttiin ja nauttimaan sen kelpollisena sekä elämään sopusoinnussa evankeliumin lakien ja käskyjen kanssa?
9. Pyritkö olemaan rehellinen kaikessa, mitä teet?
10. Maksatko täydet kymmenykset?
11. Ymmärrätkö viisauden sanan ja noudatko sitä?

12. Onko sinulla mitään taloudellisia tai muita velvoitteita aiempaa puolisoa tai lapsia kohtaan?

Jos on, niin oletko huolehtinut näistä velvoitteista?

13. Pidätkö temppelissä tekemäsi liitot, mukaan lukien sen, että käytät tempeligarmenttia, kuten endaumentissa opetetaan?
14. Onko elämässäsi vakavia syntejä, jotka on selvittävä pappeusjohtajien kanssa osana parannustasi?
15. Oletko omasta mielestäsi kelpollinen menemään Herran huoneeseen ja osallistumaan temppelitoimituksiin?

Huomenna nämä tarkistettavat tempelisuosituskysymykset jaetaan kirkon johtajille kautta maailman.

Sen lisäksi, että he vastaavat näihin kysymyksiin rehellisesti, on selvää, että jokainen aikuinen temppelissäkävijä käyttää tavallisten vaatteidensa alla pappeuden pyhää garmenttia. Se on vertauskuvana sisäisestä sitoutumisesta pyrkii joka päivä tulemaan enemmän Herran kaltaiseksi. Se muistuttaa meitä myös pysymään joka päivä uskollisina solmimillemme liitoille ja kulkemaan joka päivä liittopolkua pitkin korkeammalla ja pyhemmällä tavalla.

Hetken ajan haluaisin nyt puhua nuorillemme. Kannustamme teitä tulemaan kelpollisiksi saamaan rajatun käytön tempelisuosituksen. Teiltä kysytään vain ne kysymykset, jotka soveltuvat teille valmistautuessanne

sijaiskaste- ja sijaiskonfirmointitoimituksiin. Olemme hyvin kiitollisia kelvollisuudestanne ja halukkuudestanne osallistua tähän pyhään temppelityöhön. Kiitämme teitä!

Henkilökohtainen kelvollisuus päästä Herran huoneeseen edellyttää paljon henkilökohtaista hengellistä valmistautumista. Mutta Herran avulla mikään ei ole mahdotonta. Jossakin suhteessa on helpompaa rakentaa temppeli kuin kasvattaa kansa valmiiksi temppeliä varten. Henkilökohtainen kelvollisuus edellyttää täydellistä mielen ja sydämen kääntymystä siihen, että on enemmän Herran kaltainen, on rehellinen kansalainen, on parempi esimerkki ja on pyhempi ihminen.

Todistan, että tällainen valmistava työ tuo lukemattomia siunauksia tässä elämässä ja käsittämättömiä siunauksia tulevassa elämässä, kuten perheysikönne jatkuminen kautta koko iankaikisuuden ”milloinkaan päättymättömän onnen tilassa”¹.

Nyt haluaisin siirtyä toiseen aiheeseen: tulevan vuoden suunnitelmiin. Vuoden 2020 keväällä tulee kuluneeksi tasan 200 vuotta siitä, kun Joseph Smith sai jumaluutta koskevan näyn, josta käytämme nimitystä ensimmäinen näky. Isä Jumala ja Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät Josephille, 14-vuotiaalle nuorukaiselle. Tuo tapahtuma merkitsi alkua Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautukselle täyteen, aivan kuten pyhässä Raamatussa on ennustettu.²

Sitten seurasi sarja käyntejä taivaallisilta sanansaattajilta, kuten Moroni, Johannes Kastaja sekä varhaiset apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes. Heidän jälkeensä tuli muita, kuten Mooses, Elias ja Elia. Jokainen toi jumalallista valtuutta Jumalan lasten siunaamiseksi maan päällä jälleen kerran.

Ilmeellisellä tavalla me olemme myös saaneet Mormonin kirjan – toisen todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta, pyhän kirjan Pyhän Raamatun rinnalle. Opissa ja liitoissa sekä Kallisarvoisessa helmessä julkaistut ilmoitukset ovat myös rikastuttaneet suuresti ymmärrystämme Jumalan käskyistä ja iankaikisesta totuudesta.

Pappeuden avaimet ja virat on palautettu, mukaan lukien apostolin, seitsenkymmenen, patriarkan, ylipapin, vanhimman, piispan, papin, opettajan ja diakonin virat. Ja naiset, jotka rakastavat Herraa, palvelevat uskollisesti Apuyhdistyksessä, Alkeisyhdistyksessä, Nuorissa Naisissa, pyhäkoulussa ja muissa kirkon tehtävissä – kaikki välttämättömiä osia Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palauttamisessa täydessään.

Näin ollen vuosi 2020 nimetään 200-vuotisjuhlavuodeksi. Ensi huhtikuun yleiskonferenssi eroaa kaikista aiemmista konferensseista. Toivon, että seuraavan puolen vuoden aikana jokainen jäsen ja jokainen perhe valmistautuu ainutlaatuiseen konferenssiin, jossa juhlistetaan nimenomaan palautetun evankeliumin perustuksia.

Voitte aloittaa valmistautumisenne lukemalla uudelleen Joseph Smithin kertomuksen ensimmäisestä näystä, kuten siitä kerrotaan Kallisarvoisessa helmessä. Ensi vuonna *Tule ja seuraaminen* -oppikirssina on Mormonin kirja. Voisitte pohtia tärkeitä kysymyksiä kuten

nämä: ”Kuinka elämäni olisi erilaista, jos Mormonin kirjasta saamani tieto otettaisiin yhtäkkiä pois?” tai ”Kuinka ensimmäisen näyn jälkeiset tapahtumat ovat vaikuttaneet minuun ja rakkaisiini?” Lisäksi kun Mormonin kirjan videoita tulee nyt saataville, voitte sisällyttää ne henkilökohtaiseen ja perheen yhteiseen tutkimiseen.

Valitkaa omia kysymyksiä. Laatikka oma suunnitelma. Täyttäkää itsenne palautuksen loistavalla valolla. Kun teette niin, ensi huhtikuun yleiskonferenssista tulee paitsi mieleenpainuva myös unohtumaton.

Nyt lopuksi jätän teille rakkauteni ja siunaukseni, että jokainen teistä voi joka päivä tulla onnellisemmaksi ja pyhemmäksi. Samaan aikaan olkaa varmoja siitä, että ilmoitus kirkossa jatkuu ja tuleekin jatkumaan Herran johdolla, kunnes ”Jumalan tarkoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty”³.

Näin siunaan teitä ja vahvistan rakkauteni teitä kohtaan sekä todistan, että Jumala elää! Jeesus on Kristus! Tämä on Hänen kirkkonsa, ja me olemme Hänen kansaansa. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moosia 2:41.
2. Ks. Jes. 2:2; 29; Hes. 37:15–20, 26–28; Dan. 2:44; Aam. 3:7; Ap. t. 3:21; Ef. 1:10; Ilm. 14:6.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007*, s. 147.

Suosituskysymyksiä päivitetty ja muita temppeliuutisia

Presidentti Russell M. Nelson esitteli lokakuun 2019 yleiskokouksessa temppelisuosituspuhutelmun päivitetty kysymykset (ks. s. 121). Vaatimukset temppeliin pääsemiseksi pysyvät entisellään, mutta joitakin kysymyksiä on muotoiltu uudelleen, jotta ne olisivat selkeämpiä. Asianomaisten kirkon johtohenkilöiden olisi pitänyt saada 6. lokakuuta 2019 päivätty ensimmäisen presidenttikunnan kirje, joka sisältää päivitetty kysymykset.

Presidentti Nelson ilmoitti myös suunnitelmista rakentaa kahdeksan uutta temppeliä (ks. s. 79). Uudet temppelit rakennetaan Freetowniin Sierra Leoneen, Port Moresbyyn Papua-Uuteen-Guineaan, Bentonvilleen Arkansasiin Yhdysvaltoihin, Bacolodiin Filippiineille, McAlleniin Texasiin Yhdysvaltoihin, Cobániin Guatemalaan sekä Oremiin ja Taylorsvilleen Utahiin Yhdysvaltoihin.

Huhtikuun 2019 yleiskokouksen jälkeen temppelit on vihitty käyttöön Kinshasassa Kongon demokraattisessa tasavallassa, Lissabonissa Portugalissa,

Port-au-Prinssissä Haitissa ja Fortalezassa Brasiliassa. Temppelit on vihitty uudelleen käyttöön Frankfurtissa Saksassa sekä Yhdysvalloissa Kalifornian Oaklandissa, Tennesseen Memphisissä, Oklahoman Oklahoma Cityssä ja Pohjois-Carolinan Raleighissa.

Maa on murrettu temppelien rakentamista varten Yigossa Guamissa, Praiassa Kap Verdessä, San Juanissa Puerto Ricossa, Limassa Perussa (Los Olivos) ja Belémmissä Brasiliassa. Tontit on valittu temppelien rakentamiseksi Aucklandiin Uuteen-Seelantiin sekä Yhdysvalloissa Laytoniin ja Saratoga Springsiin Utahissa.

Yhdysvalloissa Utahissa sijaitsevien Suolajärven temppelin ja St. Georgen temppelin peruskorjausta koskevat suunnitelmat on julkaistu. Suolajärven temppeli suljetaan joulukuussa 2019 ja avataan uudelleen vuonna 2024. St. Georgen temppeli suljetaan marraskuussa 2019 ja avataan uudelleen vuonna 2022. ■

Lisää tietoa tempeleistä on sivustolla temples.churchofjesuschrist.org.

Kirkko on tehnyt muutoksia toimitusten todistamista koskevaan menettelytapaan

Yleiskokouksen johtohenkilöiden kokouksessa, jossa kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat saavat opetusta ensimmäiseltä presidenttikunnalta, presidentti Russell M. Nelson ilmoitti toimintatapamuutoksista kirkon menettelytapaan siinä, kuka voi palvella todistajana kasteissa ja sinetöimisissä.

Ensimmäisen presidenttikunnan kirjeessä, joka on päivätty 2. lokakuuta 2019, kerrotaan muutoksista tarkemmin:

”Johtavien virkailijoiden kutsuessa

1. kuka tahansa jäsen, jolla on voimassa oleva temppelisuositus, myös rajatun käytön suositus, voi palvella todistajana sijaistasteissa
2. kuka tahansa endaumentin saanut jäsen, jolla on voimassa oleva temppelisuositus, voi palvella todistajana elossa olevan henkilön sinetöimisessä tai sijaissinetöimisessä
3. kuka tahansa kastettu kirkon jäsen, myös lapset ja nuoret, voi palvella elossa olevan henkilön kasteen todistajana.” ■

Vasemmalta: Fortalezan temppeli Brasiliassa, Lissabonin temppeli Portugalissa, Kinshasan temppeli Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä Port-au-Prinssin temppeli Haitissa

Johtohenkilöt esittelivät uuden lapsia ja nuoria koskevan hankkeen

Lapsia ja nuoria koskeva hanke otetaan käyttöön tammikuussa 2020 auttamaan lapsia ja nuoria seuraamaan Vapahtajaa heidän kasvaessaan hengellisesti, sosiaalisesti, fyysisesti ja älyllisesti. Puheita, jotka tässä lehdessä käsittelevät lapsia ja nuoria koskevaa hanketta, on sivuilla 40 ja 53.

”Aika on koittanut tälle uudelle lähestymistavalle, jonka tarkoituksena on auttaa tämän ajan lapsia ja nuoria kaikkialla maailmassa”, presidentti Russell M. Nelson sanoi erityislähetyksessä 29. syyskuuta 2019.

”Sen sijaan että antaisimme teille monia tietynlaisia tehtäviä”, hän sanoi lapsille ja nuorille, ”me kehotamme teitä neuvottelemaan Herran kanssa siitä, kuinka te voitte kasvaa tasapainoisesti. Siitä tulee palkitsevaa ja hauskaa, mutta se myös vaatii teiltä hieman ponnistelua. Teidän pitää tavoitella henkilökohtaista ilmoitusta. Teidän pitää valita itse, kuinka toimitte sen perusteella. Toisinaan Henki voi kehottaa teitä tekemään asioita, jotka ovat vaikeita. Uskon, että te pystytte vastaamaan tähän haasteeseen. Te pystytte tekemään vaikeita asioita.”

Presidentti Nelson sanoi myös, että vanhemmillä on tässä keskeinen rooli. ”Luokaa luja suhde lapsiinne ja nuoriinne”, hän sanoi. ”Johtohenkilöt kirkossa voivat auttaa, mutta kyse on teidän lapsistanne. Kenelläkään ei ole suurempaa vaikutusta heidän menestymiseensä kuin teillä. Antakaa heille rakkautta, rohkaisua ja neuvoja, mutta vastustakaa kiusausta ottaa vastuu pois heiltä. He toimivat parhaiten, kun he harjoittavat omaa tahdonvapauttaan.

Tämä neuvo soveltuu myös lasten ja nuorten suurenmoisiin johtohenkilöihimme ja opettajiimme”, presidentti Nelson jatkoi. ”Meidän pitää antaa nuorten johtaa – etenkin niiden, jotka on kutsuttu ja erotettu palvelemaan luokkien ja koorumien johtokunnissa. Heille on delegoitu pappeuden valtuutta. He oppivat, kuinka vastaanottaa innoitusta luokkansa tai kooruminsa johtamiseen.”

Samassa lähetyksessä presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista

apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, esitti näkemyksen lapsia ja nuoria koskevasta hankkeesta, jonka tarkoituksena on ”vahvistaa nousevan sukupolven uskoa Jeesukseen Kristukseen sekä auttaa lapsia, nuoria ja heidän perheitään etenemään pitkin liittopolkua heidän kohdatessaan elämän haasteita”¹. Hän sanoi, että ”kun autamme lapsia ja nuoria saamaan todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta, se siunaa heitä ja meitä kaikkia koko elämämme ajan”.

Kun lähetyksessä olleet nuoret olivat osallistuneet yhdessä toimintaan näyttäen, kuinka käyttää *Esittelyopasta lapsille ja nuorille*, presidentti Ballard sanoi: ”Tämä on vasta alkua. Tänään me vasta aloitimme tämän toiminnan. Tämä on sellaista, mikä jatkuu perheissä ja toimiessanne yhdessä. Me kutsumme teitä jatkamaan tätä toimintaa. – Vanhemmat, jatkakaa tätä kotona.” Hän tähdensi, että ”tämä on kotiin keskittyvä, kirkon tukema ohjelma” ja että ”perheet ovat yhdessä mukana tässä ohjelmassa. Juuri se tulee tekemään tästä niin suurenmoista.”

Monilla alueilla maailmaa myös vanhemmat ja johtohenkilöt saivat oman esittelyoppaansa. Muilla alueilla

lapsia ja nuoria koskeva hanke kääntetään asianomaisille kielille myöhemmin vuonna 2020.

Evangeliumin oppiminen, palveleminen ja toiminnat sekä henkilökohtainen edistyminen (sisältäen tavoitteiden asettamista ja niiden toteuttamista) ovat keskeisellä sijalla lapsia ja nuoria koskevassa hankkeessa, ja nuorten tulee johtaa suunnittelua. Lapset ja nuoret tavoittelevat henkilökohtaista ilmoitusta, kun he edistyvät pitkin liittopolkua vanhempien, johtohenkilöiden ja muiden tuella. Presidentti Ballard huomautti, että lapsia ja nuoria koskeva hanke on maailmanlaajuinen ja siksi mukautettavissa ”asuinpaikan ja perheen olosuhteisiin”.

Lisää tietoa ja aineistoa esitellään lapsille ja nuorille tarkoitettussa Face to Face -lähetyksessä 17. marraskuuta 2019. Lähetyksen pääpuhujana on vanhin Gerritt W. Gong kahdentoista apostolin koorumista. Tapahtumaan kutsutaan lapset ja nuoret, jotka ovat vuoden 2020 aikana iältään 8–18-vuotiaita, heidän vanhempansa sekä Nuorten Naisten johtohenkilöt, Aaronin pappeuden neuvojat ja Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt. Lähettäkää kysymyksiänne lapsia ja nuoria koskevasta ohjelmasta vanhin Gongille sivustolla facetoface.churchofjesuschrist.org. Suoran lähetyksen jälkeen, joka lähetetään 18 kielellä, video arkistoidaan, jotta sitä voi katsoa tai sen voi ladata milloin tahansa. ■

Lisätietoa sekä tietoa Face to Face -tapahtumasta on sivustoilla lapsetjanuoret.churchofjesuschrist.org ja childrenandyouthleaders.churchofjesuschrist.org.

VIITE

1. *Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lapset ja nuoret: Esittelyopas vanhemmille ja johtohenkilöille*, 2019, s. 1.

FSY-konferenssit lasten ja nuorten ohjelman tueksi

Osana kirkon pyrkimyksiä yhtenäistää sen lapsia ja nuoria koskevat ohjelmat eri puolilla maailmaa vuodesta 2020 alkaen vaarnat Yhdysvalloissa ja Kanadassa järjestävät joka toinen vuosi Nuorten voimaksi (FSY) -konferenssin.

FSY-konferensseja on pidetty Yhdysvaltain ja Kanadan ulkopuolella yli vuosikymmenen ajan, ja niiden pitämistä jatketaan kuten aiemmin.

Lisää tietoa annetaan Face to Face -tapahtumassa 17. marraskuuta 2019. ■

Organisaatiomuutokset keskittyvät nuorten vahvistamiseen

Koska kirkon nuoria pyritään edelleen auttamaan saavuttamaan jumalalliset mahdollisuutensa, presidentti Russell M. Nelson ilmoitti lokakuun 2019 yleiskonferenssissa muutoksista Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten järjestöihin (ks. s. 38). Näitä muutoksia selittivät vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista (ks. s. 40) ja sisar Bonnie H. Cordon, Nuorten Naisten ylijohtaja (ks. s. 67).

Nämä muutokset tähdentävät sitä, että piispan ”ensimmäinen ja tärkein [vastuu] on pitää huolta seurakuntansa nuorista miehistä ja nuorista naisista”, presidentti Nelson sanoi. Muutoksiin sisältyy seurakuntien Nuorten Miesten johtokuntien lakkauttaminen. Piispa-kunta, joka on Aaronin pappeuden johtokunta, saa apua koorumiin neuvojilta ja joissakin tilanteissa asiantuntijoilta. Seurakunnan Nuorten Naisten johtaja raportoi suoraan piispalle.

Koorumiin ja luokkien johtokunnat keskittyvät pelastuksen työhön, johon kuuluu jäsenlähetystyö, käännyttäminen aktiivisena pitäminen, aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen. Koorumiin ja luokkien nuorjohtajat suunnittelevat ja johtavat sunnuntaikokouksia, palveluhankkeita ja muita toimintoja.

Nuorille tarkoitettuja toimintoja ei kutsuta enää nimellä ”toimintailta”, vaan niitä voidaan nimittää ”Nuorten Naisten toiminnoiksi”, ”Aaronin pappeuden koorumiin toiminnoiksi” tai ”nuorten toiminnoiksi”. Nuorten toimintoihin tarkoitettu talousarviomääräraha tulee

jakaa tasapuolisesti kumpaankin järjestöön kuuluvien nuorten lukumäärän mukaisesti.

Nuorten Naisten johtoaihetta on tarkistettu, ja Nuorten Naisten luokkien lukumäärä tulee järjestää nuorten naisten määrän ja tarpeiden mukaan. Luokkien nimenä on ”Nuoret Naiset”, ja sen jälkeen kussakin luokassa yhdessä kokoontuvien nuorten naisten ikä – esimerkiksi ”Nuoret Naiset 12–14” tai yksinkertaisesti ”Nuoret Naiset”, jos kaikki kokoontuvat yhdessä. Luokkien nimityksiä ”mehiläiset”, ”ruusutyöt” ja ”lehvänsitojat” ei enää käytetä.

Vaarnan korkean neuvoston jäsen palvelee vaarnan Nuorten Miesten johtajana, ja vaarnan Nuorten Miesten johtokunta palvelee vaarnan Aaronin pappeuden – Nuorten Naisten komiteassa vaarnan Nuorten Naisten johtokunnan, Nuorista Naisista vastaavan korkean neuvoston jäsenen ja Alkeisyhdistyksestä vastaavan korkean neuvoston jäsenen kanssa.

Muita muutoksia ovat, että Apuyhdistys, Nuoret Naiset, Nuoret Miehet, Alkeisyhdistys ja pyhäkoulu ovat ”järjestöjä” eivätkä enää ”apujärjestöjä” ja johtohenkilöitä nimitetään kirkon ylimmällä tasolla ”johtaviksi virkailijoiksi” ja paikallisella tasolla ”vaarnan virkailijoiksi” ja ”seurakunnan virkailijoiksi”. ■

Neljä tapaa valmistautua huhtikuuhun 2020

Vuosi 2020 merkitsee ensimmäisen näyn 200-vuotisjuhlavuotta, sillä näky saatiin keväällä 1820. Sen mukaisesti presidentti Russell M. Nelson ilmoitti, että tulevassa huhtikuun konferenssissa ”juhlustetaan nimenomaan palautetun evankeliumin perustuksia” (ks. s. 122).

Hän kannusti jokaista jäsentä ja perhettä valmistautumaan tähän ”ainutlaatuiseen konferenssiin” ja ehdotti mahdollisia tapoja tehdä niin:

1. Lukekaa uudelleen Joseph Smithin kertomus ensimmäisestä näystä.
2. Kun vuonna 2020 tutkitte *Tule ja seuraa minua* -aineistoa, pohtikaa kysymyksiä siitä, mitä tietoa ja mitä siunauksia on saatu Mormonin kirjan ansiosta.
3. Voisitte käyttää uusia Mormonin kirjan videoita henkilökohtaisessa ja perheen yhteisessä tutkimisessa.
4. Valitkaa omia kysymyksiä ja laatikaa oma suunnitelmanne ”[täyttääksenne] itsenne palautuksen loistavalla valolla”.

”Kun teette niin”, presidentti Nelson sanoi, ”ensi huhtikuun yleiskonferenssista tulee paitsi mieleenpainuva myös unohtumaton.” ■

Oppikaa yleiskonferenssin puheista

perusteella. Toisinaan myös piispa tai vaarnanjohtaja saattaa ehdottaa jotakin puhetta. Yleisesti ottaen johtohenkilöiden tulee painottaa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenten puheita. Käsiteltävänä voi kuitenkin olla mikä tahansa edellisen konferenssin puheista.

Johtajien ja opettajien tulee etsiä tapoja kannustaa jäseniä lukemaan valittu puhe ennen kokousta.

Lisää tietoa vanhintojen koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksista on julkaisun *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* kohdissa 7.8.1 ja 9.4.1 sekä sivustolla churchofjesuschrist.org.

Valmistaudu opettamaan

Seuraavat kysymykset voivat auttaa opettajia, kun he suunnittelevat jonkin yleiskonferenssipuheen käyttämistä opetuksessa.

1. Mitä puhuja haluaa meidän ymmärtävän? Mitä evankeliumin periaatteita hän opettaa? Kuinka se soveltuu koorumiimme tai Apuyhdistykseemme?
2. Mitä pyhien kirjoitusten kohtia puhuja käyttää sanomansa tukena? Onko muita pyhien kirjoitusten kohtia, joita voisimme lukea syventääksemme ymmärrystämme? (Niitä saattaa löytyä puheen viitteistä tai Pyhien kirjoitusten oppaasta.)
3. Mitä kysymyksiä voisin esittää auttaakseni jäseniä pohtimaan puhetta? Mitkä kysymykset auttaisivat heitä näkemään puheen merkityksen omassa elämässään, perheessään ja Herran työssä?
4. Millä muilla tavoin voin luoda kokoukseemme Hengelle otollisen ilmapiirin? Mitä voisin käyttää edistääkseni keskustelua? Esimerkiksi kertomukset, vertaukset, musiikki ja kuvat. Mitä puhuja käytti?
5. Kehottiko puhuja meitä tekemään jotakin? Kuinka voisin auttaa jäseniä tuntemaan halua toimia noiden kehotusten mukaan?

[illegible]

Toimintaideoita

On monia keinoja auttaa jäseniä ottamaan oppia yleiskonferenssin puheista. Tässä on muutama esimerkki. Sinulla voi olla muita ideoita, jotka toimivat paremmin koorumissasi tai Apuyhdistyksessäsi.

- **Keskustelkaa ryhmissä**

Jaa jäsenet pienryhmiin ja anna kullekin ryhmälle eri osuus konferenssipuheesta luettavaksi ja keskusteltavaksi. Pyydä sitten kutakin ryhmää kertomaan jokin totuus, jonka he ovat oppineet. Tai voisit muodostaa ryhmät ihmisistä, jotka ovat tutkineet eri osuuksia, ja antaa heidän kertoa toisilleen, mitä he ovat oppineet.

- **Vastatkaa kysymyksiin**

Kehota jäseniä vastaamaan konferenssipuhetta koskeviin seuraavanlaisiin kysymyksiin: Mitä evankeliumin totuuksia löydämme tästä puheesta? Kuinka voimme soveltaa näitä totuuksia käytäntöön? Mitä kehoitettiin tekemään ja mitä siunauksia luvattiin? Mitä tämä puhe opettaa meille työstä, jota Jumala haluaa meidän tekevän?

- **Kertokaa lainauksista**

Kehota jäseniä lainaamaan konferenssipuheesta kohtia, jotka innoittavat heitä täyttämään vastuunsa pelastuksen työssä. Kannusta heitä miettimään, kuinka he voisivat kertoa noista lainauksista siunatakseen jotakuta, esimerkiksi läheisiään tai ihmisiä, jotka ovat heidän palvelutyöpiirissään.

- **Järjestäkää havaintoesitys**

Kehota etukäteen muutamia jäseniä tuomaan kotoaan esineitä, joita he voisivat käyttää opettaakseen jonkin asian kyseisestä konferenssipuheesta. Pyydä jäseniä kokouksessa selittämään, millä tavoin nuo esineet liittyvät puheen sanomaan.

- **Valmistakaa oppiaihe opetettavaksi kotona**

Pyydä jäseniä työskentelemään pareittain ja suunnittelemaan koti-iltaoppiaihe, joka perustuu käsittelemäänne konferenssipuheeseen. Kuinka voisimme tehdä puheesta merkityksellisen perheellemme? Kuinka voisimme kertoa tästä puheesta ihmisille, jotka ovat palvelutyöpiirissämme?

- **Kertokaa kokemuksista**

Lukekaa yhdessä useita lainauksia konferenssipuheesta. Pyydä jäseniä kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omasta elämästään esimerkkejä, jotka havainnollistavat tai tähdentävät näissä lainauksissa opetettua oppia.

- **Oppikaa lisää jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta**

Kehota jäseniä lukemaan jokin konferenssipuheesta käytetty pyhien kirjoitusten kohta. Pyydä heitä keskustelemaan siitä, kuinka puheesta olevat opetukset auttavat heitä ymmärtämään paremmin kyseistä pyhien kirjoitusten kohtaa.

- **Etsikää vastauksia**

Mieti hyvissä ajoin muutamia kysymyksiä, joihin kyseisestä konferenssipuheesta löytyy vastaus. Keskity kysymyksiin, jotka saavat ajattelemaan syvällisesti tai soveltamaan käytäntöön evankeliumin periaatteita (ks. *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, s. 31–32). Anna sitten jäsenten valita yksi kysymyksistä ja etsiä siihen vastauksia puheesta. Kehota heitä keskustelemaan vastauksistaan pienryhmissä.

- **Etsikää lause**

Kehota jäseniä tutkimaan konferenssipuhetta ja etsimään lauseita tai virkkeitä, jotka ovat heille merkityksellisiä. Pyydä heitä lukemaan nämä lauseet ääneen ja selittämään, mitä he oppivat niistä. Kuinka nämä opetukset auttavat meitä Herran työn toteuttamisessa?

- **Luokaa jotakin**

Kehota jäseniä tekemään juliste tai kirjanmerkki, johon sisältyy konferenssipuheesta jokin lyhyt innoittava lainaus. Anna heille mahdollisuus näyttää, mitä he tekivät. ■

"Palautuksen kruunaavana helmenä on pyhä temppeli. Sen pyhät toimitukset ja liitot ovat keskeisiä valmistettaessa kansaa, joka on valmis vastaanottamaan Vapahtajan Hänen toisessa tulemisessaan. – – Jokainen temppeli on pyhä paikka. Jokainen temppelissäkävijä pyrkii tulemaan pyhemmäksi."

Presidentti Russell M. Nelson, "Päätössanat", s. 120–121.

**Kristus tiellä Jerusalemiin,
Michael Coleman**

"Vuosi 2020 nimetään 200-vuotisjuhlavuodeksi. Ensi huhtikuun yleiskonferenssi eroaa kaikista aiemmista konferensseista", sanoi presidentti Russell M. Nelson kirkon 189. puolivuotiskonferenssin päätöskokouksessa. "Toivon, että seuraavan puolen vuoden aikana jokainen jäsen ja jokainen perhe valmistautuu ainutlaatuisen konferenssiin, jossa juhlistetaan nimenomaan palautetun evankeliumin perustuksia.

– Kun teette niin, ensi huhtikuun yleiskonferenssista tulee paitsi mieleenpainuva myös unohtumaton."

Ideoita siitä, kuinka valmistautua huhtikuun 2020 yleiskonferenssiin, on sivuilla 122 ja 126.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO